Luke
1

లూకా సువార్త

రచయితను గూర్చి...

లూకానస్, లూకాస్, లూక్ అను పదములకు “వెలుగునిచ్చు” అని అర్థము. సువార్తికుడైన లూకా సిరియా దేశములోని అంతియొకయలో జన్మించిన మంచి సంస్కారము కలిగిన వ్యక్తి. బహుశా పౌలు తర్షీషు విశ్వవిద్యాలయములో విద్యనభ్యసించుచున్న సమయములో ఇతడు కూడా అక్కడ విద్య అభ్యసించియుండవచ్చును. లూకా వైద్య విద్యను నభ్యసించి త్రోయలో వైద్యునిగా వున్నప్పుడు పౌలు ద్వారా వాక్యము విని విశ్వాసిగా మారి తరువాత అతని సహవాసములోనే నిలకడగా నిలిచి ఉండవచ్చునని నమ్మబడుచున్నది. ఇతడు మంచి చిత్రకారుడని కూడా ప్రతీతి. ఇతడు యూదుడు కాదు. అతని సొంత పదములలోనే (లూకా 1:2) అతడు మొదటి నుండి కన్నులారా చూచినవాడు కాదు వాక్య సేవకునిగా నున్నవాడు కాదు.

లూకా అను పదము క్రొత్తనిబంధన గ్రంథములో మనకు మూడుసార్లు (కొలస్సె 4:14; 2 తిమోతి 4:11; ఫిలేమోను 1:24) కనబడుచున్నది. బహుశా ఈ మూడు చోట్ల చెప్పబడినవాడు ఒకే వ్యక్తియు, ప్రియమైన వైద్యుడుగా పిలువబడిన సువార్తికుడు లూకాయే కావచ్చును. అపొ.కా. 16:9లో అకస్మాత్తుగా ఏకవచనము నుండి బహువచనమునకు మార్పు జరుగుట ద్వారా, లూకా అప్పటి నుండి అపొస్తలుడైన పౌలు సహవాస సభ్యుడునిగా ఉన్నాడని భావించవచ్చును. పౌలు యొక్క మొదటి సువార్త ప్రచారయాత్రలో ఇతడు పౌలుతో కలసి త్రోయ నుండి మాసిదోనియవరకు ప్రయాణించాడు. అపొ. 17:1లో తిరిగి ‘వారు’ అను సంబోధించుట ద్వారా లూకా ఫిలిప్పిలోనే వుండి పోయినట్లుగా మనము చూడవచ్చును. పౌలు రెండవ సువార్త యాత్రలో మనకు ఎక్కడ ఇతనిని గూర్చిన సమాచారము లేదు. మరల అపొ.20:5లో లూకా తిరిగి పౌలు యొక్క మూడవ యాత్రలో ఫిలిప్పిలో అనగా ఎక్కడైతే మొదటి యాత్రలో విడిచిపెట్టబడెనో అక్కడనుండి మరలవారితో ఉన్నట్లు మనము చూచుచున్నాము. పౌలు మొదటి యాత్రకు మూడవ యాత్రకు మధ్య కాలములో సుమారు ఏడెనిమిది సంవత్సరములు లూకా ఫిలిప్పిలోనే సంచరించి ఉండవచ్చును. మూడవ యాత్రలో మిలేతు, తూరు, కైసరయల ద్వారా యెరూషలేము వరకు ఇతడు వారితో జతపనివానిగా నుండి, పౌలు యెరూషలేములోను కైసరయలోను నిర్బంధింపబడి ఉన్నప్పుడు మరియొకసారి ఈ సువార్తికుడు కొన్నాళ్ల పాటు రంగములో కనిపించలేదు. మరల పౌలు రోమాకు కొని పోబడుచున్న సమయములో అపొ.(27-1) అతనితో కలసి రోమాలో పౌలు విడుదల అయినంతవరకు యుండినట్లు 28:2, 12-16, ఫిలేమోను 1:24, కొలస్సె 4:14లలో మనము చూడగలము. ఈ ప్రియమైన వైద్యుని గురించి చివరిసారిగా 2 తిమోతి 4:14లో పౌలు ఉదహరించుట జరిగినది. ఇంతకు మించి లూకాను గూర్చిన చరిత్రను గాని, అతని పూర్వ జీవిత విశేషములను గూర్చి గాని మన కెక్కడను చెప్పబడియుండలేదు. అతడెన్నడైనను యేసుని చూచిన సాక్ష్యాధారములు లేవు. అతని గ్రీకు సంస్కృతి నాగరికత, గ్రీకు భాషా పండిత్యము అతనికున్న మేథా సంపత్తి, అన్నియు కలసి అతడు ఒక విపులమైన సువార్తను చక్కగా అమర్చి మనకు అందించుటకు దోహదపడినవి.

లూకా సువార్తను గూర్చి....

ఈ సువార్తలో చెప్పబడిన గొప్ప సందేశమేమనగా యేసుక్రీస్తు మానవాకారములో కన్యక గర్భమందు ఉదయించిన దైవసంబంధియైన లోకరక్షకుడు. సువార్త మొదటి నుండి చివరి వరకు ప్రతిసందర్భములోను ఈ భావము మనకు గోచరమగును. పాత నిబంధన గ్రంథములో అనేకమంది ప్రవక్తలు ప్రవచించిన రక్షకుడితడే (4:17). నశించుచున్న నరులను వారి పాపములనుండి విమోచించుటకు తన్నుతాను కనపరచుకొనెను. అపవిత్రాత్మల బారి నుండి మనుష్యులను రక్షించెను (4:33-36). అనేకమంది కుష్టురోగులను స్వస్థపరచెను (17:12-13). పాపులకు వారి పాపములనుండి విముక్తి కలుగజేసెను (5:20-26). మృతులను బ్రతికించుటకు దైవశక్తిగల రక్షకునిగా ఈయన చూపబడెను. (7:12-17). తండ్రితో ఏకత్వము కలిగి సృష్టిమీద తన కున్న ఆధిపత్యమును తుఫానును గద్దించి నిమ్మళ పరచుట ద్వారా నిరూపించెను (8:22-25). ఆకలితోనున్న గొప్ప జనసమూహములకు అద్భుతమైన రీతిలో తృప్తిగా భోజనము పెట్టగల శక్తిమంతునిగా చిత్రీకరింపబడెను (9:11-17). ఈ సువార్త ఉద్దేశ్య మంతయు నశించిన దానిని వెదకి రక్షించుటకు మనుష్యకుమారుడు వచ్చెనను ఏకైక అంశము మీద ఆధారపడియున్నది (19:10). యేసుక్రీస్తు ప్రజలందరికి రక్షకుడు (2:10-11). ఆయన పేదవారికిని ధనికులకును, పురుషులకును స్త్రీలకును యూదులకును అన్యులకును యజమానులకును బానిసలకును అందరికిని రక్షకుడు అనునది వివరముగా ఈ సువార్తలో మనము చూడవచ్చును. సువార్త సేకరణ విషయములో ఈ సువార్తికునికి ఇతర సువార్తికులకునూ చాల వ్యత్యాసమున్నది. మత్తయి ప్రత్యక్ష సాక్షిగాను, మార్కు బహుశా పేతురు జ్ఞాపకములను సేకరించుట ద్వారాను, యోహాను తన స్వానుభవముతోను వారి సువార్తలను వ్రాయగా, యేసును ఎన్నడు చూడనైనా చూడని ఈ సువార్తికుడు ఎంతో వ్యయ ప్రయాసముల కోర్చి, తనకున్న పరిచయములతోను జ్ఞానముతోను వారికన్నా ఎక్కువ విశేషములను సేకరించి బహుశా పౌలు సహాయ సహకారములతో దీనిని రూపొందించి యుండవచ్చు. ఈ సువార్తకు ముందున్న మత్తయి మార్కు సువార్తలలో వ్రాయబడని కొన్ని సంగతులు ఈ సువార్తలో వ్రాయబడుట విశేషము. దీనిలో చూపబడిన 20 సూచక క్రియలలో 6 మిగిలిన సువార్తలలో చూపబడలేదు. అలాగుననే 23 ఉపమానములలో 18 మిగిలిన సువార్తలలో చూపబడియుండ లేదు. నాయీనులో విధవరాలి కుమారుని బ్రతికించుట, ధనవంతుడు - బీదలాజరు, పోగొట్టుకున్న నాణెము, అన్యాయస్థుడైన గృహనిర్వాహకుడు, మంచి సమరయుడు, పరిసయ్యుడు సుంకరి చేసిన ప్రార్థనలు ఇతర సువార్తలలో వ్రాయబడలేదు.

ఈ సువార్తను సువార్తికుడు, అపొస్తలుల కార్యములు గ్రంథరచన మొదలు పెట్టక మునుపే ముగించెను గనుక లూకా దీనిని క్రీ.శ. 50-60 మధ్య కాలములో వ్రాసి ఉండవచ్చునని చాలామంది విద్వాంసులు చెప్పుచున్నారు. ఈ సువార్తలోని 1151 వచనములు 24 అధ్యాయములుగా విభజించబడినవి.

లూకా సువార్త - అనుక్రమణిక

అధ్యా.వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-4	ఉపోద్ఘాతము (అవతారిక)
1:5-25	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానును గూర్చిన ప్రకటన
1:26-38	యేసుజన్మను గూర్చిన ప్రకటన
1:39-56	మరియ ఎలీసబెతును దర్శించుట మరియ ప్రవచన గీతం
1:57-80	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను జన్మము - జెకర్యా ప్రవచన గీతం
2:1-7	యేసు జననము
2:8-20	గొఱ్ఱెల కాపరులు శిశువును చూచుట
2:21-39	యేసును దేవాలయములో ప్రతిష్టించుట(అన్న, సుమెయోనుల స్పందన)
2:40-52	యేసు బాల్యము
3:1-18	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను - అతని ప్రకటన
3:21, 22	యోహాను యేసుకు బాప్తిస్మమిచ్చుట
3:23-38	యేసుక్రీస్తు వంశావళి
4:1-13	యేసు అపవాది చేత శోధింపబడుట
4:14	యేసు గలిలయలో ప్రవేశము
4:14, 15	యేసు సువార్త ప్రకటించుట
4:16-30	యేసుక్రీస్తు నజరేతులో నిరాకరించబడుట
4:31-37	అపవిత్రాత్మపట్టిన వానిని బాగుచేయుట
4:38-41	పేతురు అత్తను, అనేకులను స్వస్థపరచుట
4:42-44	సువార్త ప్రకటించుట - రోగులను బాగుచేయుట
5:1-11	యేసుక్రీస్తు సముద్ర తీరమున మొదటి శిష్యులను పిలుచుట
5:12-16	గలిలయలో కుష్టురోగిని ముట్టి స్వస్థపరచుట
5:17-26	యేసు పక్షవాతము గల వానిని స్వస్తపరచుట
5:27, 28	మత్తయిని వెంబడించుమని పిలుచుట
5:29-39	మత్తయి - యేసుకు ఆయన శిష్యులకు విందుచేయుట
6:1-5	వెన్నెలు త్రుంచి తినసాగిన శిష్యులను యేసు సమర్ధించుట
6:6-11	విశ్రాంతి దినము ఊచచెయ్యివాడు బాగుపడుట
6:12-16	యేసు తన పన్నెండు మంది శిష్యులకు అధికారమునిచ్చుట
6:17-20	కొండ మీద నుండి జనసమూహములనుద్దేశించి ప్రసంగించుట
6:21-26	ఎవరు ధన్యత గలవారు? ధన్యత వాక్యములు
6:27-36	ధర్మశాస్త్రము ప్రవక్తల వచనములను గూర్చిన ఉపదేశము

6:37-42	మీరు తీర్పు తీర్పు చొప్పుననే మీకు తీర్పు తీర్చబడును
6:43-45	రెండు మార్గములు - అబద్ధ ప్రవక్తలు
6:46-49	తండ్రి చిత్త ప్రకారము చేయువాడే పరలోకమందు ప్రవేశించును
7:1-10	కపెర్నహూములో శతాధిపతి దాసుడు స్వస్థపరచబడుట
7:11-17	నాయీనులో చనిపోయిన వానిని బ్రతికించుట
7:18-35	యోహాను, యేసుని గూర్చి తెలిసికొన గోరుట
7:36-50	యేసు పాదములకు పాపపు స్త్రీ అత్తరుపూయుట
8:1-3	యేసునకు పరిచర్య చేసిన స్త్రీలు
8:4-18	విత్తువానిని గూర్చిన ఉపమానము
8:19-21	తండ్రి చిత్తము చొప్పున చేయువాడే నిజమైన సహోదరుడు
8:22-25	తుఫానును గద్దింపగా అది నిమ్మళమాయెను
8:26-39	గెరసేనీయుల దేశములో దయ్యము పట్టినవాడు బాగవుట
8:41-56	యాయీరు కుమార్తె బ్రతుకుట - రక్తస్రావము గల స్త్రీ బాగుపడుట
9:1-6	శిష్యులను ఇశ్రాయేలీయులలో నశించిన గొఱ్ఱెల యొద్దకు888 పంపుట
9:7-9	హేరోదు ఆందోళన - బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను తల నరికించుట
9:9-17	ఐదు వేలమందికి ఆహారము పెట్టుట.
9:18-21	'యేసేక్రీస్తు' అని పేతురు ఒప్పుకొనుట
9:22	యేసు తన మరణపునరుఃత్థానమును గూర్చి ముందుగా తెలుపుట
9:23-27	యేసును వెంబడింపగోరువాడు తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొనవలెను
9:28-36	యేసు రూపాంతరము పొందుట
9:37-42	దయ్యము పట్టిన మూర్ఛరోగిని బాగుచేయుట
9:43-45	ఆయన మరణ పునరుత్థానములను గూర్చి మరోసారి చెప్పుట
9:46-56	వినయము - సహనము
9:57-62	యేసును వెంబడింపగోరువారి అర్హతలు
10:1-20	డెబ్బది మంది శిష్యులు
10:25-37	మంచి సమరయుని గూర్చిన ఉపమానము
10:38-42	యేసు మరియ మార్తలను దర్శించుట
11:1-4	యేసు శిష్యులకు నేర్పిన ప్రార్థన
11:5-13	ఇబ్బంది పెట్టి అడిగెడు స్నేహితుని ఉపమానము
11:14-26	సాతాను శక్తి అభియోగము -- యేసు ప్రత్యుత్తరము
11:29-36	సూచక క్రియచేయవలెనను మనవిని యేసు నిరాకరించుట
11:37-54	యేసు పరిసయ్యులను శాస్త్రులను విమర్శించుట

Luke
3

12:1-12	వేషధారణ అను పరిసయ్యుల పులిసిన పిండిని గూర్చి హెచ్చరిక
12:13-21	పేరాశగల లోభియైన ధనవంతుడు
12:22-34	పక్షులకు దేవుని పోషణ - అడవి గడ్డికి అలంకరణ
12:35-48	క్రీస్తు రెండవ రాకడను గూర్చిన బోధన
12:49-59	యేసు పొందవలసిన మరణమును బాప్తిస్మము - కాల సూచనలు
13:1-9	మారుమనస్సుకై హెచ్చరిక - ఫలించని అంజూరపు చెట్టు
13:10-17	దయ్యము పట్టిన స్త్రీని విశ్రాంతిదినమున స్వస్థపరచుట
3:18, 19	ఆవగింజ గూర్చిన ఉపమానము
13:20, 21	పులిసిన పిండిని గూర్చిన ఉపమానము
13:22-30	జీవములో ప్రవేశించు ద్వారము ఇరుకైనది
13:31-33	హేరోదుతో విరోధము
13:34-35	యెరూషలేమును గూర్చి విలపించుట
14:1-6	యేసు విశ్రాంతిదినమున జలోదరరోగము గలవానిని బాగుచేయుట
14:7-14	వినయము - ఆతిథ్యములను గూర్చి
14:15-24	పెండ్లి విందును గూర్చిన ఉపమానము
14:25-35	శిష్యుడు కాగోరినవాడు సమస్తమును త్యజించవలెను
15:1-7	తప్పిపోయి దొరికిన గొఱ్ఱె
15:8-10	పోగొట్టుకొని కనుగొనిన నాణెము
15:11-32	తప్పిపోయిన కుమారుడు
16:1-8	అన్యాయస్థుడైన గృహ నిర్వాహకుడు
16:9-18	సిరిని సరిగా వాడుకొనుట
16:19-31	ధనవంతుడు - బీదలాజరు
17:1-10	యేసు బోధలు
17:11-19	పదిమంది కుష్ఠురోగులను స్వస్థపరచుట
17:20-37	మనుష్యకుమారుడు ప్రత్యక్షమగు దినము గూర్చిన వివరణ
18:1-8	ఇబ్బంది పెట్టెడు విధవరాలు - అన్యాయస్థుడైన న్యాయాధికారి
18:9-14	పరిసయ్యుడు, సుంకరి ప్రార్థనలు
18:15-17	యేసు చిన్నపిల్లలను ఆశీర్వదించుట
18:18-30	ధనవంతుడు పరలోకరాజ్యములో ప్రవేశించుట దుర్లభము
18:31-34	యేసు తన మరణమును గూర్చి మూడవసారి ప్రవచించుట.
18:35-43	దారి ప్రక్కన కూర్చున్న గ్రుడ్డివారు చూపుపొందుట
19:1-10	పొట్టివాడైన జక్కయ్య
19:11-28	తలాంతులను గూర్చిన ఉపమానము

19:29-44	క్రీస్తు జయోత్సవములతో యెరూషలేములో ప్రవేశించుట.
19:45-48	యేసుక్రీస్తు దేవాలయమును శుభ్రము చేయుట
20:1-8	యేసు అధికారమును గూర్చి ప్రశ్నించుట
20:9-19	ద్రాక్షతోటను కౌలుకు తీసుకొనిన రైతుల ఉపమానము
20:20-26	కైసరువిని కైసరునకు, దేవునివి దేవునికి చెల్లించుడి
20:27-39	పునరుత్థానమందు పెండ్లి చేసుకొనరు, పెండ్లి కియ్యబడరు
20:41-44	క్రీస్తుని గూర్చి ఏమి తోచుచున్నది ? క్రీస్తు ఎవరి కుమారుడు ?
20:45-47	యేసు - శాస్త్రులను పరిసయ్యులను విమర్శించుట
21:1-4	విధవరాలి కానుక
21:5-24	యెరూషలేము, దేవాలయ నాశనము గూర్చి ప్రవచించుట
21:25-37	భవిష్యత్కాల సంభవాలను గూర్చిన హెచ్చరిక
22:1-6	యూదా ద్రోహము - యేసును అప్పగించుటకు బేరము
22:7-20	పస్కాను భుజించుట (ప్రభువుతో చివరి రాత్రి భోజనము)
22:21-34	యూదా ద్రోహము-పేతురు బొంకునని తెలియజేయుట
22:39-46	గెత్సేమనే తోటలో యేసు ప్రార్థించుచు దుఃఖాక్రాంతుడగుట
22:47-53	కత్తులతోను గుదియలతోను వచ్చి యేసును బంధించుట
22:54-62	పేతురు మూడు సార్లు క్రీస్తునెరుగనని బొంకుట
22:63-65	విచారణ - యేసును మహాసభ ముందు హాజరు పరచుట
22:66-71	యేసుని చంపుటకు మహాసభ నిర్ణయించి పిలాతు నొద్దకు పంపుట
23:1-5	పిలాతు సమక్షములో యేసు విచారింపబడుట
23:6-12	విచారణ మూడవ రెండవ దశ - హేరోదు సమక్షములో యేసు
23:13-25	అయిష్టతతోనే పిలాతు యేసుకు సిలువ శిక్ష విధించుట
23:26-33	యేసుని సిలువ వేయుటకు గొల్గొతకు తీసుకొని పోవుట
23:34-43	యేసుని సిలువ వేయుట
23:44-49	యేసు బిగ్గరగా కేకవేసి ప్రాణము విడచెను.
23:50-56	యేసును సమాధిలో నుంచుట; సమాధిని భద్రము చేయుట
24:1-8, 12	యేసు సమాధి నుండి లేచుట. - దూతలు స్త్రీలకు చెప్పుట
24:9-11	యేసు మగ్దలేనే మరియకు కనబడుట
24:13-35	ఎమ్మాయి మార్గమున యేసు కనబడుట
24:36-43	యేసు శిష్యులకు అగపడుట
24:44-49	శిష్యులకు పరిశుద్ధాత్మ శక్తిని గూర్చిన హెచ్చరిక
24:50-53	యేసుక్రీస్తు పరలోకారోహణము

THE GOSPEL ACCORDING TO LUKE
లూకా సువార్త

This evangelist is generally supposed to have been a physician, and a companion of the apostle Paul. The style of his writings, and his acquaintance with the Jewish rites and usages, sufficiently show that he was a Jew, while his knowledge of the Greek language and his name, speak his Gentile origin. He is first mentioned acts 16:10,11 , as with Paul at Troas, whence he attended him to Jerusalem, and was with him in his voyage, and in his imprisonment at Rome. This Gospel appears to be designed to supersede many defective and unauthentic narratives in circulation, and to give a genuine and inspired account of the life, miracles, and doctrines of our Lord, learned from those who heard and witnessed his discourses and miracles.

LUKE 1

The Preface. (1-4)1 Forasmuch as many have taken in hand to
set forth in order a declaration of those things which are most surely
believed among us, *2* Even as they delivered them unto us, which
from the beginning were eyewitnesses, and ministers of the word;
3 It seemed good to me also, having had perfect understanding of all
things from the very first, to write unto thee in order, most excellent
Theophilus, *4* That thou mightest know the certainty of those things,
wherein thou hast been instructed.

1వ అధ్యాయము

ఘనత వహించిన థెయొఫిలా, ఆరంభము నుండి కన్నులారా చూచి 2 వాక్య
సేవకులైన వారు మనకు అప్పగించిన ప్రకారము మన మధ్యను నెరవేరిన కార్యములను
గూర్చి వివరముగా వ్రాయుటకు అనేకులు పూనుకొన్నారు 3 గనుక నీకు ఉపదేశింప బడిన
సంగతులు నిశ్చయముగా జరిగినవని నీవు తెలిసికొనుటకు 4 వాటినన్నిటిని మొదటనుండి
తరచి పరిష్కారముగా తెలిసికొనియున్న నేనును నీ పేరట వాటిని గూర్చి వరుసగా రచించుట
యుక్తమని యెంచితిని.

Luke will not write of things about which Christians may safely differ from one another, and hesitate within themselves; but the things which are, and ought to be surely believed. The doctrine of Christ is what the wisest and best of men have ventured their souls upon with confidence and satisfaction. And the great events whereon our hopes depend, have been recorded by those who were from the beginning eye-witnesses and ministers of the word, and who were perfected in their understanding of them through Divine inspiration.

Zacharias and Elisabeth. (5-25) 5 There was in the days of Herod,
the king of Judaea, a certain priest named Zacharias, of the course of
Abia: and his wife was of the daughters of Aaron, and her name was
Elisabeth. *6* And they were both righteous before God, walking in all
the commandments and ordinances of the Lord blameless. *7* And they

had no child, because that Elisabeth was barren, and they both were
now well stricken in years. *8* And it came to pass, that while he
executed the priest's office before God in the order of his course,
9 According to the custom of the priest's office, his lot was to burn
incense when he went into the temple of the Lord. *10* And the whole
multitude of the people were praying without at the time of incense.
11 And there appeared unto him an angel of the Lord standing on the
right side of the altar of incense. *12* And when Zacharias saw him, he
was troubled, and fear fell upon him. *13* But the angel said unto him,
Fear not, Zacharias: for thy prayer is heard; and thy wife Elisabeth
shall bear thee a son, and thou shalt call his name John. *14* And
thou shalt have joy and gladness; and many shall rejoice at his birth.
15 For he shall be great in the sight of the Lord, and shall drink
neither wine nor strong drink; and he shall be filled with the Holy
Ghost, even from his mother's womb. *16* And many of the children of
Israel shall he turn to the Lord their God. *17* And he shall go before
him in the spirit and power of Elias, to turn the hearts of the fathers
to the children, and the disobedient to the wisdom of the just; to
make ready a people prepared for the Lord. *18* And Zacharias said
unto the angel, Whereby shall I know this? for I am an old man, and
my wife well stricken in years. *19* And the angel answering said unto
him, I am Gabriel, that stand in the presence of God; and am sent to
speak unto thee, and to shew thee these glad tidings. *20* And, behold,
thou shalt be dumb, and not able to speak, until the day that these
things shall be performed, because thou believest not my words, which
shall be fulfilled in their season. *21* And the people waited for
Zacharias, and marvelled that he tarried so long in the temple. *22* And
when he came out, he could not speak unto them: and they perceived
that he had seen a vision in the temple: for he beckoned unto them,
and remained speechless. *23* And it came to pass, that, as soon as
the days of his ministration were accomplished, he departed to his
own house. *24* And after those days his wife Elisabeth conceived, and
hid herself five months, saying, *25* Thus hath the Lord dealt with me
in the days wherein he looked on me, to take away my reproach among
men.

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను పుట్టుకను గూర్చిన ప్రకటన

5 యూదయదేశపు రాజైన హేరోదు దినములలో అబీయా తరగతిలో నున్న జెకర్యా
అను ఒక యాజకుడుండెను. అతని భార్య అహరోను కుమార్తెలలో ఒకతె, అమె పేరు
ఎలీసబెతు. 6 వీరిద్దరు ప్రభువు యొక్క సకలమైన ఆజ్ఞల చొప్పునను న్యాయవిధుల చొప్పునను
నిరపరాధులుగా నడచుకొనుచు, దేవుని దృష్టికి నీతిమంతులై యుండిరి. 7 ఎలీసబెతు
గొడ్రాలైనందున వారికి పిల్లలు లేకపోయిరి; మరియు వారిద్దరు బహుకాలము గడచిన
వృద్ధులైరి. 8 జెకర్యా తన తరగతి క్రమము చొప్పున దేవుని యెదుట యాజక ధర్మము
జరిగించు చుండగా 9 యాజక మర్యాద చొప్పున ప్రభువు ఆలయములోనికి వెళ్ళి, ధూపము
వేయుటకు అతనికి వంతు వచ్చెను. 10 ధూప సమయమందు ప్రజల సమూహమంతయు
బయట ప్రార్థన చేయుచుండగా, 11 ప్రభువుదూత ధూపవేదిక కుడివైపున నిలిచి అతనికి

Luke
5

కనబడగా, 12 జెకర్యా అతని చూచి తొందరపడి భయపడిన వాడాయెను. 13 అప్పుడా
దూత అతనితో – "జెకర్యా, భయపడకుము; నీ ప్రార్థన వినబడినది; నీ భార్యయైన ఎలీసబెతు
నీకు కుమారుని కనును; అతనికి యోహాను అని పేరు పెట్టుదువు. 14 అతడు ప్రభువు
దృష్టికి గొప్పవాడై ద్రాక్షారసమైనను మద్యమైనను త్రాగక 15 తన తల్లి గర్భమున పుట్టినది
మొదలుకొని పరిశుద్ధాత్మతో నిండినవాడై, 16 ఇశ్రాయేలీయులలో అనేకులను ప్రభువైన
వారి దేవుని వైపునకు త్రిప్పును. 17 మరియు అతడు తండ్రుల హృదయములను పిల్లల
తట్టునకును, అవిధేయులను నీతిమంతుల జ్ఞానము ననుసరించుటకును త్రిప్పి, ప్రభువు
కొరకు ఆయత్త పడియున్న ప్రజలను సిద్ధపరచుటకై ఏలీయా యొక్క ఆత్మయు శక్తియు
గలవాడై ఆయనకు ముందుగా వెళ్ళును గనుక నీకు సంతోషమును మహదానందమును
కలుగును. అతడు పుట్టినందున అనేకులు సంతోషించుదురు" అనెను. 18 జెకర్యా – "ఇది
నాకెలాగు తెలియును ? నేను ముసలివాడను. నా భార్యయు – బహుకాలము గడచినది"
అని ఆ దూతతో చెప్పగా 19 దూత – "నేను దేవుని సముఖమునందు నిలుచు గబ్రియేలును;
నీతో మాటలాడుటకును. ఈ సువర్తమానము నీకు తెలుపుటకును పంపబడితిని. 20 మరియు
నా మాటలు వాటి కాలమందు నెరవేరును; నీవు వాటిని నమ్మలేదు గనుక ఈ సంగతులు
జరుగుదినము వరకు నీవు మాటలాడక మౌనివై యుందువు" అని అతనితో చెప్పెను.
21 ప్రజలు జెకర్యా కొరకు కనిపెట్టుచుండి ఆలయము నందు అతడు ఆలస్యము చేసినందుకు
ఆశ్చర్యపడిరి. 22 అతడు వెలుపలికి వచ్చినప్పుడు వారితో మాటలాడ లేకపోయినందున
ఆలయమునందు అతనికి దర్శనము కలిగినదని వారు గ్రహించిరి. అప్పుడతడు వారికి
సంజ్ఞలు చేయుచు, మూగవాడై యుండెను. 23 అతడు సేవచేయు దినములు సంపూర్ణ
మైనప్పుడు తన యింటికి వెళ్ళెను. 24 ఆ దినములైన పిమ్మట అతని భార్య ఎలీసబెతు
గర్భవతియై – మనుష్యులలో నాకున్న అవమానమును తీసివేయుటకు 25 నన్ను కటాక్షించిన
దినములలో ప్రభువు ఈలాగు చేసెననుకొని ఐదునెలలు యితరుల కంటబడకుండ నుండెను.

The father and mother of John the Baptist were sinners as all are, and were justified and saved in the same way as others; but they were eminent for piety and integrity. They had no children, and it could not be expected that Elisabeth should have any in her old age. While Zacharias was burning incense in the temple, the whole multitude of the people were praying without. All the prayers we offer up to God, are acceptable and successful only by Christ's intercession in the temple of God above. We cannot expect an interest therein if we do not pray, and pray with our spirits, and are not earnest in prayer. Nor can we expect that the best of our prayers should gain acceptance, and bring an answer of peace, but through the mediation of Christ, who ever lives, making intercession. The prayers Zacharias often made, received an answer of peace. Prayers of faith are filed in heaven, and are not forgotten. Prayers made when we were young and entering into the world, may be answered when we are old and going out of the world. Mercies are doubly sweet that are given in answer to prayer. Zacharias shall have a son in his old age, who shall be instrumental in the conversion of many souls to God, and preparing them to receive the gospel of Christ. He shall go before Him with courage, zeal, holiness, and a mind dead to earthly interests and pleasures. The

disobedient and rebellious would be brought back to the wisdom of their righteous forefathers, or rather, brought to attend to the wisdom of that Just One who was coming among them. Zacharias heard all that the angel said; but his unbelief spake. In striking him dumb, God dealt justly with him, because he had objected against God's word. We may admire the patience of God towards us. God dealt kindly with him, for thus he prevented his speaking any more distrustful, unbelieving words. Thus also God confirmed his faith. If by the rebukes we are under for our sin, we are brought to give the more credit to the word of God, we have no reason to complain. Even real believers are apt to dishonour God by unbelief; and their mouths are stopped in silence and confusion, when otherwise they would have been praising God with joy and gratitude. In God's gracious dealings with us we ought to observe his gracious regards to us. He has looked on us with compassion and favour, and therefore has thus dealt with us.

Christ's birth announced. (26-38) 26 And in the sixth month the
angel Gabriel was sent from God unto a city of Galilee, named
Nazareth, *27* To a virgin espoused to a man whose name was Joseph,
of the house of David; and the virgin's name was Mary. *28* And the
angel came in unto her, and said, Hail, thou that art highly favoured,
the Lord is with thee: blessed art thou among women. *29* And when
she saw him, she was troubled at his saying, and cast in her mind
what manner of salutation this should be. *30* And the angel said unto
her, Fear not, Mary: for thou hast found favour with God. *31* And,
behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a son, and
shalt call his name JESUS. *32* He shall be great, and shall be called
the Son of the Highest: and the Lord God shall give unto him the
throne of his father David: *33* And he shall reign over the house of
Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end. *34* Then
said Mary unto the angel, How shall this be, seeing I know not a
man? *35* And the angel answered and said unto her, The Holy Ghost
shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow
thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall
be called the Son of God. *36* And, behold, thy cousin Elisabeth, she
hath also conceived a son in her old age: and this is the sixth month
with her, who was called barren. *37* For with God nothing shall be
impossible. *38* And Mary said, Behold the handmaid of the Lord; be it
unto me according to thy word. And the angel departed from her.

యేసు జన్మను గూర్చిన ప్రకటన

26 ఆరవనెలలో గబ్రియేలను దేవదూత గలిలయలోని నజరేతను ఊరిలో
27 దావీదు వంశస్థుడైన యోసేపను ఒక పురుషునికి ప్రధానము చేయబడిన కన్యక యొద్దకు
దేవుని చేత పంపబడెను. ఆ కన్యక పేరు మరియ. 28 ఆ దూత లోపలికి వచ్చి ఆమెను
చూచి – "దయాప్రాప్తురాలా, నీకు శుభము; ప్రభువు నీకు తోడైయున్నాడు" అని చెప్పెను.
29 ఆమె ఆ మాటకు బహుగా తొందరపడి ఆ శుభవచన మేమిటో అని ఆలోచించు
కొనుచుండగా, దూత – 30 "మరియా, భయపడకుము; దేవుని వలన నీవు కృప పొందితివి
31 ఇదిగో నీవు గర్భము ధరించి కుమారుని కని ఆయనకు యేసు అని పేరు పెట్టుదువు.
32 ఆయన గొప్పవాడై, సర్వోన్నతుని కుమారుడనబడును; ప్రభువైన దేవుడు ఆయన

Luke
6

తండ్రియైన దావీదు సింహాసనమును ఆయన కిచ్చును. 33 ఆయన యాకోబు వంశస్థులను
యుగయుగములు యేలును; ఆయన రాజ్యము అంతములేనిదై యుండును" అని ఆమెతో
చెప్పెను 34 అందుకు మరియ – "నేను పురుషుని ఎరుగని దాననే, ఇదెలాగు జరుగునని"
దూతతో అనగా, 35 దూత – పరిశుద్ధాత్మ నీ మీదికి వచ్చును. సర్వోన్నతుని శక్తి నిన్ను
కమ్ముకొనును. గనుక పుట్టబోవు శిశువు పరిశుద్ధుడై దేవుని కుమారుడనబడును. 36 మరియు
నీ బంధువురాలు ఎలీసబెతు కూడా తన వృద్ధాప్యమున ఒక కుమారుని గర్భమున
ధరించియున్నది. గొడ్రాలనబడిన ఆమెకు ఇది ఆరవ మాసము. 37 దేవుడు చెప్పిన ఏ
మాటయైనను నిరర్థకము కానేరదు" అని ఆమెతో చెప్పెను. 38 అందుకు మరియ –
"ఇదిగో ప్రభువు దాసురాలను; నీ మాట చొప్పున నాకు జరుగును గాక" అనెను. అంతట
ఆ దూత ఆమె యొద్ద నుండి వెళ్ళెను.

We have here an account of the mother of our Lord; though we are not to pray to her, yet we ought to praise God for her. Christ must be born miraculously. The angel's address means only, Hail, thou that art the especially chosen and favoured of the Most High, to attain the honour Jewish mothers have so long desired. This wondrous salutation and appearance troubled Mary. The angel then assured her that she had found favour with God, and would become the mother of a son whose name she should call Jesus, the Son of the Highest, one in a nature and perfection with the Lord God. JESUS! the name that refreshes the fainting spirits of humbled sinners; sweet to speak and sweet to hear, Jesus, a Saviour! We know not his riches and our own poverty, therefore we run not to him; we perceive not that we are lost and perishing, therefore a Saviour is a word of little relish. Were we convinced of the huge mass of guilt that lies upon us, and the wrath that hangs over us for it, ready to fall upon us, it would be our continual thought, Is the Saviour mine? And that we might find him so, we should trample on all that hinders our way to him. Mary's reply to the angel was the language of faith and humble admiration, and she asked no sign for the confirming her faith. Without controversy, great was the mystery of godliness, God manifest in the flesh, 1 timothy 3:16 . Christ's human nature must be produced so, as it was fit that should be which was to be taken into union with the Divine nature. And we must, as Mary here, guide our desires by the word of God. In all conflicts, let us remember that with God nothing is impossible; and as we read and hear his promises, let us turn them into prayers, Behold the willing servant of the Lord; let it be unto me according to thy word.

Interview of Mary and Elisabeth. (39-56) 39 And Mary arose in
those days, and went into the hill country with haste, into a city of
Juda; *40* And entered into the house of Zacharias, and saluted
Elisabeth. *41* And it came to pass, that, when Elisabeth heard the
salutation of Mary, the babe leaped in her womb; and Elisabeth was
filled with the Holy Ghost: *42* And she spake out with a loud voice,
and said, Blessed art thou among women, and blessed is the fruit of
thy womb. *43* And whence is this to me, that the mother of my Lord
should come to me? *44* For, lo, as soon as the voice of thy salutation
sounded in mine ears, the babe leaped in my womb for joy. *45* And
blessed is she that believed: for there shall be a performance of those
things which were told her from the Lord. *46* And Mary said, My soul

doth magnify the Lord, *47* And my spirit hath rejoiced in God my Saviour. *48* For he hath regarded the low estate of his handmaiden: for, behold, from henceforth all generations shall call me blessed. *49* For he that is mighty hath done to me great things; and holy is his name. *50* And his mercy is on them that fear him from generation to generation. *51* He hath shewed strength with his arm; he hath scattered the proud in the imagination of their hearts. *52* He hath put down the mighty from their seats, and exalted them of low degree. *53* He hath filled the hungry with good things; and the rich he hath sent empty away. *54* He hath holpen his servant Israel, in remembrance of his mercy; *55* As he spake to our fathers, to Abraham, and to his seed for ever. *56* And Mary abode with her about three months, and returned to her own house.

మరియ ఎలీసబెతును దర్శించుట : మరియ పాట

39 ఆ దినములయందు మరియ లేచి యూదా ప్రదేశములోని కొండసీమలో నున్న ఒక ఊరికి త్వరగా వెళ్ళి 40 జెకర్యా యింటిలో ప్రవేశించి ఎలీసబెతుకు వందనము చేసెను. 41 ఎలీసబెతు మరియ యొక్క వందన వచనము వినగానే, ఆమె గర్భములో నున్న శిశువు గంతులు వేసెను. అంతట ఎలీసబెతు పరిశుద్ధాత్మతో నిండుకొనినదై, బిగ్గరగా యిట్లనెను– 42 స్త్రీలలో నీవు ఆశీర్వదించబడిన దానవు, నీ గర్భఫలమును ఆశీర్వదింపబడును 43 నా ప్రభువు తల్లి నాయొద్దకు వచ్చుట నాకేలాగు ప్రాప్తించెను? 44 ఇదిగో నీ శుభవచనము నా చెవిని పడగానే, నా గర్భములోని శిశువు ఆనందముతో గంతులు వేసెను. 45 ప్రభువు ఆమెకు తెలియజేయించిన మాటలు సిద్ధించును గనుక నమ్మిన ఆమె ధన్యురాలు" అనెను. 46 అప్పుడు మరియ యిట్లనెను– "నా ప్రాణము ప్రభువును ఘనపరచుచున్నది, 47 ఆయన తన దాసురాలి దీనస్థితిని కటాక్షించెను 48 నా ఆత్మ నా రక్షకుడైన దేవుని యందు ఆనందించెను. 49 సర్వశక్తిమంతుడు నాకు గొప్ప కార్యములు చేసెను గనుక ఇది మొదలుకొని అన్ని తరములవారును నన్ను ధన్యురాలని అందురు. ఆయన నామము పరిశుద్ధము 50 ఆయనకు భయపడువారి మీద ఆయన కనికరము తరతరములకుండును. 51 ఆయన తన బాహువుతో పరాక్రమము చూపెను, వారి హృదయముల ఆలోచన విషయమై, గర్విష్ఠులను చెదరగొట్టెను 52 సింహాసనముల నుండి బలవంతులను పడద్రోసి దీనుల నెక్కించెను 53 ఆకలి గొనిన వారిని మంచి పదార్థములతో సంతృప్తిపరచి, ధనవంతులను వట్టి చేతులతో పంపివేసెను. 54 అబ్రాహామునకును అతని సంతానములకును యుగాంతము వరకు 55 తన కనికరము చూప జ్ఞాపకము చేసుకొందునని మన పితరులతో సెలవిచ్చినట్లు ఆయన తన సేవకుడైన ఇశ్రాయేలునకు సహాయము చేసెను." 56 అంతట మరియ ఇంచుమించు మూడు నెలలు ఆమెతో కూడా నుండి పిమ్మట తన యింటికి తిరిగి వెళ్ళెను.

It is very good for those who have the work of grace begun in their souls, to communicate one to another. On Mary's arrival, Elisabeth was conscious of the approach of her who was to be the mother of the great Redeemer. At the same time she was filled

with the Holy Ghost, and under his influence declared that Mary and her expected child were most blessed and happy, as peculiarly honoured of and dear to the Most High God. Mary, animated by Elisabeth's address, and being also under the influence of the Holy Ghost, broke out into joy, admiration, and gratitude. She knew herself to be a sinner who needed a Saviour, and that she could no otherwise rejoice in God than as interested in his salvation through the promised Messiah. Those who see their need of Christ, and are desirous of righteousness and life in him, he fills with good things, with the best things; and they are abundantly satisfied with the blessings he gives. He will satisfy the desires of the poor in spirit who long for spiritual blessings, while the self-sufficient shall be sent empty away.

The birth of John the Baptist. (57-66) 57 Now Elisabeth's full time came that she should be delivered; and she brought forth a son. *58* And her neighbours and her cousins heard how the Lord had shewed great mercy upon her; and they rejoiced with her. *59* And it came to pass, that on the eighth day they came to circumcise the child; and they called him Zacharias, after the name of his father. *60* And his mother answered and said, Not so; but he shall be called John. *61* And they said unto her, There is none of thy kindred that is called by this name. *62* And they made signs to his father, how he would have him called. *63* And he asked for a writing table, and wrote, saying, His name is John. And they marvelled all. *64* And his mouth was opened immediately, and his tongue loosed, and he spake, and praised God. *65* And fear came on all that dwelt round about them: and all these sayings were noised abroad throughout all the hill country of Judaea. *66* And all they that heard them laid them up in their hearts, saying, What manner of child shall this be! And the hand of the Lord was with him.

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను జన్మము – జెకర్యా పాట

57 ప్రసవకాలము వచ్చినప్పుడు ఎలీసబెతు కుమారుని కనెను. 58. అప్పుడు ప్రభువు ఆమె మీద మహా కనికరముంచెనని। ఆమె పొరుగువారును బంధువులును విని ఆమెతో కూడ సంతోషపడిరి. 59 ఎనిమిదవ దినమున వారు ఆ శిశువుకు సున్నతి చేయవచ్చి, తండ్రి పేరును బట్టి జెకర్యా అని వానికి పేరు పెట్టబోవుచుండగా, 60 తల్లి– "అలాగు వద్దు; వానికి యోహానను పేరు పెట్టవలెను" అని చెప్పెను. 61 అందుకు వారు – "నీ బంధువులలో ఆ పేరు గలవాడెవడును లేడే" అని ఆమెతో చెప్పి, 62 వానికి ఏ పేరుపెట్ట గోరుచున్నావని తండ్రికి సంజ్ఞలు చేసి అడిగిరి. 63 అతడు వ్రాత పలకతెమ్మని – వాని పేరు యోహానని వ్రాసెను; అందుకు వారందరు ఆశ్చర్యపడిరి. 64 వెంటనే అతని నోరు తెరవబడి, నాలుక సడలి అతడు దేవుని స్తుతించుచు మాటలాడసాగెను. 65 అందును బట్టి వారి చుట్టుపక్కల కాపురమున్న వారి కందరికి భయము కలిగెను, ఆ సంగతులన్నియు యూదయ కొండసీమల యందంతట ప్రచురమాయెను. 66 ప్రభువు హస్తము అతనికి తోడైయుండెను గనుక ఆ సంగతులను గూర్చి వినిన వారందరును – ఈ బిడ్డ ఏలాటి వాడగునో అని వాటిని మనస్సులో నుంచుకొనిరి.

In these verses we have an account of the birth of John the Baptist, and the great joy among all the relations of the family. He shall be called Johanan, or "Gracious," because he shall bring in the gospel of Christ, wherein God's grace shines most bright. Zacharias recovered his speech. Unbelief closed his mouth, and believing opened it again: he believers, therefore he speaks. When God opens our lips, our mouths must show forth his praise; and better be without speech, than not use it in praising God. It is said, The hand of the Lord was working with John. God has ways of working on children in their infancy, which we cannot account for. We should observe the dealings of God, and wait the event.

The song of Zacharias. (67-80) 67 And his father Zacharias was filled with the Holy Ghost, and prophesied, saying, *68* Blessed be the Lord God of Israel; for he hath visited and redeemed his people, *69* And hath raised up an horn of salvation for us in the house of his servant David; *70* As he spake by the mouth of his holy prophets, which have been since the world began: *71* That we should be saved from our enemies, and from the hand of all that hate us; *72* To perform the mercy promised to our fathers, and to remember his holy covenant; *73* The oath which he sware to our father Abraham, *74* That he would grant unto us, that we being delivered out of the hand of our enemies might serve him without fear, *75* In holiness and righteousness before him, all the days of our life. *76* And thou, child, shalt be called the prophet of the Highest: for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways; *77* To give knowledge of salvation unto his people by the remission of their sins, *78* Through the tender mercy of our God; whereby the dayspring from on high hath visited us, *79* To give light to them that sit in darkness and in the shadow of death, to guide our feet into the way of peace. *80* And the child grew, and waxed strong in spirit, and was in the deserts till the day of his shewing unto Israel.

67 మరియు అతని తండ్రి జెకర్యా పరిశుద్ధాత్మ పూర్ణుడై ఇట్లు ప్రవచించెను –68 “ప్రభువైన ఇశ్రాయేలు దేవుడు స్తుతింపబడును గాక; ఆయన తన ప్రజలకు దర్శనమిచ్చి వారికి విమోచన కలుగజేసెను. 69 తన సేవకుడైన దావీదు వంశమునందు మన కొరకు రక్షణ శృంగమును, అనగా 70 మన శత్రువుల నుండియు మనలను ద్వేషించువారందరి చేతి నుండి తప్పించి రక్షణ కలుగజేసెను. దీనిని గూర్చి ఆయన ఆది నుండి తన పరిశుద్ధ ప్రవక్తలనోట పలికించిన రీతిగా 71 మన శత్రువుల నుండియు, మనలను ద్వేషించువారందరి చేతి నుండియు తప్పించి, రక్షణ కలుగజేసెను. 72 ఆయన మన పితరులను కరుణించుటకును 73 తన పరిశుద్ధ నిబంధనను అనగా మన తండ్రియైన అబ్రాహాముతో తాను చేసిన ప్రమాణమును జ్ఞాపకము చేసికొనుటకును 74 మనము శత్రువుల చేతి నుండి విడిపింపబడి మన జీవిత కాలమంతయు నిర్భయులమై, 75 ఆయన సన్నిధిని పరిశుద్ధముగాను నీతిగాను ఆయనను సేవింపను, అనుగ్రహించుటకును ఈ రక్షణ కలుగజేసెను. 76 మరియు ఓ శిశువా, నీవు సర్వోన్నతుని ప్రవక్తవనబడుదువు. 77 ఆయన మార్గములను సిద్ధపరచుటకై నీవు ప్రభువునకు ముందుగా నడతువు 78 మన దేవుని

మహావాత్సల్యమును బట్టి వారి పాపములను క్షమించుటవలన తన ప్రజలకు రక్షణ జ్ఞానము ఆయన అనుగ్రహించునట్లు, మన పాదములను సమాధానమార్గములోనికి నడిపించునట్లు 79 చీకటిలోను మరణచ్ఛాయలోను కూర్చుండువారికి వెలుగిచ్చుటకై ఆ మహావాత్సల్యమును బట్టి పైనుండి ఆయన మనకు అరుణోదయ దర్శనమను గ్రహించెను. 80 శిశువు ఎదిగి, ఆత్మ యందు బలము పొంది, ఇశ్రాయేలు నకు ప్రత్యక్షమగు దినము వరకు అరణ్యములో నుండెను.

Zacharias uttered a prophecy concerning the kingdom and salvation of the Messiah. The gospel brings light with it; in it the day dawns. In John the Baptist it began to break, and increased apace to the perfect day. The gospel is discovering; it shows that about which we were utterly in the dark; it is to give light to those that sit in darkness, the light of the knowledge of the glory of God in the face of Jesus Christ. It is reviving; it brings light to those that sit in the shadow of death, as condemned prisoners in the dungeon. It is directing; it is to guide our feet in the way of peace, into that way which will bring us to peace at last, romans 3:17 . John gave proofs of strong faith, vigorous and holy affections, and of being above the fear and love of the world. Thus he ripened for usefulness; but he lived a retired life, till he came forward openly as the forerunner of the Messiah. Let us follow peace with all men, as well as seek peace with God and our own consciences. And if it be the will of God that we live unknown to the world, still let us diligently seek to grow strong in the grace of Jesus Christ.

LUKE 2

The birth of Christ. (1-7) 1 And it came to pass in those days, that there went out a decree from Caesar Augustus, that all the world should be taxed. *2* (And this taxing was first made when Cyrenius was governor of Syria.) *3* And all went to be taxed, every one into his own city. *4* And Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, into Judaea, unto the city of David, which is called Bethlehem; (because he was of the house and lineage of David:) *5* To be taxed with Mary his espoused wife, being great with child. *6* And so it was, that, while they were there, the days were accomplished that she should be delivered. *7* And she brought forth her firstborn son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn.

2వ అధ్యాయము

యేసు జననము

(మత్తయి 1:18–25)

ఆ దినములలో సర్వలోకమునకు ప్రజా సంఖ్య వ్రాయవలెనని కైసరు ఔగుస్తు వలన ఆజ్ఞ ఆయెను. 2 ఇది కురేనియు సిరియా దేశమునకు అధిపతియై యున్నప్పుడు జరిగిన మొదటి ప్రజా సంఖ్య. 3 అందరును ఆ సంఖ్యలో వ్రాయబడ వలెనని తమ తమ పట్టణములకు వెళ్ళిరి. 4 యోసేపు దావీదు వంశములోను గోత్రములోను పుట్టినవాడు గనుక 5 తనకు భార్యగా ప్రధానము చేయబడి, గర్భవతియై యుండిన మరియతో కూడా ఆ సంఖ్యలో

వ్రాయబడుటకు గలిలయలోని నజరేతునుండి యూదయలోని బేత్లెహేమనబడిన దావీదు
ఊరికి వెళ్ళెను. 6 వారక్కడ నున్నప్పుడు ఆమె ప్రసవదినములు నిండెను గనుక 7. తన
తొలిచూలు కుమారుని కని పొత్తిగుడ్డలతో చుట్టి, సత్రములో వారికి స్థలము లేనందున,
ఆయనను పశువుల తొట్టిలో పరుండబెట్టెను.

The fulness of time was now come, when God would send forth his Son, made of a woman, and made under the law. The circumstances of his birth were very mean. Christ was born at an inn; he came into the world to sojourn here for awhile, as at an inn, and to teach us to do likewise. We are become by sin like an outcast infant, helpless and forlorn; and such a one was Christ. He well knew how unwilling we are to be meanly lodged, clothed, or fed; how we desire to have our children decorated and indulged; how apt the poor are to envy the rich, and how prone the rich to disdain the poor. But when we by faith view the Son of God being made man and lying in a manger, our vanity, ambition, and envy are checked. We cannot, with this object rightly before us, seek great things for ourselves or our children.

It is made known to the shepherds. (8-20) 8 And there were in the
same country shepherds abiding in the field, keeping watch over their
flock by night. *9* And, lo, the angel of the Lord came upon them, and
the glory of the Lord shone round about them: and they were sore
afraid. *10* And the angel said unto them, Fear not: for, behold, I bring
you good tidings of great joy, which shall be to all people. *11* For unto
you is born this day in the city of David a Saviour, which is Christ the
Lord. *12* And this shall be a sign unto you; Ye shall find the babe
wrapped in swaddling clothes, lying in a manger. *13* And suddenly
there was with the angel a multitude of the heavenly host praising
God, and saying, *14* Glory to God in the highest, and on earth peace,
good will toward men. *15* And it came to pass, as the angels were
gone away from them into heaven, the shepherds said one to another,
Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is
come to pass, which the Lord hath made known unto us. *16* And they
came with haste, and found Mary, and Joseph, and the babe lying in
a manger. *17* And when they had seen it, they made known abroad
the saying which was told them concerning this child. *18* And all they
that heard it wondered at those things which were told them by the
shepherds. *19* But Mary kept all these things, and pondered them in
her heart. *20* And the shepherds returned, glorifying and praising God
for all the things that they had heard and seen, as it was told unto
them.

8 ఆ దేశములో కొందరు గొఱ్ఱెల కాపరులు పొలములో నుండి రాత్రివేళ తమ
మందను కాచుకొనుచుండగా 9 ప్రభువు దూత వారి యొద్దకు వచ్చి నిలిచెను; ప్రభువు
మహిమ వారి చుట్టు ప్రకాశించినందున వారు మిక్కిలి భయపడిరి. 10 అయితే ఆ దూత
“భయపడకుడి; ఇదిగో ప్రజలందరికిని కలుగబోవు మహాసంతోష కరమైన సువర్తమానము
నేను మీకు తెలియజేయుచున్నాను. 11 దావీదు పట్టణ మందు నేడు రక్షకుడు మీ కొరకు
పుట్టియున్నాడు, ఈయన ప్రభువైన క్రీస్తు. 12 దానికిదే మీ కానవాలు – ఒక శిశువు

Luke
9

పొత్తిగుడ్డలతో చుట్టబడి యొక తొట్టిలో పండుకొని యుండుట మీరు చూచెదరని వారితో
చెప్పెను. 13 వెంటనే పరలోక సైన్య సమూహము ఆ దూతతో కూడ నుండి– 14
“సర్వోన్నతమైన స్థలములలో దేవునికి మహిమయు ఆయన కిష్టులైన మనుష్యులకు భూమి
మీద సమాధానమును కలుగును గాక” యని దేవునికి స్తోత్రము చేయుచుండెను. 15 ఆ
దూతలు తమ యొద్ద నుండి పరలోకమునకు వెళ్ళిన తరువాత ఆ గొఱ్ఱెల కాపరులు, –
జరిగిన ఈ కార్యమును ప్రభువు మనకు తెలియజేయించి యున్నాడు; మనము బేత్లెహేము
వరకు పోయి చూతము రండని యొకనితో నొకడు చెప్పుకొని, 16 త్వరగా వెళ్ళి మరియను,
యోసేపును, తొట్టెలో పండుకొని యున్న శిశువును చూచిరి. 17 వారు చూచి, యీ
శిశువును గూర్చి తమతో చెప్పబడిన మాటలను ప్రచురము చేసిరి. 18 గొఱ్ఱెల కాపరులు
తమతో చెప్పిన సంగతులను గూర్చి విన్నవారందరు మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడిరి. 19 అయితే
మరియ ఆ మాటలన్నియు తన హృదయములో తలపోసుకొనుచు భద్రము చేసికొనెను.
20 అంతట ఆ గొఱ్ఱెల కాపరులు తమతో చెప్పబడినట్టుగా తాము విన్నవాటిని, కన్నవాటిని
గూర్చి దేవుని మహిమపరచుచు, స్తోత్రము చేయుచు తిరిగి వెళ్ళిరి. 21 ఆ శిశువునకు
సున్నతి చేయవలసిన ఎనిమిదవ దినము వచ్చినప్పుడు గర్భమందాయన పడక మునుపు,
దేవదూత చేత పెట్టబడిన యేసు అను పేరు వారు ఆయనకు పెట్టిరి.

Angels were heralds of the new-born Saviour, but they were only sent to some poor, humble, pious, industrious shepherds, who were in the business of their calling, keeping watch over their flock. We are not out of the way of Divine visits, when we are employed in an honest calling, and abide with God in it. Let God have the honour of this work; Glory to God in the highest. God's good-will to men, manifested in sending the Messiah, redounds to his praise. Other works of God are for his glory, but the redemption of the world is for his glory in the highest. God's goodwill in sending the Messiah, brought peace into this lower world. Peace is here put for all that good which flows to us from Christ's taking our nature upon him. This is a faithful saying, attested by an innumerable company of angels, and well worthy of all acceptation, That the good-will of God toward men, is glory to God in the highest, and peace on the earth. The shepherds lost no time, but came with haste to the place. They were satisfied, and made known abroad concerning this child, that he was the Saviour, even Christ the Lord. Mary carefully observed and thought upon all these things, which were so suited to enliven her holy affections. We should be more delivered from errors in judgment and practice, did we more fully ponder these things in our hearts. It is still proclaimed in our ears that to us is born a Saviour, Christ the Lord. These should be glad tidings to all.

Christ presented in the temple. (21-24) 21 And when eight days
were accomplished for the circumcising of the child, his name was
called JESUS, which was so named of the angel before he was
conceived in the womb. *22* And when the days of her purification
according to the law of Moses were accomplished, they brought him
to Jerusalem, to present him to the Lord; *23* (As it is written in the
law of the Lord, Every male that openeth the womb shall be called
holy to the Lord;) *24* And to offer a sacrifice according to that which is
said in the law of the Lord, A pair of turtledoves, or two young pigeons.

యేసును దేవాలయములో ప్రతిష్ఠించుట

22 మోషే ధర్మశాస్త్రము చొప్పున వారు తమ్మును శుద్ధి చేసుకొను దినములు
గడచినప్పుడు 23 ప్రతి తొలిచూలు మగపిల్ల ప్రభువునకు ప్రతిష్ఠ చేయబడవలెను అని
ప్రభువు ధర్మశాస్త్రము నందు వ్రాయబడినట్లు ఆయనను ప్రభువుకు ప్రతిష్ఠించుటకును
24 ప్రభువు ధర్మశాస్త్రమునందు చెప్పబడినట్లు గువ్వల జతనైనను రెండు పావురపు పిల్లలనైనను
బలిగా సమర్పించుటకును వారు ఆయనను యెరూషలేమునకు తీసుకొనిపోయిరి.

Our Lord Jesus was not born in sin, and did not need that mortification of a corrupt nature, or that renewal unto holiness, which were signified by circumcision. This ordinance was, in his case, a pledge of his future perfect obedience to the whole law, in the midst of sufferings and temptations, even unto death for us. At the end of forty days, Mary went up to the temple to offer the appointed sacrifices for her purification. Joseph also presented the holy child Jesus, because, as a first-born son, he was to be presented to the Lord, and redeemed according to the law. Let us present our children to the Lord who gave them to us, beseeching him to redeem them from sin and death, and make them holy to himself.

Simeon prophesies concerning Jesus. (25-35) 25 And, behold, there
was a man in Jerusalem, whose name was Simeon; and the same
man was just and devout, waiting for the consolation of Israel: and
the Holy Ghost was upon him. *26* And it was revealed unto him by
the Holy Ghost, that he should not see death, before he had seen
the Lord's Christ. *27* And he came by the Spirit into the temple: and
when the parents brought in the child Jesus, to do for him after the
custom of the law, *28* Then took he him up in his arms, and blessed
God, and said, *29* Lord, now lettest thou thy servant depart in peace,
according to thy word: *30* For mine eyes have seen thy salvation,
31 Which thou hast prepared before the face of all people; *32* A light
to lighten the Gentiles, and the glory of thy people Israel. *33* And
Joseph and his mother marvelled at those things which were spoken
of him. *34* And Simeon blessed them, and said unto Mary his mother,
Behold, this child is set for the fall and rising again of many in Israel;
and for a sign which shall be spoken against; *35* (Yea, a sword shall
pierce through thy own soul also,) that the thoughts of many hearts
may be revealed.

సుమెయోను పాట – సెలవు గీతము

25 యెరూషలేమునందు సుమెయోనను ఒక మనుష్యుడుండెను, అతడు నీతి
మంతుడును భక్తి పరుడునై యుండి, ఇశ్రాయేలు యొక్క ఆదరణ కొరకు కనిపెట్టువాడు.
పరిశుద్ధాత్మ అతని మీద నుండెను. 26 అతడు ప్రభువు యొక్క క్రీస్తును చూడక మునుపు
మరణము పొందడని అతనికి పరిశుద్ధాత్మ చేత బయలుపరచబడి యుండెను; ఆత్మ వశుడై
అతడు దేవాలయములోనికి వచ్చెను. 27 అంతట ధర్మశాస్త్ర పద్ధతి చొప్పున ఆయన విషయమై
జరిగించుటకు 28 తలిదండ్రులు శిశువైన యేసును దేవాలయము లోనికి తీసుకొని
వచ్చినప్పుడు, అతడు తన చేతులలో ఆయనను ఎత్తికొని దేవుని స్తుతించుచు ఇట్లనెను–

Luke
10

29 "నాథా, యిప్పుడు నీ మాట చొప్పున సమాధానముతో నీ దాసుని పోనిచ్చుచున్నావు.
30 నీవు సకల ప్రజల యెదుట సిద్ధపరచిన 31 నీ రక్షణను, అన్యజనులకు నిన్ను బయలు
పరచుటకు వెలుగుగాను నీ ప్రజలైన ఇశ్రాయేలుకు మహిమగాను 32 నేను కన్నులారా
చూచితిని" 33 యోసేపును ఆయన తల్లియు ఆయనను గూర్చి చెప్పబడిన మాటలను విని
ఆశ్చర్యపడిరి. 34 సుమెయోను వారిని దీవించి – "ఇదిగో అనేక హృదయాలోచనలు
బయలుపడునట్లు ఇశ్రాయేలీయులలో అనేకులు పడుటకును తిరిగి లేచుటకును వివాదాస్పదమైన
గుర్తుగా ఈయన నియమింపబడి యున్నాడు. 35 మరియు నీ హృదయములోనికి ఒక
ఖడ్గము దూసికొని పోవును" అని ఆయన తల్లియైన మరియతో చెప్పెను

The same Spirit that provided for the support of Simeon's hope, provided for his joy. Those who would see Christ must go to his temple. Here is a confession of his faith, that this Child in his arms was the Saviour, the salvation itself, the salvation of God's appointing. He bids farewell to this world. How poor does this world look to one that has Christ in his arms, and salvation in his view! See here, how comfortable is the death of a good man; he departs in peace with God, peace with his own conscience, in peace with death. Those that have welcomed Christ, may welcome death. Joseph and Mary marvelled at the things which were spoken of this Child. Simeon shows them likewise, what reason they had to rejoice with trembling. And Jesus, his doctrine, and people, are still spoken against; his truth and holiness are still denied and blasphemed; his preached word is still the touchstone of men's characters. The secret good affections in the minds of some, will be revealed by their embracing Christ; the secret corruptions of others will be revealed by their enmity to Christ. Men will be judged by the thoughts of their hearts concerning Christ. He shall be a suffering Jesus; his mother shall suffer with him, because of the nearness of her relation and affection.

Anna prophesies concerning him. (36-40) 36 And there was one
Anna, a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Aser:
she was of a great age, and had lived with an husband seven years
from her virginity; *37* And she was a widow of about fourscore and
four years, which departed not from the temple, but served God with
fastings and prayers night and day. *38* And she coming in that instant
gave thanks likewise unto the Lord, and spake of him to all them that
looked for redemption in Jerusalem. *39* And when they had performed
all things according to the law of the Lord, they returned into Galilee,
to their own city Nazareth. *40* And the child grew, and waxed strong
in spirit, filled with wisdom: and the grace of God was upon him

36 మరియు ఆషేరు గోత్రికురాలును పనూయేలు కుమార్తెయునైన అన్న అను ఒక
ప్రవక్త్రి యుండెను. ఆమె కన్యాత్వము మొదలు ఏడేండ్లు పెనిమిటితో సంసారము చేసి,
బహుకాలము గడచినదై 37 ఎనుబది నాలుగు సంవత్సరములు విధవరాలై యుండి
దేవాలయము విడువక ఉపవాస ప్రార్థనలతో రేయింబవళ్ళు సేవ చేయుచుండెను.
38 ఆమె కూడా ఆ ఘడియలోనే లోపలికి వచ్చి దేవుని కొనియాడి, యెరూషలేములో
విమోచనకొరకు కనిపెట్టుచున్న వారందరితో ఆయనను గూర్చి మాటలాడుచుండెను.

Verses 36-40 There was much evil then in the church, yet God left not himself without witness. Anna always dwelt in, or at least attended at, the temple. She was always in a praying spirit; gave herself to prayer, and in all things she served God. Those to whom Christ is made known, have great reason to thank the Lord. She taught others concerning him. Let the example of the venerable saints, Simeon and Anna, give courage to those whose hoary heads are, like theirs, a crown of glory, being found in the way of righteousness. The lips soon to be silent in the grave, should be showing forth the praises of the Redeemer. In all things it became Christ to be made like unto his brethren, therefore he passed through infancy and childhood as other children, yet without sin, and with manifest proofs of the Divine nature in him. By the Spirit of God all his faculties performed their offices in a manner not seen in any one else. Other children have foolishness bound in their hearts, which appears in what they say or do, but he was filled with wisdom, by the influence of the Holy Ghost; every thing he said and did, was wisely said and wisely done, above his years. Other children show the corruption of their nature; nothing but the grace of God was upon him.

Christ with the learned men in the temple. (41-52) 41 Now his parents
went to Jerusalem every year at the feast of the passover. *42* And
when he was twelve years old, they went up to Jerusalem after the
custom of the feast. *43* And when they had fulfilled the days, as they
returned, the child Jesus tarried behind in Jerusalem; and Joseph
and his mother knew not of it. *44* But they, supposing him to have
been in the company, went a day's journey; and they sought him among
their kinsfolk and acquaintance. *45* And when they found him not, they
turned back again to Jerusalem, seeking him. *46* And it came to pass,
that after three days they found him in the temple, sitting in the midst
of the doctors, both hearing them, and asking them questions. *47* And
all that heard him were astonished at his understanding and answers.
48 And when they saw him, they were amazed: and his mother said
unto him, Son, why hast thou thus dealt with us? behold, thy father
and I have sought thee sorrowing. *49* And he said unto them, How is it
that ye sought me? wist ye not that I must be about my Father's
business? *50* And they understood not the saying which he spake unto
them. *51* And he went down with them, and came to Nazareth, and
was subject unto them: but his mother kept all these sayings in her
heart. *52* And Jesus increased in wisdom and stature, and in favour
with God and man.

యేసుబాల్యము

39 అంతట వారు ప్రభువు ధర్మశాస్త్రము చొప్పున సమస్తము తీర్చిన పిమ్మట
గలిలయలోని నజరేతను తమ ఊరికి తిరిగి వెళ్ళిరి. 40 బాలుడు జ్ఞానముతో నిండుకొనుచు,
ఎదిగి బలము పొందుచుండెను; దేవుని దయ ఆయన మీద నుండెను. 41 పస్కా
పండుగప్పుడు ఆయన తలిదండ్రులు ఏటేటా యెరూషలేమునకు వెళ్ళుచుండెడి వారు.
42 ఆయన పన్నెండేళ్ళవాడైయున్నప్పుడు ఆ పండుగ నాచరించుటకై వాడుక చొప్పున వారు
యెరూషలేమునకు వెళ్ళిరి. 43 ఆ దినములు తీరిన తరువాత వారు తిరిగి వెళ్ళుచుండగా
బాలుడైన యేసు యెరూషలేములో నిలిచెను. 44 ఆయన తలిదండ్రులు ఆ సంగతి తెలియక
ఆయన సమూహములో నున్నాడని తలంచి, ఒక దిన ప్రయాణములో సాగిపోయి, తమ

Luke
11

బంధువులలోను నెలవైన వారిలోను ఆయనను వెదకుచుండిరి. 45 ఆయన కనబడనందున
ఆయనను వెదకుచు యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చిరి. 46 మూడు దినములైన తరువాత
ఆయన దేవాలయములో బోధకుల మధ్య కూర్చుండి వారి మాటలను ఆలకించుచు వారిని
ప్రశ్నలడుగుచుండగా చూచిరి. 47 ఆయన మాటలు విన్నవారందరు ఆయన ప్రజ్ఞకును
ప్రత్యుత్తరములకును విస్మయ మొందిరి. 48 ఆయన తలిదండ్రులాయనను చూచి మిక్కిలి
ఆశ్చర్య పడిరి. ఆయన తల్లి – "కుమారుడా, మమ్మును ఎందుకు ఈలాగు చేసితివి?
ఇదిగో నీ తండ్రియు నేనును దుఃఖపడుచు నిన్ను వెదకుచుంటిమి" అని ఆయనతో చెప్పగా,
49 ఆయన– "మీరేల నన్ను వెదకుచుంటిరి ? నేను నా తండ్రి పనుల మీద నుండవలెనని
మీరెరుగరా" యని వారితో చెప్పెను. 50 అయితే తమతో చెప్పిన మాట వారు గ్రహింపలేదు.
51 అంతట ఆయన వారితో కూడా బయలు దేరి నజరేతునకు వచ్చి వారికి లోబడియుండెను.
ఆయన తల్లి ఈ సంగతు లన్నిటిని తన హృదయములో భద్రము చేసుకొనెను. 52 యేసు
జ్ఞానము నందును, వయస్సునందును, దేవుని దయయందును, మనుష్యుల దయయందును
వర్ధిల్లు చుండెను.

It is for the honour of Christ that children should attend on public worship. His parents did not return till they had stayed all the seven days of the feast. It is well to stay to the end of an ordinance, as becomes those who say, It is good to be here. Those that have lost their comforts in Christ, and the evidences of their having a part in him, must bethink themselves where, and when, and how they lost them, and must turn back again. Those that would recover their lost acquaintance with Christ, must go to the place in which he has put his name; there they may hope to meet him. They found him in some part of the temple, where the doctors of the law kept their schools; he was sitting there, hearkening to their instructions, proposing questions, and answering inquiries, with such wisdom, that those who heard were delighted with him. Young persons should seek the knowledge of Divine truth, attend the ministry of the gospel, and ask such questions of their elders and teachers as may tend to increase their knowledge. Those who seek Christ in sorrow, shall find him with the greater joy. Know ye not that I ought to be in my Father's house; at my Father's work; I must be about my Father's business. Herein is an example; for it becomes the children of God, in conformity to Christ, to attend their heavenly Father's business, and make all other concerns give way to it. Though he was the Son of God, yet he was subject to his earthly parents; how then will the foolish and weak sons of men answer it, who are disobedient to their parents? However we may neglect men's sayings, because they are obscure, yet we must not think so of God's sayings. That which at first is dark, may afterwards become plain and easy. The greatest and wisest, those most eminent, may learn of this admirable and Divine Child, that it is the truest greatness of soul to know our own place and office; to deny ourselves amusements and pleasures not consistent with our state and calling.

LUKE 3

*John the Baptist's ministry. (1-20) John the Baptist testifies
concerning Christ. (15-20) 1* Now in the fifteenth year of the reign of
Tiberius Caesar, Pontius Pilate being governor of Judaea, and Herod
being tetrarch of Galilee, and his brother Philip tetrarch of Ituraea
and of the region of Trachonitis, and Lysanias the tetrarch of Abilene,

2 Annas and Caiaphas being the high priests, the word of God came
unto John the son of Zacharias in the wilderness. *3* And he came
into all the country about Jordan, preaching the baptism of repentance
for the remission of sins; *4* As it is written in the book of the words of
Esaias the prophet, saying, The voice of one crying in the wilderness,
Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight. *5* Every valley
shall be filled, and every mountain and hill shall be brought low; and
the crooked shall be made straight, and the rough ways shall be made
smooth; *6* And all flesh shall see the salvation of God. *7* Then said
he to the multitude that came forth to be baptized of him, O generation
of vipers, who hath warned you to flee from the wrath to come? *8* Bring
forth therefore fruits worthy of repentance, and begin not to say within
yourselves, We have Abraham to our father: for I say unto you, That
God is able of these stones to raise up children unto Abraham. *9* And
now also the axe is laid unto the root of the trees: every tree therefore
which bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the
fire. *10* And the people asked him, saying, What shall we do then?
11 He answereth and saith unto them, He that hath two coats, let
him impart to him that hath none; and he that hath meat, let him do
likewise. *12* Then came also publicans to be baptized, and said unto
him, Master, what shall we do? *13* And he said unto them, Exact no
more than that which is appointed you. *14* And the soldiers likewise
demanded of him, saying, And what shall we do? And he said unto
them, Do violence to no man, neither accuse any falsely; and be content
with your wages. *15* And as the people were in expectation, and all
men mused in their hearts of John, whether he were the Christ, or
not; *16* John answered, saying unto them all, I indeed baptize you
with water; but one mightier than I cometh, the latchet of whose
shoes I am not worthy to unloose: he shall baptize you with the Holy
Ghost and with fire: *17* Whose fan is in his hand, and he will throughly
purge his floor, and will gather the wheat into his garner; but the
chaff he will burn with fire unquenchable. *18* And many other things
in his exhortation preached he unto the people. *19* But Herod the
tetrarch, being reproved by him for Herodias his brother Philip's wife,
and for all the evils which Herod had done, *20* Added yet this above
all, that he shut up John in prison.

3వ అధ్యాయము

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను; అతని వర్తమానము

తిబెరికైసరు ఏలుబడిలో పదునైదవ సంవత్సరమందు యూదయకు పొంతి పిలాతు
అధిపతి గాను, గలిలయకు హేరోదు చతుర్థాధిపతి గాను, ఇతూరయత్రకోనీ దేశములకు
అతని తమ్ముడైన ఫిలిప్పు చతుర్థాధిపతి గాను, అబిలేనే దేశమునకు లుసానియ అధిపతి
గాను, 2 అన్నయు కయపయు ప్రధానయాజకులుగాను, ఉన్న కాలమున అరణ్యములో
నున్న జెకర్యా కుమారుడైన యోహాను నొద్దకు దేవుని వాక్యము వచ్చెను

3 అంతట అతడు వచ్చి పాప క్షమాపణ నిమిత్తము మారుమనస్సు విషయమైన
బాప్తిస్మము పొందవలెనని యొర్దాను నదీ ప్రాంతమందంతట ప్రకటించుచుండెను.

Luke
12

లూకా సువార్త 3వ అధ్యాయము

4 "అరణ్యములో కేకలు వేయుచున్న యొకని శబ్దము – ప్రభువు మార్గము సిద్ధపరచుడి,
ఆయన త్రోవలు సరాళము చేయుడి, 5 ప్రతి పల్లము పూడ్చబడును, ప్రతి కొండయు
మెట్టయు పల్లము చేయబడును, వంకర మార్గములు తిన్ననివగును, కరకు మార్గములు
నున్నవి అగును, 6 సకల శరీరులు దేవుని రక్షణ చూతురు." అని ప్రవక్తయైన యెషయా
వాక్య గ్రంథములో వ్రాయబడినట్లు ఇది జరిగెను. 7 అతడు తన చేత బాప్తిస్మము పొందవచ్చిన
జనసమూహములను చూచి – "సర్ప సంతానమా, రాబోవు ఉగ్రత నుండి తప్పించు కొనుటకు
మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడెవడు ? 8 మారు మనస్సునకు తగిన ఫలములను ఫలించుడి,
అబ్రాహాము మాకు తండ్రియని మీలో మీరనుకొన మొదలుపెట్టుకొనవద్దు; దేవుడు ఈ
రాళ్ళవలన అబ్రాహామునకు పిల్లలు పుట్టింప గలడని మీతో చెప్పుచున్నాను. 9 ఇప్పుడే
గొడ్డలి చెట్ల వేరున నుంచబడియున్నది గనుక మంచి ఫలము ఫలింపని ప్రతి చెట్టును
నరకబడి అగ్నిలో వేయబడును" అని చెప్పెను. 10 అందుకు జనులు ఆలాగైతే మేమేమి
చేయవలెనని అతని నడుగగా, 11 అతడు – రెండు అంగీలు వున్నవాడు ఏమియు లేని
వానికియ్య వలెననియు, ఆహారము గలవాడును ఆలాగే చేయవలెననియు వారితో
చెప్పెను. 12 సుంకరులును బాప్తిస్మము పొందవచ్చి – "బోధకుడా, మేమేమి చేయవలయున"ని
ఆయన నడుగగా, 13 ఆయన – "మీకు నిర్ణయింపబడిన దానికంటె ఎక్కువ తీసుకొనవద్దు"
అని వారితో చెప్పెను. 14 సైనికులును – "మేమేమి చేయవలెను" అని అతని నడిగిరి.
అందుకతడు – "ఎవనిని బాధపెట్టకయు, ఎవని మీదను అపనింద వేయకయు, మీ
జీతములతో తృప్తి పొంది యుండుడు" అని వారితో చెప్పెను.

15 ప్రజలు కనిపెట్టుచు, ఇతడు క్రీస్తయి యుండునేమో అని అందరును యోహానును
గూర్చి తమ హృదయములలో ఆలోచించుకొనుచుండగా, 16 యోహాను – "నేను నీళ్ళలో
మీకు బాప్తిస్మమిచ్చుచున్నాను; అయితే నాకంటె శక్తిమంతుడొకడు వచ్చుచున్నాడు; ఆయన
చెప్పుల వారును విప్పుటకైనను నేను పాత్రుడను కాను; ఆయన పరిశుద్ధాత్మలోను అగ్నితోను
మీకు బాప్తిస్మమిచ్చును 17 ఆయన చేట ఆయన చేతిలో నున్నది; ఆయన తన కళ్ళమును
బాగుగా శుభ్రము చేసి, తన కొట్టులో గోధుమలు పోసి ఆరని అగ్నితో పొట్టు కాల్చి వేయును"
అని అందరితో చెప్పెను. 18 ఇదియును గాక అతడింకను చాలా సంగతులను చెప్పి
ప్రజలను హెచ్చరించుచు వారికి సువార్త ప్రకటించుచుండెను. 19 అయితే చతుర్థాధిపతియైన
హేరోదు చేసిన సకల దుష్కార్యముల నిమిత్తమును, అతని సోదరుని భార్యయైన హేరోదియ
నిమిత్తమును యోహాను అతనిని గద్దించినందుకు 20 అదివరకు తాను చేసినవన్నియు
చాలవన్నట్లు అతడు యోహానును చెరసాలలో వేయించెను.

The scope and design of John's ministry were, to bring the people from their sins, and to their Saviour. He came preaching, not a sect, or party, but a profession; the sign or ceremony was washing with water. By the words here used John preached the necessity of repentance, in order to the remission of sins, and that the baptism of water was an outward sign of that inward cleansing and renewal of heart, which attend, or are the effects of true repentance, as well as a profession of it. Here is the fulfilling of the

Scriptures, isaiah 40:3 , in the ministry of John. When way is made for the gospel into the heart, by taking down high thoughts, and bringing them into obedience to Christ, by levelling the soul, and removing all that hinders us in the way of Christ and his grace, then preparation is made to welcome the salvation of God. Here are general warnings and exhortations which John gave. The guilty, corrupted race of mankind is become a generation of vipers; hateful to God, and hating one another. There is no way of fleeing from the wrath to come, but by repentance; and by the change of our way the change of our mind must be shown. If we are not really holy, both in heart and life, our profession of religion and relation to God and his church, will stand us in no stead at all; the sorer will our destruction be, if we do not bring forth fruits meet for repentance. John the Baptist gave instructions to several sorts of persons. Those that profess and promise repentance, must show it by reformation, according to their places and conditions. The gospel requires mercy, not sacrifice; and its design is, to engage us to do all the good we can, and to be just to all men. And the same principle which leads men to forego unjust gain, leads to restore that which is gained by wrong. John tells the soldiers their duty. Men should be cautioned against the temptations of their employments. These answers declared the present duty of the inquirers, and at once formed a test of their sincerity. As none can or will accept Christ's salvation without true repentance, so the evidence and effects of this repentance are here marked out. John the Baptist disowned being himself the Christ, but confirmed the people in their expectations of the long-promised Messiah. He could only exhort them to repent, and assure them of forgiveness upon repentance; but he could not work repentance in them, nor confer remission on them. Thus highly does it become us to speak of Christ, and thus humbly of ourselves. John can do no more than baptize with water, in token that they ought to purify and cleanse themselves; but Christ can, and will baptize with the Holy Ghost; he can give the Spirit, to cleanse and purify the heart, not only as water washes off the dirt on the outside, but as fire clears out the dross that is within, and melts down the metal, that it may be cast into a new mould. John was an affectionate preacher; he was beseeching; he pressed things home upon his hearers. He was a practical preacher; quickening them to their duty, and directing them in it. He was a popular preacher; he addressed the people, according to their capacity. He was an evangelical preacher. In all his exhortations, he directed people to Christ. When we press duty upon people, we must direct them to Christ, both for righteousness and strength. He was a copious preacher; he shunned not to declare the whole counsel of God. But a full stop was put to John's preaching when he was in the midst of his usefulness. Herod being reproved by him for many evils, shut up John in prison. Those who injure the faithful servants of God, add still greater guilt to their other sins.

The baptism of Christ. (21,22) 21 Now when all the people were baptized, it came to pass, that Jesus also being baptized, and praying, the heaven was opened, *22* And the Holy Ghost descended in a bodily shape like a dove upon him, and a voice came from heaven, which said, Thou art my beloved Son; in thee I am well pleased.

యేసు బాప్తిస్మము పొందుట

21 ప్రజలందరును బాప్తిస్మము పొందినప్పుడు యేసు కూడా బాప్తిస్మము పొంది ప్రార్థన చేయుచుండగా ఆకాశము తెరవబడి, 22 పరిశుద్ధాత్మ శరీరాకారముతో పావురమువలె ఆయన మీదికి దిగివచ్చెను. అప్పుడు "నీవు నా ప్రియ కుమారుడవు నీయందు నేనానందించుచున్నాను" అని ఒక శబ్దము ఆకాశమునుండి వచ్చెను.

Luke
13

Christ did not confess sin, as others did, for he had none to confess; but he prayed, as others did, and kept up communion with his Father. Observe, all the three voices from heaven, by which the Father bare witness to the Son, were pronounced while he was praying, or soon after, Lu 9:35; Joh 12:28. The Holy Ghost descended in a bodily shape like a dove upon him, and there came a voice from heaven, from God the Father, from the excellent glory. Thus was a proof of the Holy Trinity, of the Three Persons in the Godhead, given at the baptism of Christ.

The genealogy of Christ. (23-38) 23 And Jesus himself began to be about thirty years of age, being (as was supposed) the son of Joseph, which was the son of Heli, *24* Which was the son of Matthat, which was the son of Levi, which was the son of Melchi, which was the son of Janna, which was the son of Joseph, *25* Which was the son of Mattathias, which was the son of Amos, which was the son of Naum, which was the son of Esli, which was the son of Nagge, *26* Which was the son of Maath, which was the son of Mattathias, which was the son of Semei, which was the son of Joseph, which was the son of Juda, *27* Which was the son of Joanna, which was the son of Rhesa, which was the son of Zorobabel, which was the son of Salathiel, which was the son of Neri, *28* Which was the son of Melchi, which was the son of Addi, which was the son of Cosam, which was the son of Elmodam, which was the son of Er, *29* Which was the son of Jose, which was the son of Eliezer, which was the son of Jorim, which was the son of Matthat, which was the son of Levi, *30* Which was the son of Simeon, which was the son of Juda, which was the son of Joseph, which was the son of Jonan, which was the son of Eliakim, *31* Which was the son of Melea, which was the son of Menan, which was the son of Mattatha, which was the son of Nathan, which was the son of David, *32* Which was the son of Jesse, which was the son of Obed, which was the son of Booz, which was the son of Salmon, which was the son of Naasson, *33* Which was the son of Aminadab, which was the son of Aram, which was the son of Esrom, which was the son of Phares, which was the son of Juda, *34* Which was the son of Jacob, which was the son of Isaac, which was the son of Abraham, which was the son of Thara, which was the son of Nachor, *35* Which was the son of Saruch, which was the son of Ragau, which was the son of Phalec, which was the son of Heber, which was the son of Sala, *36* Which was the son of Cainan, which was the son of Arphaxad, which was the son of Sem, which was the son of Noe, which was the son of Lamech, *37* Which was the son of Mathusala, which was the son of Enoch, which was the son of Jared, which was the son of Maleleel, which was the son of Cainan, *38* Which was the son of Enos, which was the son of Seth, which was the son of Adam, which was the son of God.

యేసు వంశావళి

(మత్తయి 1:1-17)

23 యేసు బోధింప మొదలు పెట్టినప్పుడు ఆయన దాదాపు ముప్పది యేండ్ల యీడు గలవాడు. ఆయన యోసేపు కుమారుడని ఎంచబడెను. యోసేపు హేలీకి,

24 హేలీ మత్తతుకు, మత్తతు లేవికి, లేవి మెల్కీకి, 25 మెల్కీ యన్నకు, యన్న యోసేపుకు,
యోసేపు మత్తతీయకు, మత్తతీయ ఆమోసుకు, ఆమోసు నాహోముకు నాహోము ఎస్లికి,
ఎస్లి నగ్గయికి, 26 నగ్గయి మయతుకు, మయతు మత్తతీయకు, మత్తతీయ సిమియకు,
సిమియ యోశేఖుకు, యోశేఖు యోదాకు, 27 యోదా యొహన్నకు, యొహన్న రేసాకు,
రేసా జెరుబ్బాబెలుకు, జెరుబ్బాబెలు షయల్తీయేలుకు నేరికి, 28 నేరి మెల్కీకి, మెల్కీ అద్దికి,
అద్ది కోసాముకు, కోసాము ఎల్మదాముకు, ఎల్మదాము ఏరుకు, 29 ఏరు యెహోషువకు,
యెహోషువ ఎలీయెజెరుకు, ఎలీయెజెరు యోరీముకు, యోరీము మత్తతుకు, మత్తతు
లేవికి, 30 లేవి షిమ్యోనుకు, షిమ్యోను యూదాకు, యూదా యోసేపుకు, యోసేపు
యోనాముకు, యోనాము ఎల్యాకీముకు, 31 ఎల్యాకీము మెలెయాకు, మెలెయా మెన్నాకు,
మెన్నా మత్తతాకు, మత్తతా నాతానుకు, నాతాను దావీదుకు, 32 దావీదు యెష్షయికి,
యెష్షయి ఓబేదుకు, ఓబేదు బోయజుకు, బోయజు శల్మానుకు, శల్మాను నయస్సోనుకు,
33 నయస్సోను అమ్మీనాదాబుకు, అమ్మీనాదాబు అరాముకు, అరాము ఎస్రోముకు, ఎస్రోము
పెరెసుకు, పెరెసు యూదాకు, 34 యూదా యాకోబుకు, యాకోబు ఇస్సాకుకు, ఇస్సాకు
అబ్రాహాముకు, అబ్రాహాము తెరహుకు, తెరహు నాహోరుకు, 35 నాహోరు సెరూగుకు,
సెరూగు రయూకు, రయూ పెలెగుకు, పెలెగు హెబెరుకు, హెబెరు షేలహుకు, 36 షేలహు
కేయినానుకు, కేయినాను అర్పక్షదుకు, అర్పక్షదు షేమునకు, షేము నోవహుకు, నోవహు
లెమెకుకు, 37 లెమెకు మెతూషెలకు, మెతూషెల హనోకుకు, హనోకు యెరెదుకు, యెరెదు
మహలలేలుకు మహలలేలు కేయినానుకు, 38 కేయినాను ఎనోషుకు, ఎనోషు షేతుకు,
షేతు ఆదాముకు, ఆదాము దేవునికి కుమారుడు.

Matthew's list of the forefathers of Jesus showed that Christ was the son of Abraham, in whom all the families of the earth are blessed, and heir to the throne of David; but Luke shows that Jesus was the Seed of the woman that should break the serpent's head, and traces the line up to Adam, beginning with Eli, or Heli, the father, not of Joseph, but of Mary. The seeming differences between the two evangelists in these lists of names have been removed by learned men. But our salvation does not depend upon our being able to solve these difficulties, nor is the Divine authority of the Gospels at all weakened by them. The list of names ends thus, "Who was the son of Adam, the son of God;" that is, the offspring of God by creation. Christ was both the son of Adam and the Son of God, that he might be a proper Mediator between God and the sons of Adam, and might bring the sons of Adam to be, through him, the sons of God. All flesh, as descended from the first Adam, is as grass, and withers as the flower of the field; but he who partakes of the Holy Spirit of life from the Second Adam, has that eternal happiness, which by the gospel is preached unto us.

LUKE 4

The temptation of Christ. (1-13) 1 And Jesus being full of the Holy
Ghost returned from Jordan, and was led by the Spirit into the
wilderness, *2* Being forty days tempted of the devil. And in those days
he did eat nothing: and when they were ended, he afterward hungered.

Luke
14

3 And the devil said unto him, If thou be the Son of God, command
this stone that it be made bread. *4* And Jesus answered him, saying,
It is written, That man shall not live by bread alone, but by every
word of God. *5* And the devil, taking him up into an high mountain,
shewed unto him all the kingdoms of the world in a moment of time.
6 And the devil said unto him, All this power will I give thee, and the
glory of them: for that is delivered unto me; and to whomsoever I will
I give it. *7* If thou therefore wilt worship me, all shall be thine. *8* And
Jesus answered and said unto him, Get thee behind me, Satan: for it
is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt
thou serve. *9* And he brought him to Jerusalem, and set him on a
pinnacle of the temple, and said unto him, If thou be the Son of God,
cast thyself down from hence: *10* For it is written, He shall give his
angels charge over thee, to keep thee: *11* And in their hands they
shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a
stone. *12* And Jesus answering said unto him, It is said, Thou shalt
not tempt the Lord thy God. *13* And when the devil had ended all the
temptation, he departed from him for a season.

4వ అధ్యాయము

యేసు శోధింపబడుట

(మత్తయి 4:1-11, మార్కు 1:12-13)

యేసు పరిశుద్ధాత్మ పూర్ణుడై, యొర్దాను నది నుండి తిరిగి వచ్చి నలువది దినములు
ఆత్మచేత అరణ్యములో నడిపింపబడి 2 అపవాది చేత శోధింపబడు చుండెను. ఆ దినములలో
ఆయన ఏమియు తినలేదు అవి తీరిన తరువాత ఆయన ఆకలి గొనగా 3 అపవాది – నీవు
దేవుని కుమారుడవైతే రొట్టె అగునట్లు ఈ రాతితో చెప్పుమని ఆయనతో చెప్పెను.
4 అందుకు యేసు – "మనుష్యుడు రొట్టె వలన మాత్రమే జీవించడు" అని వ్రాయబడి
యున్నదని వానికి ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. 5 అప్పుడు అపవాది ఆయనను తీసుకొనిపోయి
భూలోక రాజ్యములన్నిటిని ఒక నిమిషములో ఆయనకు చూపించి, 6 ఈ అధికారమంతయు
ఈ రాజ్యముల మహిమయు నీకిత్తును, అది నాకప్పగింపబడియున్నది, అదెవనికి నేను
ఇయ్యగోరుదునో వాని కిత్తును. 7 కాబట్టి నీవు నాకు మ్రొక్కితివా యిదంతయు నీదగునని
ఆయనతో చెప్పెను. 8 అందుకు యేసు – "నీ దేవుడైన ప్రభువునకు మ్రొక్కి ఆయనను
మాత్రము సేవింపవలెను" అని వ్రాయబడి యున్నదని వానికి ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.
9 పిమ్మట ఆయనను యెరూషలేమునకు తీసుకొని పోయి, దేవాలయ శిఖరమున ఆయనను
నిలువబెట్టి – నీవు దేవుని కుమారుడవైతే ఇక్కడ నుండి క్రిందికి దుముకుము, 10 నిన్ను
కాపాడుటకు నిన్ను గూర్చి తన దూతలకు ఆజ్ఞాపించును, 11 నీ పాదమెప్పుడైనను రాతికి
తగులకుండ వారు నిన్ను చేతులతో ఎత్తుకొందురు అని వ్రాయబడి యున్నదని ఆయనతో
చెప్పెను. 12 అందుకు యేసు– "నీ దేవుడైన ప్రభువును శోధింపవలదు" అని చెప్పబడి
యున్నదని వానికి ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. 13 అపవాది ప్రతి శోధనను ముగించి కొంతకాలము
ఆయనను విడిచిపోయెను.

Christ's being led into the wilderness gave an advantage to the tempter; for there he was alone, none were with him by whose prayers and advice he might be helped in the hour of temptation. He who knew his own strength might give Satan advantage; but we may not, who know our own weakness. Being in all things made like unto his brethren, Jesus would, like the other children of God, live in dependence upon the Divine Providence and promise. The word of God is our sword, and faith in that word is our shield. God has many ways of providing for his people, and therefore is at all times to be depended upon in the way of duty. All Satan's promises are deceitful; and if he is permitted to have any influence in disposing of the kingdoms of the world and the glory of them, he uses them as baits to insnare men to destruction. We should reject at once and with abhorrence, every opportunity of sinful gain or advancement, as a price offered for our souls; we should seek riches, honours, and happiness in the worship and service of God only. Christ will not worship Satan; nor, when he has the kingdoms of the world delivered to him by his Father, will he suffer any remains of the worship of the devil to continue in them. Satan also tempted Jesus to be his own murderer, by unfitting confidence in his Father's protection, such as he had no warrant for. Let not any abuse of Scripture by Satan or by men abate our esteem, or cause us to abandon its use; but let us study it still, seek to know it, and seek our defence from it in all kinds of assaults. Let this word dwell richly in us, for it is our life. Our victorious Redeemer conquered, not for himself only, but for us also. The devil ended all the temptation. Christ let him try all his force, and defeated him. Satan saw it was to no purpose to attack Christ, who had nothing in him for his fiery darts to fasten upon. And if we resist the devil, he will flee from us. Yet he departed but till the season when he was again to be let loose upon Jesus, not as a tempter, to draw him to sin, and so to strike at his head, at which he now aimed and was wholly defeated in; but as a persecutor, to bring Christ to suffer, and so to bruise his heel, which it was told him, he should have to do, and would do, though it would be the breaking of his own head, genesis 3:15 . Though Satan depart for a season, we shall never be out of his reach till removed from this present evil world.

Christ in the synagogue of Nazareth. (14-30) 14 And Jesus returned
in the power of the Spirit into Galilee: and there went out a fame of
him through all the region round about. *15* And he taught in their
synagogues, being glorified of all. *16* And he came to Nazareth, where
he had been brought up: and, as his custom was, he went into the
synagogue on the sabbath day, and stood up for to read. *17* And there
was delivered unto him the book of the prophet Esaias. And when he
had opened the book, he found the place where it was written, *18* The
Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach
the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to
preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind,
to set at liberty them that are bruised, *19* To preach the acceptable
year of the Lord. *20* And he closed the book, and he gave it again to
the minister, and sat down. And the eyes of all them that were in the
synagogue were fastened on him. *21* And he began to say unto them,
This day is this scripture fulfilled in your ears. *22* And all bare him
witness, and wondered at the gracious words which proceeded out of
his mouth. And they said, Is not this Joseph's son? *23* And he said
unto them, Ye will surely say unto me this proverb, Physician, heal
thyself: whatsoever we have heard done in Capernaum, do also here
in thy country. *24* And he said, Verily I say unto you, No prophet is
accepted in his own country. *25* But I tell you of a truth, many widows
were in Israel in the days of Elias, when the heaven was shut up
three years and six months, when great famine was throughout all

the land; *26* But unto none of them was Elias sent, save unto Sarepta,
a city of Sidon, unto a woman that was a widow. *27* And many lepers
were in Israel in the time of Eliseus the prophet; and none of them
was cleansed, saving Naaman the Syrian. *28* And all they in the
synagogue, when they heard these things, were filled with wrath, *29* And
rose up, and thrust him out of the city, and led him unto the brow of
the hill whereon their city was built, that they might cast him down
headlong. *30* But he passing through the midst of them went his way,

యేసు నజరేతులో నుండుట

14 అప్పుడు యేసు ఆత్మబలముతో గలిలయకు తిరిగి వెళ్ళెను; ఆయనను గూర్చిన
సమాచారము ఆ ప్రదేశమంతటా వ్యాపించెను. 15 ఆయన అందరి చేత ఘనత నొంది,
వారి సమాజ మందిరములలో బోధించుచు వచ్చెను. 16 తరువాత ఆయన తాను పెరిగిన
నజరేతునకు వచ్చెను. తన వాడుక చొప్పున విశ్రాంతి దినమందు సమాజమందిరములోనికి
వెళ్ళి చదువుటకై నిలిచియుండగా, 17 ప్రవక్తయైన యెషయా గ్రంథము ఆయన
చేతికియ్యబడెను; ఆయన గ్రంథము విప్పగా– 18 "ప్రభువు ఆత్మ నా మీద నున్నది,
బీదలకు సువార్త ప్రకటించుటకై ఆయన నన్ను అభిషేకించెను. చెరలోనున్న వారికి విడుదలను,
గ్రుడ్డివారికి చూపును (కలుగునని) ప్రకటించుటకును, నలిగిన వారిని విడిపించుటకును,
19 ప్రభువు హితవత్సరము ప్రకటించుటకును ఆయన నన్ను పంపి యున్నాడు" అని
వ్రాయబడిన చోటు ఆయనకు దొరకెను. 20 ఆయన గ్రంథము చుట్టి పరిచారకునకిచ్చి
కూర్చుండెను. 21 సమాజ మందిరములో నున్న వారందరు ఆయనను తేరి చూడగా,
ఆయన "నేడు మీ వినికిడిలో ఈ లేఖనము నెరవేరినది" అని వారితో చెప్పసాగెను.
22 అప్పుడందరును ఆయనను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచు ఆయన నోట నుండి వచ్చిన దయగల
మాటల కాశ్చర్యపడి – ఈయన యోసేపు కుమారుడు కాడా ? అని చెప్పుకొనుచుండగా,
23 ఆయన వారిని చూచి – "వైద్యుడా, నిన్ను నీవే స్వస్థపరచుకొనుము" అను సామెత
చెప్పి, "కపెర్నహూములో ఏ కార్యములు నీవు చేసితివని మేము వింటిమో ఆ కార్యములు
ఈ నీ స్వదేశము నందును చేయుమని మీరు నాతో నిశ్చయముగా చెప్పుదురు" అనెను.
24 మరియు ఆయన – "ఏ ప్రవక్తయు స్వదేశమందు హితుడు కాడని మీతో నిశ్చయముగా
చెప్పుచున్నాను. 25 ఏలీయా దినములందు మూడేండ్ల ఆరు నెలలు ఆకాశము మూయబడి
దేశమందంతటను గొప్పకరవు సంభవించినప్పుడు, 26 ఇశ్రాయేలులో అనేకమంది
విధవరాండ్రున్నను ఏలీయా సీదోను లోని సారెపతు అను ఊరిలో నున్న యొక విధవరాలి
యొద్దకే గాని మరియెవరి యొద్దకును పంపబడలేదు. 27 మరియు ప్రవక్తయైన ఏలిషా
కాలమందు ఇశ్రాయేలులో అనేకమంది కుష్ఠరోగులుండినను, సిరియ దేశస్థుడైన నయమాను
తప్ప మరి ఎవడును శుద్ధి నొందలేదని నేను మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను.
28 సమాజమందిరములో ఉన్న వారందరును ఆ మాటలు విని, 29 ఆగ్రహముతో నిండుకొని
లేచి ఆయనను పట్టణములో నుండి వెళ్ళగొట్టి ఆయనను తలక్రిందులుగా పడద్రోయవలెనని,
తమ పట్టణము కట్టబడిన కొండపేటు వరకు ఆయనను తీసుకొనిపోయిరి. 30 అయితే
ఆయన వారి మధ్య నుండి దాటి తన మార్గమున వెళ్ళి పోయెను.

Christ taught in their synagogues, their places of public worship, where they met to read, expound, and apply the word, to pray and praise. All the gifts and graces of the Spirit were upon him and on him, without measure. By Christ, sinners may be loosed from the bonds of guilt, and by his Spirit and grace from the bondage of corruption. He came by the word of his gospel, to bring light to those that sat in the dark, and by the power of his grace, to give sight to those that were blind. And he preached the acceptable year of the Lord. Let sinners attend to the Saviour's invitation when liberty is thus proclaimed. Christ's name was Wonderful; in nothing was he more so than in the word of his grace, and the power that went along with it. We may well wonder that he should speak such words of grace to such graceless wretches as mankind. Some prejudice often furnishes an objection against the humbling doctrine of the cross; and while it is the word of God that stirs up men's enmity, they will blame the conduct or manner of the speaker. The doctrine of God's sovereignty, his right to do his will, provokes proud men. They will not seek his favour in his own way; and are angry when others have the favours they neglect. Still is Jesus rejected by multitudes who hear the same message from his words. While they crucify him afresh by their sins, may we honour him as the Son of God, the Saviour of men, and seek to show we do so by our obedience.

He casts out an unclean spirit and heals the sick. (31-44) 31 And
came down to Capernaum, a city of Galilee, and taught them on the
sabbath days. *32* And they were astonished at his doctrine: for his
word was with power. *33* And in the synagogue there was a man, which
had a spirit of an unclean devil, and cried out with a loud voice,
34 Saying, Let us alone; what have we to do with thee, thou Jesus of
Nazareth? art thou come to destroy us? I know thee who thou art; the
Holy One of God. *35* And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace,
and come out of him. And when the devil had thrown him in the
midst, he came out of him, and hurt him not. *36* And they were all
amazed, and spake among themselves, saying, What a word is this!
for with authority and power he commandeth the unclean spirits, and
they come out. *37* And the fame of him went out into every place of
the country round about. *38* And he arose out of the synagogue, and
entered into Simon's house. And Simon's wife's mother was taken
with a great fever; and they besought him for her. *39* And he stood
over her, and rebuked the fever; and it left her: and immediately she
arose and ministered unto them. *40* Now when the sun was setting,
all they that had any sick with divers diseases brought them unto
him; and he laid his hands on every one of them, and healed them.
41 And devils also came out of many, crying out, and saying, Thou art
Christ the Son of God. And he rebuking them suffered them not to
speak: for they knew that he was Christ. *42* And when it was day, he
departed and went into a desert place: and the people sought him,
and came unto him, and stayed him, that he should not depart from
them. *43* And he said unto them, I must preach the kingdom of God
to other cities also: for therefore am I sent. *44* And he preached in
the synagogues of Galilee.

Luke
16

యేసు దయ్యము పట్టిన వానిని స్వస్థపరచుట

(మార్కు 1:21-28)

31 అప్పుడాయన గలిలయలోని కపెర్నహూము పట్టణమునకు వచ్చి విశ్రాంతి
దినమున వారికి బోధించు చుండెను. 32 ఆయన వాక్యము అధికారముతో కూడినదై
యుండెను గనుక వారాయన బోధకు ఆశ్చర్యపడిరి. 33 ఆ సమాజ మందిరములో
అపవిత్రమైన దయ్యపు ఆత్మ పట్టిన వాడొకడుండెను. 34 వాడు – నజరేయుడవైన యేసూ,
మాతో నీకేమి ? మమ్ము నశింప జేయవచ్చితివా ? నీ వెవడవో నేనెరుగుదును; నీవు దేవుని
పరిశుద్ధుడవని బిగ్గరగా కేకలు వేసెను. 35 అందుకు యేసు "ఊరకుండుము, ఇతనిని
వదలి పొమ్ము" అని దానిని గద్దింపగా – దయ్యము వానిని వారి మధ్యలో పడద్రోసి వానికి
ఏ హాని చేయక వదలి పోయెను. 36 అందుకందరు విస్మయమొంది – ఇది ఎట్టి మాట?
ఈయన అధికారముతోను బలముతోను అపవిత్రాత్మలకు ఆజ్ఞాపింపగానే అవి వదలి
పోవుచున్నవని యొకనితో నొకడు చెప్పుకొనిరి. 37 అంతట ఆయనను గూర్చిన సమాచారము
ఆ ప్రాంతము లందంతటను వ్యాపించెను.

సీమోను అత్త జ్వరము కుదుర్చుట

(మత్తయి 8:14-17, మార్కు 1:29-34)

38 ఆయన సమాజమందిరములో నుండి లేచి సీమోను యింటిలోనికి వెళ్ళెను.
సీమోను అత్త తీవ్రమైన జ్వరముతో పడియుండెను గనుక ఆమె విషయమై ఆయన యొద్ద
మనవి చేసుకొనిరి. 39 ఆయన ఆమె చెంతను నిలువబడి, జ్వరమును గద్దింపగానే, అది
ఆమెను విడిచెను; వెంటనే ఆమె లేచి వారికి ఉపచారము చేయసాగెను. 40 సూర్యుడు
అస్తమించుచుండగా నానావిధములైన రోగములచేత పీడింపబడుచున్న వారు ఎవరెవరి
యొద్ద నుండిరో వారందరు ఆ రోగులను ఆయన యొద్దకు తీసుకొని వచ్చిరి; అప్పుడాయన
వారిలో ప్రతి వానిమీద చేతులుంచి వారిని స్వస్థపరచెను. 41 ఇంతే కాక దయ్యములు –
నీవు దేవుని కుమారుడవని కేకలు వేసి అనేకులను వదలి పోయెను; ఆయన క్రీస్తు అని
వాటికి తెలిసియుండెను గనుక ఆయన వాటిని గద్దించి వాటిని మాటాడనీయలేదు.
42 ఉదయమైనప్పుడు ఆయన బయలుదేరి అరణ్య ప్రదేశములకు వెళ్ళెను, జనసమూహము
ఆయనను వెదకుచు ఆయన యొద్దకువచ్చి తమ్మును విడిచి పోకుండా ఆపగా, 43 ఆయన–
"నేను ఇతర పట్టణములలో దేవుని రాజ్య సువార్తను ప్రకటింపవలెను ఇందు నిమిత్తమే
నేను పంపబడితిని" అని వారితో చెప్పెను. 44 తరువాత ఆయన యూదయ సమాజ
మందిరములలో ప్రకటించుచుండెను.

Christ's preaching much affected the people; and a working power went with it to the consciences of men. These miracles showed Christ to be a controller and conqueror of Satan, a healer of diseases. Where Christ gives a new life, in recovery from sickness, it should be a new life, spent more than ever in his service, to his glory. Our business should be to spread abroad Christ's fame in every place, to beseech him in behalf of

those diseased in body or mind, and to use our influence in bringing sinners to him, that his hands may be laid upon them for their healing. He cast the devils out of many who were possessed. We were not sent into this world to live to ourselves only, but to glorify God, and to do good in our generation. The people sought him, and came unto him. A desert is no desert, if we are with Christ there. He will continue with us, by his word and Spirit, and extend the same blessings to other nations, till, throughout the earth, the servants and worshippers of Satan are brought to acknowledge him as the Christ, the Son of God, and to find redemption through his blood, even the forgiveness of sins.

LUKE 5

The miraculous draught of fishes, Peter, James, and John called.
(1-11) 1 And it came to pass, that, as the people pressed upon him to
hear the word of God, he stood by the lake of Gennesaret, *2* And saw
two ships standing by the lake: but the fishermen were gone out of
them, and were washing their nets. *3* And he entered into one of the
ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a
little from the land. And he sat down, and taught the people out of
the ship. *4* Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch
out into the deep, and let down your nets for a draught. *5* And Simon
answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and
have taken nothing: nevertheless at thy word I will let down the net.
6 And when they had this done, they inclosed a great multitude of
fishes: and their net brake. *7* And they beckoned unto their partners,
which were in the other ship, that they should come and help them.
And they came, and filled both the ships, so that they began to sink.
8 When Simon Peter saw it, he fell down at Jesus' knees, saying,
Depart from me; for I am a sinful man, O Lord. *9* For he was astonished,
and all that were with him, at the draught of the fishes which they
had taken: *10* And so was also James, and John, the sons of Zebedee,
which were partners with Simon. And Jesus said unto Simon, Fear
not; from henceforth thou shalt catch men. *11* And when they had
brought their ships to land, they forsook all, and followed him.

5వ అధ్యాయము

మొదటి శిష్యులను పిలుచుట

జనసమూహము దేవుని వాక్యము వినుచు ఆయన మీద పడుచుండగా ఆయన
గెన్నేసరెతు సరస్సు తీరమున నిలిచి 2 ఆ సరస్సు తీరమున నున్న రెండు దోనెలను చూచెను;
జాలరులు వాటిలో నుండి దిగి తమ వలలు కడుగుచుండిరి. 3 ఆయన ఆ దోనెలలో
సీమోనుదైన యొక దోనె యెక్కి – దరి నుండి కొంచెము త్రోయమని అతని నడిగి కూర్చుండి
దోనెలో నుండి జన సమూహములకు బోధించు చుండెను. 4 ఆయన బోధించుట చాలించిన
తరువాత "నీవు దోనెను లోతునకు నడిపించి చేపలు పట్టుటకు మీ వలలు వేయుడి" అని
సీమోనుతో చెప్పగా, 5 సీమోను – "ఏలినవాడా, రాత్రి అంతయు మేము ప్రయాసపడితిమి
గాని మాకేమియు దొరకలేదు అయినను నీ మాట చొప్పున వలలు వేయుదుము" అని
ఆయనతో చెప్పెను. 6 వారాలాగు చేసి విస్తారమైన చేపలు పట్టిరి, అందుచేత వారి వలలు

Luke
17

పిగిలి పోవుచుండగా, 7 వారు వేరొక దోనెలో నున్న తమ పాలివారు వచ్చి తమకు
సహాయము చేయవలెనని వారికి సంజ్ఞలు చేసిరి; వారు వచ్చి రెండు దోనెలు మునుగునట్లు
నింపిరి. 8 సీమోను పేతురు అది చూచి, యేసు మోకాళ్ళ యెదుట సాగిలపడి – "ప్రభువా,
నన్ను విడిచి పొమ్ము; నేను పాపాత్ముడను" అని చెప్పెను. 9 ఏలయనగా వారు పట్టిన
చేపల రాశికి అతడును అతనితో కూడ నున్నవారును విస్మయమొందిరి. 10 ఆలాగున
సీమోనుతో కూడ పాలివారైన జెబెదయి కుమారులగు యాకోబును యోహానును
విస్మయమొందిరి. అందుకు యేసు– "భయపడకుము ఇప్పటి నుండి నీవు మనుష్యులను
పట్టువాడవై యుందువు" అని సీమోనుతో చెప్పెను. 11 వారు దోనెలను దరికి జేర్చి
సమస్తమును విడిచిపెట్టి ఆయనను వెంబడించిరి.

When Christ had done preaching, he told Peter to apply to the business of his calling. Time spent on week days in public exercises of religion, need be but little hinderance in time, and may be great furtherance to us in temper of mind, as to our worldly business. With what cheerfulness may we go about the duties of our calling, when we have been with God, and thus have our worldly employments sanctified to us by the word and prayer! Though they had taken nothing, yet Christ told them to let down their nets again. We must not abruptly quit our callings because we have not the success in them we desire. We are likely to speed well, when we follow the guidance of Christ's word. The draught of fishes was by a miracle. We must all, like Peter, own ourselves to be sinful men, therefore Jesus Christ might justly depart from us. But we must beseech him that he would not depart; for woe unto us if the Saviour depart from sinners! Rather let us entreat him to come and dwell in our hearts by faith, that he may transform and cleanse them. These fishermen forsook all, and followed Jesus, when their calling prospered. When riches increase, and we are tempted to set our hearts upon them, then to quit them for Christ is thankworthy.

A leper cleansed. (12-16)12 And it came to pass, when he was in
a certain city, behold a man full of leprosy: who seeing Jesus fell on
his face, and besought him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst
make me clean. *13* And he put forth his hand, and touched him,
saying, I will: be thou clean. And immediately the leprosy departed
from him. *14* And he charged him to tell no man: but go, and shew
thyself to the priest, and offer for thy cleansing, according as Moses
commanded, for a testimony unto them. *15* But so much the more
went there a fame abroad of him: and great multitudes came together
to hear, and to be healed by him of their infirmities. *16* And he withdrew
himself into the wilderness, and prayed.

కుష్ఠరోగిని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 8:1–4, మార్కు 1:40–45)

12 ఆయన యొక పట్టణములో నున్నప్పుడు అక్కడ కుష్ఠరోగముతో నిండిన
మనుష్యుడొకడుండెను, వాడు యేసుని చూచి సాగిలపడి – "ప్రభువా, నాకిష్టమైతే నన్ను
శుద్ధునిగా జేయగలవు" అని ఆయనను వేడుకొనెను. 13 అప్పుడాయన చెయ్యి చాపి వానిని
ముట్టి – "నాకిష్టమే నీవు శుద్ధుడవు కమ్ము" అని అనగానే కుష్ఠరోగము వానిని విడిచెను.

14 అప్పుడాయన “–నీవు ఎవనితోను చెప్పక వెళ్ళి వారికి సాక్ష్యార్థమై నీ దేహమును యాజకునికి కనపరచుకొని నీవు శుద్ధుడవైనందున మోషే నియమించినట్లు కానుకలను సమర్పించుము” అని ఆజ్ఞాపించెను. 15 అయితే ఆయనను గూర్చిన సమాచారము మరి ఎక్కువగా వ్యాపించెను, బహుజనసమూహములు ఆయన మాట వినుటకును తమ రోగములను కుదుర్చుకొనుటకు కూడివచ్చు చుండెను. 16 ఆయన ప్రార్థన చేయుటకు అరణ్యములోనికి వెళ్ళుచుండెను.

This man is said to be full of leprosy; he had that distemper in a high degree, which represents our natural pollution by sin; we are full of that leprosy; from the crown of the head to the sole of the foot there is no soundness in us. Strong confidence and deep humility are united in the words of this leper. And if any sinner, from a deep sense of vileness, says, I know the Lord can cleanse, but will he look upon such a one as me? will he apply his own precious blood for my cleansing and healing? Yes, he will. Speak not as doubting, but as humbly referring the matter to Christ. And being saved from the guilt and power of our sins, let us spread abroad Christ’s fame, and bring others to hear him and to be healed.

A paralytic cured. (17-26) 17 And it came to pass on a certain day, as he was teaching, that there were Pharisees and doctors of the law sitting by, which were come out of every town of Galilee, and Judaea, and Jerusalem: and the power of the Lord was present to heal them. *18* And, behold, men brought in a bed a man which was taken with a palsy: and they sought means to bring him in, and to lay him before him. *19* And when they could not find by what way they might bring him in because of the multitude, they went upon the housetop, and let him down through the tiling with his couch into the midst before Jesus. *20* And when he saw their faith, he said unto him, Man, thy sins are forgiven thee. *21* And the scribes and the Pharisees began to reason, saying, Who is this which speaketh blasphemies? Who can forgive sins, but God alone? *22* But when Jesus perceived their thoughts, he answering said unto them, What reason ye in your hearts? *23* Whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say, Rise up and walk? *24* But that ye may know that the Son of man hath power upon earth to forgive sins, (he said unto the sick of the palsy,) I say unto thee, Arise, and take up thy couch, and go into thine house. *25* And immediately he rose up before them, and took up that whereon he lay, and departed to his own house, glorifying God. *26* And they were all amazed, and they glorified God, and were filled with fear, saying, We have seen strange things to day.

17 ఒకనాడాయన బోధించుచుండగా గలిలయ యూదయ దేశముల ప్రతి గ్రామము నుండియు యెరూషలేము నుండియు వచ్చిన పరిసయ్యులును ధర్మశాస్త్రోపదేశకులును కూర్చుండి యుండగా, ఆయన స్వస్థపరచునట్లు ప్రభువు శక్తి ఆయనకుండెను. 18 కొందరు మనుష్యులు పక్షవాతముగల ఒక మనుష్యుని మంచము మీద మోసుకొని వానిని లోపలికి తెచ్చి ఆయన యెదుట నుంచుటకు ప్రయత్నము చేసిరి గాని, 19 జనులు గుంపుగూడి యుండినందున వానిని లోపలికి తెచ్చుటకు వీలుపడక పోయెను గనుక యింటి మీద కెక్కి

Luke
18

పెంకులు విప్పి మంచముతో కూడా యేసు యెదుట వారి మధ్యను వానిని దించిరి. 20 ఆయన వారి విశ్వాసము చూచి– “మనుష్యుడా, నీ పాపములు క్షమించబడియున్నవి” అని వానితో చెప్పగా, 21 శాస్త్రులును పరిసయ్యులును – దేవదూషణ చేయుచున్న ఇతనెవరు ? దేవుడొక్కడే తప్ప మరి ఎవరు పాపములను క్షమించగలరని ఆలోచించుకొనసాగిరి. 22 యేసు వారి ఆలోచనలెరిగి– “మీరు మీ హృదయములలో ఏమి ఆలోచించుచున్నారు? 23 నీ పాపములు క్షమింపబడియున్నవని చెప్పుట సులభమా? నీవు లేచి నడువుమని చెప్పుట సులభమా? 24 అయితే పాపములు క్షమించుటకు భూమి మీద మనుష్య కుమారునికి అధికారము కలదని మీరు తెలిసికొనవలెను” అని వారితో చెప్పి, పక్షవాతము గలవానిని చూచి – “నీవు లేచి నీ మంచమునెత్తుకొని నీ యింటికి వెళ్ళుమని నీతో చెప్పుచున్నాను” అనెను. 25 వెంటనే వాడు వారి యెదుట లేచి తాను పండుకొని యున్న మంచము నెత్తుకొని దేవుని మహిమపరచుచు తన యింటికి వెళ్ళెను. 26 అందరును విస్మయమొంది – నేడు గొప్ప వింతలు చూచితిమని దేవుని మహిమ పరచుచు భయముతో నిండుకొనిరి.

How many are there in our assemblies, where the gospel is preached, who do not sit under the word, but sit by! It is to them as a tale that is told them, not as a message that is sent to them. Observe the duties taught and recommended to us by the history of the paralytic. In applying to Christ, we must be very pressing and urgent; that is an evidence of faith, and is very pleasing to Christ, and prevailing with him. Give us, Lord, the same kind of faith with respect to thy ability and willingness to heal our souls. Give us to desire the pardon of sin more than any earthly blessing, or life itself. Enable us to believe thy power to forgive sins; then will our souls cheerfully arise and go where thou pleasest.

Levi called, Christ’s answer to the Pharisees. (27-39) 27 And after these things he went forth, and saw a publican, named Levi, sitting at the receipt of custom: and he said unto him, Follow me. *28* And he left all, rose up, and followed him. *29* And Levi made him a great feast in his own house: and there was a great company of publicans and of others that sat down with them. *30* But their scribes and Pharisees murmured against his disciples, saying, Why do ye eat and drink with publicans and sinners? *31* And Jesus answering said unto them, They that are whole need not a physician; but they that are sick. *32* I came not to call the righteous, but sinners to repentance. *33* And they said unto him, Why do the disciples of John fast often, and make prayers, and likewise the disciples of the Pharisees; but thine eat and drink? *34* And he said unto them, Can ye make the children of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them? *35* But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then shall they fast in those days. *36* And he spake also a parable unto them; No man putteth a piece of a new garment upon an old; if otherwise, then both the new maketh a rent, and the piece that was taken out of the new agreeth not with the old. *37* And no man putteth new wine into old bottles; else the new wine will burst the bottles, and be spilled, and the bottles shall perish. *38* But new wine must be put into new bottles; and both are preserved. *39* No man also having drunk old wine straightaway desireth new: for he saith, The old is better.

27 అటు పిమ్మట ఆయన బయలు దేరి లేవియను ఒక సుంకరి, సుంకపు మెట్టు
నొద్ద కూర్చుండి యుండుట చూచి “నన్ను వెంబడించుము” అని అతనితో చెప్పగా, 28
అతడు సమస్తమును విడిచిపెట్టి లేచి, ఆయనను వెంబడించెను. 29 ఆ లేవి తన యింట
ఆయనకు గొప్ప విందు చేసెను. సుంకరులును, ఇతరులు అనేకులును వారితో కూడా
భోజనమునకు కూర్చుండిరి. 30 పరిసయ్యులును వారి శాస్త్రులును ఇది చూచి –
సుంకరులతోను, పాపులతోను మీరేలా త్రాగి తినుచున్నారని ఆయన శిష్యుల మీద సణిగిరి.
31 అందుకు యేసు– “రోగులకే గాని, ఆరోగ్యము గలవారికి వైద్యుడక్కరలేదు;
32 మారుమనస్సు పొందుటకై, నేను పాపులను పిలువవచ్చితిని గాని నీతిమంతులను
పిలువ రాలేదు” అని వారితో చెప్పెను. 33 వారాయనను చూచి యోహాను శిష్యులు
తరచుగా ఉపవాస ప్రార్థనలు చేయుదురు, ఆలాగే పరిసయ్యుల శిష్యులును చేయుదురు
కాని నీ శిష్యులు తిని త్రాగుచున్నారే అని చెప్పిరి 34 అందుకు యేసు – “పెండ్లి కుమారుడు
తమతో నున్నంత కాలము పెండ్లి యింటి వారి చేత మీరు ఉపవాసము చేయించగలరా?
35 పెండ్లి కుమారుడు వారి యొద్దనుండి కొనిపోబడు దినములు వచ్చును ఆ దినములలో
వారు ఉపవాసము చేతురు” అని చెప్పెను. 36 ఆయన వారితో నొక ఉపమానము చెప్పెను,
“ఎవడును పాత బట్టకు క్రొత్త గుడ్డ మాసిక వేయడు; వేసిన యెడల క్రొత్తది దానిని
చింపివేయును; అదియును గాక క్రొత్త దానిలో నుండి తీసిన ముక్క పాత దానితో కలియదు.
37 ఎవడును పాత తిత్తులలో క్రొత్త ద్రాక్షారసము పోయడు. పోసిన యెడల క్రొత్త ద్రాక్షారసము
తిత్తులను పిగుల్చును, రసము కారి పోవును, తిత్తులును పాడగును. 38 అయితే క్రొత్త
ద్రాక్షారసము క్రొత్త తిత్తులలో పోయవలెను. 39 పాత ద్రాక్షారసము త్రాగి, వెంటనే క్రొత్త
దానిని కోరువాడెవడును లేదు; పాతదే మంచిది” అని చెప్పెను.

It was a wonder of Christ's grace, that he would call a publican to be his disciple and follower. It was a wonder of his grace, that the call was made so effectual. It was a wonder of his grace, that he came to call sinners to repentance, and to assure them of pardon. It was a wonder of his grace, that he so patiently bore the contradiction of sinners against himself and his disciples. It was a wonder of his grace, that he fixed the services of his disciples according to their strength and standing. The Lord trains up his people gradually for the trials allotted them; we should copy his example in dealing with the weak in faith, or the tempted believer.

LUKE 6

The disciples pluck corn on the sabbath. (1-5) 1 And it came to
pass on the second sabbath after the first, that he went through the
corn fields; and his disciples plucked the ears of corn, and did eat,
rubbing them in their hands. *2* And certain of the Pharisees said
unto them, Why do ye that which is not lawful to do on the sabbath
days? *3* And Jesus answering them said, Have ye not read so much
as this, what David did, when himself was an hungred, and they which
were with him; *4* How he went into the house of God, and did take
and eat the shewbread, and gave also to them that were with him;
which it is not lawful to eat but for the priests alone? *5* And he said
unto them, That the Son of man is Lord also of the sabbath.

6వ అధ్యాయము

విశ్రాంతి దినమున యేసు

(మత్తయి 12:1-8, మార్కు 2:23-28)

ఒక విశ్రాంతి దినమున ఆయన పంట చేలలోబడి వెళ్లుచుండగా ఆయన శిష్యులు
పంటవెన్నులు త్రుంచి చేతులతో నలుపుకొని తినుచుండిరి. 2 అప్పుడు పరిసయ్యులలో
కొందరు – విశ్రాంతి దినమున చేయదగనిది మీరెందుకు చేయు చున్నారని వారి నడుగగా,
3 యేసు వారితో – “తానును తనతో కూడా ఉన్నవారును ఆకలి గొనినప్పుడు దావీదు
ఏమి చేసెనో అదియైనా మీరు చదువలేదా ? 4 అతడు దేవుని మందిరములో ప్రవేశించి
యాజకులు తప్ప మరి ఎవరును తినకూడని సముఖపు రొట్టెలు తీసుకొని తిని, తనతో
కూడా ఉన్నవారికి యిచ్చెను గదా” అనెను. 5 “కాగా మనుష్య కుమారుడు విశ్రాంతి
దినమునకును యజమానుడు” అని వారితో చెప్పెను.

Christ justifies his disciples in a work of necessity for themselves on the sabbath day, and that was plucking the ears of corn when they were hungry. But we must take heed that we mistake not this liberty for leave to commit sin. Christ will have us to know and remember that it is his day, therefore to be spent in his service, and to his honour.

Works of mercy suitable to the sabbath day. (6-11) 6 And it came
to pass also on another sabbath, that he entered into the synagogue
and taught: and there was a man whose right hand was withered.
7 And the scribes and Pharisees watched him, whether he would heal
on the sabbath day; that they might find an accusation against him.
8 But he knew their thoughts, and said to the man which had the
withered hand, Rise up, and stand forth in the midst. And he arose
and stood forth. *9* Then said Jesus unto them, I will ask you one
thing; Is it lawful on the sabbath days to do good, or to do evil? to save
life, or to destroy it? *10* And looking round about upon them all, he
said unto the man, Stretch forth thy hand. And he did so: and his hand
was restored whole as the other. *11* And they were filled with madness;
and communed one with another what they might do to Jesus.

ఊచచెయ్యిగల వానిని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 12:9-14, మార్కు 3:1-6)

6 మరియొక విశ్రాంతి దినమున ఆయన సమాజమందిరములోనికి వెళ్ళి
బోధించుచున్నప్పుడు అక్కడ ఊచ కుడిచెయ్యి గలవాడొకడుండెను. 7 శాస్త్రులును
పరిసయ్యులును ఆయన మీద నేరము మోపవలెనని విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచునేమోయని
ఆయనను కనిపెట్టుచుండిరి. 8 అయితే ఆయన వారి ఆలోచనలెరిగి ఊచచెయ్యి గలవానితో
“నీవు లేచి మధ్యను నిలుచుండుము” అని చెప్పగా వాడు లేచి నిలుచుండెను. 9 అప్పుడు
యేసు – “విశ్రాంతి దినమున మేలు చేయుట ధర్మమా ? కీడు చేయుట ధర్మమా? ప్రాణ
రక్షణ ధర్మమా? ప్రాణహత్య ధర్మమా? అని మిమ్ము నడుగుచున్నాను” అని వారితో చెప్పి,
10 వారి నందరిని చుట్టూ కలయజూచి “నీ చెయ్యి చాపుము” అని వానితో చెప్పగా,

వాడాలాగు చేసినప్పుడు వాని చేయ్యి బాగుపడెను. 11 అప్పుడు వారు వెర్రి కోపంతో నిండుకొని, యేసును ఏమి చేయుదుమాయని ఒకనితో నొకడు మాటలాడుకొనిరి.

Christ was neither ashamed nor afraid to own the purposes of his grace. He healed the poor man, though he knew that his enemies would take advantage against him for it. Let us not be drawn either from our duty or from our usefulness by any opposition. We may well be amazed, that the sons of men should be so wicked.

The apostles chosen. (12-19) 12 And it came to pass in those days, that he went out into a mountain to pray, and continued all night in prayer to God. *13* And when it was day, he called unto him his disciples: and of them he chose twelve, whom also he named apostles; *14* Simon, (whom he also named Peter,) and Andrew his brother, James and John, Philip and Bartholomew, *15* Matthew and Thomas, James the son of Alphaeus, and Simon called Zelotes, *16* And Judas the brother of James, and Judas Iscariot, which also was the traitor. *17* And he came down with them, and stood in the plain, and the company of his disciples, and a great multitude of people out of all Judaea and Jerusalem, and from the sea coast of Tyre and Sidon, which came to hear him, and to be healed of their diseases; *18* And they that were vexed with unclean spirits: and they were healed. *19* And the whole multitude sought to touch him: for there went virtue out of him, and healed them all.

పన్నెండుమంది అపొస్తలులు

(మత్తయి 10:1-4, మార్కు 3:13-19)

12 ఆ దినములయందు ఆయన ప్రార్థన చేయుటకు కొండకు వెళ్లి ఒక రాత్రంతయు దేవునికి ప్రార్థించుచు గడిపెను. 13 ఉదయమైనప్పుడు ఆయన తన శిష్యులను పిలిచి, వారిలో పన్నెండు మందిని ప్రత్యేకముగా ఏర్పరచుకొని వారికి అపొస్తలులని పేరు పెట్టెను. 14 ఆ పన్నెండు మంది ఎవరనగా – పేతురు అని ఎవరికైతే ఆయన మారుపేరు పెట్టెనో ఆ సీమోను, అతని సహోదరుడైన అంద్రెయ, యాకోబు, యోహాను, ఫిలిప్పు, బర్తలోమయి, 15 మత్తయి, తోమా, అల్ఫయి కుమారుడైన యాకోబు, జెలోతే అనబడిన సీమోను 16 యాకోబు సహోదరుడైన యూదా, ద్రోహియగు ఇస్కరియోతు యూదా అనువారలు.

ధన్యత వాక్యము

(మత్తయి 4:23-25, 5:1-12)

17 ఆయన వారితో కూడా దిగి వచ్చి మైదానమందు నిలువ బడినప్పుడు ఆయన శిష్యులు గొప్ప సమూహమును, ఆయన బోధ వినుటకును తమ రోగములను కుదుర్చుకొనుటకును యూదయ దేశమందంతటి నుండియు యెరూషలేము నుండియు, తూరు సీదోనను పట్టణముల సముద్ర తీరముల నుండియు వచ్చిన బహు జన సమూహమును 18 అపవిత్రాత్మల చేత బాధింపబడిన వారును వచ్చి స్వస్థత నొందిరి. 19 ప్రభావము ఆయనలో నుండి బయలుదేరి అందరిని స్వస్థ పరచుచుండెను గనుక జనసమూహమంతయు ఆయనను ముట్టవలెనని యత్నము చేసెను.

We often think one half hour a great deal to spend in meditation and secret prayer, but Christ was whole nights engaged in these duties. In serving God, our great care should be not to lose time, but to make the end of one good duty the beginning of another. The twelve apostles are here named; never were men so privileged, yet one of them had a devil, and proved a traitor. Those who have not faithful preaching near them, had better travel far than be without it. It is indeed worth while to go a great way to hear the word of Christ, and to go out of the way of other business for it. They came to be cured by him, and he healed them. There is a fulness of grace in Christ, and healing virtue in him, ready to go out from him, that is enough for all, enough for each. Men regard the diseases of the body as greater evils than those of their souls; but the Scripture teaches us differently.

Blessings and woes declared. (20-26) 20 And he lifted up his eyes on his disciples, and said, Blessed be ye poor: for yours is the kingdom of God. *21* Blessed are ye that hunger now: for ye shall be filled. Blessed are ye that weep now: for ye shall laugh. *22* Blessed are ye, when men shall hate you, and when they shall separate you from their company, and shall reproach you, and cast out your name as evil, for the Son of man's sake. *23* Rejoice ye in that day, and leap for joy: for, behold, your reward is great in heaven: for in the like manner did their fathers unto the prophets. *24* But woe unto you that are rich! for ye have received your consolation. *25* Woe unto you that are full! for ye shall hunger. Woe unto you that laugh now! for ye shall mourn and weep. *26* Woe unto you, when all men shall speak well of you! for so did their fathers to the false prophets.

20 అంతట ఆయన తన శిష్యులవైపు పారజూచి – "బీదలైన మీరు ధన్యులు, దేవుని రాజ్యము మీది. 21 ఇప్పుడు ఆకలి గొనుచున్న మీరు ధన్యులు, మీరు తృప్తి పరచబడుదురు. ఇప్పుడు ఏడ్చుచున్న మీరు ధన్యులు, మీరు నవ్వుదురు. 22 మనుష్య కుమారుని నిమిత్తము మనుష్యులు మిమ్మును ద్వేషించి వెలివేసి నిందించి, మీ పేరు చెడ్డదని కొట్టివేయునప్పుడు మీరు ధన్యులు. 23 ఆ దినమందు మీరు సంతోషించి గంతులు వేయుడి; ఇదిగో మీ ఫలము పరలోకమందు గొప్పదగును. వారి పితరులు ప్రవక్తలకు అదే చేసిరి. 24 అయ్యో ధనవంతులారా, మీరు కోరిన ఆదరణ మీరు పొందియున్నారు;

శత్రువుల యెడల ప్రేమ

(మత్తయి 5:38-48, 7:12)

25 అయ్యో, ఇప్పుడు కడుపు నిండియున్న వారలారా, మీరాకలిగొందురు. అయ్యో, యిప్పుడు నవ్వుచున్నవారలారా, మీరు దుఃఖించి యేడ్చుదురు. 26 మనుష్యులందరు మిమ్మును కొనియాడునప్పుడు మీకు శ్రమ; వారి పితరులు అబద్ధ ప్రవక్తలకు అదే విధముగా చేసిరి.

Here begins a discourse of Christ, most of which is also found in 7 . But some think that this was preached at another time and place. All believers that take the precepts of the gospel to themselves, and live by them, may take the promises of the

gospel to themselves, and live upon them. Woes are denounced against prosperous sinners as miserable people, though the world envies them. Those are blessed indeed whom Christ blesses, but those must be dreadfully miserable who fall under his woe and curse! What a vast advantage will the saint have over the sinner in the other world! and what a wide difference will there be in their rewards, how much soever the sinner may prosper, and the saint be afflicted here!

Christ exhorts to mercy. (27-36) 27 But I say unto you which hear, Love your enemies, do good to them which hate you, *28* Bless them that curse you, and pray for them which despitefully use you. *29* And unto him that smiteth thee on the one cheek offer also the other; and him that taketh away thy cloke forbid not to take thy coat also. *30* Give to every man that asketh of thee; and of him that taketh away thy goods ask them not again. *31* And as ye would that men should do to you, do ye also to them likewise. *32* For if ye love them which love you, what thank have ye? for sinners also love those that love them. *33* And if ye do good to them which do good to you, what thank have ye? for sinners also do even the same. *34* And if ye lend to them of whom ye hope to receive, what thank have ye? for sinners also lend to sinners, to receive as much again. *35* But love ye your enemies, and do good, and lend, hoping for nothing again; and your reward shall be great, and ye shall be the children of the Highest: for he is kind unto the unthankful and to the evil. *36* Be ye therefore merciful, as your Father also is merciful.

27 వినుచున్న మీతో నేను చెప్పునదేమనగా – మీ శత్రువులను ప్రేమించుడి. మిమ్మును ద్వేషించు వారికి మేలు చేయుడి; 28 మిమ్మును శపించు వారిని దీవించుడి; మిమ్మును బాధించు వారికొరకు ప్రార్థన చేయుడి. 29 నిన్ను ఒక చెంప మీద కొట్టువాని వైపునకు రెండవ చెంప కూడ త్రిప్పుము. నీపై బట్ట యెత్తికొని పోవు వానిని నీ అంగీని కూడా ఎత్తికొని పోకుండా అడ్డగింపకుము. 30 నిన్నడుగు ప్రతివానికి యిమ్ము; నీ సొత్తు ఎత్తికొని పోవు వాని వద్ద నుండి దానిని మరల అడగవద్దు. 31 మనుష్యులు మీకేలాగు చేయవలెనని మీరు కోరుదురో ఆలాగు మీరును వారికి చేయుడి. 32 మిమ్మును ప్రేమించిన వారినే మీరు ప్రేమించిన యెడల మీకేమి మెప్పు కలుగును ? పాపులును తమ్మును ప్రేమించు వారిని ప్రేమింతురు గదా. 33 మీకు మేలు చేసినవారికే మేలు చేసినయెడల మీకేమి మెప్పు కలుగును ? పాపులును ఆలాగే చేతురు కదా. 34 మీరెవరి వద్ద నుండి మరల పుచ్చుకొనవలెనని నిరీక్షింతురో వారికే అప్పుయిచ్చిన యెడల మీకేమి మెప్పు కలుగును? పాపులును తామిచ్చినంత మరల పుచ్చుకొనవలెనని పాపులకు అప్పు యిచ్చెదరు గదా. 35 మీరైతే ఎట్టివారిని గూర్చియైనను నిరాశ చేసికొనక మీ శత్రువులను ప్రేమించుడి, మేలు చేయుడి, అప్పు ఇయ్యుడి; అప్పుడు మీ ఫలము గొప్పదై యుండును; మీరు సర్వోన్నతుని కుమారులై యుందురు. ఆయన కృతజ్ఞత లేని వారి యెడలను దుష్టుల యెడలను, ఉపకారియై యున్నాడు. 36 కాబట్టి మీ తండ్రి కనికరము గలవాడై యున్నట్టు మీరును కనికరము గలవారై యుండుడి.

లూకా సువార్త 6వ అధ్యాయము

These are hard lessons to flesh and blood. But if we are thoroughly grounded in the faith of Christ's love, this will make his commands easy to us. Every one that comes to him for washing in his blood, and knows the d sincerity, Lord, what wilt thou have me to do? Let us then aim to be merciful, even according to the mercy of our heavenly Father to us.

And to justice and sincerity. (37-49) 37 Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven: *38* Give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal it shall be measured to you again. *39* And he spake a parable unto them, Can the blind lead the blind? shall they not both fall into the ditch? *40* The disciple is not above his master: but every one that is perfect shall be as his master. *41* And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but perceivest not the beam that is in thine own eye? *42* Either how canst thou say to thy brother, Brother, let me pull out the mote that is in thine eye, when thou thyself beholdest not the beam that is in thine own eye? Thou hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and then shalt thou see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye. *43* For a good tree bringeth not forth corrupt fruit; neither doth a corrupt tree bring forth good fruit. *44* For every tree is known by his own fruit. For of thorns men do not gather figs, nor of a bramble bush gather they grapes. *45* A good man out of the good treasure of his heart bringeth forth that which is good; and an evil man out of the evil treasure of his heart bringeth forth that which is evil: for of the abundance of the heart his mouth speaketh. *46* And why call ye me, Lord, Lord, and do not the things which I say? *47* Whosoever cometh to me, and heareth my sayings, and doeth them, I will shew you to whom he is like: *48* He is like a man which built an house, and digged deep, and laid the foundation on a rock: and when the flood arose, the stream beat vehemently upon that house, and could not shake it: for it was founded upon a rock. *49* But he that heareth, and doeth not, is like a man that without a foundation built an house upon the earth; against which the stream did beat vehemently, and immediately it fell; and the ruin of that house was great.

37 తీర్పు తీర్చకుడి, అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పు తీర్చబడదు; నేరము మోపకుడి; అప్పుడు మీ మీద నేరము మోపబడదు. 38 క్షమించుడి, అప్పుడు మీరు క్షమించ బడుదురు; ఇయ్యుడి అప్పుడు మీకీయబడును; అణచి కుదిలించి దిగజారునట్లు నిండు కొలతను మనుష్యులు మీ ఒడిలో కొలుతురు. మీరు ఏ కొలతతో కొలుతురో ఆ కొలతతోనె మీకు మరల కొలువబడును" అని చెప్పెను. 39 మరియు ఆయన వారితో ఈ ఉపమానము చెప్పెను – "గ్రుడ్డివాడు గ్రుడ్డివానికి దారి చూపగలడా ? వారిద్దరును గుంటలో పడుదురు గదా? 40 శిష్యుడు తన బోధకుని కంటె అధికుడు గాడు; సిద్ధుడైన ప్రతివాడును తన బోధకుని వలె నుండును. 41 నీవు నీ కంటిలో ఉన్న దూలమునెంచక నీ సహోదరుని

కంటిలోనున్న నలుసును చూడనేల ? 42. నీ కంటిలో నున్న దూలమును చూడక నీ
సహోదరునితో– సహోదరుడా, నీ కంటిలో నున్న నలుసును తీసివేయ నిమ్మని నీవేలాగు
చెప్పగలవు? వేషధారీ, మొదట నీ కంటిలో నున్న దూలమును తీసివేయుము, అప్పుడు నీ
సహోదరుని కంటిలో నున్న నలుసును తీసివేయుటకు నీకు తేటగా కనబడును.

చెట్టు దాని ఫలములు

(మత్తయి 7:17–20, 12:34–35)

43 ఏ మంచి చెట్టునను పనికి మాలిన ఫలములు ఫలించవు, పనికిమాలిన చెట్టున
మంచి ఫలములు ఫలింపవు. 44 ప్రతి చెట్టు తన ఫలముల వలన తెలియబడును.
ముండ్ల పొదలో అంజూరపు పళ్ళు ఏరుకొనరు; కోరింద పొదలో ద్రాక్ష పళ్ళు కోయరు.
45 సజ్జనుడు తన హృదయమను మంచి ధన నిధిలో నుండి మంచి విషయములను
బయటికి తెచ్చును. దుర్జనుడు తన చెడ్డ ధననిధిలో నుండి దుర్విషయములను బయటికి
తెచ్చును, హృదయము నిండి యుండు దానిని బట్టి యొకని నోరు మాటలాడును.

పునాదులు

(మత్తయి 7:24–27)

46 నేను చెప్పు మాటల ప్రకారము మీరు చేయక, ప్రభువా!ప్రభువా! యని నన్ను
పిలుచుట ఎందుకు ? 47 నా యొద్దకు వచ్చి నా మాటలు విని వాటి చొప్పున చేయు
ప్రతివాడును ఎవని పోలియుండునో మీకు తెలియజేతును. 48 వాడు యిల్లు కట్టవలెనని
యుండి లోతుగా త్రవ్వి, బండమీద పునాది వేసిన వాడిలా నుండును. వరద వచ్చి ప్రవాహము
ఆ యింటి మీద వడిగా కొట్టినను అది బాగుగా కట్టబడినందున దాని కదలింపలేకపోయెను.
49 అయితే నా మాటలు వినియు, చేయని వాడు పునాది వేయక నేల మీద యిల్లు కట్టిన
వానిని పోలియుండును. ప్రవాహము దాని మీద వడిగా కొట్టగానే అది కూలి పడెను, ఆ
యింటి పాటు గొప్పది”

All these sayings Christ often used; it was easy to apply them. We ought to be very careful when we blame others; for we need allowance ourselves. If we are of a giving and a forgiving spirit, we shall ourselves reap the benefit. Though full and exact returns are made in another world, not in this world, yet Providence does what should encourage us in doing good. Those who follow the multitude to do evil, follow in the broad way that leads to destruction. The tree is known by its fruits; may the word of Christ be so grafted in our hearts, that we may be fruitful in every good word and work. And what the mouth commonly speaks, generally agrees with what is most in the heart. Those only make sure work for their souls and eternity, and take the course that will profit in a trying time, who think, speak, and act according to the words of Christ. Those who take pains in religion, found their hope upon Christ, who is the Rock of Ages, and other foundation can no man lay. In death and judgment they are safe, being kept by the power of Christ through faith unto salvation, and they shall never perish.

LUKE 7

The centurion's servant healed. (1-10) 1 Now when he had ended
all his sayings in the audience of the people, he entered into
Capernaum. *2* And a certain centurion's servant, who was dear unto
him, was sick, and ready to die. *3* And when he heard of Jesus, he
sent unto him the elders of the Jews, beseeching him that he would
come and heal his servant. *4* And when they came to Jesus, they
besought him instantly, saying, That he was worthy for whom he should
do this: *5* For he loveth our nation, and he hath built us a synagogue.
6 Then Jesus went with them. And when he was now not far from the
house, the centurion sent friends to him, saying unto him, Lord,
trouble not thyself: for I am not worthy that thou shouldest enter
under my roof: *7* Wherefore neither thought I myself worthy to come
unto thee: but say in a word, and my servant shall be healed. *8* For I
also am a man set under authority, having under me soldiers, and I
say unto one, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh;
and to my servant, Do this, and he doeth it. *9* When Jesus heard
these things, he marvelled at him, and turned him about, and said
unto the people that followed him, I say unto you, I have not found
so great faith, no, not in Israel. *10* And they that were sent, returning
to the house, found the servant whole that had been sick.

7వ అధ్యాయము

శతాధిపతి దాసుని యేసు స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 8:5–13; యోహాను 4:43–54)

ఆయన తాను చెప్పదలచిన మాటలన్నియు ప్రజలకు పూర్తిగా వినిపించిన తరువాత
కపెర్నహూములోనికి వచ్చెను. 2 ఒక శతాధిపతికి ప్రియుడైన దాసుడొకడు రోగముతో
బాధపడుచు చనిపోవుటకు సిద్ధముగా నుండెను. 3 శతాధిపతి యేసుని గూర్చి విని ఆయన
వచ్చి తన దాసుని స్వస్థపరచవలెనని ఆయనను వేడుకొనుటకు యూదుల పెద్దలను ఆయన
యొద్దకు పంపెను. 4 వారు యేసునొద్దకు వచ్చి – నీ వలన ఈ మేలు పొందుటకు అతడు
యోగ్యుడు; 5 అతడు మన జనులను ప్రేమించి మనకు సమాజమందిరము తానే కట్టించెనని
ఆయనతో చెప్పి ఆయనను బహుగా బ్రతిమాలుకొనిరి. 6 కావున యేసు వారితో కూడా
వెళ్ళెను. ఆయన ఆ యింటి దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు, శతాధిపతి తన స్నేహితులను చూచి –
మీ రాయన యొద్దకు పోయి – “ప్రభువా, శ్రమపడవద్దు; నీవు నా యింటిలోనికి వచ్చుటకు
నేను అర్హుడను కాను, 7 అందుచేత నీ యొద్దకు వచ్చుటకు కూడా అర్హుడని నేను
ఎంచుకొనలేదు. అయితే మాట మాత్రము సెలవిమ్ము, అప్పుడు నా దాసుడు స్వస్థపరచపడును.
8 నేను కూడా ఒకరి అధికారములో ఉన్నవాడిని. నాచేతి క్రిందను సైనికులున్నారు: నేనొకనిని
పొమ్మంటే పోవును, ఒకని రమ్మంటే వచ్చును. నా దాసుని చేయుమంటే ఇది చేయునని
నేను చెప్పినట్లు ఆయనతో చెప్పుడి” అని వారిని పంపెను. 9 యేసు ఈ మాటలు విని

అతని గూర్చి బహుగా ఆశ్చర్యపడి తన వెంట నున్న జనసమూహము వైపు తిరిగి– "ఇశ్రాయేలులోనైనను నేనింత గొప్ప విశ్వాసము చూడలేదని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 10 పంపబడినవారు ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, ఆ దాసుడు స్వస్థుడై యుండుట కనుగొనిరి.

Servants should study to endear themselves to their masters. Masters ought to take particular care of their servants when they are sick. We may still, by faithful and fervent prayer, apply to Christ, and ought to do so when sickness is in our families. The building places for religious worship is a good work, and an instance of love to God and his people. Our Lord Jesus was pleased with the centurion's faith; and he never fails to answer the expectations of that faith which honours his power and love. The cure soon wrought and perfect.

The widow's son raised. (11-18) 11 And it came to pass the day after, that he went into a city called Nain; and many of his disciples went with him, and much people. *12* Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow: and much people of the city was with her. *13* And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not. *14* And he came and touched the bier: and they that bare him stood still. And he said, Young man, I say unto thee, Arise. *15* And he that was dead sat up, and began to speak. And he delivered him to his mother. *16* And there came a fear on all: and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us; and, That God hath visited his people. *17* And this rumour of him went forth throughout all Judaea, and throughout all the region round about. *18* And the disciples of John shewed him of all these things.

చనిపోయిన వానిని బ్రతికించుట

11 తరువాత ఆయన నాయీను అను పట్టణమునకు వెళ్ళుచుండగా, ఆయన శిష్యులును, బహుజనసమూహములును ఆయనను వెంబడించిరి. 12 ఆయన పట్టణ ముఖ ద్వారము దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు, చనిపోయిన ఒకడు వెలుపలికి మోసికొని పోబడు చుండెను; అతని తల్లికి అతడొక్కడే కుమారుడు. ఆమె విధవరాలు; ఆ ఊరి జనులనేకులు ఆమెతో కూడా ఉండిరి. 13 ప్రభువు ఆమెను చూచి ఆమె యందు కనికరపడి– "ఏడువవద్దు" అని ఆమెతో చెప్పి, దగ్గరకు వచ్చి పాడెను ముట్టగా దానిని మోయుచున్నవారు ఆగిరి. 14 ఆయన "చిన్నవాడా, లెమ్మని నీతో చెప్పుచున్నాను" అనగా, 15. అతడు లేచి కూర్చొని మాటలాడసాగెను; ఆయన అతనిని అతని తల్లి కప్పగించెను. 16 అది చూచిన వారందరు భయభ్రాంతులై – మనలో గొప్ప ప్రవక్త బయలుదేరి యున్నాడనియు, దేవుడు తన ప్రజలకు దర్శనమనుగ్రహించి యున్నాడనియు దేవుని మహిమపరచిరి. 17 ఆయనను గూర్చిన ఈ సమాచారము యూదయు దేశమందంతట, దాని చుట్టూనున్న ప్రాంతములయందంతట వ్యాపించెను. 18 యోహాను శిష్యులు ఈ సంగతులన్నియు అతనికి తెలియజేసిరి.

When the Lord saw the poor widow following her son to the grave, he had compassion on her. See Christ's power over death itself. The gospel call to all people, to young people particularly, is, Arise from the dead, and Christ shall give you light and life. When Christ put life into him, it appeared by the youth's sitting up. Have we grace from Christ? Let us show it. He began to speak: whenever Christ gives us spiritual life, he opens the lips in prayer and praise. When dead souls are raised to spiritual life, by Divine power going with the gospel, we must glorify God, and look upon it as a gracious visit to his people. Let us seek for such an interest in our compassionate Saviour, that we may look forward with joy to the time when the Redeemer's voice shall call forth all that are in their graves. May we be called to the resurrection of life, not to that of damnation.

John the Baptist's inquiry concerning Jesus. (19-35) 19 And John calling unto him two of his disciples sent them to Jesus, saying, Art thou he that should come? or look we for another? *20* When the men were come unto him, they said, John Baptist hath sent us unto thee, saying, Art thou he that should come? or look we for another? *21* And in that same hour he cured many of their infirmities and plagues, and of evil spirits; and unto many that were blind he gave sight. *22* Then Jesus answering said unto them, Go your way, and tell John what things ye have seen and heard; how that the blind see, the lame walk, the lepers are cleansed, the deaf hear, the dead are raised, to the poor the gospel is preached. *23* And blessed is he, whosoever shall not be offended in me. *24* And when the messengers of John were departed, he began to speak unto the people concerning John, What went ye out into the wilderness for to see? A reed shaken with the wind? *25* But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? Behold, they which are gorgeously apparelled, and live delicately, are in kings' courts. *26* But what went ye out for to see? A prophet? Yea, I say unto you, and much more than a prophet. *27* This is he, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee. *28* For I say unto you, Among those that are born of women there is not a greater prophet than John the Baptist: but he that is least in the kingdom of God is greater than he. *29* And all the people that heard him, and the publicans, justified God, being baptized with the baptism of John. *30* But the Pharisees and lawyers rejected the counsel of God against themselves, being not baptized of him. *31* And the Lord said, Whereunto then shall I liken the men of this generation? and to what are they like? *32* They are like unto children sitting in the marketplace, and calling one to another, and saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned to you, and ye have not wept. *33* For John the Baptist came neither eating bread nor drinking wine; and ye say, He hath a devil. *34* The Son of man is come eating and drinking; and ye say, Behold a gluttonous man, and a winebibber, a friend of publicans and sinners! *35* But wisdom is justified of all her children.

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను అడిగించిన ప్రశ్న

(మత్తయి 11:2-19)

19 అంతట యోహాను తన శిష్యులలో ఇద్దరిని పిలిచి రాబోవు వాడవు నీవేనా?
మేము మరియొకని కొరకు కనిపెట్టవలెనా? అని అడుగుటకు వారిని ప్రభువునొద్దకు
పంపించెను. 20 వారాయన యొద్దకు వచ్చి – రాబోవు వాడవు నీవేనా? లేక మరియొకని
కొరకు మేము కనిపెట్టవలెనా? అని అడుగుటకు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను మమ్ము నీ
దగ్గరకు పంపెనని చెప్పిరి. 21 అదే సమయములో ఆయన రోగములును, బాధలును,
అపవిత్రాత్మలును గల అనేకులను స్వస్థపరచి, గ్రుడ్డివారికి చూపుననుగ్రహించెను.
22 అప్పుడాయన ఆ వర్తమానము తెచ్చిన వారితో యేసు, “మీరు వెళ్ళి కన్న వాటిని,
విన్నవాటిని యోహానుకు తెలుపుడి. గ్రుడ్డివారు చూపునొందుచున్నారు, కుంటివారు
నడుచున్నారు, కుష్ఠరోగులు శుద్ధులగుచున్నారు, చెవిటివారు వినుచున్నారు. చనిపోయిన
వారు లేపబడుచున్నారు; బీదలకు సువార్త ప్రకటింపబడుచున్నది; 23 నన్ను విశ్వసించు
విషయములో అభ్యంతరపడనివాడు ధన్యుడు” అని వారితో చెప్పెను. 24 యోహాను
దగ్గరనుండి వచ్చిన మనుష్యులు వెళ్ళిన తరువాత ఆయన యోహానును గూర్చి జన
సమూహములతో ఈలాగు చెప్పసాగెను: “మీరేమి చూచుటకు అరణ్యములోనికి వెళ్ళితిరి?
గాలికి కదలుచున్న రెల్లునా? 25 మరేమి చూడవెళ్ళితిరి? సన్నపు బట్టలు ధరించుకొనిన
వానినా? ఇదిగో ప్రశస్తమైన వస్త్రములను ధరించుకొని సుఖంగా జీవనము చేయువారు
రాజ మందిరములలో నుందురు. 26 అయితే మరేమి చూడవెళ్ళితిరి? ప్రవక్తనా? అవును
గానీ ప్రవక్త కన్నా గొప్పవానినని మీతో చెప్పుచున్నాను”– 27 “ఇదిగో నాకు ముందుగా
మార్గము సిద్ధపరచుటకై నేను నా దూతను పంపుచున్నాను” (మలాకీ 3:1) “అని ఎవరి
గూర్చి వ్రాయబడెనో అతడే ఈ యోహాను. 28 స్త్రీలు కనిన వారిలో యోహాను కంటె
గొప్పవాడెవడును లేడు. అయినను దేవుని రాజ్యములో అందరికన్నా అల్పుడు అతనికంటే
గొప్పవాడు” అని మీతో చెప్పుచున్నాను. 29 ప్రజలందరును, సుంకరులును యోహాను
బోధ విని, అతడిచ్చిన బాప్తిస్మము పొందినవారై దేవుడు న్యాయవంతుడని అంగీకరించిరి
గాని, 30 పరిసయ్యులును, ధర్మశాస్త్రోపదేశకులును అతని చేత బాప్తిస్మము పొందక తమ
విషయమైన దేవుని సంకల్పమును నిరాకరించిరి. 31 కాబట్టి “ఈ తరము మనుష్యులను
నేను దేనితో పోల్చుదును? వారు ఎవరిని పోలియున్నారు? 32 సంత వీధులలో కూర్చొని
యుండి – మీకు పిల్లనగ్రోవి ఊదితిమి గాని మీరు నృత్యము చేయనైతిరి, ప్రలాపించితిమి
గాని మీరేడ్వరైతిరి అని యొకనితో మరియొకడు చెప్పుకొనుచు పిలుపులాట లాడుకొను
పిల్లకాయలను పోలియున్నారు. 33 బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను రొట్టె తినకను, ద్రాక్షారసము
త్రాగకయు వచ్చెను గనుక అతనికి దయ్యము పట్టినదని మీరనుచున్నారు. 34 మనుష్య
కుమారుడు తినుచును, త్రాగుచును వచ్చెను గనుక ఇతడు తిండిపోతు త్రాగుబోతుఅనియు,
సుంకరులకును పాపులకును స్నేహితుడనియు మీరనుచున్నారు. 35 అయినను జ్ఞానము
జ్ఞానమని దాని సంబంధులందరిని బట్టి తీర్పు పొందును” అనెను.

Luke
24

To his miracles in the kingdom of nature, Christ adds this in the kingdom of grace, To the poor the gospel is preached. It clearly pointed out the spiritual nature of Christ's kingdom, that the messenger he sent before him to prepare his way, did it by preaching repentance and reformation of heart and life. We have here the just blame of those who were not wrought upon by the ministry of John Baptist or of Jesus Christ himself. They made a jest of the methods God took to do them good. This is the ruin of multitudes; they are not serious in the concerns of their souls. Let us study to prove ourselves children of Wisdom, by attending the instructions of God's word, and adoring those mysteries and glad tidings which infidels and Pharisees deride and blaspheme.

Christ anointed in the house of the Pharisee The parable of the two
debtors. (36-50) 36 And one of the Pharisees desired him that he would
eat with him. And he went into the Pharisee's house, and sat down
to meat. *37* And, behold, a woman in the city, which was a sinner,
when she knew that Jesus sat at meat in the Pharisee's house, brought
an alabaster box of ointment, *38* And stood at his feet behind him
weeping, and began to wash his feet with tears, and did wipe them
with the hairs of her head, and kissed his feet, and anointed them
with the ointment. *39* Now when the Pharisee which had bidden him
saw it, he spake within himself, saying, This man, if he were a prophet,
would have known who and what manner of woman this is that
toucheth him: for she is a sinner. *40* And Jesus answering said unto
him, Simon, I have somewhat to say unto thee. And he saith, Master,
say on. *41* There was a certain creditor which had two debtors: the
one owed five hundred pence, and the other fifty. *42* And when they
had nothing to pay, he frankly forgave them both. Tell me therefore,
which of them will love him most? *43* Simon answered and said, I
suppose that he, to whom he forgave most. And he said unto him,
Thou hast rightly judged. *44* And he turned to the woman, and said
unto Simon, Seest thou this woman? I entered into thine house,
thou gavest me no water for my feet: but she hath washed my feet
with tears, and wiped them with the hairs of her head. *45* Thou gavest
me no kiss: but this woman since the time I came in hath not ceased
to kiss my feet. *46* My head with oil thou didst not anoint: but this
woman hath anointed my feet with ointment. *47* Wherefore I say unto
thee, Her sins, which are many, are forgiven; for she loved much: but
to whom little is forgiven, the same loveth little. *48* And he said unto
her, Thy sins are forgiven. *49* And they that sat at meat with him
began to say within themselves, Who is this that forgiveth sins also?
50 And he said to the woman, Thy faith hath saved thee; go in peace.

యేసు పాదములకు పాపపు స్త్రీ అత్తరు పూయుట; ఇద్దరు ఋణస్థులు

36 పరిసయ్యులలో ఒకడు తనతో కూడా భోజనము చేయవలెనని ఆయన నడిగెను.
ఆయన ఆ పరిసయ్యుని యింటికి పోయి భోజన పంక్తిలో కూర్చొనినప్పుడు 37 ఆ ఊరిలో
ఉన్న పాపాత్మురాలైన ఒక స్త్రీ, యేసు అక్కడ భోజనమునకు కూర్చుండియున్నాడని తెలిసికొని
యొక బుడ్డిలో అత్తరు తీసుకొని వచ్చి, 38 వెనుక తట్టు ఆయన పాదముల యొద్ద నిలబడి,
ఏడ్చుచు కన్నీళ్ళతో ఆయన పాదములను తడిపి, తల వెంట్రుకలతో తుడిచి, ఆయన
పాదములను ముద్దుపెట్టుకొని, ఆ అత్తరును వాటికి పూసెను. 39 ఆయనను పిలిచిన

పరిసయ్యుడు అది చూచి – ఈయన ప్రవక్తయైన యెడల తనను ముట్టుకొనుచున్న ఈ స్త్రీ
యెటువంటిదో ఎరిగి యుండును; ఇది పాపాత్మురాలని తనలో తాననుకొనెను. 40 అందుకు
యేసు – “సీమోనూ, నీతో నొక మాట చెప్పవలెనని యున్నాను” అనగా, అతడు – “బోధకుడా
చెప్పుము” అనెను. 41 అప్పుడు యేసు అతనితో – “ఒక అప్పులిచ్చు షావుకారుకు యిద్దరు
ఋణస్థులుండిరి. వారిలో ఒకడు ఐదు వందల దేనారములును మరి యొకడు యేబది
దేనారములును ఋణపడి యుండిరి. 42 ఆ ఋణమును వారు తిరిగి తీర్చుటకు వారి
దగ్గర ఏమియు లేనందువలన అతడు వారిద్దరిని క్షమించెను. కాబట్టి వీరిలో యెవడు
అతనిని ఎక్కువగా ప్రేమించునో చెప్పుము” అని యడుగగా, 43 సీమోను – అతడెవనికి
ఎక్కువగా క్షమించెనో వాడే యని నాకు తోచుచున్నదని చెప్పగా; ఆయన – “నీవు సరిగా
యోచించితివి” అని అతనితో చెప్పి, 44 ఆ స్త్రీ వైపు తిరిగి సీమోనుతో నిట్లనెను – “ఈ
స్త్రీని చూచుచున్నావే, నేను నీ యింటిలోనికి రాగానే నీవు నా పాదములకు నీళ్ళియ్యలేదు
గాని ఈమె తన కన్నీళ్ళతో నా పాదములను తడిపి, తన తల వెంట్రుకలతో తుడిచెను.
45 నీవు నన్ను ముద్దు పెట్టుకొనలేదు గాని, నేను లోపలికి వచ్చినప్పటి నుండి యీమె నా
పాదములు ముద్దు పెట్టుకొనుట మానలేదు. 46 నీవు నూనెతో నా తల అంటలేదు గాని
యీమె నా పాదములకు అత్తరు పూసెను 47 ఆమె విస్తారముగా ప్రేమించెను గనుక ఆమె
విస్తార పాపములు క్షమింపబడెనని నీతో చెప్పుచున్నాను. ఎవనికి కొంచెముగా క్షమింపబడునో
వాడు కొంచెముగా ప్రేమించునని చెప్పి, 48 నీ పాపములు క్షమింపబడియున్నవి” అని
ఆమెతో అనెను. 49 అప్పుడాయనతో కూడా భోజన పంక్తిని కూర్చుండిన వారు – పాపములు
క్షమించుచున్న ఇతడెవడని తమలో తామనుకొనసాగిరి. 50 యేసు ఆమెతో “నీ విశ్వాసము
నిన్ను రక్షించెను, సమాధానముగలదానవై వెళ్ళుము” అని చెప్పెను.

None can truly perceive how precious Christ is, and the glory of the gospel, except the broken-hearted. But while they feel they cannot enough express self-abhorrence on account of sin, and admiration of his mercy, the self-sufficient will be disgusted, because the gospel encourages such repenting sinners. The Pharisee, instead of rejoicing in the tokens of the woman's repentance, confined his thoughts to her former bad character. But without free forgiveness none of us can escape the wrath to come; this our gracious Saviour has purchased with his blood, that he may freely bestow it on every one that believes in him. Christ, by a parable, forced Simon to acknowledge that the greater sinner this woman had been, the greater love she ought to show to Him when her sins were pardoned. Learn here, that sin is a debt; and all are sinners, are debtors to Almighty God. Some sinners are greater debtors; but whether our debt be more or less, it is more than we are able to pay. God is ready to forgive; and his Son having purchased pardon for those who believe in him, his gospel promises it to them, and his Spirit seals it to repenting sinners, and gives them the comfort. Let us keep far from the proud spirit of the Pharisee, simply depending upon and rejoicing in Christ alone, and so be prepared to obey him more zealously, and more strongly to recommend him unto all around us. The more we express our sorrow for sin, and our love to Christ, the clearer evidence we have of the forgiveness of our sins. What a wonderful change does grace make upon a sinner's heart and life, as well as upon his state before God, by the full remission of all his sins through faith in the Lord Jesus!

LUKE 8

The ministry of Christ. (1-3) 1 And it came to pass afterward, that
he went throughout every city and village, preaching and shewing the
glad tidings of the kingdom of God: and the twelve were with him,
2 And certain women, which had been healed of evil spirits and
infirmities, Mary called Magdalene, out of whom went seven devils,
3 And Joanna the wife of Chuza Herod's steward, and Susanna, and
many others, which ministered unto him of their substance.

8వ అధ్యాయము

యేసునకు పరిచర్య చేసిన స్త్రీలు

ఆ తరువాత యేసు దేవుని రాజ్యసువార్తను ప్రకటించుచు ప్రతి పట్టణములోను
ప్రతి గ్రామములోను సంచరించుచుండగా, 2 పన్నెండు మంది శిష్యులను, అపవిత్రాత్మలును,
వ్యాధులును పోగొట్టబడిన కొందరు స్త్రీలును, అనగా ఏడు దయ్యములు వదలిపోయిన
మగ్దలేనే అనబడిన మరియయు, హేరోదు యొక్క గృహ నిర్వాహకుడగు కూజా భార్యయగు
యోహన్నయు, సూసన్నయు ఆయనతో కూడా నుండిరి. 3 వీరును ఇతరులు అనేకులను
తమకు కలిగిన ఆస్తితో వారికి ఉపచారము చేయుచుండిరి.

We are here told what Christ made the constant business of his life, it was teaching the gospel. Tidings of the kingdom of God are glad tidings, and what Christ came to bring. Certain women attended upon him who ministered to him of their substance. It showed the mean condition to which the Saviour humbled himself, that he needed their kindness, and his great humility, that he accepted it. Though rich, yet for our sakes he became poor.

The parable of the sower. (4-21) 4 And when much people were
gathered together, and were come to him out of every city, he spake
by a parable: *5* A sower went out to sow his seed: and as he sowed,
some fell by the way side; and it was trodden down, and the fowls of
the air devoured it. *6* And some fell upon a rock; and as soon as it
was sprung up, it withered away, because it lacked moisture. *7* And
some fell among thorns; and the thorns sprang up with it, and choked
it. *8* And other fell on good ground, and sprang up, and bare fruit an
hundredfold. And when he had said these things, he cried, He that
hath ears to hear, let him hear. *9* And his disciples asked him, saying,
What might this parable be? *10* And he said, Unto you it is given to
know the mysteries of the kingdom of God: but to others in parables;
that seeing they might not see, and hearing they might not understand.
11 Now the parable is this: The seed is the word of God. *12* Those by
the way side are they that hear; then cometh the devil, and taketh
away the word out of their hearts, lest they should believe and be
saved. *13* They on the rock are they, which, when they hear, receive
the word with joy; and these have no root, which for a while believe,
and in time of temptation fall away. *14* And that which fell among
thorns are they, which, when they have heard, go forth, and are choked

with cares and riches and pleasures of this life, and bring no fruit to
perfection. *15* But that on the good ground are they, which in an honest
and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit
with patience. *16* No man, when he hath lighted a candle, covereth it
with a vessel, or putteth it under a bed; but setteth it on a candlestick,
that they which enter in may see the light. *17* For nothing is secret,
that shall not be made manifest; neither any thing hid, that shall not
be known and come abroad. *18* Take heed therefore how ye hear: for
whosoever hath, to him shall be given; and whosoever hath not, from
him shall be taken even that which he seemeth to have. *19* Then
came to him his mother and his brethren, and could not come at him
for the press. *20* And it was told him by certain which said, Thy mother
and thy brethren stand without, desiring to see thee. *21* And he
answered and said unto them, My mother and my brethren are these
which hear the word of God, and do it.

మంచి నేలను పడిన విత్తనములు

4 బహుజనసమూహము కూడి ప్రతి పట్టణమునుండి ఆయన యొద్దకు
వచ్చుచుండగా, ఆయన ఉపమాన రీతిగా వారితో యేసు, నిట్లనెను– 5 “ఒక రైతు తన
విత్తనములను విత్తుటకు బయలుదేరెను. అతడు విత్తుచుండగా కొన్ని విత్తనములు త్రోవ
పక్కను పడి త్రొక్కబడెను, పక్షులు వచ్చి వాటిని తిని వేసెను. 6 కొన్ని రాతి నేలను పడెను,
అవి మొలిచి చెమ్మలేనందు వలన ఎండిపోయెను. 7 మరి కొన్ని ముండ్ల పొదలలో పడెను.
వాటితో కూడా ముండ్ల పొదలు మొలిచి వాటిని నణచి వేసెను. 8 మరి కొన్ని మంచి
నేలను పడెను. అవి మొలిచి నూరంతలుగా ఫలించెను” ఈ మాటలు పలుకుచు– “వినుటకు
చెవులున్నవాడు వినును గాక” అని బిగ్గరగా చెప్పెను. 9 ఆయన శిష్యులు – ఈ ఉపమాన
భావమేమిటని ఆయన నడుగగా, 10 ఆయన – “దేవుని రాజ్యమర్మము ఎరుగుటకు
మీకనుగ్రహింపబడియున్నది; ఇతరులైతే చూచియు చూడకయు, వినియు గ్రహింపక
వుండునట్లు వారికి ఉపమాన రీతిగా బోధింపబడుచున్నవి. 11 ఈ ఉపమానము యొక్క
అర్థమేమనగా– విత్తనము దేవుని వాక్యము. 12 త్రోవ ప్రక్క నుండువారు, వారు వాక్యమును
విందురు గాని నమ్మి రక్షణ పొందకుండునట్లు సాతాను వచ్చి వారి హృదయములలో
నుండి ఆ వాక్యము నెత్తికొని పోవును. 13 రాతినేల నుండు వారెవరనగా, వినినప్పుడు
వాక్యమునెంతో సంతోషముగా అంగీకరింతురు, వారికి వేరు లేనందున కొంచెము కాలమే
నమ్మి శోధనలొచ్చినప్పుడు తొలగిపోవుదురు. 14 ముండ్ల పొదలలో పడిన విత్తనమును
పోలిన వారెవరనగా, వాక్యమును విని కాలము గడచుకొలది సుఖదుఃఖముల చేత,
ధనభోగముల చేత అణచివేయబడి సంపూర్ణముగా ఫలించని వారు. 15 మంచి నేలను
పడిన విత్తనములను పోలినవారెవరనగా, యోగ్యమైన మంచి మనస్సుతో వాక్యమును విని
హృదయములలో దానిని భద్ర పరచుకొని దానిని అనుసరించి మంచి ఫలములను
ఫలించువారు”

Luke

జ్ఞానము–దీపములను గూర్చిన బోధ

(మత్తయి 4:21–25)

16 ఎవడును దీపము ముట్టించి పాత్ర క్రిందనో మంచము క్రిందనో పెట్టడు గాని,
అందరికి వెలుగు నిచ్చుటకు దానిని ఎత్తైన దీపస్తంభము మీద పెట్టును. 17 తేటపరచబడని
రహస్యమేదియు లేదు, తెలియజేయబడకయు బయలు పడకయు ఉండు మరుగైన దేదియు
లేదు. 18 కలిగిన వానికి యియ్యబడును, లేని వాని యొద్ద నుండి వాని కున్నది కూడా
తీసివేయబడును గనుక మీరేలాగు వినుచున్నారో చూచుకొనుడి” అని చెప్పెను ।

నిజమైన సోదరులు

(మత్తయి 12:46–50, మార్కు 3:31–33)

19 ఆయన తల్లియు ఆయన సోదరులును ఆయన యొద్దకు వచ్చి, జనులు
గుంపులుగా నుండుట చేత ఆయన దగ్గరకు రాలేకపోయిరి. 20 అప్పుడు ఎవరో వచ్చి నీ
తల్లియు సోదరులును నిన్ను చూడగోరి వెలుపల నిలిచియున్నారని ఆయనకు తెలియజేయగా,
21 ఆయన – “దేవుని వాక్యము విని దాని ప్రకారము జరిగించు వీరే నా తల్లియు నా
సహోదరులును” అని వారితో చెప్పెను.

There are many very needful and excellent rules and cautions for hearing the word, in the parable of the sower, and the application of it. Happy are we, and for ever indebted to free grace, if the same thing that is a parable to others, with which they are only amused, is a plain truth to us, by which we are taught and governed. We ought to take heed of the things that will hinder our profiting by the word we hear; to take heed lest we hear carelessly and slightly, lest we entertain prejudices against the word we hear; and to take heed to our spirits after we have heard the word, lest we lose what we have gained. The gifts we have, will be continued to us or not, as we use them for the glory of God, and the good of our brethren. Nor is it enough not to hold the truth in unrighteousness; we should desire to hold forth the word of life, and to shine, giving light to all around. Great encouragement is given to those who prove themselves faithful hearers of the word, by being doers of the work. Christ owns them as his relations.

Christ stilleth the tempest and casteth out devils. (22-39) *22* Now
it came to pass on a certain day, that he went into a ship with his
disciples: and he said unto them, Let us go over unto the other side
of the lake. And they launched forth. *23* But as they sailed he fell
asleep: and there came down a storm of wind on the lake; and they
were filled with water, and were in jeopardy. *24* And they came to
him, and awoke him, saying, Master, master, we perish. Then he
arose, and rebuked the wind and the raging of the water: and they
ceased, and there was a calm. *25* And he said unto them, Where is
your faith? And they being afraid wondered, saying one to another,
What manner of man is this! for he commandeth even the winds and
water, and they obey him. *26* And they arrived at the country of the
Gadarenes, which is over against Galilee. *27* And when he went forth

to land, there met him out of the city a certain man, which had devils long time, and ware no clothes, neither abode in any house, but in the tombs. *28* When he saw Jesus, he cried out, and fell down before him, and with a loud voice said, What have I to do with thee, Jesus, thou Son of God most high? I beseech thee, torment me not. *29* (For he had commanded the unclean spirit to come out of the man. For oftentimes it had caught him: and he was kept bound with chains and in fetters; and he brake the bands, and was driven of the devil into the wilderness.) *30* And Jesus asked him, saying, What is thy name? And he said, Legion: because many devils were entered into him. *31* And they besought him that he would not command them to go out into the deep. *32* And there was there an herd of many swine feeding on the mountain: and they besought him that he would suffer them to enter into them. And he suffered them. *33* Then went the devils out of the man, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the lake, and were choked. *34* When they that fed them saw what was done, they fled, and went and told it in the city and in the country. *35* Then they went out to see what was done; and came to Jesus, and found the man, out of whom the devils were departed, sitting at the feet of Jesus, clothed, and in his right mind: and they were afraid. *36* They also which saw it told them by what means he that was possessed of the devils was healed. *37* Then the whole multitude of the country of the Gadarenes round about besought him to depart from them; for they were taken with great fear: and he went up into the ship, and returned back again. *38* Now the man out of whom the devils were departed besought him that he might be with him: but Jesus sent him away, saying, *39* Return to thine own house, and shew how great things God hath done unto thee. And he went his way, and published throughout the whole city how great things Jesus had done unto him.

తుఫానును అణచి వేయుట

(మత్తయి 8:23-27, మార్కు 4:35-41)

22 మరియొకనాడు ఆయన తన శిష్యులతో కూడా దోనె యెక్కి "సముద్రపు ఆవలి ఒడ్డునకు పోవుదము" అని చెప్పగా వారంతా ఒక దోనెలో బయలుదేరిరి. 23 ప్రయాణములో ఆయన నిద్రించెను. అంతలో గాలి వాన అకస్మాత్తుగా వచ్చి దోనె నీళ్ళతో నిండిన కారణముగా వారు అపాయస్థితిలో నుండిరి. 24 శిష్యులు యేసునొద్దకు వచ్చి ఆయనను నిద్రనుండి లేపుచు – "ప్రభువా, ప్రభువా మేము మునిగి పోవుచున్నాము నశించిపోవుచున్నాము" అని చెప్పగా యేసు లేచి ఆ గాలిని నీటిని ఆగమని గద్దించగా అవి అణగి నిమ్మళమాయెను. 25 అప్పుడాయన "మీ విశ్వాసమేమైనది" అని వారి నడిగెను. అయితే వారు భయపడి ఈయన గాలికిని నీటికిని ఆజ్ఞాపించగా, అవి లోబడుచున్నవే; ఈయన ఎవరో అని ఆశ్చర్యపడి – ఈయన ఎంత గొప్ప వాడోనని ఒకనితో ఒకరు చెప్పుకొనిరి.

Luke
27

గెరసీనీయుల దేశములో దయ్యము పట్టిన వానిని స్వస్థపరచుట

26 వారు గలిలయకు ఎదురుగా నుండు గెరసీనుల దేశమునకు వచ్చిరి. 27 ఆయన ఒడ్డున దిగినప్పుడు దయ్యముపట్టిన ఆ ఊరి వాడొకడు ఆయనకు ఎదురుగా వచ్చెను. వాడు బహు కాలమునుండి బట్టలు కట్టుకొనక సమాధులలోనే గాని యింటనుండెడివాడు గాడు. 28 వాడు యేసుని చూచి, కేకలు వేసి ఆయన ఎదుట సాగిలపడి – యేసూ, సర్వోన్నతుడైన దేవుని కుమారుడా, నాతో నీకేమి? నన్ను బాధపరచకుమని కేకలు వేసెను. 29 ఏలయనగా ఆయన– "ఈ మనుష్యుని విడిచి వెలుపలికి రమ్ము" అని ఆ అపవిత్రాత్మకు ఆజ్ఞాపించెను. అది అనేక పర్యాయములు వానిని పట్టుచు వచ్చెను గనుక వానిని గొలుసులతోను కాలిసంకెళ్ళ తోను కట్టి కావలి యందుంచిరి గాని, వాడు బంధకములను తెంపగా దయ్యము వానిని అడవిలోనికి తోలుకొని పోయెను. 30 యేసు– "నీ పేరేమి?" అని వాని నడుగగా, చాలా దయ్యములు వానిలో చొచ్చియుండెను 31 గనుక వాడు తన పేరు సేన, యని చెప్పి, పాతాళములోనికి పోవుటకు తమకు ఆజ్ఞాపించవద్దని ఆయనను వేడుకొనెను. 32 అక్కడ విస్తారమైన పందుల మంద కొండ మీద మేయుచుండెను గనుక వాటిలో చొచ్చుటకు తమకు సెలవిమ్మని ఆయనను వేడుకొనగా ఆయన సెలవిచ్చెను. 33 అప్పుడు దయ్యములు ఆ మనుష్యుని విడిచిపోయి పందులలో చొచ్చెను గనుక ఆ మంద అక్కడ నుండి వడిగా పరుగెత్తి కొండనుండి క్రిందికి దిగి సముద్రములోపడి ఊపిరి తిరుగక చచ్చెను. 34 మేపుచున్నవారు జరిగిన దానిని చూచి పారిపోయి, ఆ పట్టణములోను గ్రామములలోను ఆ సంగతి తెలియజేసిరి. 35 జనులు జరిగినదానిని చూడవెళ్ళి యేసు నొద్దకు వచ్చి, దయ్యములు వదలిపోయిన మనుష్యుడు బట్టలు కట్టుకొని స్వస్థచిత్తుడై, యేసు పాదముల యొద్ద కూర్చుండియుండుట చూచి భయపడిరి. 36 అది చూచిన వారు దయ్యములు పట్టిన వాడేలాగు స్వస్థత పొందెనో జనులకు తెలియజేయగా, 37 గెరసీనీయుల ప్రాంతములోనుండిన వారందరు బహుభయాక్రాంతులైరి. 38 గనుక తమ్మును విడిచి పొమ్మని ఆయనను వేడుకొనిరి. ఆయన దోనె ఎక్కి తిరిగి వెళ్ళు చుండగా, దయ్యములు వదలిపోయిన మనుష్యుడు, ఆయనతో కూడా తన్నుండనిమ్మని ఆయనను వేడుకొనెను. 39 అయితే ఆయన– "నీవు నీ యింటికి తిరిగి వెళ్ళి, దేవుడు నీకెట్టి గొప్ప కార్యములు చేసెనో తెలియజేయుము" అని వానితో చెప్పి వాని పంపివేసెను; వాడు వెళ్ళి యేసు తన కెట్టి గొప్పకార్యములు చేసెనో ఆ పట్టణ మందంతటను ప్రకటించెను.

Those that put to sea in a calm, even at Christ's word, must yet prepare for a storm, and for great peril in that storm. There is no relief for souls under a sense of guilt, and fear of wrath, but to go to Christ, and call him Master, and say, I am undone, if thou dost not help me. When our dangers are over, it becomes us to take to ourselves the shame of our own fears, and to give Christ the glory of our deliverance. We may learn much out of this history concerning the world of infernal, malignant spirits, which though not working now exactly in the same way as then, yet all must at all times carefully guard against. And these malignant spirits are very numerous. They have enmity to man and all his comforts. Those under Christ's government are sweetly led

with the bands of love; those under the devil's government are furiously driven. Oh what a comfort it is to the believer, that all the powers of darkness are under the control of the Lord Jesus! It is a miracle of mercy, if those whom Satan possesses, are not brought to destruction and eternal ruin. Christ will not stay with those who slight him; perhaps he may no more return to them, while others are waiting for him, and glad to receive him.

The daughter of Jairus restored to life. (40-56) 40 And it came to pass, that, when Jesus was returned, the people gladly received him: for they were all waiting for him. *41* And, behold, there came a man named Jairus, and he was a ruler of the synagogue: and he fell down at Jesus' feet, and besought him that he would come into his house: *42* For he had one only daughter, about twelve years of age, and she lay a dying. But as he went the people thronged him. *43* And a woman having an issue of blood twelve years, which had spent all her living upon physicians, neither could be healed of any, *44* Came behind him, and touched the border of his garment: and immediately her issue of blood stanched. *45* And Jesus said, Who touched me? When all denied, Peter and they that were with him said, Master, the multitude throng thee and press thee, and sayest thou, Who touched me? *46* And Jesus said, Somebody hath touched me: for I perceive that virtue is gone out of me. *47* And when the woman saw that she was not hid, she came trembling, and falling down before him, she declared unto him before all the people for what cause she had touched him, and how she was healed immediately. *48* And he said unto her, Daughter, be of good comfort: thy faith hath made thee whole; go in peace. *49* While he yet spake, there cometh one from the ruler of the synagogue's house, saying to him, Thy daughter is dead; trouble not the Master. *50* But when Jesus heard it, he answered him, saying, Fear not: believe only, and she shall be made whole. *51* And when he came into the house, he suffered no man to go in, save Peter, and James, and John, and the father and the mother of the maiden. *52* And all wept, and bewailed her: but he said, Weep not; she is not dead, but sleepeth. *53* And they laughed him to scorn, knowing that she was dead. *54* And he put them all out, and took her by the hand, and called, saying, Maid, arise. *55* And her spirit came again, and she arose straightway: and he commanded to give her meat. *56* And her parents were astonished: but he charged them that they should tell no man what was done.

యాయీరు కుమార్తెను, మరొక స్త్రీని స్వస్థపరచుట

40 జనసమూహాము ఆయన కొరకు ఎదురు చూచుచుండెను గనుక యేసు తిరిగి వచ్చినప్పుడు వారు ఆయనను చేర్చుకొనిరి. 41 ఆ సమయములో సమాజ మందిరమునకు అధిపతియైన యాయీరు అను ఒకడు వచ్చి యేసు పాదముల మీద పడి, 42 ఇంచుమించు పన్నెండేళ్ళ యీడు గల ఒక్కతేయైన తన కుమార్తె చనిపోవుటకు సిద్ధముగా నున్నది గనుక తన యింటికి రమ్మని ఆయనను బతిమాలుకొనెను. ఆయన వెళ్ళుచుండగా జన సమూహాములు ఆయన మీద పడుచుండిరి. 43 అప్పుడు పన్నెండేళ్ళనుండి రక్తస్రావ

Luke
28

రోగముతో బాధ పడుచున్న యొక స్త్రీ ఎవని చేతను స్వస్థత నొందనిదై, ఆయన వెనుకకు వచ్చి, 44 ఆయన వస్త్రపు చెంగు ముట్టెను. వెంటనే ఆమె రక్తస్రావము నిలిచిపోయెను. 45 "నన్ను ముట్టినది ఎవరు" అని యేసు అడుగగా, అందరును – మేమెరుగమన్నప్పుడు, పేతురు, –ఏలినవాడా, జనసమూహాములు కిక్కిరిసి నీ మీద పడుచున్నారనగా; 46 యేసు "ఎవరో నన్ను ముట్టిరి. నా నుండి ప్రభావము వెళ్ళుట నేను గమనించితిని" అనెను. 47 తాను మరుగైయుండలేనని గ్రహించిన ఆ స్త్రీ, వణకుచు వచ్చి ఆయన ఎదుట సాగిలపడి తాను ఎందు నిమిత్త మాయనను ముట్టెనో, వెంటనే తానేలాగు స్వస్థపడెనో ఆ సంగతి ప్రజలందరి యెదుట చెప్పెను. 48 అందుకాయన–, "కుమారీ, నీ విశ్వాసము నిన్ను స్వస్థపరచెను; సమాధానము గలదానవై పొమ్ము" అని చెప్పెను. 49 ఆయన ఇంకను మాటలాడు చుండగా సమాజ మందిరపు అధికారి ఇంట నుండి యొకడు వచ్చి, – నీ కుమార్తె చనిపోయినదనియు బోధకుని శ్రమపెట్టవద్దనియు అతనితో చెప్పెను. 50 యేసు ఆ మాట విని "భయపడ వద్దు. నమ్మిక మాత్రముంచుము, ఆమె స్వస్థపరచబడును" అని అతనితో చెప్పి 51 ఇంటికి వచ్చినప్పుడు పేతురు, యోహాను, యాకోబు అను వారిని ఆ చిన్నదాని తలిదండ్రులను తప్ప మరెవరిని ఆయన లోపలికి రానీయలేదు. 52. అందరును ఆమె నిమిత్తము యేడ్చుచు రొమ్ము కొట్టుకొనుచుండగా, ఆయన వారితో – "యేడ్వవద్దు, ఆమె నిదిరించుచున్నదే గాని చనిపోలేదు" అని చెప్పెను. 53. ఆమె చనిపోయెనని వారెరిగి ఆయన నపహసించిరి. 54. అయితే ఆయన ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని "చిన్నదానా, లెమ్ము" అని చెప్పగా, 55. ఆమె ప్రాణము తిరిగి వచ్చెను గనుక వెంటనే ఆమె లేచెను. అప్పుడాయన ఆమెకు భోజనము పెట్టుడని ఆజ్ఞాపించెను. 56. ఆమె తలిదండ్రులు విస్మయమొందిరి. అంతట ఆయన జరిగినది ఎవరితోనూ చెప్పవద్దు" వారి కాజ్ఞాపించెను.

Let us not complain of a crowd, and a throng, and a hurry, as long as we are in the way of our duty, and doing good; but otherwise every wise man will keep himself out of it as much as he can. And many a poor soul is healed, and helped, and saved by Christ, that is hidden in a crowd, and nobody notices it. This woman came trembling, yet her faith saved her. There may be trembling, where yet there is saving faith. Observe Christ's comfortable words to Jairus, Fear not, believe only, and thy daughter shall be made whole. No less hard was it not to grieve for the loss of an only child, than not to fear the continuance of that grief. But in perfect faith there is no fear; the more we fear, the less we believe. The hand of Christ's grace goes with the calls of his word, to make them effectual. Christ commanded to give her meat. As babes new born, so those newly raised from sin, desire spiritual food, that they may grow thereby.

LUKE 9

The apostles sent forth. (1-9) 1 Then he called his twelve disciples together, and gave them power and authority over all devils, and to cure diseases. *2* And he sent them to preach the kingdom of God, and to heal the sick. *3* And he said unto them, Take nothing for your journey, neither staves, nor scrip, neither bread, neither money; neither have two coats apiece. *4* And whatsoever house ye enter into,

there abide, and thence depart. *5* And whosoever will not receive you, when ye go out of that city, shake off the very dust from your feet for a testimony against them. *6* And they departed, and went through the towns, preaching the gospel, and healing every where. *7* Now Herod the tetrarch heard of all that was done by him: and he was perplexed, because that it was said of some, that John was risen from the dead; *8* And of some, that Elias had appeared; and of others, that one of the old prophets was risen again. *9* And Herod said, John have I beheaded: but who is this, of whom I hear such things? And he desired to see him.

9వ అధ్యాయము

యేసు తన పన్నెండు మంది శిష్యులను పంపుట

(మత్తయి 10:5-15; మార్కు 6:7-13)

యేసు తన పన్నెండుమంది శిష్యులను పిలిచి సమస్త దయ్యముల మీద శక్తిని, అధికారమును, రోగములును స్వస్థపరచు వరమును వారికి అనుగ్రహించి 2 దేవుని రాజ్యమును ప్రకటించుటకును, రోగులను స్వస్థపరచుటకును, వారిని పంపెను. 3 మరియు ఆయన వారితో – "ప్రయాణము కొరకు మీరు చేతి కర్రనైనను జాలెనైనను, రొట్టెనైనను వెండినైనను మరి దేనినైనను తీసుకొని పోవద్దు; రెండు అంగీలు ఉంచుకొన వద్దు. 4 మీరు ఏ యింట ప్రవేశింతురో ఆ యింటనే బసచేసి అక్కడనుండి బయలు దేరుడి. 5 మిమ్మును ఎవరు చేర్చుకొనరో ఆ పట్టణములో నుండి బయలుదేరు నప్పుడు వారి మీద సాక్ష్యముగా ఉండుటకు మీ పాదధూళి దులిపి వేయుడి" అని వారితో చెప్పెను. 6 వారు బయలుదేరి అంతటను సువార్త ప్రకటించుచు, రోగులను స్వస్థపరచుచు గ్రామములలో సంచరించిరి.

హేరోదు పడిన ఆందోళన

(మత్తయి 14:1-12; మార్కు 6:14-29)

7 చతుర్థాధిపతియైన హేరోదు జరిగిన కార్యములన్నిటిని గూర్చి విని, ఎటూ తోచకయుండెను. ఏలయనగా, కొందరు – యోహాను మృతులలోనుండి లేచెననియు, 8 కొందరు ఏలీయా కనబడెననియు, మరి కొందరు పూర్వకాలపు ప్రవక్త ఒకడు లేచెననియు చెప్పుకొనుచుండిరి. 9 అప్పుడు హేరోదు నేను యోహాను తలకొట్టించితిని గదా; ఎవని గూర్చి ఈ సంగతులను వినుచున్నానో అతడెవడో యని చెప్పి; అట్టి వానిని చూడగోరెను.

Christ sent his twelve disciples abroad, who by this time were able to teach others what they had received from the Lord. They must not be anxious to commend themselves to people's esteem by outward appearance. They must go as they were. The Lord Jesus is the fountain of power and authority, to whom all creatures must, in one way or another, be subject; and if he goes with the word of his ministers in power, to deliver sinners from Satan's bondage, they may be sure that he will care for their wants. When truth and love thus go together, and yet the message of God is rejected and despised, it leaves men without excuse, and turns to a testimony against them. Herod's guilty conscience was ready to conclude that John was risen from the dead. He desired

Luke
29

to see Jesus; and why did he not go and see him? Probably, because he thought it below him, or because he wished not to have any more reprovers of sin. Delaying it now, his heart was hardened, and when he did see Jesus, he was as much prejudiced against him as others, luke 23:11 .

The multitude miraculously fed. (10-17) 10 And the apostles, when they were returned, told him all that they had done. And he took them, and went aside privately into a desert place belonging to the city called Bethsaida. *11* And the people, when they knew it, followed him: and he received them, and spake unto them of the kingdom of God, and healed them that had need of healing. *12* And when the day began to wear away, then came the twelve, and said unto him, Send the multitude away, that they may go into the towns and country round about, and lodge, and get victuals: for we are here in a desert place. *13* But he said unto them, Give ye them to eat. And they said, We have no more but five loaves and two fishes; except we should go and buy meat for all this people. *14* For they were about five thousand men. And he said to his disciples, Make them sit down by fifties in a company. *15* And they did so, and made them all sit down. *16* Then he took the five loaves and the two fishes, and looking up to heaven, he blessed them, and brake, and gave to the disciples to set before the multitude. *17* And they did eat, and were all filled: and there was taken up of fragments that remained to them twelve baskets.

ఐదు వేల మందికి భోజనము పెట్టుట

(మత్తయి 14:13-21; మార్కు 6:30-44; యోహాను 6:1-14)

10 అపొస్తలులు తిరిగి వచ్చి, తాము చేసినవన్నియు ఆయనకు తెలియ జేయగా, ఆయన వారిని వెంటబెట్టుకొని బేత్సయిదా అను ఊరికి ఏకాంతముగా వెళ్ళెను. 11 జన సమూహములు అది తెలిసికొని ఆయనను వెంబడింపగా, ఆయన వారిని చేర్చుకొని దేవుని రాజ్యమును గూర్చి వారితో మాటలాడుచు, స్వస్థత కావలసినవారిని స్వస్థపరచెను. 12 సూర్యాస్తమయము అగుచున్న సమయములో పన్నెండుమంది శిష్యులు వచ్చి – మనమీ అరణ్యములోనున్నాము గనుక చుట్టుపక్కల నున్న గ్రామములకును పల్లెలకును వెళ్ళి బసచూసుకొని ఆహారము సంపాదించు కొనునట్లు జనసమూహములను పంపివేయుమని ఆయనతో చెప్పిరి. 13 ఆయన– "మీరే వారికి భోజనము పెట్టుడి" అని వారితో చెప్పగా, వారు – మన యొద్ద ఐదు రొట్టెలును రెండు చేపలును తప్ప మరేమియు లేదు. మేము పోయి ఈ ప్రజలందరి కొరకు భోజన పదార్థములు కొని తెద్దుమా అని అడిగిరి. 14 వచ్చినవారు సుమారు ఐదు వేలమంది పురుషులు. 15 ఆయన – "వారిని యేబదేసి మందిని చొప్పున పంక్తులు తీర్చి కూర్చుండ బెట్టుము" అని శిష్యులతో చెప్పగా వారాలాగున చేసి అందరిని కూర్చుండబెట్టిరి. 16. అంతట ఆయన ఆ ఐదు రొట్టెలను రెండు చిన్న చేపలను ఎత్తికొని ఆకాశము వైపు కన్నులెత్తి వాటిని ఆశీర్వదించి, విరిచి జనసమూహమునకు వడ్డించుటకై శిష్యులకిచ్చెను. 17. వారందరును తిని తృప్తి పొందిన తరువాత మిగిలిన ముక్కలు పన్నెండు గంపల కెత్తిరి.

The people followed Jesus, and though they came unseasonably, yet he gave them what they came for. He spake unto them of the kingdom of God. He healed those who had need of healing. And with five loaves of bread and two fishes, Christ fed five thousand men. He will not see those that fear him, and serve him faithfully, want any good thing. When we receive creature-comforts, we must acknowledge that we receive them from God, and that we are unworthy to receive them; that we owe them all, and all the comfort we have in them, to the mediation of Christ, by whom the curse is taken away. The blessing of Christ will make a little go a great way. He fills every hungry soul, abundantly satisfies it with the goodness of his house. Here were fragments taken up: in our Father's house there is bread enough, and to spare. We are not straitened, nor stinted in Christ.

Peter's testimony to Christ, Self-denial enjoined. (18-27) 18 And it
came to pass, as he was alone praying, his disciples were with him:
and he asked them, saying, Whom say the people that I am? *19* They
answering said, John the Baptist; but some say, Elias; and others
say, that one of the old prophets is risen again. *20* He said unto
them, But whom say ye that I am? Peter answering said, The Christ
of God. *21* And he straitly charged them, and commanded them to tell
no man that thing; *22* Saying, The Son of man must suffer many things,
and be rejected of the elders and chief priests and scribes, and be
slain, and be raised the third day. *23* And he said to them all, If any
man will come after me, let him deny himself, and take up his cross
daily, and follow me. *24* For whosoever will save his life shall lose it:
but whosoever will lose his life for my sake, the same shall save it.
25 For what is a man advantaged, if he gain the whole world, and lose
himself, or be cast away? *26* For whosoever shall be ashamed of me
and of my words, of him shall the Son of man be ashamed, when he
shall come in his own glory, and in his Father's, and of the holy
angels. *27* But I tell you of a truth, there be some standing here,
which shall not taste of death, till they see the kingdom of God.

యేసే క్రీస్తని పేతురు ఒప్పుకొనుట

(మత్తయి 16:13-19) మార్కు 8:27-29)

18 ఒకప్పుడాయన ఒంటరిగా ప్రార్థన చేయుచుండగా ఆయన శిష్యులు ఆయన
యొద్ద నుండిరి. యేసు – “నేనెవరనని ప్రజలు చెప్పుకొనుచున్నారు?” అని వారి నడుగగా,
19 వారు కొందరు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను అనియు, కొందరు ఏలీయా యనియు, మరి
కొందరు పూర్వకాల ప్రవక్త ఒకడు లేచెననియు చెప్పుకొనుచున్నారనిరి. 20 అందుకాయన–
“మీరైతే నేనెవడనని చెప్పుకొనుచున్నారు” అని అడుగగా, పేతురు – నీవు దేవుని క్రీస్తువనెను.
21 ఆయన ఇది ఎవరితోను చెప్పవద్దు” అని వారికి ఖండితముగా ఆజ్ఞాపించి, 22 “మనుష్య
కుమారుడు బహుశ్రమలు పొంది పెద్దల చేతను ప్రధాన యాజకుల చేతను, శాస్త్రుల
చేతను విసర్జింపబడి, చంపబడి, మూడవ దినమున లేచుట అగత్యము” అని చెప్పెను.
23 మరియు ఆయన వారినందరిని ఉద్దేశించి “ఎవడైనను నన్ను వెంబడింపగోరిన యెడల
తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొని ప్రతిదినము తన సిలువ నెత్తుకొని, నన్ను వెంబడింపవలెను.

లూకా సువార్త 9వ అధ్యాయము

24 తన ప్రాణమును రక్షించుకొన గోరువాడు దానిని పోగొట్టుకొనును; నా నిమిత్తమై తన
ప్రాణమును పోగొట్టుకొనువాడు దానిని రక్షించుకొనును. 25 ఒకడు లోకమంతయు
సంపాదించుకొని తన్ను తాను పోగొట్టుకొనిన యెడల లేక నష్టపరచుకొనిన యెడల వాని
కేమి ప్రయోజనము? 26 నన్ను గూర్చియు నా మాటలను గూర్చియు సిగ్గుపడు వాడెవడో
వాని గూర్చి మనుష్య కుమారుడు తనకును, తన తండ్రికిని పరిశుద్ధ దూతలకును కలిగియున్న
మహిమతో వచ్చునప్పుడు సిగ్గుపడును. 27 ఇక్కడ నిలిచియున్న వారిలో కొందరు దేవుని
రాజ్యమును చూచువరకు మరణము రుచి చూడరని నేను మీతో నిజముగా చెప్పుచున్నాను”
అనెను.

It is an unspeakable comfort that our Lord Jesus is God's Anointed; this signifies that he was both appointed to be the Messiah, and qualified for it. Jesus discourses concerning his own sufferings and death. And so far must his disciples be from thinking how to prevent his sufferings, that they must prepare for their own. We often meet with crosses in the way of duty; and though we must not pull them upon our own heads, yet, when they are laid for us, we must take them up, and carry them after Christ. It is well or ill with us, according as it is well or ill with our souls. The body cannot be happy, if the soul be miserable in the other world; but the soul may be happy, though the body is greatly afflicted and oppressed in this world. We must never be ashamed of Christ and his gospel.

The transfiguration. (28-36) 28 And it came to pass about an eight
days after these sayings, he took Peter and John and James, and
went up into a mountain to pray. *29* And as he prayed, the fashion of
his countenance was altered, and his raiment was white and glistering.
30 And, behold, there talked with him two men, which were Moses
and Elias: *31* Who appeared in glory, and spake of his decease which
he should accomplish at Jerusalem. *32* But Peter and they that were
with him were heavy with sleep: and when they were awake, they saw
his glory, and the two men that stood with him. *33* And it came to
pass, as they departed from him, Peter said unto Jesus, Master, it is
good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for
thee, and one for Moses, and one for Elias: not knowing what he
said. *34* While he thus spake, there came a cloud, and overshadowed
them: and they feared as they entered into the cloud. *35* And there
came a voice out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear
him. *36* And when the voice was past, Jesus was found alone. And
they kept it close, and told no man in those days any of those things
which they had seen.

రూపాంతరము పొందుట

(మత్తయి 17:1-8, మార్కు 8:2-5)

28 ఈ మాటలు చెప్పినది మొదలుకొని రమారమి ఎనిమిది దినముల తరువాత
ఆయన పేతురును, యోహానును, యాకోబును వెంటబెట్టుకొని ప్రార్థన చేయుటకు ఒక
కొండ ఎక్కెను. 29 ఆయన ప్రార్థించుచుండగా ఆయన ముఖ రూపము మారెను. ఆయన
దుస్తులు తెల్లగా నిగ నిగ లాడుచుండెను. 30 దగదగలాడు తేజస్సుతో మరి ఇద్దరు పురుషులు

ఆయనతో మాటలాడుచుండిరి. వారిద్దరు మోషే మరియు ఏలీయాలు. 31 వారు మహిమతో కనబడి యెరూషలేములో ఆయన నెరవేర్చబోవు నిర్గమమును గూర్చి మాటలాడుచుండిరి. 32 పేతురును మిగిలిన వారును నిద్ర మత్తులోనుండిరి. వారు మేల్కొన్నప్పుడు ఆయన మహిమ తేజస్సును ఆయనతో కూడా తేజస్సుతో నున్న ఇద్దరు పురుషులను చూచిరి. 33 ఆ యిద్దరు పురుషులు వెళ్ళిపోవుచుండగా, పేతురు యేసుతో – ఏలినవాడా, మన మిక్కడ వుండుట మంచిది, నీకొకటి, మోషే కొకటి, ఏలీయా కొకటి ముగ్గురికిని మూడు పర్ణశాలలు మేమిక్కడ కట్టుదుమని తాను చెప్పుచున్నదేమిటో తనకు తెలియకుండనే చెప్పెను. 34 అతడీలాగు మాటలాడుచుండగా మేఘమొకటి వచ్చి వారిని కమ్మెను; మేఘము వారిని కప్పినప్పుడు శిష్యులు భయపడిరి. 35 ఆ మేఘములో నుండి ఒక స్వరము "ఈయన నేనేర్పరచుకొనిన నా కుమారుడు –ఈయన మాట వినుడి" అని ఒక శబ్దము వినిపించెను. 36 ఆ శబ్దము వచ్చిన తరువాత అక్కడ వారికి యేసు మాత్రమే కనిపించెను. తాము చూచిన ఈ సంగతులను శిష్యులు చాలాకాలము వరకు ఎవరికిని చెప్పలేదు.

Christ's transfiguration was a specimen of that glory in which he will come to judge the world; and was an encouragement to his disciples to suffer for him. Prayer is a transfiguring, transforming duty, which makes the face to shine. Our Lord Jesus, even in his transfiguration, was willing to speak concerning his death and sufferings. In our greatest glories on earth, let us remember that in this world we have no continuing city. What need we have to pray to God for quickening grace, to make us lively! Yet that the disciples might be witnesses of this sign from heaven, after awhile they became awake, so that they were able to give a full account of what passed. But those know not what they say, that talk of making tabernacles on earth for glorified saints in heaven.

An evil spirit cast out. (37-42) 37 And it came to pass, that on the next day, when they were come down from the hill, much people met him. *38* And, behold, a man of the company cried out, saying, Master, I beseech thee, look upon my son: for he is mine only child. *39* And, lo, a spirit taketh him, and he suddenly crieth out; and it teareth him that he foameth again, and bruising him hardly departeth from him. *40* And I besought thy disciples to cast him out; and they could not. *41* And Jesus answering said, O faithless and perverse generation, how long shall I be with you, and suffer you? Bring thy son hither. *42* And as he was yet a coming, the devil threw him down, and tare him. And Jesus rebuked the unclean spirit, and healed the child, and delivered him again to his father.

దయ్యము పట్టిన బాలుని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 17:14-18, మార్కు 9:14-27)

37 మరునాడు వారు ఆ కొండ దిగి వచ్చినప్పుడు బహు జన సమూహములు ఆయనకు ఎదురుగా వచ్చెను. 38 ఆ జన సమూహములలో నొకడు– బోధకుడా, నా కుమారుని కటాక్షించుమని నిన్ను వేడుకొనుచున్నాను. వాడు నాకొక్కడే కుమారుడు, 39 ఒక దయ్యము వచ్చి వానిని ఆవరిస్తుంది, ఆ సమయములో వాడు బిగ్గరగా కేకలు వేయుచు, నురుగుకారునట్లు అది వానిని విలవిలలాడించుచు గాయపరచుచు వానిని వదలి

Luke
31

వదల కుండును. 40 దానిని వెళ్ళగొట్టుడని నీ శిష్యులను అడిగితిని కాని వారి చేత కాలేదని ఆయనకు మొర్రపెట్టుకొనెను. 41 అందుకు యేసు – "విశ్వాసము లేని మూర్ఖ తరమువారలారా, నేనెంతకాలము మీతో కూడా నుండి మిమ్మును సహింతును? నీ కుమారుని ఇక్కడకు తీసుకొని రమ్ము" అనెను. 42 వాడు వచ్చుచుండగా ఆ దయ్యము వానిని పడద్రోసి విలవిలలాడించెను; యేసు ఆ అపవిత్రాత్మను గద్దించి బాలుని స్వస్థపరచి వాని తండ్రి కప్పగించెను.

How deplorable the case of this child! He was under the power of an evil spirit. Disease of that nature are more frightful than such as arise merely from natural causes. What mischief Satan does where he gets possession! But happy those that have access to Christ! He can do that for us which his disciples cannot. A word from Christ healed the child; and when our children recover from sickness, it is comfortable to receive them as healed by the hand of Christ.

Christ checks the ambition of his disciples. (43-50) He reproves their mistaken zeal. (51-56) 43 And they were all amazed at the mighty power of God. But while they wondered every one at all things which Jesus did, he said unto his disciples, *44* Let these sayings sink down into your ears: for the Son of man shall be delivered into the hands of men. *45* But they understood not this saying, and it was hid from them, that they perceived it not: and they feared to ask him of that saying. *46* Then there arose a reasoning among them, which of them should be greatest. *47* And Jesus, perceiving the thought of their heart, took a child, and set him by him, *48* And said unto them, Whosoever shall receive this child in my name receiveth me: and whosoever shall receive me receiveth him that sent me: for he that is least among you all, the same shall be great. *49* And John answered and said, Master, we saw one casting out devils in thy name; and we forbad him, because he followeth not with us. *50* And Jesus said unto him, Forbid him not: for he that is not against us is for us. *51* And it came to pass, when the time was come that he should be received up, he stedfastly set his face to go to Jerusalem, *52* And sent messengers before his face: and they went, and entered into a village of the Samaritans, to make ready for him. *53* And they did not receive him, because his face was as though he would go to Jerusalem. *54* And when his disciples James and John saw this, they said, Lord, wilt thou that we command fire to come down from heaven, and consume them, even as Elias did? *55* But he turned, and rebuked them, and said, Ye know not what manner of spirit ye are of. *56* For the Son of man is not come to destroy men's lives, but to save them. And they went to another village.

43. కనుక దేవుని మహిమను చూచి అందరు ఆశ్చర్యపడిరి. 44. ఆయన చేసిన కార్యములను చూచి అందరు ఆశ్చర్యపడుచుండగా, ఆయన– "ఈ మాటలు మీ చెవులలో నాట నీయుడి. మనుష్య కుమారుడు మనుష్యుల చేతికి అప్పగింపబడబోవుచున్నాడు" అని తన శిష్యులతో చెప్పెను. 45. అయితే వారాయన మాట గ్రహింపకుండునట్లు వారికది మరుగు చేయబడెను గనుక వారు దానిని తెలిసికొనలేదు; మరియు ఆ మాటను గూర్చి ఆయనను వివరములడుగుటకు వారికి ధైర్యము చాలలేదు.

వినయము – సహనము

(మత్తయి 18:1–5; మార్కు 9:33–37)

46 తమలో ఎవడు గొప్పవాడో అని వారిలో తర్కము పుట్టగా, 47 యేసు వారి
హృదయాలోచననెరిగి ఒక చిన్నబిడ్డను తీసుకొని తన యొద్ద నిలువబెట్టి 48 “ఈ చిన్న
బిడ్డను నా పేరట చేర్చుకొనువాడు నన్ను చేర్చుకొనును. నన్ను చేర్చుకొనువాడు నన్ను
పంపినవానిని చేర్చుకొనును. మీ అందరిలో ఎవడు అత్యల్పుడై యుండునో వాడే గొప్పవాడు”
అని వారితో చెప్పెను. 49 యోహాను – ఏలినవాడా, ఎవడో ఒకడు నీ పేరిట దయ్యములను
వెళ్ళగొట్టగా మేము చూచితిమి; వాడు మనలను వెంబడించు వాడు కాడు గనుక వానిని
ఆటంక పరచితిమని చెప్పెను. 50 అందుకు యేసు – “మీరు వానిని ఆటంక పరచకుడి;
మీకు విరోధి కానివాడు మీ పక్షమున ఉన్నవాడే” అని చెప్పెను. 51 ఆయన పరమునకు
చేర్చుకొనబడు దినములు పరిపూర్ణమగు చున్నప్పుడు, 52 ఆయన యెరూషలేముకు వెళ్ళుటకు
మనస్సు స్థిరపరచుకొని తన కంటె ముందుగా దూతలను పంపెను. వారు వెళ్ళి ఆయనకు
బస సిద్ధము చేయవలెనని సమరయుల యొక గ్రామములో ప్రవేశించిరి గాని, 53 ఆయన
యెరూషలేమునకు వెళ్ళ నభిముఖుడైన కారణముచేత వారాయనను చేర్చుకొనలేదు.
54 శిష్యులైన యోహానును, యాకోబును అది చూచి – 55 ప్రభువా, ఏలీయా చేసినట్లు
ఆకాశము నుండి అగ్ని దిగి వీరిని నాశనము చేయునట్లు మేమాజ్ఞాపించుట నీ కిష్టమా?
అని అడుగగా, ఆయన వారి తట్టు తిరిగి “మీరేలాటి మనుష్యులు ? 56 మనుష్య కుమారుడు
మనుష్యుల ప్రాణములను రక్షించుటకే గాని నశింప జేయుటకు రాలేదు” అని గద్దించెను.
I అంతట వారు మరియొక గ్రామమునకు వెళ్ళిరి.

This prediction of Christ’s sufferings was plain enough, but the disciples would not understand it, because it agreed not with their notions. A little child is the emblem by which Christ teaches us simplicity and humility. What greater honour can any man attain to in this world, than to be received by men as a messenger of God and Christ; and to have God and Christ own themselves received and welcomed in him! If ever any society of Christians in this world, had reason to silence those not of their own communion, the twelve disciples at this time had; yet Christ warned them not to do the like again. Those may be found faithful followers of Christ, and may be accepted of him, who do not follow with us. The disciples did not consider that the conduct of the Samaritans was rather the effect of national prejudices and bigotry, than of enmity to the word and worship of God; and through they refused to receive Christ and his disciples, they did not ill use or injure them, so that the case was widely different from that of Ahaziah and Elijah. Nor were they aware that the gospel dispensation was to be marked by miracles of mercy. But above all, they were ignorant of the prevailing motives of their own hearts, which were pride and carnal ambition. Of this our Lord warned them. It is easy for us to say, Come, see our zeal for the Lord! and to think we are very faithful in his cause, when we are seeking our own objects, and even doing harm instead of good to others.

Every thing to be given up for Christ. (57-62) 57 And it came to
pass, that, as they went in the way, a certain man said unto him,
Lord, I will follow thee whithersoever thou goest. *58* And Jesus said
unto him, Foxes have holes, and birds of the air have nests; but the
Son of man hath not where to lay his head. *59* And he said unto
another, Follow me. But he said, Lord, suffer me first to go and bury
my father. *60* Jesus said unto him, Let the dead bury their dead: but
go thou and preach the kingdom of God. *61* And another also said,
Lord, I will follow thee; but let me first go bid them farewell, which
are at home at my house. *62* And Jesus said unto him, No man, having
put his hand to the plough, and looking back, is fit for the kingdom of
God.

శిష్యులు కాగోరు వారికి పరీక్ష

(మత్తయి 8:19–28)

57 వారు మార్గమున వెళ్ళుచుండగా ఒకడు – నీ వెక్కడికి వెళ్ళినను నీ వెంట
వచ్చెదనని ఆయనతో చెప్పెను. 58 అందుకు యేసు– “నక్కలకు బొరియలును, ఆకాశ
పక్షులకు నివాసములును కలవు గాని మనుష్య కుమారునికి తల వాల్చుకొనుట కైనను
స్థలము లేదు” అని అతనితో చెప్పెను. 59 ఆయన మరి యొకనితో నా వెంట రమ్మని
చెప్పెను, అతడు– నేను వెళ్ళి మొదట నా తండ్రిని పాతి పెట్టి వచ్చుటకు సెలవిమ్మని
మనవిచేసెను. 60 అందుకాయన– “మృతులు తమ మృతులను పాతి పెట్టుకొన నిమ్ము;
నీవు వెళ్ళి దేవుని రాజ్యమును ప్రకటింపుము” అని వానితో చెప్పెను. 61 మరియొకడు –
ప్రభువా, నీ వెంట వచ్చెదను గాని నా యింటనున్న వారి యొద్ద సెలవు తీసుకొని వచ్చుటకు
మొదట నాకు సెలవిమ్మని అడుగగా, 62 యేసు – “నాగటి మీద చెయ్యి పెట్టి వెనుక తట్టు
చూచు వాడెవ్వడును దేవుని రాజ్యమునకు పాత్రుడు కాడు” అని వానితో చెప్పెను.

Here is one that is forward to follow Christ, but seems to have been hasty and rash, and not to have counted the cost. If we mean to follow Christ, we must lay aside the thoughts of great things in the world. Let us not try to join the profession of Christianity, with seeking after worldly advantages. Here is another that seems resolved to follow Christ, but he begs a short delay. To this man Christ first gave the call; he said to him, Follow me. Religion teaches us to be kind and good, to show piety at home, and to requite our parents; but we must not make these an excuse for neglecting our duty to God. Here is another that is willing to follow Christ, but he must have a little time to talk with his friends about it, and to set in order his household affairs, and give directions concerning them. He seemed to have worldly concerns more upon his heart than he ought to have, and he was willing to enter into a temptation leading him from his purpose of following Christ. No one can do any business in a proper manner, if he is attending to other things. Those who begin with the work of God, must resolve to go on, or they will make nothing of it. Looking back, leads to drawing back, and drawing back is to perdition. He only that endures to the end shall be saved.

LUKE 10

Seventy disciples sent forth. (1-16) 1 After these things the Lord
appointed other seventy also, and sent them two and two before his
face into every city and place, whither he himself would come.
2 Therefore said he unto them, The harvest truly is great, but the
labourers are few: pray ye therefore the Lord of the harvest, that he
would send forth labourers into his harvest. *3* Go your ways: behold,
I send you forth as lambs among wolves. *4* Carry neither purse, nor
scrip, nor shoes: and salute no man by the way. *5* And into whatsoever
house ye enter, first say, Peace be to this house. *6* And if the son of
peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to
you again. *7* And in the same house remain, eating and drinking such
things as they give: for the labourer is worthy of his hire. Go not from
house to house. *8* And into whatsoever city ye enter, and they receive
you, eat such things as are set before you: *9* And heal the sick that
are therein, and say unto them, The kingdom of God is come nigh
unto you. *10* But into whatsoever city ye enter, and they receive you
not, go your ways out into the streets of the same, and say, *11* Even
the very dust of your city, which cleaveth on us, we do wipe off against
you: notwithstanding be ye sure of this, that the kingdom of God is
come nigh unto you. *12* But I say unto you, that it shall be more
tolerable in that day for Sodom, than for that city. *13* Woe unto thee,
Chorazin! woe unto thee, Bethsaida! for if the mighty works had been
done in Tyre and Sidon, which have been done in you, they had a
great while ago repented, sitting in sackcloth and ashes. *14* But it
shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the judgment, than for
you. *15* And thou, Capernaum, which art exalted to heaven, shalt be
thrust down to hell. *16* He that heareth you heareth me; and he that
despiseth you despiseth me; and he that despiseth me despiseth
him that sent me.

10వ అధ్యాయము

దెబ్బది మంది శిష్యులు

అటు తరువాత ప్రభువు డెబ్బది మంది ఇతరులను నియమించి, తాను వెళ్ళబోవు
ప్రతి ఊరికిని ప్రతి చోటునకును తనకంటె ముందు యిద్దరిద్దరినిగా పంపెను. 2 పంపినపుడు
ఆయన వారితో నిట్లనెను– "కోత విస్తారముగా నున్నది గాని పనివారు కొద్దిమందియే;
కాబట్టి కోతయజమానుని తన కోతకు పనివారిని పంప వేడుకొనుడి. 3 మీరు వెళ్ళుడి;
తోడేళ్ళ మధ్యకు గొఱ్ఱె పిల్లలను పంపినట్లు నేను మిమ్మును పంపుచున్నాను. 4 మీరు
సంచినైనను జాలెనైనను చెప్పులనైనను తీసుకొని పోవద్దు. 5 త్రోవలో ఎవరినైనను కుశల
ప్రశ్నలడుగవద్దు; మీరు ఏ యింట నైనను ప్రవేశించినప్పుడు ఈ యింటికి సమాధానమగు
గాక యని మొదట చెప్పుడి. 6 సమాధాన పాత్రుడు అక్కడ నుండిన యెడల మీ సమాధానము
అతని మీద నిలుచును; లేనియెడల అది మీకు తిరిగివచ్చును. 7 వారు మీకిచ్చు పదార్థములను
తినుచు త్రాగుచు ఆ యింటిలోనే యుండుడి. పనివాడు తన జీతమునకు పాత్రుడు. ఇంటింటికి

Luke
33

తిరుగవద్దు. 8 మరియు మీరు ఏ పట్టణములోనైనను ప్రవేశించునప్పుడు, వారు మిమ్మును
చేర్చుకొంటే మీ ముందరపెట్టునవి తినుడి. 9 అందులోనున్న రోగులను స్వస్థపరచుడి –
దేవుని రాజ్యము మీ దగ్గరకు వచ్చియున్నదని వారితో చెప్పుడి. 10 మీరు ఏ పట్టణములోనైనా
ప్రవేశించినప్పుడు వారు మిమ్మును చేర్చుకొనక పోయిన యెడల, 11 మీరు దాని వీధులలోనికి
పోయి – మా పాదములకు అంటిన మీ పట్టణపు ధూళిని మీ ఎదుటనే దులిపి వేయు
చున్నాము; అయినను దేవుని రాజ్యము సమీపించియున్నదని తెలిసికొనుడని చెప్పుడి.
12 ఆ పట్టణపు గతి కంటె సొదొమ పట్టణపు గతి ఆ దినమున ఓర్వ దగినదై యుండునని
మీతో చెప్పుచున్నాను. 13 అయ్యో కొరాజీనా, అయ్యో బేత్సయిదా, మీ కొరకు చేయబడిన
అద్భుతములు తూరు సీదోను పట్టణములలో చేయబడిన యెడల వారు పూర్వమే గోనెపట్ట
కట్టుకొని బూడిద వేసుకొని కూర్చుండి మారుమనస్సుపొంది యుందురు. 14 అయినను
విమర్శకాలము నందు మీ గతి కంటె తూరు సీదోను పట్టణముల వారి గతి ఓర్వదగినదై
యుండును. 15 ఓ కపెర్నహూమా, ఆకాశము మట్టుకు హెచ్చింప బడెదవా ? నీవు
పాతాళము వరకు త్రోసివేయబడి దిగిపోదువు. 16 మీ మాట వినువాడు నా మాట వినును,
మిమ్మును నిరాకరించువాడు, నన్ను నిరాకరించును, నన్ను నిరాకరించువాడు నన్ను పంపిన
వానిని నిరాకరించును అనెను.

Christ sent the seventy disciples, two and two, that they might strengthen and encourage one another. The ministry of the gospel calls men to receive Christ as a Prince and a Saviour; and he will surely come in the power of his Spirit to all places whither he sends his faithful servants. But the doom of those who receive the grace of God in vain, will be very fearful Those who despise the faithful ministers of Christ, who think meanly of them, and look scornfully upon them, will be reckoned as despisers of God and Christ.

*The blessedness of Christ's disciples. (17-24)*And the seventy
returned again with joy, saying, Lord, even the devils are subject unto
us through thy name. *18* And he said unto them, I beheld Satan as
lightning fall from heaven. *19* Behold, I give unto you power to tread
on serpents and scorpions, and over all the power of the enemy: and
nothing shall by any means hurt you. *20* Notwithstanding in this
rejoice not, that the spirits are subject unto you; but rather rejoice,
because your names are written in heaven. *21* In that hour Jesus
rejoiced in spirit, and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven
and earth, that thou hast hid these things from the wise and prudent,
and hast revealed them unto babes: even so, Father; for so it seemed
good in thy sight. *22* All things are delivered to me of my Father: and
no man knoweth who the Son is, but the Father; and who the Father
is, but the Son, and he to whom the Son will reveal him. *23* And he
turned him unto his disciples, and said privately, Blessed are the
eyes which see the things that ye see: *24* For I tell you, that many
prophets and kings have desired to see those things which ye see,
and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and
have not heard them.

17 ఆ డెబ్బది మంది శిష్యులు సంతోషముతో తిరిగి వచ్చి – ప్రభువా, దయ్యములు కూడా నీ నామమువలన మాకు లోబడుచున్నవని చెప్పగా, 18 ఆయన – “సాతాను మెరుపువలె ఆకాశము నుండి పడుట చూచితిని. 19 పాములను తేళ్ళను త్రొక్కుటకును శత్రువు బలమంతటిమీదను మీకు అధికారము ననుగ్రహించి యున్నాను; ఏదియు మీ కెంత మాత్రమును హాని చేయదు. 20 అయినను దయ్యములు మీకు లోబడుచున్నవని సంతోషింపక మీ పేరులు పరలోకమందు వ్రాయబడి యున్నవని సంతోషించుడి” వారితో చెప్పెను”.

యేసు యొక్క స్తుతి

21 ఆ ఘడియలోనే యేసు పరిశుద్ధాత్మ యందు బహుగా ఆనందించి –। “తండ్రీ, ఆకాశమునకును భూమికిని ప్రభువా, నీవు జ్ఞానులకును వివేకులకును ఈ సంగతులను మరుగు చేసి పసిబాలురకు బయలుపరచితివని నిన్ను స్తుతించు చున్నాను; అవును తండ్రీ, ఆలాగు నీ దృష్టికి అనుకూలమాయెను. 22 సమస్తమును నా తండ్రి చేత నాకు అనుగ్రహింపబడినది; కుమారుడెవరో తండ్రి తప్ప మరెవరును యెరుగరు; తండ్రి ఎవరో కుమారుడును, కుమారుడెవనికి ఆయనను బయలుపరచ నుద్దేశించెనో అతడును తప్ప మరెవరును ఎరుగరు” అని చెప్పెను. 23 అప్పుడాయన తన శిష్యులవైపు తిరిగి–। “మీరు చూచుచున్న వాటిని చూచు కన్నులు ధన్యమైనవి; 24 అనేకమంది ప్రవక్తలును, రాజులును, మీరు చూచుచున్నవి చూడగోరి చూడకయు, వినగోరి వినకయు నుండిరని మీతో చెప్పుచున్నాను” అని ఏకాంతమందు వారితో అనెను.

All our victories over Satan, are obtained by power derived from Jesus Christ, and he must have all the praise. But let us beware of spiritual pride, which has been the destruction of many. Our Lord rejoiced at the prospect of the salvation of many souls. It was fit that particular notice should be taken of that hour of joy; there were few such, for He was a man of sorrows: in that hour in which he saw Satan fall, and heard of the good success of his ministers, in that hour he rejoiced. He has ever resisted the proud, and given grace to the humble. The more simply dependent we are on the teaching, help, and blessing of the Son of God, the more we shall know both of the Father and of the Son; the more blessed we shall be in seeing the glory, and hearing the words of the Divine Saviour; and the more useful we shall be made in promoting his cause.

The good Samaritan. (25-37) 25 And, behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life? *26* He said unto him, What is written in the law? how readest thou? *27* And he answering said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself. *28* And he said unto him, Thou hast answered right: this do, and thou shalt live. *29* But he, willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour? *30* And Jesus answering said, A certain man went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment, and wounded him, and departed, leaving him half dead. *31* And by chance there came down a certain priest that way:

and when he saw him, he passed by on the other side. *32* And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked on him, and passed by on the other side. *33* But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was: and when he saw him, he had compassion on him, *34* And went to him, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him. *35* And on the morrow when he departed, he took out two pence, and gave them to the host, and said unto him, Take care of him; and whatsoever thou spendest more, when I come again, I will repay thee. *36* Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves? *37* And he said, He that shewed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.

నిత్యజీవమునకు వారసుడు

25 ఒక ధర్మశాస్త్రోపదేశకుడు యేసును పరీక్షింపజూచి– బోధకుడా, నిత్యజీవమునకు వారసుడనగుటకు నేనేమి చేయవలెనని ఆయన నడుగగా, 26 ఆయన – “ధర్మశాస్త్ర మందేమి వ్రాయబడియున్నది ? నీవేమి చదువుచున్నావు”? అని అతనినడుగగా, 27 అతడు – ‘నీ దేవుడైన ప్రభువును నీ పూర్ణహృదయముతోను పూర్ణమనస్సుతోను పూర్ణ శక్తి తోను పూర్ణ వివేకముతోను ప్రేమింపవలయుననియు, నిన్నువలె నీ పొరుగు వానిని ప్రేమింపవలెననియు వ్రాయబడియున్నది” అని చెప్పెను. 28 అందుకాయన – “నీవు సరిగా చెప్పితివి; ఆలాగు చేయుము అప్పుడు జీవించెదవు” అని అతనితో చెప్పెను.

మంచి సమరయుడు – నిజమైన పొరుగువాడు

29 అయితే ఆ బోధకుడు తాను నీతిమంతుడైనట్టు కనబరచుకొనగోరి, నా పొరుగువాడెవడని యేసును అడిగెను.; 30 అందుకు యేసు– “ఒక మనుష్యుడు యెరూషలేము నుండి యెరికో పట్టణమునకు ప్రయాణమై వెళ్ళుచు దొంగల చేతిలో చిక్కెను; వారు అతని బట్టలు దోచుకొని అతనిని కొట్టి కొన ప్రాణముతో అతని నక్కడ విడిచి పోయిరి. 31 అప్పుడొక యాజకుడు ఆ మార్గము ద్వారా వెళ్ళుట తటస్థించెను. ఆ యాజకుడాతనిని జూచి ప్రక్కగా పోయెను. 32 ఆలాగుననే లేవీయుడొకడు ఆ చోటికివచ్చి చూచి ప్రక్కగా పోయెను. 33 అయితే ఒక సమరయుడు ప్రయాణమై ఆ మార్గము ద్వారా పోవుచు అతడు పడియుండుట చూచి, 34 అతని దగ్గరకు వచ్చి, అతని మీద జాలిపడి, నూనెయు ద్రాక్షారసమును పోసి అతని గాయములను కట్టి, తన వాహనము మీద నెక్కించి, ఒక సత్రమునకు తీసుకొనిపోయి అతని పరామర్శించెను. 35 మరుసటి దినము ఆ సత్రపు యజమానికి రెండు దేనారములిచ్చి అతనితో ఇతనిని పరామర్శించుము. నీవింకేమైనను అతని మీద వెచ్చించిన యెడల నేను తిరిగి వచ్చినప్పుడు నీకు దానిని చెల్లించెదనని చెప్పిపోయెను. 36 కాగా దొంగల చేతికి చిక్కినవానికి ఈ ముగ్గురిలో ఎవడు పొరుగువాడాయెనని నీకు తోచుచున్నది ? అని యేసు అడుగగా– నతడు, “అతని మీద జాలి పడినవాడే” అని చెప్పెను. 37 అందుకు యేసు– “నీవును వెళ్ళి ఆలాగు చేయుము” అని అతనితో చెప్పెను.

If we speak of eternal life, and the way to it, in a careless manner, we take the name of God in vain. No one will ever love God and his neighbour with any measure of pure, spiritual love, who is not made a partaker of converting grace. But the proud heart of man strives hard against these convictions. Christ gave an instance of a poor Jew in distress, relieved by a good Samaritan. This poor man fell among thieves, who left him about to die of his wounds. He was slighted by those who should have been his friends, and was cared for by a stranger, a Samaritan, of the nation which the Jews most despised and detested, and would have no dealings with. It is lamentable to observe how selfishness governs all ranks; how many excuses men will make to avoid trouble or expense in relieving others. But the true Christian has the law of love written in his heart. The Spirit of Christ dwells in him; Christ's image is renewed in his soul. The parable is a beautiful explanation of the law of loving our neighbour as ourselves, without regard to nation, party, or any other distinction. It also sets forth the kindness and love of God our Saviour toward sinful, miserable men. We were like this poor, distressed traveller. Satan, our enemy, has robbed us, and wounded us: such is the mischief sin has done us. The blessed Jesus had compassion on us. The believer considers that Jesus loved him, and gave his life for him, when an enemy and a rebel; and having shown him mercy, he bids him go and do likewise. It is the duty of us all , in our places, and according to our ability, to succour, help, and relieve all that are in distress and necessity.

Jesus at the house of Martha and Mary. (38-42) 38 Now it came to pass, as they went, that he entered into a certain village: and a certain woman named Martha received him into her house. *39* And she had a sister called Mary, which also sat at Jesus' feet, and heard his word. *40* But Martha was cumbered about much serving, and came to him, and said, Lord, dost thou not care that my sister hath left me to serve alone? bid her therefore that she help me. *41* And Jesus answered and said unto her, Martha, Martha, thou art careful and troubled about many things: *42* But one thing is needful: and Mary hath chosen that good part, which shall not be taken away from her.

మార్త మరియల యింటికి యేసు వెళ్ళుట

38 వారు ప్రయాణమై పోవుచు ఒక గ్రామములో ప్రవేశించిరి. మార్త అనునొక స్త్రీ ఆయనను తన యింటికి ఆహ్వానించెను. 39 ఆమెకు మరియను ఒక సహోదరి యుండెను. ఈమె యేసు పాదముల యొద్ద కూర్చుండి ఆయన బోధ వినుచుండెను. 40 మార్త విస్తారమైన పని పెట్టుకొనుట చేత తొందరపడి ఆయన యొద్దకు వచ్చి – ప్రభువా, నేను ఒంటరిగా పనిచేయుటకు, నా సహోదరి నన్ను విడిచి పెట్టినందుకు నీకు చింత లేదా ? నాకు సహాయము చేయమని ఆమెతో చెప్పుమనెను. 41 అందుకు ప్రభువు – "మార్తా, మార్తా, నీవనేకమైన పనులను గూర్చి విచారము కలిగి తొందరపడుచున్నావు గాని అవసరమైనది ఒక్కటే. 42 మరియ ఉత్తమమైన దానిని ఏర్పరచుకొనెను. అది ఆమె యొద్ద నుండి తీసివేయబడదు" అని ఆమెతో చెప్పెను.

A good sermon is not the worse for being preached in a house; and the visits of our friends should be so managed, as to make them turn to the good of their souls. Sitting at Christ's feet, signifies readiness to receive his word, and submission to the

guidance of it. Martha was providing for the entertainment of Christ, and those that came with him. Here were respect to our Lord Jesus and right care of her household affairs. But there was something to be blamed. She was for much serving; plenty, variety, and exactness. Worldly business is a snare to us, when it hinders us from serving God, and getting good to our souls. What needless time is wasted, and expense often laid out, even in entertaining professors of the gospel! Though Martha was on this occasion faulty, yet she was a true believer, and in her general conduct did not neglect the one thing needful. The favour of God is needful to our happiness; the salvation of Christ is needful to our safety. Where this is attended to, all other things will be rightly pursued. Christ declared, Mary hath chosen the good part. For one thing is needful, this one thing that she has done, to give up herself to the guidance of Christ. The things of this life will be taken away from us, at the furthest, when we shall be taken away from them; but nothing shall separate from the love of Christ, and a part in that love. Men and devils cannot take it away from us, and God and Christ will not. Let us mind the one thing needful more diligently.

LUKE 11

The disciples taught to pray. (1-4) 1 And it came to pass, that, as he was praying in a certain place, when he ceased, one of his disciples said unto him, Lord, teach us to pray, as John also taught his disciples. *2* And he said unto them, When ye pray, say, Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done, as in heaven, so in earth. *3* Give us day by day our daily bread. *4* And forgive us our sins; for we also forgive every one that is indebted to us. And lead us not into temptation; but deliver us from evil.

11వ అధ్యాయము

ప్రార్థనను గూర్చిన బోధ

(మత్తయి 6:9–15; మార్కు 7:7–11)

ఆయన ఒక రోజున ప్రార్థన చేయుట చాలించిన తర్వాత, ఆయన శిష్యులలో ఒకడు– "ప్రభువా, యోహాను తన శిష్యులకు నేర్పినట్టుగా మాకును ప్రార్థన చేయనేర్పుమని యడిగెను. 2 అందుకాయన– "మీరు ప్రార్థన చేయునప్పుడు – తండ్రీ, నీ నామము పరిశుద్ధ పరచబడునుగాక, నీ రాజ్యము వచ్చును గాక, 3 మాకు కావలసిన అనుదినాహారము దినదినము మాకు దయచేయుము; 4 మేము మాకు అచ్చియున్న ప్రతివానిని క్షమించుచున్నాము గనుక మా పాపములను క్షమించుము; మమ్మును శోధనలోనికి తేకుము అని పలుకుడి" అని వారితో చెప్పెను

"Lord, teach us to pray," is a good prayer, and a very needful one, for Jesus Christ only can teach us, by his word and Spirit, how to pray. Lord, teach me what it is to pray; Lord, stir up and quicken me to the duty; Lord, direct me what to pray for; teach me what I should say. Christ taught them a prayer, much the same that he had given before in his sermon upon the mount. There are some differences in the words of the Lord's prayer in Matthew and in Luke, but they are of no moment. Let us in our requests, both for others and for ourselves, come to our heavenly Father, confiding in his power and goodness

Christ encourages being earnest in prayer. (5-13) 5 And he said unto them, Which of you shall have a friend, and shall go unto him at midnight, and say unto him, Friend, lend me three loaves; *6* For a friend of mine in his journey is come to me, and I have nothing to set before him? *7* And he from within shall answer and say, Trouble me not: the door is now shut, and my children are with me in bed; I cannot rise and give thee. *8* I say unto you, Though he will not rise and give him, because he is his friend, yet because of his importunity he will rise and give him as many as he needeth. *9* And I say unto you, Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you. *10* For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened. *11* If a son shall ask bread of any of you that is a father, will he give him a stone? or if he ask a fish, will he for a fish give him a serpent? *12* Or if he shall ask an egg, will he offer him a scorpion? *13* If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children: how much more shall your heavenly Father give the Holy Spirit to them that ask him?

ఎడతెగక ప్రార్థించుట – అర్ధరాత్రి వచ్చిన స్నేహితుల ఉపమానము

5 మరియు ఆయన వారితో “మీలో ఎవనికైనను ఒక స్నేహితుడుండగా అతడు అర్ధరాత్రివేళ ఆ స్నేహితుని యింటికి పోయి – “స్నేహితుడా, నాకు మూడు రొట్టెలు బదులిమ్ము. 6 నా స్నేహితుడు ప్రయాణము చేయుచు మార్గములో నా యొద్దకు వచ్చి యున్నాడు; అతనికి పెట్టుటకు నా యొద్ద ఏమియు లేదని చెప్పినయెడల 7 అతడు లోపలనే యుండి నన్ను తొందర పెట్టవద్దు; తలుపు వేసియున్నది, నా చిన్న పిల్లలు నాతో కూడా పండుకొని యున్నారు. నేను లేచి ఇయ్యలేను అని చెప్పునా ? 8 అతడు తన స్నేహితుడైనందున లేచి ఇయ్యకపోయినను, అతడు సిగ్గుమాలి మాటిమాటికి అడుగుట వలననైనను లేచి అతనికి కావలసినవన్నియు ఇచ్చును. 9 అటువలె మీరును అడుగుడి, మీ కియ్యబడును. వెదకుడి, మీకు దొరుకును; తట్టుడి, మీకు తీయబడును 10 అడుగు ప్రతి వాని కియ్యబడును, వెదకువానికి దొరకును, తట్టువానికి తీయబడునని మీతో చెప్పుచున్నాను 11 మీలో తండ్రియైన వాడు తన కుమారుడు చేప నడిగితే చేపకు ప్రతిగా పాము నిచ్చునా ? గుడ్డునడిగితే తేలునిచ్చునా ? 12 కాబట్టి మీరు చెడ్డవారై యుండియు మీ పిల్లలకు మంచి యీవుల నియ్య నెరిగియుండగా 13 పరలోక మందున్న మీ తండ్రి తన్ను అడుగు వారికి పరిశుద్ధాత్మను ఎంతో నిశ్చయముగా ననుగ్రహించును” అనెను.

Christ encourages fervency and constancy in prayer. We must come for what we need, as a man does to his neighbour or friend, who is kind to him. We must come for bread; for that which is needful. If God does not answer our prayers speedily, yet he will in due time, if we continue to pray. Observe what to pray for; we must ask for the Holy Spirit, not only as necessary in order to our praying well, but as all spiritual blessings are included in that one. For by the influences of the Holy Spirit we are brought to know God and ourselves, to repent, believe in, and love Christ, and so are made comfortable in this world, and meet for happiness in the next. All these blessings our heavenly Father

is more ready to bestow on every one that asks for them, than an indulgent parent is to give food to a hungry child. And this is the advantage of the prayer of faith, that it quiets and establishes the heart in God.

Christ casts out a devil, The blasphemy of the Pharisees. (14-26) 14 And he was casting out a devil, and it was dumb. And it came to pass, when the devil was gone out, the dumb spake; and the people wondered. *15* But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub the chief of the devils. *16* And others, tempting him, sought of him a sign from heaven. *17* But he, knowing their thoughts, said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house divided against a house falleth. *18* If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say that I cast out devils through Beelzebub. *19* And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your sons cast them out? therefore shall they be your judges. *20* But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you. *21* When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace: *22* But when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils. *23* He that is not with me is against me: and he that gathereth not with me scattereth. *24* When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest; and finding none, he saith, I will return unto my house whence I came out. *25* And when he cometh, he findeth it swept and garnished. *26* Then goeth he, and taketh to him seven other spirits more wicked than himself; and they enter in, and dwell there: and the last state of that man is worse than the first.

బయల్జెబూలు వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడనే ఆరోపణ

(మత్తయి 12:22–30, మార్కు 3:20:27)

14 ఒకప్పుడాయన మూగదయ్యమును వెళ్ళగొట్టుచుండెను. ఆ దయ్యము వదలిపోయిన తరువాత మూగవాడు మాటలాడెను గనుక జనసమూహములు ఆశ్చర్యపడెను. 15 అయితే వారిలో కొందరు వీడు దయ్యములకు అధిపతియైన బయెల్జెబూలు వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడని చెప్పుకొనిరి. 16 మరికొందరు ఆయనను శోధించుచు – పరలోకము నుండి ఒక సూచక క్రియను చూపుమని ఆయనను అడిగిరి. 17 ఆయన వారి ఆలోచనల నెరిగి వారితో “తనకు తానే వ్యతిరేకముగా వేరుపడిన ప్రతి రాజ్యమును పాడై పోవును – తనకు తానే విరోధమైన యిల్లు కూలిపోవును. 18 సాతానును తనకు తానే వ్యతిరేకముగా వేరుపడినయెడల తన రాజ్యమేలాగు నిలుచును ? నేను బయెల్జెబూలు వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నానని మీరు చెప్పుచున్నారే; 19 నేను బయెల్జెబూలు వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్న యెడల మీ కుమారులు ఎవనివలన వెళ్ళగొట్టుచున్నారు ? అందువలన వారే మీకు తీర్పరులై యుందురు. 20 అయితే నేను దేవుని వ్రేలితో దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్న యెడల నిశ్చయముగా దేవుని రాజ్యము మీ యొద్దకు

వచ్చియున్నది. 21 బలవంతుడు ఆయుధములు ధరించుకొని తన ఆవరణమును కాచుకొను చున్నప్పుడు అతని సొత్తు భద్రముగా ఉండును 22 అయితే అతని కంటే బలవంతుడొకడు అతని పైబడి జయించినప్పుడు అతడు నమ్ముకొనిన ఆయుధములన్నిటిని లాగుకొని అతని ఆస్తిని పంచిపెట్టును 23 నా పక్షమున యుండని వాడు నాకు విరోధి; నాతో సమకూర్చని వాడు చెదరగొట్టువాడు. 24 అపవిత్రాత్మ ఒక మనుష్యుని వదలిపోయిన తరువాత అది విశ్రాంతి వెదకుచు నీరులేని చోట్ల తిరుగుచుండును. విశ్రాంతి దొరకనందున – నేను విడిచి వచ్చిన నా యింటికి తిరిగి వెళ్ళుదుననుకొని, 25 వచ్చి ఆ యిల్లు ఊడ్చి అమర్చి యుండుట చూచి, 26 వెళ్ళి తనకంటె చెడ్డవైన మరి ఏడు అపవిత్రాత్మలను వెంటబెట్టుకొని వచ్చును. అవి అందులో ప్రవేశించి అక్కడనే కాపుర ముండును. అందుచేత ఆ మనుష్యుని కడపటి స్థితి మొదటి దాని కంటె చెడ్డదగును" అని చెప్పెను.

Christ's thus casting out the devils, was really the destroying of their power. The heart of every unconverted sinner is the devil's palace, where he dwells, and where he rules. There is a kind of peace in the heart of an unconverted soul, while the devil, as a strong man armed, keeps it. The sinner is secure, has no doubt concerning the goodness of his state, nor any dread of the judgment to come. But observe the wonderful change made in conversion. The conversion of a soul to God, is Christ's victory over the devil and his power in that soul, restoring the soul to its liberty, and recovering his own interest in it and power over it. All the endowments of mind of body are now employed for Christ. Here is the condition of a hypocrite. The house is swept from common sins, by a forced confession, as Pharaoh's; by a feigned contrition, as Ahab's; or by a partial reformation, as Herod's. The house is swept, but it is not washed; the heart is not made holy. Sweeping takes off only the loose dirt, while the sin that besets the sinner, the beloved sin, is untouched. The house is garnished with common gifts and graces. It is not furnished with any true grace; it is all paint and varnish, not real nor lasting. It was never given up to Christ, nor dwelt in by the Spirit. Let us take heed of resting in that which a man may have, and yet come short of heaven. The wicked spirits enter in without any difficulty; they are welcomed, and they dwell there; there they work, there they rule. From such an awful state let all earnestly pray to be delivered.

True happiness. (27,28) 27 And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lifted up her voice, and said unto him, Blessed is the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked. *28* But he said, Yea rather, blessed are they that hear the word of God, and keep it.

27 ఆయన ఈ మాటలు చెప్పుచుండగా ఆ సమూహములలో నున్న ఒక స్త్రీ ఆయనను చూచి – "నిన్ను మోసిన గర్భమును నీవు కుడిచిన స్తనములును ధన్యములైనవి" అని కేకలు వేసి చెప్పగా, 28 ఆయన– "అవును గాని, దేవుని వాక్యము విని దానిని గైకొనువారు మరి ధన్యులు" అని చెప్పెను.

While the scribes and Pharisees despised and blasphemed the discourses of our Lord Jesus, this good woman admired them, and the wisdom and power with which he spake. Christ led the woman to a higher consideration. Though it is a great privilege to

hear the word of God, yet those only are truly blessed, that is, blessed of the Lord, that hear it, keep it in memory, and keep to it as their way and rule.

Christ reproves the Jews. (29-36) 29 And when the people were gathered thick together, he began to say, This is an evil generation: they seek a sign; and there shall no sign be given it, but the sign of Jonas the prophet. *30* For as Jonas was a sign unto the Ninevites, so shall also the Son of man be to this generation. *31* The queen of the south shall rise up in the judgment with the men of this generation, and condemn them: for she came from the utmost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon is here. *32* The men of Nineve shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it: for they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas is here. *33* No man, when he hath lighted a candle, putteth it in a secret place, neither under a bushel, but on a candlestick, that they which come in may see the light. *34* The light of the body is the eye: therefore when thine eye is single, thy whole body also is full of light; but when thine eye is evil, thy body also is full of darkness. *35* Take heed therefore that the light which is in thee be not darkness. *36* If thy whole body therefore be full of light, having no part dark, the whole shall be full of light, as when the bright shining of a candle doth give thee light.

దేవుడు చూపిన రుజువు

(మత్తయి 12:38–42; మార్కు 8:12)

29 మరియు జనులు గుంపులుగా కూడినప్పుడు ఆయన ఈలాగు చెప్ప సాగెను. "ఈ తరమువారు దుష్టతరము వారైయుండి సూచకక్రియ నడుగుచున్నారు అయితే యోనాను గూర్చిన సూచక క్రియయే గాని మరి ఏ సూచక క్రియయు వీరికి అనుగ్రహింపబడదు. 30 యోనా నీనెవె పట్టణస్థులకు ఏలాగు సూచనగా నుండెనో ఆలాగే మనుష్య కుమారుడును ఈ తరము వారికి సూచనగా నుండును. 31 దక్షిణదేశపు రాణి విమర్శ కాలమున ఈ తరము వారితో కూడా లేచి వారి మీద నేరస్థాపన చేయును. ఆమె సొలొమోను జ్ఞానము వినుటకు భూమ్యంతముల నుండి వచ్చెను. ఇదిగో సొలోమోను కంటె గొప్ప వాడిక్కడున్నాడు. 32 నీనెవె మనుష్యులు విమర్శ కాలమున ఈ తరము వారితో కూడా నిలువబడి వారి మీద నేరస్థాపన చేయుదురు. వారు యోనా ప్రకటన విని మారుమనస్సు పొందిరి; ఇదిగో యోనా కంటె గొప్పవాడిక్కడున్నాడు."

దేహమునకు దీపము

(మత్తయి 5:15; 6:22–23)

33 "ఎవరును దీపము వెలిగించి చాటు చోటునైనను కుంచము క్రిందనైనను పెట్టరు కాని లోపలికి వచ్చువారికి వెలుగు నిచ్చుటకై దీపస్తంబము మీదనే పెట్టుదురు. 34 నీ దేహమునకు దీపము నీ కన్నే గనుక నీ కన్ను తేటగా నుంటే నీ దేహమంతయు వెలుగు మయమై యుండును. ఆది చెడినదైతే నీ దేహమును చీకటిమయమై యుండును.

35 కాబట్టి నీలో నుండు వెలుగు చీకటి గాకుండా చూచుకొనుము. 36 ఏ భాగమైనను చీకటి కాక నీ దేహమంతయు వెలుగుమయమైతే, దీపము తన కాంతి వలన నీకు వెలుగిచ్చునప్పుడు ఏలాగుండునో ఆలాగు దేహమంతయు వెలుగు మయమై యుండును" అని చెప్పెను.

Christ promised that there should be one sign more given, even the sign of Jonah the prophet; which in Matthew is explained, as meaning the resurrection of Christ; and he warned them to improve this sign. But though Christ himself were the constant preacher in any congregation, and worked miracles daily among them, yet unless his grace humbled their hearts, they would not profit by his word. Let us not desire more evidence and fuller teaching than the Lord is pleased to afford us. We should pray without ceasing that our hearts and understandings may be opened, that we may profit by the light we enjoy. And especially take heed that the light which is in us be not darkness; for if our leading principles be wrong, our judgment and practice must become more so.

He reproves the Pharisees. (37-54) 37 And as he spake, a certain Pharisee besought him to dine with him: and he went in, and sat down to meat. *38* And when the Pharisee saw it, he marvelled that he had not first washed before dinner. *39* And the Lord said unto him, Now do ye Pharisees make clean the outside of the cup and the platter; but your inward part is full of ravening and wickedness. *40* Ye fools, did not he that made that which is without make that which is within also? *41* But rather give alms of such things as ye have; and, behold, all things are clean unto you. *42* But woe unto you, Pharisees! for ye tithe mint and rue and all manner of herbs, and pass over judgment and the love of God: these ought ye to have done, and not to leave the other undone. *43* Woe unto you, Pharisees! for ye love the uppermost seats in the synagogues, and greetings in the markets. *44* Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are as graves which appear not, and the men that walk over them are not aware of them. *45* Then answered one of the lawyers, and said unto him, Master, thus saying thou reproachest us also. *46* And he said, Woe unto you also, ye lawyers! for ye lade men with burdens grievous to be borne, and ye yourselves touch not the burdens with one of your fingers. *47* Woe unto you! for ye build the sepulchres of the prophets, and your fathers killed them. *48* Truly ye bear witness that ye allow the deeds of your fathers: for they indeed killed them, and ye build their sepulchres. *49* Therefore also said the wisdom of God, I will send them prophets and apostles, and some of them they shall slay and persecute: *50* That the blood of all the prophets, which was shed from the foundation of the world, may be required of this generation; *51* From the blood of Abel unto the blood of Zacharias, which perished between the altar and the temple: verily I say unto you, It shall be required of this generation. *52* Woe unto you, lawyers! for ye have taken away the key of knowledge: ye entered not in yourselves, and them that were entering in ye hindered. *53* And as he said these things unto them, the scribes and the Pharisees began to

urge him vehemently, and to provoke him to speak of many things: *54* Laying wait for him, and seeking to catch something out of his mouth, that they might accuse him.

యేసు పరిసయ్యులను శాస్త్రులను విమర్శించుట

(మత్తయి 23:1-36; మార్కు 12:38-40, లూకా 20:45-47)

37 ఆయన మాటలాడుచుండగా ఒక పరిసయ్యుడు తనతో కూడా భోజనము చేయుమని ఆయనను పిలువగా, ఆయన లోపలికి వెళ్లి భోజన పంక్తిని కూర్చుండెను. 38 ఆయన భోజనమునకు ముందుగా స్నానము చేయలేదని ఆ పరిసయ్యుడు చూచి ఆశ్చర్యపడెను. 39 అందుకు ప్రభువు– "పరిసయ్యులైన మీరు గిన్నెయు పళ్ళెమును వెలుపల శుద్ధి చేతురు గాని మీ అంతరంగము దోపుతోను చెడుతనముతోను నిండియున్నది. 40 అవివేకులారా, వెలుపలిభాగమును చేసినవాడు లోపలి భాగమును చేయలేదా? 41 కాగా మీకు కలిగినవి ధర్మము చేయుడి అప్పుడు మీకన్నియు శుద్ధిగా నుండును. 42 అయ్యో పరిసయ్యులారా, మీరు పుదీనా, సదాపా మొదలైన ప్రతి కూర లోను పదియవవంతు చెల్లించు చున్నారే గాని న్యాయమును దేవుని ప్రేమను విడిచి పెట్టుచున్నారు. వాటిని మానక వీటిని చేయవలసియున్నది. 43 అయ్యో పరిసయ్యులారా, మీరు సమాజ మందిరములలో అగ్రపీఠములను, సంత వీధులలో వందనములను కోరుచున్నారు. 44 అయ్యో, మీరు కనబడని సమాధులవలె నున్నారు; వాటి మీద నడచు మనుష్యులు అవి సమాధులు అని ఎరుగరు" అనెను. 45 అప్పుడు ధర్మశాస్త్ర పండితుడొకడు – "బోధకుడా, ఈలాగు చెప్పి మమ్మును కూడా నిందించుచున్నావు" అని ఆయనతో చెప్పగా, 46 ఆయన – "అయ్యో ధర్మశాస్త్రోపదేశకులారా, మోయశక్యము గాని బరువులను మీరు మనుష్యుల మీద మోపుదురు గాని మీరు ఒక వ్రేలితోనైనను వాటిని ముట్టరు. 47 అయ్యో, మీ పితరులు చంపిన ప్రవక్తల సమాధులను మీరు కట్టించుచున్నారు. 48 కావున మీరు సాక్ష్యులై మీ పితరుల కార్యములకు సమ్మతించుచున్నారు, వారు ప్రవక్తలను చంపిరి మీరు వారి సమాధులను కట్టించుదురు. 49 అందుచేత దేవుని జ్ఞానము చెప్పినదేమనగా – నేను వారి యొద్దకు ప్రవక్తలను అపొస్తులులను పంపుదును. 50 వారు కొందరిని చంపుదురు, కొందరిని హింసింతురు. 51 కాబట్టి లోకము పుట్టినది మొదలుకొని అనగా హేబెలు రక్తము మొదలుకొని బలిపీఠమునకును మందిరమునకును మధ్యను నశించిన జెకర్యా రక్తము వరకు చిందింపబడిన ప్రవక్తలందరి రక్తము నిమిత్తము ఈ తరము వారు విచారింపబడుదురు.; నిశ్చయముగా ఈ తరము వారు ఆ రక్తము నిమిత్తము విచారింపబడుదురని మీతో చెప్పుచున్నాను 52 అయ్యో ధర్మశాస్త్రోపదేశకులారా, మీరు జ్ఞానమను తాళపు చెవిని ఎత్తికొని పోతిరి; మీరును లోపల ప్రవేశింపరు; ప్రవేశించు వారిని ప్రవేశింప నియ్యరు" అని చెప్పెను. 53 ఆయన అక్కడ నుండి వెళ్ళినప్పుడు శాస్త్రులును,

పరిసయ్యులును ఆయన మీద నిండా పగ బట్టి ఆయన మీద నేరము మోపవలెనని యుండి,
54 ఆయన నోట నుండి వచ్చు ఏ మాటనైనను పట్టుకొనుటకు పొంచి, వెదకుచు చాలా
సంగతులను గూర్చి ఆయనను మాట లాడింపసాగిరి.

We should all look to our hearts, that they may be cleansed and new-created; and while we attend to the great things of the law and of the gospel, we must not neglect the smallest matter God has appointed. When any wait to catch something out of our mouths, that they may insnare us, O Lord, give us thy prudence and thy patience, and disappoint their evil purposes. Furnish us with such meekness and patience that we may glory in reproaches, for Christ's sake, and that thy Holy Spirit may rest upon us.

LUKE 12

Christ reproves the interpreters of the law. (1-12) 1 In the mean
time, when there were gathered together an innumerable multitude
of people, insomuch that they trode one upon another, he began to
say unto his disciples first of all, Beware ye of the leaven of the
Pharisees, which is hypocrisy. *2* For there is nothing covered, that
shall not be revealed; neither hid, that shall not be known. *3* Therefore
whatsoever ye have spoken in darkness shall be heard in the light;
and that which ye have spoken in the ear in closets shall be proclaimed
upon the housetops. *4* And I say unto you my friends, Be not afraid of
them that kill the body, and after that have no more that they can do.
5 But I will forewarn you whom ye shall fear: Fear him, which after he
hath killed hath power to cast into hell; yea, I say unto you, Fear
him. *6* Are not five sparrows sold for two farthings, and not one of
them is forgotten before God? *7* But even the very hairs of your head
are all numbered. Fear not therefore: ye are of more value than many
sparrows. *8* Also I say unto you, Whosoever shall confess me before
men, him shall the Son of man also confess before the angels of God:
9 But he that denieth me before men shall be denied before the angels
of God. *10* And whosoever shall speak a word against the Son of man,
it shall be forgiven him: but unto him that blasphemeth against the
Holy Ghost it shall not be forgiven. *11* And when they bring you unto
the synagogues, and unto magistrates, and powers, take ye no thought
how or what thing ye shall answer, or what ye shall say: *12* For the
Holy Ghost shall teach you in the same hour what ye ought to say.

12వ అధ్యాయము

వేషధారణను గూర్చి యేసు పరిసయ్యులను మందలించుట

అంతలో వేలకొలది ప్రజలు అక్కడ కూడినప్పుడు త్రొక్కిసలాట మొదలాయెను.
ఆయన తన శిష్యులతో ఇట్లని చెప్పసాగెను. – "పరిసయ్యుల వేషధారణ అను పులిసిన
పిండిని గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి. 2 మరుగైనదేదియు బయలుపరచబడక పోదు;
రహస్యమైనదేదియు తెలియబడక పోదు. 3 అందుచేత మీరు చీకటిలో మాటలాడు కొనునవి
వెలుగులో వినబడును; మీరు గదులయందు చెవులలో చెప్పుకొనునవి మిద్దెల మీద
చాటింపబడును"

Luke
39

యేసు తన శిష్యులను ధైర్య పరచుట

4 "నా స్నేహితులైన మీతో నేను చెప్పునదేమనగా – దేహమును చంపిన తరువాత
మరేమియు చేయునేరని వానికి భయపడకుడి. 5 ఎవనికి మీరు భయపడ వలెనో మీకు
తెలియ జేయుదును; చంపిన తరువాత నరకములో పడద్రోయగల శక్తి గలవానికి భయపడుడి.
ఆయనకే భయపడుడని మీతో చెప్పుచున్నాను. 6 అయిదు పిచ్చుకలు రెండు కాసులకు
అమ్మబడును గదా; అయినను వాటిలో ఒకటైనను దేవుని యెదుట మరువబడదు. 7 మీ
తలవెంట్రుకలన్నియు లెక్కింపబడియున్నవి. భయపడకుడి; మీరు అనేకములైన పిచ్చుకలకంటె
శ్రేష్టులుకారా? 8 మరియు నేను మీతో చెప్పునదేమనగా నన్ను మనుష్యుల యెదుట
ఒప్పుకొనువాడెవడో వానిని మనుష్య కుమారుడు దేవుని దూతల ఎదుట వానిని ఒప్పుకొనును.
9 మనుష్యుల ఎదుట నన్ను యెరుగనని చెప్పువానిని నేనును ఎరుగనని దేవుని దూతల
ఎదుట చెప్పుదును. 10 మనుష్య కుమారుని మీద వ్యతిరేకముగా ఒక మాట పలుకువానికి
పాపక్షమాపణ కలుగును గాని పరిశుద్ధాత్మను దూషించువానికి క్షమాపణ లేదు. 11 వారు
సమాజ మందిరముల పెద్దల యొద్దకును అధికారుల యొద్దకును, అధిపతుల యొద్దకును
మిమ్మును తీసుకొని పోవునప్పుడు, మీరు – ఏలాగు ఏమి ఉత్తరమిచ్చెదమా, ఏమి
మాటలాడుదుమా అని చింతింపకుడి 12 మీరేమి చెప్పవలసినదియు పరిశుద్ధాత్మ ఆ
గడియలోనే మీకు నేర్పును"

A firm belief of the doctrine of God's universal providence, and the extent of it, would satisfy us when in peril, and encourage us to trust God in the way of duty. Providence takes notice of the meanest creatures, even of the sparrows, and therefore of the smallest interests of the disciples of Christ. Those who confess Christ now, shall be owned by him in the great day, before the angels of God. To deter us from denying Christ, and deserting his truths and ways, we are here assured that those who deny Christ, though they may thus save life itself, and though they may gain a kingdom by it, will be great losers at last; for Christ will not know them, will not own them, nor show them favour. But let no trembling, penitent backslider doubt of obtaining forgiveness. This is far different from the determined enmity that is blasphemy against the Holy Ghost, which shall never be forgiven, because it will never be repented of.

*A caution against covetousness The parable of the rich man. (13-
21)13* And one of the company said unto him, Master, speak to my
brother, that he divide the inheritance with me. *14* And he said unto
him, Man, who made me a judge or a divider over you? *15* And he said
unto them, Take heed, and beware of covetousness: for a man's life
consisteth not in the abundance of the things which he possesseth.
16 And he spake a parable unto them, saying, The ground of a certain
rich man brought forth plentifully: *17* And he thought within himself,
saying, What shall I do, because I have no room where to bestow my
fruits? *18* And he said, This will I do: I will pull down my barns, and
build greater; and there will I bestow all my fruits and my goods.
19 And I will say to my soul, Soul, thou hast much goods laid up for
many years; take thine ease, eat, drink, and be merry. *20* But God

said unto him, Thou fool, this night thy soul shall be required of
thee: then whose shall those things be, which thou hast provided?
21 So is he that layeth up treasure for himself, and is not rich toward
God.

ధనాశ – వెఱ్ఱివాడైన ధనవంతుడు

13 ఆ జనసమూహములో ఒకడు – బోధకుడా, పిత్రార్జితములో నాకు పాలు
పంచమని నా సహోదరునితో చెప్పుమని ఆయన నడుగగా, 14 ఆయన – “ఓయీ, మీ
సహోదరుల మీద తీర్పరిగానైనను పాళ్ళు పంచువానిగా నైనను నన్నెవరు నియమించిరి”
అని వాని నడిగెను. 15 మరియు ఆయన వారితో “మీరు ఏవిధమైన లోభమునకు చోటియ్యక
జాగ్రత్తపడుడి; ఒకని కలిమి విస్తరించుట వాని జీవమునకు మూలము కాదు” అనెను.
16 అంతేగాక వారితో ఈ ఉపమానము కూడ చెప్పెను– “ఒక ధనవంతుని భూమి సమృద్ధిగా
పండెను. 17 అప్పుడతడు – నా పంట సమకూర్చు కొనుటకు నాకు స్థలము చాలదు
గనుక నేనేమి చేతునని తనలో తాను ఆలోచించుకొని, నేనీలాగు చేతును. 18 నా కొట్లు
విప్పి వాటి కంటె గొప్పవాటిని కట్టించి అందులో నా ధాన్య మంతటిని, నా ఆస్థిని
సమకూర్చుకొని 19 నా ప్రాణముతో – ప్రాణమా, అనేక సంవత్సరములకు విస్తారమైన
ఆస్తి నీకు సమకూర్చబడియున్నది; సుఖించుము, తినుము, త్రాగుము, సంతోషించుమని
చెప్పుకొందుననుకొనెను. 20 అయితే దేవుడు– వెఱ్ఱివాడా, ఈ రాత్రే నీ ప్రాణము
నడుగుచున్నాను, నీవు సిద్ధపరచినవి ఎవనివగునని అతనితో చెప్పెను. 21 దేవుని యెడల
ధనవంతుడు కాక తన కొరకే సమకూర్చుకొనువాడు ఆలాగుననే యుండును” అని చెప్పెను.

Christ’s kingdom is spiritual, and not of this world. Christianity does not meddle with politics; it obliges all to do justly, but wordly dominion is not founded in grace. It does not encourage expectations of worldly advantages by religion. The rewards of Christ’s disciples are of another nature. Covetousness is a sin we need constantly to be warned against; for happiness and comfort do not depend on the wealth of this world. The things of the world will not satisfy the desires of a soul. Here is a parable, which shows the folly of carnal worldling while they live, and their misery when they die. The character drawn is exactly that of a prudent, worldly man, who has no grateful regard to the providence of God, nor any right thought of the uncertainty of human affairs, the worth of his soul, or the importance of eternity. How many, even among professed Christians, point out similar characters as models for imitation, and proper persons to form connexions with! We mistake if we think that thoughts are hid, and thoughts are free. When he saw a great crop upon his ground, instead of thanking God for it, or rejoicing to be able to do more good, he afflicts himself. What shall I do now? The poorest beggar in the country could not have said a more anxious word. The more men have, the more perplexity they have with it. It was folly for him to think of making no other use of his plenty, than to indulge the flesh and gratify the sensual appetites, without any thought of doing good to others. Carnal worldlings are fools; and the day is coming when God will call them by their own name, and they will call themselves so. The death of such persons is miserable in itself, and terrible to them. Thy soul shall be required.

Luke
40

మత్తయి సువార్త 12వ అధ్యాయము

He is loth to part with it; but God shall require it, shall require an account of it, require it as a guilty soul to be punished without delay. It is the folly of most men, to mind and pursue that which is for the body and for time only, more than that for the soul and eternity.

Worldly care reproved. (22-40) *22* And he said unto his disciples,
Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall
eat; neither for the body, what ye shall put on. *23* The life is more
than meat, and the body is more than raiment. *24* Consider the ravens:
for they neither sow nor reap; which neither have storehouse nor
barn; and God feedeth them: how much more are ye better than the
fowls? *25* And which of you with taking thought can add to his stature
one cubit? *26* If ye then be not able to do that thing which is least,
why take ye thought for the rest? *27* Consider the lilies how they
grow: they toil not, they spin not; and yet I say unto you, that Solomon
in all his glory was not arrayed like one of these. *28* If then God so
clothe the grass, which is to day in the field, and to morrow is cast
into the oven; how much more will he clothe you, O ye of little faith?
29 And seek not ye what ye shall eat, or what ye shall drink, neither
be ye of doubtful mind. *30* For all these things do the nations of the
world seek after: and your Father knoweth that ye have need of these
things. *31* But rather seek ye the kingdom of God; and all these things
shall be added unto you. *32* Fear not, little flock; for it is your Father’s
good pleasure to give you the kingdom. *33* Sell that ye have, and give
alms; provide yourselves bags which wax not old, a treasure in the
heavens that faileth not, where no thief approacheth, neither moth
corrupteth. *34* For where your treasure is, there will your heart be
also. *35* Let your loins be girded about, and your lights burning; *36* And
ye yourselves like unto men that wait for their lord, when he will
return from the wedding; that when he cometh and knocketh, they
may open unto him immediately. *37* Blessed are those servants, whom
the lord when he cometh shall find watching: verily I say unto you,
that he shall gird himself, and make them to sit down to meat, and
will come forth and serve them. *38* And if he shall come in the second
watch, or come in the third watch, and find them so, blessed are
those servants. *39* And this know, that if the goodman of the house
had known what hour the thief would come, he would have watched,
and not have suffered his house to be broken through. *40* Be ye
therefore ready also: for the Son of man cometh at an hour when ye
think not.

చింతించుటను గూర్చిన మందలింపు

(మత్తయి 6:19–34)

22 ఆయన తన శిష్యులతో – “ఈ హేతువు చేత మీరు ఏమి తిందుమో అని మీ
ప్రాణమును గూర్చియైనను ఏమి ధరించుకొందుమోయని మీ దేహములను గూర్చియైనను
చింతింపకుడి. 23 ఆహారముకంటె ప్రాణమును, వస్త్రము కంటె దేహమును గొప్పవి కావా
? 24 కాకుల సంగతి విచారించి చూడుడి. అవి విత్తవు కోయవు, వాటికి గరిసె లేదు కొట్టు

లేదు, అయినను దేవుడు వాటిని పోషించు చున్నాడు; మీరు పక్షుల కంటె ఎంతో శ్రేష్ఠులు. 25 మరియు మీలో ఎవడు చింతించుట వలన తన ఎత్తును మూరెడెక్కువ చేసుకొనగలడు ? 26 కాబట్టి అన్నిటి కంటె తక్కువైనవి మీ చేత కాకపోతే తక్కినవాటిని గూర్చి మీరు చింతింపనేల ? 27 పువ్వులేలాగు ఎదుగుచున్నవో ఆలోచించుడి; అవి కష్టపడవు వడుకవు, అయినను తన సమస్త వైభవముతో కూడిన సొలొమోను సైతము వీటిలో నొకదానివలె నైనా అలంకరింపబడలేదు అని మీతో చెప్పుచున్నాను. 28. నేడు పొలములో నుండి రేపు పొయిలో వేయబడు అడవిగడ్డిని దేవుడీలాగు అలంకరించినయెడల, అల్పవిశ్వాసులారా, మీకు మరి ఎంతో నిశ్చయముగా వస్త్రములనిచ్చును. 29. ఏమి తిందుమో ఏమి త్రాగుదుమోయని విచారింపకుడి. అనుమానము కలిగి యుండకుడి. 30. ఈ లోకపు జనులు వీటన్నిటిని వెదకుదురు, ఇవి మీకు కావలసి యున్నవని మీ తండ్రికి తెలియును, 31. మీరైతే మొదట దేవుని రాజ్యమును వెదకుడి. దానితో కూడా ఇవి మీ కనుగ్రహింపబడును. 32. చిన్నమందా, భయపడ కుడి, మీకు రాజ్యము అనుగ్రహించుటకు మీ తండ్రికి యిష్టమైయున్నది. 33. మీకు కలిగినవాటిని అమ్మి ధర్మము చేయుడి; పాతబడని సంచులను పరలోకమందు అక్షయమైన ధనమును సంపాదించుకొనుడి; అక్కడికి దొంగ రాడు; చిమ్మెట కొట్టదు; 34. మీ ధనమెక్కడ నుండునో అక్కడనే మీ హృదయముండును." అనెను.

మెళకువ – నమ్మకమైన గృహ నిర్వాహకుడు

(మత్తయి 24:45-51)

35 "మీ నడుములు కట్టుకొని యుండుడి, మీ దీపములు వెలుగుచుండనియ్యుడి. 36 తమ ప్రభువు పెండ్లి విందు నుండి వచ్చి తట్టగానే అతనికి తలుపు తీయుటకు అతడెప్పుడు వచ్చునోయని అతని కొరకు ఎదురుచూచు మనుష్యులవలె నుండుడి. 37 ప్రభువు వచ్చి ఏ దాసులు మెలకువగా నుండుట కనుగొనునో ఆ దాసులు ధన్యులు. అతడు నడుము కట్టుకొని వారిని భోజన పంక్తిని కూర్చుండబెట్టి తానే వచ్చి వారికి ఉపచారము చేయునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 38 మరియు అతడు రెండవ జామున వచ్చినను మూడవ జామున వచ్చినను ఏ దాసులైతే మెలకువగా నుండుట కనుగొనునో ఆ దాసులు ధన్యులు. 39 దొంగ ఏ ఘడియలో వచ్చునో తెలిసిన యెడల యింటి యజమానుడు మెలకువగా నుండి తన యింటికి కన్నము వెయనివ్వడని తెలిసికొనుడి. 40 మీరు అనుకొనని గడియలో మనుష్య కుమారుడు వచ్చును గనుక మీరును సిద్ధముగా నుండుడి" అని చెప్పెను.

Christ largely insisted upon this caution not to give way to disquieting, perplexing cares, matthew 6:25-34 . The arguments here used are for our encouragement to cast our care upon God, which is the right way to get ease. As in our stature, so in our state, it is our wisdom to take it as it is. An eager, anxious pursuit of the things of this world, even necessary things, ill becomes the disciples of Christ. Fears must not prevail; when we frighten ourselves with thoughts of evil to come, and put ourselves upon needless cares how to avoid it. If we value the beauty of holiness, we shall not crave the luxuries of life. Let us then examine whether we belong to this little flock. Christ is our Master, and we are his servants; not only working servants, but waiting servants. We must be as men that wait for their lord, that sit up while he stays out late, to be ready to receive him. In this Christ alluded to his own ascension to heaven, his coming to call his people to him by death, and his return to judge the world. We are uncertain as to the time of his coming to us, we should therefore be always ready. If men thus take care of their houses, let us be thus wise for our souls. Be ye therefore ready also; as ready as the good man of the house would be, if he knew at what hour the thief would come.

Luke
41

Watchfulness enforced. (41-53) Then Peter said unto him, Lord, speakest thou this parable unto us, or even to all? *42* And the Lord said, Who then is that faithful and wise steward, whom his lord shall make ruler over his household, to give them their portion of meat in due season? *43* Blessed is that servant, whom his lord when he cometh shall find so doing. *44* Of a truth I say unto you, that he will make him ruler over all that he hath. *45* But and if that servant say in his heart, My lord delayeth his coming; and shall begin to beat the menservants and maidens, and to eat and drink, and to be drunken; *46* The lord of that servant will come in a day when he looketh not for him, and at an hour when he is not aware, and will cut him in sunder, and will appoint him his portion with the unbelievers. *47* And that servant, which knew his lord's will, and prepared not himself, neither did according to his will, shall be beaten with many stripes. *48* But he that knew not, and did commit things worthy of stripes, shall be beaten with few stripes. For unto whomsoever much is given, of him shall be much required: and to whom men have committed much, of him they will ask the more. *49* I am come to send fire on the earth; and what will I, if it be already kindled? *50* But I have a baptism to be baptized with; and how am I straitened till it be accomplished! *51* Suppose ye that I am come to give peace on earth? I tell you, Nay; but rather division: *52* For from henceforth there shall be five in one house divided, three against two, and two against three. *53* The father shall be divided against the son, and the son against the father; the mother against the daughter, and the daughter against the mother; the mother in law against her daughter in law, and the daughter in law against her mother in law.

41 అప్పుడు పేతురు – "ప్రభువా, ఈ ఉపమానము మాతోనే చెప్పుచున్నావా అందరితోను చెప్పుచున్నావా?" అని ఆయననడుగగా, 42 ప్రభువిట్లనెను– "తగిన కాలమున ప్రతివానికి ఆహారము పెట్టుటకు యజమానుడు తన యింటి వారి మీద నియమించు నట్టి నమ్మకమైన బుద్ధిగల గృహనిర్వాహకుడెవడు ? 43 ఎవని ప్రభువు వచ్చి వాడు ఆలాగు చేయుచుండుట కనుగొనునో ఆ దాసుడు ధన్యుడు. 44 అతడు తనకు కలిగినదాని యంతటి మీద వానిని ఉంచునని మీతో నిజముగా చెప్పుచున్నాను. 45 అయితే ఆ దాసుడు – నా యజమాని వచ్చుటకు ఆలస్యము చేయుచున్నాడని తన మనసులో అనుకొని దాసులను

దాసీలను కొట్టి, తిని, త్రాగి మత్తుగా ఉండసాగితే 46 వాడు కనిపెట్టని దినమున, ఎరుగని గడియలో ఆ దాసుని యజమాని వచ్చి వానిని నరికించి అపనమ్మకస్థులతో వానికి పాలు నియమించును. 47 తన యజమానుని చిత్తమెరిగియు సిద్ధపడక అతని చిత్తము చొప్పున జరిగించక ఉండు దాసునికి అనేకమైన దెబ్బలు తగులును. 48 అయితే తెలియక దెబ్బలకు తగిన పనులు చేస్తే వానికి కొద్ది దెబ్బలే తగులును. ఎవనికి ఎక్కువగా ఇయ్యబడెనో వాని యొద్ద ఎక్కువగా తీయజూతురు; మనుష్యులు ఎవనికి ఎక్కువగా అప్పగింతురో వాని యొద్ద ఎక్కువగా అడుగుదురు."

కాల సూచనలు

49 "నేను భూమి మీద అగ్ని వేయ వచ్చితిని; అది ఇదివరకే రగులుకొని మండవలెనని ఎంతో కోరుచున్నాను. 50 అయితే నేను పొందవలసిన బాప్తిస్మమున్నది; అది నెరవేరు వరకు నేనెంతో యిబ్బంది పడుచున్నాను, 51 నేను భూమి మీద సమాధానము కలుగజేయవచ్చితినని మీరు తలంచు చున్నారా ? కాదు; భేదమునే కలుగజేయ వచ్చితినని మీతో చెప్పుచున్నాను. 52 ఇప్పటి నుండి ఒక యింటిలో అయిదుగురు వేరుపడి యిద్దరికి విరోధముగా ముగ్గురును, ముగ్గురికి విరోధముగా యిద్దరును ఉందురు. 53 తండ్రి కుమారునికిని, కుమారుడు తండ్రికిని, తల్లి కుమార్తెకును, కుమార్తె తల్లికిని, అత్త కోడలుకు, కోడలు అత్తకును విరోధులుగా నుందురు" అని చెప్పెను.

All are to take to themselves what Christ says in his word, and to inquire concerning it. No one is left so ignorant as not to know many things to be wrong which he does, and many things to be right which he neglects; therefore all are without excuse in their sin. The bringing in the gospel dispensation would occasion desolations. Not that this would be the tendency of Christ's religion, which is pure, peaceable, and loving; but the effect of its being contrary to men's pride and lusts. There was to be a wide publication of the gospel. But before that took place, Christ had a baptism to be baptized with, far different from that of water and the Holy Spirit. He must endure sufferings and death. It agreed not with his plan to preach the gospel more widely, till this baptism was completed. We should be zealous in making known the truth, for though divisions will be stirred up, and a man's own household may be his foes, yet sinners will be converted, and God will be glorified.

A warning to be reconciled to God. (54-59) 54 And he said also to the people, When ye see a cloud rise out of the west, straightway ye say, There cometh a shower; and so it is. *55* And when ye see the south wind blow, ye say, There will be heat; and it cometh to pass. *56* Ye hypocrites, ye can discern the face of the sky and of the earth; but how is it that ye do not discern this time? *57* Yea, and why even of yourselves judge ye not what is right? *58* When thou goest with thine adversary to the magistrate, as thou art in the way, give diligence that thou mayest be delivered from him; lest he hale thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and the officer cast thee into prison. *59* I tell thee, thou shalt not depart thence, till thou hast paid the very last mite.

కాలమును గుర్తింప నెరుగుట

(మత్తయి 16:2-3)

54 మరియు ఆయన జనసమూహములతో ఈ విధముగా చెప్పెను; "మీరు పడమట నుండి మబ్బుపైకి వచ్చుట చూచునప్పుడు, వాన వచ్చుచున్నదని వెంటనే చెప్పుదురు, ఆలాగే జరుగును. 55 దక్షిణపు గాలి విసురుట చూచునప్పుడు వడగాలి కొట్టునని చెప్పుదురు, ఆలాగే జరుగును. 56 వేషధారులారా, మీరు భూమ్యాకాశముల వైఖరి గుర్తింప నెరుగుదురు; ఈ కాలమును మీరు గుర్తింపనెరుగ నేల? 57 ఏది న్యాయమో మీయంతట మీరు విమర్శింపరేల? 58 వాదించువానితో కూడా అధికారి యొద్దకు నీవు వెళ్ళుచుండగా అతని చేతి నుండి తప్పించుకొనుటకు త్రోవలోనే ప్రయత్నము చేయుము; లేదా, అతడొక వేళ నిన్ను న్యాయాధిపతి యొద్దకు ఈడ్చుకొనిపోవును, న్యాయాధిపతి నిన్ను బంట్రౌతునకు అప్పగించును. అతడు నిన్ను చెరసాలలో వేయును. 59 నీవు కడపటి కాసు చెల్లించువరకు వెలుపలికి రానేరావు" అని నీతో చెప్పుచున్నాననెను.

Christ would have the people to be as wise in the concerns of their souls as they are in outward affairs. Let them hasten to obtain peace with God before it is too late. If any man has found that God has set himself against him concerning his sins, let him apply to him as God in Christ reconciling the world to himself. While we are alive, we are in the way, and now is our time.

LUKE 13

Christ exhorts to repentance from the case of the Galileans and others. (1-5) 1 There were present at that season some that told him of the Galilaeans, whose blood Pilate had mingled with their sacrifices. *2* And Jesus answering said unto them, Suppose ye that these Galilaeans were sinners above all the Galilaeans, because they suffered such things? *3* I tell you, Nay: but, except ye repent, ye shall all likewise perish. *4* Or those eighteen, upon whom the tower in Siloam fell, and slew them, think ye that they were sinners above all men that dwelt in Jerusalem? *5* I tell you, Nay: but, except ye repent, ye shall all likewise perish.

13వ అధ్యాయము

మారుమనస్సు విషయమైన హెచ్చరికలు

పిలాతు గలిలయులైన కొందరి రక్తము వారి బలులతో కలిపి యుండెను. ఆ కాలమున అక్కడ నున్న కొందరు ఆ విషయమును యేసుతో చెప్పగా, 2 ఆయన వారితో ఈ విధముగా చెప్పెను- "ఈ గలిలయులు అట్టి హింసలు పొందినందున వారు గలిలయులందరి కంటె పాపులని మీరు తలంచుచున్నారా? 3 కారని మీతో చెప్పుచున్నాను; మీరు మారుమనస్సు పొందని యెడల మీరందరు ఆలాగే నశింతురు. 4 మరియు సిలోయములోని గోపురము పడి చచ్చిన ఆ పదునెనిమిది మంది యెరూషలేములో కాపురమున్న వారందరి కంటె అపరాధులని తలంచుచున్నారా? 5 కారని మీతో చెప్పుచున్నాను. మీరు మారుమనస్సు పొందని యెడల మీరందరును ఆలాగే నశింతురు".

Mention was made to Christ of the death of some Galileans. This tragical story is briefly related here, and is not met with in any historians. In Christ's reply he spoke of another event, which, like it, gave an instance of people taken away by sudden death. Towers, that are built for safety, often prove to be men's destruction. He cautioned his hearers not to blame great sufferers, as if they were therefore to be accounted great sinners. As no place or employment can secure from the stroke of death, we should consider the sudden removals of others as warnings to ourselves. On these accounts Christ founded a call to repentance. The same Jesus that bids us repent, for the kingdom of heaven is at hand, bids us repent, for otherwise we shall perish.

Parable of the barren fig-tree. (6-9) 6 He spake also this parable;
A certain man had a fig tree planted in his vineyard; and he came and
sought fruit thereon, and found none. *7* Then said he unto the dresser
of his vineyard, Behold, these three years I come seeking fruit on
this fig tree, and find none: cut it down; why cumbereth it the ground?
8 And he answering said unto him, Lord, let it alone this year also,
till I shall dig about it, and dung it: *9* And if it bear fruit, well: and if
not, then after that thou shalt cut it down.

ఫలించని అంజూరపు చెట్టు

6. మరియు ఆయన వారితో ఈ ఉపమానము చెప్పెను–। “ఒక మనుష్యుని ద్రాక్ష
తోటలో అంజూరపు చెట్టొకటి నాటబడి యుండెను. అతడు దాని పండ్లు వెదక వచ్చినప్పుడు
ఏమియు దొరకలేదు. 7. గనుక అతడు తనలో తాను మూడేండ్ల నుండి ఈ అంజూరపు
చెట్టున పండ్లు వెదక వచ్చుచున్నాను గాని ఏమియు దొరకలేదు, దీనిని నరికి వేయుము
దీని వలన ఈ భూమి కూడా ఎందుకు వ్యర్థము కావలెనని ఆ ద్రాక్షతోట మాలితో చెప్పగా,
ఆ మాలి– 8. ‘అయ్యా, నేను దాని చుట్టూ త్రవ్వి ఎరుపు వేయుమట్టుకు ఈ సంవత్సరము
కూడా వుండనిమ్ము. 9. అది ఫలించిన సరే. లేని యెడల నరికివేయుమని అతనితో చెప్పెను”

This parable of the barren fig-tree is intended to enforce the warning given just before: the barren tree, except it brings forth fruit, will be cut down. This parable in the first place refers to the nation and people of the Jews. Yet it is, without doubt, for awakening all that enjoy the means of grace, and the privileges of the visible church. When God has borne long, we may hope that he will bear with us yet a little longer, but we cannot expect that he will bear always.

The infirm woman strengthened. (10-17) And he was teaching in
one of the synagogues on the sabbath. *11* And, behold, there was a
woman which had a spirit of infirmity eighteen years, and was bowed
together, and could in no wise lift up herself. *12* And when Jesus saw
her, he called her to him, and said unto her, Woman, thou art loosed
from thine infirmity. *13* And he laid his hands on her: and immediately
she was made straight, and glorified God. *14* And the ruler of the
synagogue answered with indignation, because that Jesus had healed
on the sabbath day, and said unto the people, There are six days in
which men ought to work: in them therefore come and be healed, and
not on the sabbath day. *15* The Lord then answered him, and said,
Thou hypocrite, doth not each one of you on the sabbath loose his ox

Luke
43

or his ass from the stall, and lead him away to watering? *16* And
ought not this woman, being a daughter of Abraham, whom Satan
hath bound, lo, these eighteen years, be loosed from this bond on
the sabbath day? *17* And when he had said these things, all his
adversaries were ashamed: and all the people rejoiced for all the
glorious things that were done by him.

విశ్రాంతి దినమున ఒక స్త్రీని స్వస్థపరచుట

10 విశ్రాంతి దినమున ఆయన ఒక సమాజమందిరములో బోధించుచున్నప్పుడు
11 పదునెనిమిది యేండ్లనుండి బలహీన పరచు దయ్యము పట్టిన యొక స్త్రీ అక్కడ ఉండెను.
ఆమె నడుము వంగిపోయి చక్కగా నిలువబడలేకుండెను. 12 యేసు ఆమెను చూచి, రమ్మని
పిలిచి “అమ్మా, నీ బలహీనత నుండి విడుదల పొందియున్నావు” అని ఆమెతో చెప్పి,
13 ఆమె మీద చేతులుంచగానే ఆమె చక్కగా నిలువబడి దేవుని మహిమపరచెను.
14 యేసు విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచినందున ఆ సమాజమందిరపు అధికారి కోపముతో
మండిపడి, జనసమూహమును చూచి – పని చేయదగిన ఆరు దినములు కలవు కనుక ఆ
దినములలోనే వచ్చి స్వస్థత నొందుడి; విశ్రాంతి దినమున రావద్దని చెప్పెను. 15 అందుకు
ప్రభువు– “వేషధారులారా, మీలో ప్రతివాడును విశ్రాంతి దినమున తన యెద్దునైనను
గాడిదనైనను గాడి యొద్ద నుండి విప్పి తోలుకొని పోయి నీళ్ళుపెట్టును గదా! 16 ఇదిగో
పదునెనిమిది ఏండ్లనుండి సాతాను బంధించిన అబ్రాహాము కుమార్తెయైన ఈమెను
విశ్రాంతిదినమందు ఈ బంధకమునుండి విడిపింప తగదా?” అని అతనితో చెప్పెను.
17 ఆయన ఈ మాటలు చెప్పినప్పుడు ఆయన నెదిరించిన వారందరు సిగ్గుపడిరి; అయితే
జనసమూహమంతయు ఆయన చేసిన ఘన కార్యములన్నిటిని చూచి సంతోషించెను.

Our Lord Jesus attended upon public worship on the sabbaths. Even bodily infirmities, unless very grievous, should not keep us from public worship on sabbath days. This woman came to Christ to be taught, and to get good to her soul, and then he relieved her bodily infirmity. This cure represents the work of Christ's grace upon the soul. And when crooked souls are made straight, they will show it by glorifying God. Christ knew that this ruler had a real enmity to him and to his gospel, and that he did but cloak it with a pretended zeal for the sabbath day; he really would not have them be healed any day; but if Jesus speaks the word, and puts forth his healing power, sinners are set free. This deliverance is often wrought on the Lord's day; and whatever labour tends to put men in the way of receiving the blessing, agrees with the design of that day.

The parables of the mustard seed, and leaven. (18-22) 18 Then
said he, Unto what is the kingdom of God like? and whereunto shall
I resemble it? *19* It is like a grain of mustard seed, which a man took,
and cast into his garden; and it grew, and waxed a great tree; and the
fowls of the air lodged in the branches of it. *20* And again he said,
Whereunto shall I liken the kingdom of God? *21* It is like leaven,
which a woman took and hid in three measures of meal, till the whole
was leavened. *22* And he went through the cities and villages, teaching,
and journeying toward Jerusalem.

ఆవగింజ, పులిసిన పిండిని గూర్చిన ఉపమానములు

18 ఆయన "దేవుని రాజ్యము దేనిని పోలియున్నది? దేనితో దానిని పోల్తును? 19 ఒక మనుష్యుడు తీసుకొని పోయి తన తోటలో వేసిన ఆవగింజను పోలియున్నది. అది పెరిగి వృక్షమాయెను; ఆకాశ పక్షులు దాని కొమ్మలయందు నివసించెను" అని చెప్పెను. 20 మరల ఆయన "దేవుని రాజ్యమును దేనితో పోల్తును ? 21 ఒక స్త్రీ తీసుకొని అంతయు పులిసి పొంగువరకు మూడు కుంచముల పిండిలో దాచి పెట్టిన పుల్లని పిండిని పోలియున్నది" అని చెప్పెను. 22 ఆయన యెరూషలేమునకు ప్రయాణమై పోవుచు బోధించుచు పట్టణములలోను గ్రామములలోను సంచారము చేయుచుండెను.

Here is the progress of the gospel foretold in two parables, as in matthew 13 . The kingdom of the Messiah is the kingdom of God. May grace grow in our hearts; may our faith and love grow exceedingly, so as to give undoubted evidence of their reality. May the example of God's saints be blessed to those among whom they live; and may his grace flow from heart to heart, until the little one becomes a thousand.

Exhortation to enter at the strait gate. (23-30)23 Then said one unto him, Lord, are there few that be saved? And he said unto them, *24* Strive to enter in at the strait gate: for many, I say unto you, will seek to enter in, and shall not be able. *25* When once the master of the house is risen up, and hath shut to the door, and ye begin to stand without, and to knock at the door, saying, Lord, Lord, open unto us; and he shall answer and say unto you, I know you not whence ye are: *26* Then shall ye begin to say, We have eaten and drunk in thy presence, and thou hast taught in our streets. *27* But he shall say, I tell you, I know you not whence ye are; depart from me, all ye workers of iniquity. *28* There shall be weeping and gnashing of teeth, when ye shall see Abraham, and Isaac, and Jacob, and all the prophets, in the kingdom of God, and you yourselves thrust out. *29* And they shall come from the east, and from the west, and from the north, and from the south, and shall sit down in the kingdom of God. *30* And, behold, there are last which shall be first, and there are first which shall be last.

జీవములో ప్రవేశించుటకు ఇరుకైన ద్వారము.

(మత్తయి 7:13-14, 21-23)

23 ఒకడు- "ప్రభువా రక్షణ పొందువారు కొద్దిమందేనా ?" అని ఆయన నడుగగా, 24 ఆయన వారిని చూచి - "ఇరుకు ద్వారమున ప్రవేశింప పోరాడుడి; అనేకులు ప్రవేశింప జూతురు గాని వారి వలన కాదని మీతో చెప్పుచున్నాను 25 ఇంటి యజమానుడు లేచి తలుపు వేసిన తరువాత మీరు వెలుపల నిలిచి తలుపు తట్టి, అయ్యా - మాకు తలుపు తీయమని చెప్ప నారంభించి నప్పుడు, 26 ఆయన - మీరెక్కడివారో మిమ్ము నెరుగనని ఉత్తర మిచ్చును. అందుకు మీరు నీ సముఖమందు మేము తిని త్రాగు చుంటిమే; నీవు మా వీధులలో బోధించితివే అని చెప్పసాగుదురు 27 అప్పుడాయన మీరెక్కడివారో మిమ్ము నెరుగనని మీతో చెప్పుచున్నాను; అక్రమము చేయు మీరందరు నాయొద్ద నుండి తొలగి

Luke
44

పొందని చెప్పును. 28 అబ్రాహాము ఇస్సాకు యాకోబులును సకల ప్రవక్తలును దేవుని రాజ్యములో నుండుటయు, మీరు వెలుపలికి త్రోయబడుటయు మీరు చూచునప్పుడు మీరు ఏడ్చుచు పండ్లు కొరుకుదురు. 29 మరియు జనులు తూర్పు నుండియు పడమట నుండియు ఉత్తరము నుండియు దక్షిణము నుండియు వచ్చి దేవునిరాజ్య మందు కూర్చుందురు. 30 ఇదిగో కడపటి వారిలో కొందరు మొదటి వారగుదురు, మొదటివారు కొందరు కడపటి వారగుదురు" అని చెప్పెను.

Our Saviour came to guide men's consciences, not to gratify their curiosity. Ask not, How many shall be saved? But, Shall I be one of them? Not, What shall become of such and such? But, What shall I do, and what will become of me? Strive to enter in at the strait gate. This is directed to each of us; it is, Strive ye. All that will be saved, must enter in at the strait gate, must undergo a change of the whole man. Those that would enter in, must strive to enter. Here are awakening considerations, to enforce this exhortation. Oh that we may be all awakened by them! They answer the question, Are there few that shall be saved? But let none despond either as to themselves or others, for there are last who shall be first, and first who shall be last. If we reach heaven, we shall meet many there whom we little thought to meet, and miss many whom we expected to find.

Christ's reproof to Herod, and to the people of Jerusalem. (31-35) 31 The same day there came certain of the Pharisees, saying unto him, Get thee out, and depart hence: for Herod will kill thee. *32* And he said unto them, Go ye, and tell that fox, Behold, I cast out devils, and I do cures to day and to morrow, and the third day I shall be perfected. *33* Nevertheless I must walk to day, and to morrow, and the day following: for it cannot be that a prophet perish out of Jerusalem. *34* O Jerusalem, Jerusalem, which killest the prophets, and stonest them that are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, as a hen doth gather her brood under her wings, and ye would not! *35* Behold, your house is left unto you desolate: and verily I say unto you, Ye shall not see me, until the time come when ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

హేరోదు విరోధము/ యెరూషలేము విషయములో దుఃఖము

(మత్తయి 23:37-39)

31 ఆ ఘడియలోనే కొందరు పరిసయ్యులు వచ్చి - నీవిక్కడ నుండి బయలు దేరి పొమ్ము; హేరోదు నిన్ను చంప గోరుచున్నాడని ఆయనతో చెప్పగా, 32 ఆయన వారితో - "మీరు వెళ్ళి ఆ నక్కతో ఈలాగు చెప్పుడి. నేడును, రేపును నేను దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచు రోగులను స్వస్థపరచుచు నుండి మూడవ దినమున పూర్ణ సిద్ధి పొందెను. 33 అయినను నేడు రేపు ఎల్లుండి నా త్రోవను నేను పోవుచుండ వలెను; ప్రవక్త యెరూషలేమునకు వెలుపల నశింప వల్లపడదు. 34 యెరూషలేమా, యెరూషలేమా, ప్రవక్తలను చంపుచు, నీ యొద్దకు పంపబడిన వారిని రాళ్ళతో కొట్టుచు ఉండుదానా, కోడి తన పిల్లలను తన రెక్కల క్రింద ఏలాగు చేర్చుకొనునో ఆలాగే ఎన్నో మారులు నేను నీ పిల్లలను చేర్చుకొనవలెనని

యుంటిని గాని మీరొల్లక పోతిరి 35 ఇదిగో మీ యిల్లు మీకు పాడుగా విడువబడు చున్నది – ప్రభువు పేరిట వచ్చువాడు స్తుతింపబడు గాక యని మీరు చెప్పువరకు మీరు నన్ను చూడరని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను.

Christ, in calling Herod a fox, gave him his true character. The greatest of men were accountable to God, therefore it became him to call this proud king by his own name; but it is not an example for us. I know, said our Lord, that I must die very shortly; when I die, I shall be perfected, I shall have completed my undertaking. It is good for us to look upon the time we have before us as but little, that we may thereby be quickened to do the work of the day in its day. The wickedness of persons and places which more than others profess religion and relation to God, especially displeases and grieves the Lord Jesus. The judgment of the great day will convince unbelievers; but let us learn thankfully to welcome, and to profit by all who come in the name of the Lord, to call us to partake of his great salvation.

LUKE 14

Christ heals a man on the sabbath. (1-6) *1* And it came to pass, as he went into the house of one of the chief Pharisees to eat bread on the sabbath day, that they watched him. *2* And, behold, there was a certain man before him which had the dropsy. *3* And Jesus answering spake unto the lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath day? *4* And they held their peace. And he took him, and healed him, and let him go; *5* And answered them, saying, Which of you shall have an ass or an ox fallen into a pit, and will not straightway pull him out on the sabbath day? *6* And they could not answer him again to these things.

14వ అధ్యాయము

విశ్రాంతి దినమున జలోదర రోగముగల వానిని స్వస్థపరచుట

విశ్రాంతి దినమున ఆయన భోజనము చేయుటకు పరిసయ్యుల అధికారులలో ఒకని యింటిలోనికి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన ఏమిచేయునోయని వారాయనను కనిపెట్టు చుండిరి. 2 అప్పుడు జలోదర రోగము గల యొకడు ఆయన యెదుట నుండెను. 3 యేసు "విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచుట న్యాయమా? కాదా ?" 4 అని ధర్మ శాస్త్రోపదేశకులను పరిసయ్యులను అడుగగా, వారు ఊరకుండిరి. అప్పుడాయన వానిని చేరదీసి, స్వస్థపరచి పంపివేసి, 5 "మీలో ఎవని గాడిదయైనను, ఎద్దైనను గుంటలో పడిన యెడల విశ్రాంతి దినమున దానిని పైకి తీయడా?" అని వారి నడిగెను. 6 ఈ మాటలకు వారు ఉత్తరము చెప్పలేకపోయిరి.

This Pharisee, as well as others, seems to have had an ill design in entertaining Jesus at his house. But our Lord would not be hindered from healing a man, though he knew a clamour would be raised at his doing it on the sabbath. It requires care to understand the proper connexion between piety and charity in observing the sabbath, and the distinction between works of real necessity and habits of self-indulgence. Wisdom from above, teaches patient perseverance in well-doing.

He teaches humility. (7-14) *7* And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms; saying unto them, *8* When thou art bidden of any man to a wedding, sit not down in the highest room; lest a more honourable man than thou be bidden of him; *9* And he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to take the lowest room. *10* But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room; that when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: then shalt thou have worship in the presence of them that sit at meat with thee. *11* For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted. *12* Then said he also to him that bade him, When thou makest a dinner or a supper, call not thy friends, nor thy brethren, neither thy kinsmen, nor thy rich neighbours; lest they also bid thee again, and a recompence be made thee. *13* But when thou makest a feast, call the poor, the maimed, the lame, the blind: *14* And thou shalt be blessed; for they cannot recompense thee: for thou shalt be recompensed at the resurrection of the just.

వినయము – ఆతిధ్యము

7 పిలువబడిన వారు భోజన పంక్తిని అగ్రపీఠములు ఏర్పరచు కొనుట చూచి ఆయన వారితో ఈ ఉపమానము చెప్పెను– 8 "నిన్నెవరైనను పెళ్ళివిందుకు పిలిచినప్పుడు అగ్రపీఠము మీద కూర్చుండవద్దు. ఒకవేళ నీ కంటె ఘనుడు అతని చేత పిలువబడిన యెడల, 9 నిన్నును అతనిని పిలిచిన వాడు వచ్చి ఇతనికి చోటిమ్మని నీతో చెప్పును. అప్పుడు నీవు సిగ్గుపడి కడపటి చోటున కూర్చుండ సాగుదువు. 10 అయితే నీవు పిలువ బడినప్పుడు నిన్ను పిలిచినవాడు వచ్చి – స్నేహితుడా, పై చోటికి పొమ్మని నీతో చెప్పులాగున నీవు పోయి కడపటి చోటున కూర్చుండుము; అప్పుడు నీతో కూడ కూర్చుండు వారి యెదుట నీకు ఘనత కలుగును. 11 తన్ను తాను హెచ్చించుకొను ప్రతివాడును తగ్గింపబడును. తన్ను తాను తగ్గించుకొనువాడు హెచ్చింపబడును" అని చెప్పెను.

12 మరియు ఆయన తన్ను పిలిచిన వానితో – "నీవు పగటి విందైనను రాత్రి విందైనను చేయునప్పుడు, నీ స్నేహితులనైనను నీ సహోదరులనైనను నీ బంధువులనైనను ధనవంతులగు నీ పొరుగువారినైనను పిలువవద్దు; వారు ఒకవేళ నిన్ను మరల పిలుతురు గనుక నీకు ప్రత్యుపకారము కలుగును. 13 అయితే నీవు విందు చేయునప్పుడు బీదలను అంగహీనులను కుంటివాండ్రను గ్రుడ్డివారను పిలుపుము. 14 నీకు ప్రత్యుపకారము చేయుటకు వారికేమియు లేదు గనుక నీవు ధన్యుడవగుదువు. నీతిమంతుల పునరుత్థానములో నీవు ప్రత్యుపకారము పొందుదువు" అని చెప్పెను.

Even in the common actions of life, Christ marks what we do, not only in our religious assemblies, but at our tables. We see in many cases, that a man's pride will bring him low, and before honour is humility. Our Saviour here teaches, that works of charity are better than works of show. But our Lord did not mean that a proud and unbelieving liberality should be rewarded, but that his precept of doing good to the poor and afflicted should be observed from love to him.

Parable of the great supper. (15-24) *15* And when one of them that
sat at meat with him heard these things, he said unto him, Blessed
is he that shall eat bread in the kingdom of God. *16* Then said he
unto him, A certain man made a great supper, and bade many: *17* And
sent his servant at supper time to say to them that were bidden,
Come; for all things are now ready. *18* And they all with one consent
began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece
of ground, and I must needs go and see it: I pray thee have me
excused. *19* And another said, I have bought five yoke of oxen, and I
go to prove them: I pray thee have me excused. *20* And another said,
I have married a wife, and therefore I cannot come. *21* So that servant
came, and shewed his lord these things. Then the master of the house
being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and
lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and
the halt, and the blind. *22* And the servant said, Lord, it is done as
thou hast commanded, and yet there is room. *23* And the lord said
unto the servant, Go out into the highways and hedges, and compel
them to come in, that my house may be filled. *24* For I say unto you,
That none of those men which were bidden shall taste of my supper

పెండ్లి విందును గూర్చిన ఉపమానము

(మత్తయి 22:1-10)

15 ఆయనతో కూడ భోజన పంక్తిని కూర్చుండిన వారిలో ఒకడు ఈ మాటలు విని
దేవుని రాజ్యములో భోజనము చేయువాడు ధన్యుడని ఆయనతో చెప్పగా, 16 ఆయన
అతనితో – "ఒక మనుష్యుడు గొప్ప విందు చేయించి అనేకులను పిలిచెను. 17 విందు
కాలమందు అతడు ఇప్పుడు సిద్ధమై యున్నది, రండని పిలువబడిన వారితో చెప్పుటకు తన
దాసుని పంపెను. 18 అయితే వారందరు ఏక మనస్సుతో నెపములు చెప్పసాగిరి.
మొదటివాడు నేనొక పొలము కొనియున్నాను. అవశ్యముగా వెళ్ళి దానిని చూడవలెను,
నన్ను క్షమింపవలెనని నిన్ను వేడుకొనుచున్నాననెను. 19 మరియొకడు నేను ఐదు జతల
యెడ్లను కొనియున్నాను, వాటిని పరీక్షింప వెళ్ళుచున్నాను, నన్ను క్షమింపవలెనని
వేడుకొనుచున్నాననెను. 20 మరియొకడు నేనొక స్త్రీని వివాహము చేసుకొని యున్నాను,
అందుచేత నేను రాలేననెను. 21 అప్పుడా దాసుడు తిరిగి వచ్చి ఈ మాటలు తన
యజమానునికి తెలియజేయగా, ఆ యింటి యజమానుడు కోపపడి, నీవు త్వరగా పట్టణపు
వీధులలోనికిని సందులలోనికిని వెళ్ళి బీదలను అంగహీనులను కుంటివారిని, గ్రుడ్డివారిని
ఇక్కడకు తోడుకొని రమ్మని ఆ దాసునితో చెప్పెను. 22 అంతట దాసుడు– ప్రభువా,
నీవాజ్ఞాపించి నట్లు చేసితిని గాని ఇంకను చోటున్నదని చెప్పెను. 23 అందుకు యజమానుడు
నా యిల్లు నిండు నట్లు నీవు రాజమార్గములలోనికి కంచెలలోనికిని వెళ్ళి లోపలికి వచ్చుటకు
అక్కడివారిని బలవంతయు చేయుము. 24 ఏలయనగా పిలువబడిన ఆ మనుష్యులలో
ఒకడును నా విందు రుచి చూడడు" అని మీతో చెప్పుచున్నాననెను.

Luke

46

In this parable observe the free grace and mercy of God shining in the gospel of Christ, which will be food and a feast for the soul of a man that knows its own wants and miseries. All found some pretence to put off their attendance. This reproves the Jewish nation for their neglect of the offers of Christ's grace. It shows also the backwardness there is to close with the gospel call. The want of gratitude in those who slight gospel offers, and the contempt put upon the God of heaven thereby, justly provoke him. The apostles were to turn to the Gentiles, when the Jews refused the offer; and with them the church was filled. The provision made for precious souls in the gospel of Christ, has not been made in vain; for if some reject, others will thankfully accept the offer. The very poor and low in the world, shall be as welcome to Christ as the rich and great; and many times the gospel has the greatest success among those that labour under worldly disadvantages and bodily infirmities. Christ's house shall at last be filled; it will be so when the number of the elect is completed.

The necessity of consideration and self-denial. (25-35) *25* And there
went great multitudes with him: and he turned, and said unto them,
26 If any man come to me, and hate not his father, and mother, and
wife, and children, and brethren, and sisters, yea, and his own life
also, he cannot be my disciple. *27* And whosoever doth not bear his
cross, and come after me, cannot be my disciple. *28* For which of you,
intending to build a tower, sitteth not down first, and counteth the
cost, whether he have sufficient to finish it? *29* Lest haply, after he
hath laid the foundation, and is not able to finish it, all that behold
it begin to mock him, *30* Saying, This man began to build, and was not
able to finish. *31* Or what king, going to make war against another
king, sitteth not down first, and consulteth whether he be able with
ten thousand to meet him that cometh against him with twenty
thousand? *32* Or else, while the other is yet a great way off, he sendeth
an ambassage, and desireth conditions of peace. *33* So likewise,
whosoever he be of you that forsaketh not all that he hath, he cannot
be my disciple. *34* Salt is good: but if the salt have lost his savour,
wherewith shall it be seasoned? *35* It is neither fit for the land, nor
yet for the dunghill; but men cast it out. He that hath ears to hear,
let him hear.

శిష్యుడు కాగోరువాడు విడిచి పెట్టవలసినవి

25 బహుజన సమూహములు ఆయనతో కూడ వెళ్ళుచున్నప్పుడు ఆయన వారి
తట్టు తిరిగి – 26 "ఎవడైనను నా యొద్దకు వచ్చి తన తండ్రిని తల్లిని భార్యను పిల్లలను
అన్నదమ్ములను అక్క చెల్లెండ్రను తన ప్రాణమునుసహా ద్వేషింప కుంటే వాడు నా శిష్యుడు
కానేరడు. 27 మరియు ఎవడైనను తన సిలువను మోసుకొని నన్ను వెంబడింపని యెడల
వాడు నా శిష్యుడు కానేరడు. 28 మీలో ఎవడైనను ఒక గోపురము కట్టింప గోరిన యెడల
దానిని కొనసాగించుటకు కావలసినది తన వద్ద ఉన్నదో లేదో అని కూర్చుండి తగులుబడి
మొదట లెక్క చూచుకొనడా ? 29 చూచు కొనని యెడల అతడు దాని పునాది వేసి ఒకవేళ

దానిని కొనసాగింప లేకపోయి నందున, 30 చూచువారందరు ఈ మనుష్యుడు కట్ట
మొదలుపెట్టెను గాని కొనసాగింప లేకపోయినని అతని జూచి ఎగతాళి చేయసాగుదురు.
31 మరియు ఏ రాజైనను మరియొక రాజుతో యుద్ధము చేయబోవునప్పుడు; తన మీదికి
ఇరువది వేలమందితో వచ్చువానిని పది వేలమందితో ఎదుర్కొను శక్తి తనకు యున్నదో
లేదో ఆలోచించడా? 32 శక్తి లేని యెడల అతడింకను దూరముగా నున్నప్పుడే రాయబారము
పంపి సమాధానము చేసుకొనచూచును గదా? 33 ఆ ప్రకారమే మీలో తనకు
కలిగినదంతయు విడిచిపెట్టనివాడు నా శిష్యుడు కానేరడు. 34 ఉప్పు మంచిదేకాని, ఉప్పు
నిస్సారమైతే దేనివలన దానికి సారము కలుగును? 35 అది భూమికైనను ఎరువు కైనను
పనికిరాదు కనుక దానిని బయట పారవేయుదురు. వినుటకు చెవులు గలవాడు వినును
గాక" అని వారితో చెప్పెను.

Though the disciples of Christ are not all crucified, yet they all bear their cross, and must bear it in the way of duty. Jesus bids them count upon it, and then consider of it. Our Saviour explains this by two similitudes; the former showing that we must consider the expenses of our religion; the latter, that we must consider the perils of it. Sit down and count the cost; consider it will cost the mortifying of sin, even the most beloved lusts. The proudest and most daring sinner cannot stand against God, for who knows the power of his anger? It is our interest to seek peace with him, and we need not send to ask conditions of peace, they are offered to us, and are highly to our advantage. In some way a disciple of Christ will be put to the trial. May we seek to be disciples indeed, and be careful not to grow slack in our profession, or afraid of the cross; that we may be the good salt of the earth, to season those around us with the savour of Christ.

LUKE 15

Parables of the lost sheep, and the piece of silver. (1-10) 1 Then
drew near unto him all the publicans and sinners for to hear him.
2 And the Pharisees and scribes murmured, saying, This man receiveth
sinners, and eateth with them. *3* And he spake this parable unto
them, saying, *4* What man of you, having an hundred sheep, if he
lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness,
and go after that which is lost, until he find it? *5* And when he hath
found it, he layeth it on his shoulders, rejoicing. *6* And when he
cometh home, he calleth together his friends and neighbours, saying
unto them, Rejoice with me; for I have found my sheep which was
lost. *7* I say unto you, that likewise joy shall be in heaven over one
sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons,
which need no repentance. *8* Either what woman having ten pieces of
silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the
house, and seek diligently till she find it? *9* And when she hath found
it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Rejoice
with me; for I have found the piece which I had lost. *10* Likewise, I
say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over
one sinner that repenteth.

15వ అధ్యాయము

తప్పిపోయిన గొఱ్ఱె

(మత్తయి 18:12-14)

ఒకప్పుడు సమస్తమైన సుంకరులను పాపులును ఆయన బోధ వినుటకు ఆయన
దగ్గరకు వచ్చుచుండగా, 2 పరిసయ్యులును శాస్త్రులును అది చూచి – ఇతడు పాపులను
చేర్చుకొని వారితో కూడ భోజనము చేయుచున్నాడని చాల సణుగుకొనిరి. 3 అందుకాయన
వారితో ఈ ఉపమానము చెప్పెను "మీలో ఏ మనుష్యునికైనను నూరు గొఱ్ఱెలు
కలిగియుండగా వాటిలో ఒకటి తప్పిపోయిన యెడల, 4 అతడు తొంబది తొమ్మిదింటిని
అడవిలో విడచిపెట్టి, తప్పిపోయినది దొరకువరకు దానిని వెదకవెళ్ళడా? 5 అది దొరకినప్పుడు
సంతోషముతో దానిని తన భుజముల మీద వేసుకొని యింటికి వచ్చి తన స్నేహితులను
పొరుగువారిని పిలిచి, 6 మీరు నాతో కూడా సంతోషించుడి, తప్పిపోయిన నా గొఱ్ఱె
దొరికినదని వారితో చెప్పును గదా. 7 అటువలె మారుమనస్సు అక్కరలేని తొంబదితొమ్మిది
మంది నీతిమంతుల విషయమై కలుగు సంతోషము కంటె మారుమనస్సు పొందు ఒక్క
పాపి విషయమై పరలోకమందు ఎక్కువ సంతోషము కలుగును."

పోగొట్టుకొనిన నాణెము

8 "ఏ స్త్రీ కైనను పది వెండి నాణెములుండగా వాటిలో ఒక నాణెమును
పోగొట్టుకొంటే ఆమె దీపము వెలిగించి యిల్లు ఊడ్చి అది దొరకువరకు జాగ్రత్తగా వెదకదా?
9 అది దొరికినప్పుడు తన చెలికత్తెలను పొరుగు వారిని పిలిచి నాతో కూడా సంతోషించుడి.
నేను పోగొట్టుకొనిన నాణెము దొరికినదని వారితో చెప్పును గదా. 10 అటువలె మారుమనస్సు
పొందు ఒక్క పాపి విషయమై దేవుని దూతల యెదుట సంతోషము కలుగునని మీతో
చెప్పుచున్నాను" అనెను.

The parable of the lost sheep is very applicable to the great work of man's redemption. The lost sheep represents the sinner as departed from God, and exposed to certain ruin if not brought back to him, yet not desirous to return. Christ is earnest in bringing sinners home. In the parable of the lost piece of silver, that which is lost, is one piece, of small value compared with the rest. Yet the woman seeks diligently till she finds it. This represents the various means and methods God makes use of to bring lost souls home to himself, and the Saviour's joy on their return to him. How careful then should we be that our repentance is unto salvation!

*The prodigal son, his wickedness and distress. (11-16) His
repentance and pardon. (17-24) The elder brother offended. (25-32) 11*
And he said, A certain man had two sons: *12* And the younger of them
said to his father, Father, give me the portion of goods that falleth to
me. And he divided unto them his living. *13* And not many days after
the younger son gathered all together, and took his journey into a far
country, and there wasted his substance with riotous living. *14* And
when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and

he began to be in want. *15* And he went and joined himself to a citizen
of that country; and he sent him into his fields to feed swine. *16* And
he would fain have filled his belly with the husks that the swine did
eat: and no man gave unto him. *17* And when he came to himself, he
said, How many hired servants of my father's have bread enough and
to spare, and I perish with hunger! *18* I will arise and go to my father,
and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and
before thee, *19* And am no more worthy to be called thy son: make me
as one of thy hired servants. *20* And he arose, and came to his father.
But when he was yet a great way off, his father saw him, and had
compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him. *21* And
the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in
thy sight, and am no more worthy to be called thy son. *22* But the
father said to his servants, Bring forth the best robe, and put it on
him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet: *23* And bring
hither the fatted calf, and kill it; and let us eat, and be merry: *24* For
this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found.
And they began to be merry. *25* Now his elder son was in the field:
and as he came and drew nigh to the house, he heard musick and
dancing. *26* And he called one of the servants, and asked what these
things meant. *27* And he said unto him, Thy brother is come; and thy
father hath killed the fatted calf, because he hath received him safe
and sound. *28* And he was angry, and would not go in: therefore came
his father out, and intreated him. *29* And he answering said to his
father, Lo, these many years do I serve thee, neither transgressed I
at any time thy commandment: and yet thou never gavest me a kid,
that I might make merry with my friends: *30* But as soon as this thy
son was come, which hath devoured thy living with harlots, thou hast
killed for him the fatted calf. *31* And he said unto him, Son, thou art
ever with me, and all that I have is thine. *32* It was meet that we
should make merry, and be glad: for this thy brother was dead, and is
alive again; and was lost, and is found.

తప్పిపోయిన కుమారుడు

11 మరియు ఆయన ఇట్లనెను. – "ఒక మనుష్యునికి యిద్దరు కుమారు లుండిరి.
12 వారిలో చిన్నవాడు తండ్రీ, ఆస్తిలో నాకు వచ్చు భాగమిమ్మని తన తండ్రి నడుగగా,
అతడు వారికి తన ఆస్తిని పంచి పెట్టెను. 13 కొన్ని దినములైన తరువాత ఆ చిన్న కుమారుడు
సమస్తమును కూర్చుకొని, దూరదేశమునకు ప్రయాణమై పోయి, అచ్చట తన ఆస్థిని
దుర్వ్యాపారము వలన పాడుచేసెను. 14 అదంతయు ఖర్చుచేసిన తర్వాత ఆ దేశమందు
గొప్ప కరవు రాగా వాడు యిబ్బంది పడసాగి, వెళ్ళి ఆ దేశస్థులలో ఒకని చెంత జేరెను.
15 అతడు పందులను మేపుటకు తన పొలములలోనికి వానిని పంపెను. 16 వాడు
పందులు తిను పొట్టుతో తన కడుపు నింపుకొన ఆశ పడెను, కాని ఎవడును వానికేమియు
ఇయ్యలేదు. 17 అయితే బుద్ధి వచ్చినప్పుడు వాడు – నా తండ్రియొద్ద ఎంతో మంది
కూలివాళ్ళకు అన్నము సమృద్ధిగా నున్నది, నేనైతే ఇక్కడ ఆకలికి చచ్చిపోవుచున్నాను. 18
నేను లేచి నా తండ్రి యొద్దకు వెళ్ళి – తండ్రీ, నేను పరలోకమునకు విరోధముగాను, నీ

Luke
48

యెదుటను పాపము చేసితిని. 19 ఇక మీదట నీ కుమారుడనని అనిపించుకొనుటకు
యోగ్యుడను కాను, నన్ను నీ కూలివారిలో ఒకనిగా పెట్టుకొనుమని అతనితో చెప్పుదుననుకొని
లేచి తండ్రి యొద్దకు వచ్చెను. 20 వాడింక దూరముగా నున్నప్పుడు, తండ్రి వానిని చూచి
కనికరపడి పరుగెత్తి, వాని మెడ మీద పడి ముద్దుపెట్టుకొనెను. 21 అప్పుడు ఆ కుమారుడు
అతనితో – తండ్రీ, నేను పరలోకమునకు విరోధముగాను నీ యెదుటను పాపము చేసితిని.
ఇక మీదట నీ కుమారుడనని అనిపించుకొనుటకు యోగ్యుడను కాననెను. 22 అయితే
తండ్రి, తన దాసులను చూచి ప్రశస్త వస్త్రము త్వరగా తెచ్చి, వీనికి కట్టి, వీని చేతికి ఉంగరము
పెట్టి, పాదములకు చెప్పులు తొడిగించుడి. 23 క్రొవ్విన దూడను తెచ్చి వధించుడి. మనము
తిని సంతోషపడుదము. 24 ఈ నా కుమారుడు చనిపోయి మరల బ్రతికెను. తప్పిపోయి
దొరికెను అని చెప్పెను. అంతట వారు సంతోష పడసాగిరి. 25 అప్పుడు అతని పెద్ద
కుమారుడు పొలములో నుండెను. వాడు పొలము నుండి వచ్చుచు యింటి దగ్గరకు రాగా
వాద్యములును నాట్యములును జరుగుట విని, 26 దాసులలో ఒకనిని పిలిచి ఇది ఏమిటని
అడుగగా, 27 ఆ దాసుడు అతనితో– నీ తమ్ముడు వచ్చి యున్నాడు, అతడు తన యొద్దకు
సురక్షితముగా వచ్చినందున నీ తండ్రి క్రొవ్విన దూడను వధించెననెను. 28 అయితే అతడు
కోపపడి లోపలికి వెళ్ళ నొల్లకపోయెను గనుక అతని తండ్రి వెలుపలికి వచ్చి లోపలికి
రమ్మని బతిమాలుకొనెను. 29 అందుకతడు తన తండ్రితో ఇదిగో ఇన్ని ఏండ్లనుండి నిన్ను
సేవించుచున్నానే, నీ ఆజ్ఞను నేనెన్నడును మీరలేదే అయినను నా స్నేహితులతో సంతోష
పడునట్లు నీవు నాకెన్నడును ఒక మేక పిల్లనైనను ఇయ్యలేదు. 30 అయితే నీ ఆస్తిని
వేశ్యలతో తిని వేసిన ఈ నీ కుమారుడు రాగానే వీని కొరకు క్రొవ్విన దూడను వధించితివని
చెప్పెను. 31 అందుకతడు– కుమారుడా, నీవెల్లప్పుడును నాతో కూడా ఉన్నావు, నావన్నియు
నీవి. 32 మనము సంతోషించి ఆనందించుట యుక్తమే, ఈ నీ తమ్ముడు చనిపోయి తిరిగి
బ్రతికెను, తప్పిపోయి దొరకెనని అతనితో చెప్పెను."

The parable of the prodigal son shows the nature of repentance, and the Lord's readiness to welcome and bless all who return to him. It fully sets forth the riches of gospel grace; and it has been, and will be, while the world stands, of unspeakable use to poor sinners, to direct and to encourage them in repenting and returning to God. It is bad, and the beginning of worse, when men look upon God's gifts as debts due to them. The great folly of sinners, and that which ruins them, is, being content in their life-time to receive their good things. Our first parents ruined themselves and all their race, by a foolish ambition to be independent, and this is at the bottom of sinners' persisting in their sin. We may all discern some features of our own characters in that of the prodigal son. A sinful state is of departure and distance from God. A sinful state is a spending state: wilful sinners misemploy their thoughts and the powers of their souls, mispend their time and all their opportunities. A sinful state is a wanting state. Sinners want necessaries for their souls; they have neither food nor raiment for them, nor any provision for hereafter. A sinful state is a vile, slavish state. The business of the devil's servants is to make provision for the flesh, to fulfil the lusts thereof, and that is no better than feeding swine. A sinful state is a state constant discontent. The wealth of the world

and the pleasures of the senses will not even satisfy our bodies; but what are they to precious souls! A sinful state is a state which cannot look for relief from any creature. In vain do we cry to the world and to the flesh; they have that which will poison a soul, but have nothing to give which will feed and nourish it. A sinful state is a state of death. A sinner is dead in trespasses and sins, destitute of spiritual life. A sinful state is a lost state. Souls that are separated from God, if his mercy prevent not, will soon be lost for ever. The prodigal's wretched state, only faintly shadows forth the awful ruin of man by sin. Yet how few are sensible of their own state and character! Having viewed the prodigal in his abject state of misery, we are next to consider his recovery from it. This begins by his coming to himself. That is a turning point in the sinner's conversion. The Lord opens his eyes, and convinces him of sin; then he views himself and every object, in a different light from what he did before. Thus the convinced sinner perceives that the meanest servant of God is happier than he is. To look unto God as a Father, and our Father, will be of great use in our repentance and return to him. The prodigal arose, nor stopped till he reached his home. Thus the repenting sinner resolutely quits the bondage of Satan and his lusts, and returns to God by prayer, notwithstanding fears and discouragements. The Lord meets him with unexpected tokens of his forgiving love. Again; the reception of the humbled sinner is like that of the prodigal. He is clothed in the robe of the Redeemer's righteousness, made partaker of the Spirit of adoption, prepared by peace of conscience and gospel grace to walk in the ways of holiness, and feasted with Divine consolations. Principles of grace and holiness are wrought in him, to do, as well as to will. In the latter part of this parable we have the character of the Pharisees, though not of them alone. It sets forth the kindness of the Lord, and the proud manner in which his gracious kindness is often received. The Jews, in general, showed the same spirit towards the converted Gentiles; and numbers in every age object to the gospel and its preachers, on the same ground. What must that temper be, which stirs up a man to despise and abhor those for whom the Saviour shed his precious blood, who are objects of the Father's choice, and temples of the Holy Ghost! This springs from pride, self-preference, and ignorance of a man's own heart. The mercy and grace of our God in Christ, shine almost as bright in his tender and gentle bearing with peevish saints, as his receiving prodigal sinners upon their repentance. It is the unspeakable happiness of all the children of God, who keep close to their Father's house, that they are, and shall be ever with him. Happy will it be for those who thankfully accept Christ's invitation.

LUKE 16

The parable of the unjust steward. (1-12) Christ reproves the hypocrisy of the covetous Pharisees. (13-18) 1 And he said also unto his
disciples, There was a certain rich man, which had a steward; and
the same was accused unto him that he had wasted his goods. 2 And
he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee?
give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer
steward. 3 Then the steward said within himself, What shall I do? for
my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig; to beg I
am ashamed. 4 I am resolved what to do, that, when I am put out of
the stewardship, they may receive me into their houses. 5 So he called
every one of his lord's debtors unto him, and said unto the first, How

Luke
49

మత్తయి సువార్త 16వ అధ్యాయము

much owest thou unto my lord? 6 And he said, An hundred measures
of oil. And he said unto him, Take thy bill, and sit down quickly, and
write fifty. 7 Then said he to another, And how much owest thou? And
he said, An hundred measures of wheat. And he said unto him, Take
thy bill, and write fourscore. 8 And the lord commended the unjust
steward, because he had done wisely: for the children of this world
are in their generation wiser than the children of light. 9 And I say
unto you, Make to yourselves friends of the mammon of
unrighteousness; that, when ye fail, they may receive you into
everlasting habitations. 10 He that is faithful in that which is least
is faithful also in much: and he that is unjust in the least is unjust
also in much. 11 If therefore ye have not been faithful in the
unrighteous mammon, who will commit to your trust the true riches?
12 And if ye have not been faithful in that which is another man's,
who shall give you that which is your own?13 No servant can serve
two masters: for either he will hate the one, and love the other; or
else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve
God and mammon. 14 And the Pharisees also, who were covetous,
heard all these things: and they derided him. 15 And he said unto
them, Ye are they which justify yourselves before men; but God
knoweth your hearts: for that which is highly esteemed among men
is abomination in the sight of God. 16 The law and the prophets were
until John: since that time the kingdom of God is preached, and every
man presseth into it. 17 And it is easier for heaven and earth to
pass, than one tittle of the law to fail. 18 Whosoever putteth away
his wife, and marrieth another, committeth adultery: and whosoever
marrieth her that is put away from her husband committeth adultery.

16వ అధ్యాయము

అన్యాయస్థుడైన గృహ నిర్వాహకుడు

మరియు ఆయన తన శిష్యులతో ఇట్లనెను – "ఒక ధనవంతుని యొద్ద ఒక గృహ
నిర్వాహకుడుండెను. వాడతని ఆస్థిని పాడుచేయు చున్నాడని అతని యొద్ద వాని మీద
నేరము మోపబడగా, 2 అతడు వానిని పిలిపించి– నిన్ను గూర్చి నేను విను చున్న యీ
మాటయేమిటి ? నీ గృహనిర్వాహకత్వపు లెక్క అప్పగించుము; నీవు ఇక మీదట గృహ
నిర్వాహకుడవై యుండ వల్లకాదని వానితో చెప్పెను. 3 ఆ గృహ నిర్వాహకుడు తనలో
తాను, నా యజమానుడు ఈ గృహనిర్వాహకత్వము పనిలోనుండి నన్ను తీసివేయును గనుక
నేనేమి చేతును ? త్రవ్వలేను, బిక్షమెత్త సిగ్గుపడుచున్నాను, 4 నన్ను ఈ గృహ నిర్వాహకత్వపు
పని నుండి తొలగించునప్పుడు వారు నన్ను తమ యిండ్లలోనికి చేర్చుకొనునట్లు ఏమి
చేయవలెనో నాకు తెలియునను కొని 5 తన యజమానుని ఋణస్తులలో ఒక్కొక్కని పిలిపించి
– నీవు నా యజమానునికి ఎంత అచ్చియున్నావని మొదటివాని నడిగెను. 6 వాడు –
నూరు మణుగుల నూనె అని చెప్పగా – నీవు నీ చీటి తీసుకొని త్వరగా కూర్చుండి యేబది
మణుగులని వ్రాసికొమ్మని వానితో చెప్పెను. 7 తర్వాత వాడు– నీవు ఎంత అచ్చియున్నావని
మరియొకని నడుగగా వాడు నూరు తూముల గోధుమలని చెప్పగా, వానితో నీ చీటి

తీసుకొని యెనుబది తూములని వ్రాసుకొనుమని చెప్పెను. 8 అన్యాయస్థుడైన ఆ గృహ
నిర్వాహకుడు యుక్తిగా నడుచుకొనెనని వాని యజమానుడు వాని మెచ్చుకొనెను. వెలుగు
సంబంధులకంటె ఈ లోకసంబంధులు తమ తరమును బట్టి చూడగా, యుక్తి
పరులైయున్నారు.”

సిరిని సరిగా వాడుకొనుట

9 “అన్యాయపు సిరివలన మీకు స్నేహితులను సంపాదించుకొనుడి, ఎందుకనగా ఆ సిరి
మిమ్మును వదలిపోవునప్పుడు వారు నిత్యమైన నివాసములలో మిమ్మును చేర్చుకొందురని
మీతో చెప్పుచున్నాను. 10 మిక్కిలి కొంచెములో నమ్మకముగా నున్నవాడు ఎక్కువలోను
నమ్మకముగా ఉండును. మిక్కిలి కొంచెములో అన్యాయముగా నుండువాడు ఎక్కువలోను
అన్యాయముగా ఉండును 11 కాబట్టి మీరు అన్యాయపు సిరి విషయములో నమ్మకముగా
నుండని యెడల సత్యమైన ధనమును ఎవరు మీ వశము చేయును? 12 మీరు పరుల
సొమ్ము విషయములో నమ్మకముగా నుండని యెడల మీ సొంతమైనది మీకెవడిచ్చును ?
13 ఏ సేవకుడును యిద్దరు యజమానులను సేవింపలేడు. వాడు ఒకని ద్వేషించి ఒకని
ప్రేమించును లేక ఒకని అనుసరించి ఒకని తృణీకరించును. మీరు దేవునిని సిరిని
సేవింపలేరు” అని చెప్పెను.

యేసును పరిసయ్యులు అపహసించుట

(మత్తయి 11:12-13)

14 ధనాపేక్ష గల పరిసయ్యులు ఈ మాటలన్నియు విని ఆయనను అపహసించు
చుండగా 15 ఆయన– “మీరు మనుష్యుల యెదుట నీతిమంతులని అనిపించుకొనువారు
గాని దేవుడు మీ హృదయములను ఎరుగును. మనుష్యులలో ఘనముగా ఎంచబడునది
దేవుని దృష్టికి అసహ్యము. 16 యోహాను కాలము వరకు ధర్మశాస్త్రమును ప్రవక్తలును
ఉండిరి. అప్పటి నుండి దేవుని రాజ్య సువార్త ప్రకటింపబడుచున్నది. ప్రతి వాడును ఆ
రాజ్యములో బలవంతముగా జొరబడు చున్నాడు. 17 ధర్మశాస్త్రములో ఒక పొల్లయిన
తప్పిపోవుట కంటె ఆకాశమును భూమియు గతించి పోవుట సులభము. 18 తన భార్యను
విడనాడి మరియొకతెను వివాహము చేసుకొను ప్రతివాడు వ్యభిచరించు చున్నాడు. భర్తను
విడిచిన దానిని వివాహము చేసుకొనువాడు వ్యభిచరించుచున్నాడు.”

Whatever we have, the property of it is God's; we have only the use of it, according to the direction of our great Lord, and for his honour. This steward wasted his lord's goods. And we are all liable to the same charge; we have not made due improvement of what God has trusted us with. The steward cannot deny it; he must make up his accounts, and be gone. This may teach us that death will come, and deprive us of the opportunities we now have. The steward will make friends of his lord's debtors or tenants, by striking off a considerable part of their debt to his lord. The lord referred to in this parable commended not the fraud, but the policy of the steward. In that respect alone is it so noticed. Worldly men, in the choice of their object, are foolish; but in their

activity, and perseverance, they are often wiser than believers. The unjust steward is not set before us as an example in cheating his master, or to justify any dishonesty, but to point out the careful ways of worldly men. It would be well if the children of light would learn wisdom from the men of the world, and would as earnestly pursue their better object. The true riches signify spiritual blessings; and if a man spends upon himself, or hoards up what God has trusted to him, as to outward things, what evidence can he have, that he is an heir of God through Christ? The riches of this world are deceitful and uncertain. Let us be convinced that those are truly rich, and very rich, who are rich in faith, and rich toward God, rich in Christ, in the promises; let us then lay up our treasure in heaven, and expect our portion from thence. To this parable our Lord added a solemn warning. Ye cannot serve God and the world, so divided are the two interests. When our Lord spoke thus, the covetous Pharisees treated his instructions with contempt. But he warned them, that what they contended for as the law, was a wresting of its meaning: this our Lord showed in a case respecting divorce. There are many covetous sticklers for the forms of godliness, who are the bitterest enemies to its power, and try to set others against the truth.

The rich man and Lazarus. (19-31) 19 There was a certain rich
man, which was clothed in purple and fine linen, and fared
sumptuously every day: *20* And there was a certain beggar named
Lazarus, which was laid at his gate, full of sores, *21* And desiring to
be fed with the crumbs which fell from the rich man's table: moreover
the dogs came and licked his sores. *22* And it came to pass, that the
beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom: the
rich man also died, and was buried; *23* And in hell he lift up his eyes,
being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his
bosom. *24* And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me,
and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and
cool my tongue; for I am tormented in this flame. *25* But Abraham
said, Son, remember that thou in thy lifetime receivedst thy good
things, and likewise Lazarus evil things: but now he is comforted,
and thou art tormented. *26* And beside all this, between us and you
there is a great gulf fixed: so that they which would pass from hence
to you cannot; neither can they pass to us, that would come from
thence. *27* Then he said, I pray thee therefore, father, that thou
wouldest send him to my father's house: *28* For I have five brethren;
that he may testify unto them, lest they also come into this place of
torment. *29* Abraham saith unto him, They have Moses and the
prophets; let them hear them. *30* And he said, Nay, father Abraham:
but if one went unto them from the dead, they will repent. *31* And he
said unto him, If they hear not Moses and the prophets, neither will
they be persuaded, though one rose from the dead.

ధనవంతుడు – దరిద్రుడైన లాజరు

19 “ధనవంతుడొకడుండెను. అతడు ఊదారంగు బట్టలను సన్నపు నారవస్త్రములును
ధరించుకొని ప్రతిదినము బహుగా సుఖపడుచుండువాడు. 20 లాజరు అను ఒక
దరిద్రుడుండెను. వాడు కురుపులతో నిండినవాడై, ధనవంతుని యింటి వాకిట పడియుండి,
21 అతని బల్లమీద నుండి పడు రొట్టెముక్కలతో ఆకలి తీర్చుకొన గోరెను. అంతేకాక

కుక్కలు వచ్చి వాని కురుపులు నాకెను. 22 ఆ దరిద్రుడు చనిపోయి దేవదూతలచేత
అబ్రాహాము రొమ్మున ఆనుకొనుటకు కొనిపోబడెను. ధనవంతుడు కూడా చనిపోయి
పాతిపెట్టబడెను. 23 అప్పుడతడు పాతాళములో బాధపడుచు కన్నులెత్తి దూరము నుండి
అబ్రాహామును అతని రొమ్మున అనుకొని యున్న లాజరును చూచి– 24 తండ్రివైన
అబ్రాహామా, నా యందు కనికరపడి తన వ్రేలి కొనను నీళ్ళలో ముంచి నా నాలుకను
చల్లార్చుటకు లాజరును పంపుము. నేను ఈ అగ్ని జ్వాలలో యాతన పడుచున్నానని కేకలు
వేసి చెప్పెను. 25 అందుకు అబ్రాహాము– కుమారుడా, నీవు నీ జీవిత కాలమందు నీ
కిష్టమైన సుఖము అనుభవించితివి. ఆలాగుననే లాజరు కష్టము ననుభవించెనని జ్ఞాపకము
చేసుకొనుము. ఇప్పుడైతే వాడిక్కడ నెమ్మది పొందుచున్నాడు, నీవు యాతన పడు చున్నావు
26 అంతేకాక ఇక్కడ నుండి మీ యొద్దకు దాటగోరువారు దాటి పోజాల కుండునట్లును
అక్కడవారు మా యొద్దకు దాటి రాజాలకుండునట్లును, మాకును మీకును మధ్య మహా
అగాధము ఉంచబడియున్నదని చెప్పెను. 27 అప్పుడతడు తండ్రీ, ఆలాగైతే నాకు
అయిదుగురు సహోదరులున్నారు; 28 వారును ఈ వేదన కరమైన స్థలమునకు రాకుండా
వారికి సాక్ష్యమిచ్చుటకై నా తండ్రి యింటికి వానిని పంపవలెనని నిన్ను వేడుకొనుచున్నాననెను.
29 అందుకు అబ్రాహాము – వారియొద్ద మోషేయు ప్రవక్తలును ఉన్నారు. వారి మాటలు
వినవలెనని అతనితో చెప్పగా, 30 అతడు – తండ్రివైన అబ్రాహామా, ఆలాగు అనవద్దు,
మృతులలో నుండి ఒకడు వారి యొద్దకు వెళ్ళినయెడల వారు మారుమనస్సు పొందుదురని
చెప్పెను. 31 అందుకతడు – మోషేయు ప్రవక్తలును చెప్పిన మాటలు వారు వినని యెడల
మృతులలో నుండి ఒకడు లేచినను వారు నమ్మరు" అని అతనితో చెప్పెననెను.

Here the spiritual things are represented, in a description of the different state of good and bad, in this world and in the other. We are not told that the rich man got his estate by fraud, or oppression; but Christ shows, that a man may have a great deal of the wealth, pomp, and pleasure of this world, yet perish for ever under God's wrath and curse. The sin of this rich man was his providing for himself only. Here is a godly man, and one that will hereafter be happy for ever, in the depth of adversity and distress. It is often the lot of some of the dearest of God's saints and servants to be greatly afflicted in this world. We are not told that the rich man did him any harm, but we do not find that he had any care for him. Here is the different condition of this godly poor man, and this wicked rich man, at and after death. The rich man in hell lifted up his eyes, being in torment. It is not probable that there are discourses between glorified saints and damned sinners, but this dialogue shows the hopeless misery and fruitless desires, to which condemned spirits are brought. There is a day coming, when those who now hate and despise the people of God, would gladly receive kindness from them. But the damned in hell shall not have the least abatement of their torment. Sinners are now called upon to remember; but they do not, they will not, they find ways to avoid it. As wicked people have good things only in this life, and at death are for ever separated from all good, so godly people have evil things only in this life, and at death they are for ever put from them. In this world, blessed be God, there is no gulf between a state of nature and grace, we may pass from sin to God; but if we die in our sins, there is no coming out. The rich

man had five brethren, and would have them stopped in their sinful course; their coming to that place of torment, would make his misery the worse, who had helped to show them the way thither. How many would now desire to recall or to undo what they have written or done! Those who would make the rich man's praying to Abraham justify praying to saints departed, go far to seek for proofs, when the mistake of a damned sinner is all they can find for an example. And surely there is no encouragement to follow the example, when all his prayers were made in vain. A messenger from the dead could say no more than what is said in the Scriptures. The same strength of corruption that breaks through the convictions of the written word, would triumph over a witness from the dead. Let us seek to the law and to the testimony, isaiah 8:19,20 , for that is the sure word of prophecy, upon which we may rest, 2 peter 1:19 . Circumstances in every age show that no terrors, or arguments, can give true repentance without the special grace of God renewing the sinner's heart.

LUKE 17

To avoid offences, To pray for increase of faith, Humility taught.1-10.

1 Then said he unto the disciples, It is impossible but that offences
will come: but woe unto him, through whom they come! *2* It were
better for him that a millstone were hanged about his neck, and he
cast into the sea, than that he should offend one of these little ones.
3 Take heed to yourselves: If thy brother trespass against thee, rebuke
him; and if he repent, forgive him. *4* And if he trespass against thee
seven times in a day, and seven times in a day turn again to thee,
saying, I repent; thou shalt forgive him. *5* And the apostles said unto
the Lord, Increase our faith. *6* And the Lord said, If ye had faith as a
grain of mustard seed, ye might say unto this sycamine tree, Be thou
plucked up by the root, and be thou planted in the sea; and it should
obey you. *7* But which of you, having a servant plowing or feeding
cattle, will say unto him by and by, when he is come from the field,
Go and sit down to meat? *8* And will not rather say unto him, Make
ready wherewith I may sup, and gird thyself, and serve me, till I have
eaten and drunken; and afterward thou shalt eat and drink? *9* Doth
he thank that servant because he did the things that were commanded
him? I trow not. *10* So likewise ye, when ye shall have done all those
things which are commanded you, say, We are unprofitable servants:
we have done that which was our duty to do.

17వ అధ్యాయము

యేసు బోధన

(మత్తయి 18:6–7, 21–36, మార్కు 9:42)

ఆయన తన శిష్యులతో ఇట్లనెను– "అభ్యంతరములు రాకపోవుట అసాధ్యము,
కాని అవి ఎవని వలన వచ్చునో వానికి శ్రమ. 2 వాడీ చిన్నవారిలో ఒకనికి అభ్యంతరము
కలుగజేయుట కంటె, వాని మెడకు తిరుగటి రాయి కట్టబడి సముద్రములో పడద్రోయ
బడుట వానికి మేలు. 3 మీ విషయమై మీరే జాగ్రత్తగా ఉండుడి. నీ సహోదరుడు తప్పిదము
చేసిన యెడల అతనిని గద్దించుము. అతడు మారుమనస్సు పొందినయెడల అతనిని

క్షమించుము. 4 అతడు ఒక దినమున ఏడు మారులు నీ యెడల తప్పిదము జేసి ఏడు మారులు నీ వైపు తిరిగి మారుమనస్సు పొందితిననినయెడల అతనిని క్షమింపవలెను" అనెను. 5 అపొస్తలులు మా విశ్వాసమును వృద్ధి పొందించుమని ప్రభువుతో చెప్పగా, 6 ప్రభువు వారితో– "మీరు ఆవగింజంత విశ్వాసము గలవారైతే ఈ కంబలి చెట్టును చూచి నీవు వేళ్ళతో కూడ పెల్లగింపబడి సముద్రములో నాటబడుమని చెప్పునప్పుడు అది మీకు లోబడును. 7 దున్నువాడు గాని మేపువాడు గాని మీలో ఎవనికైనను ఒక దాసుడుండగా, వాడు పొలములో నుండి వచ్చినప్పుడు నీవు ఇప్పుడే వెళ్ళి భోజనము చేయుమని వానితో చెప్పునా ? చెప్పడు. 8 అంతేకాక నేను భోజనము చేయుటకు ఏమైనను సిద్ధపరచి, నడుము కట్టుకొని నేను అన్నపాన ములు పుచ్చుకొను వరకు నాకు పరిచారము చేయుము. అటు తరువాత నీవు అన్నపానములు పుచ్చుకొనవచ్చునని వానితో చెప్పును, గాని 9 ఆ దాసుడు ఆజ్ఞాపిం పబడిన పనులు చేసినందుకు వాడు దయజూపెనని వాడిని మెచ్చునా? 10 అటువలె మీరును మీకు ఆజ్ఞాపింపబడినవన్నియు చేసిన తరువాత, మేము నిష్ప్రయోజకులమైన దాసులము. మేము చేయవలసినవే చేసియున్నామని చెప్పుడి" అనెను.

It is no abatement of their guilt by whom an offence comes, nor will it lessen their punishment that offences will come. Faith in God's pardoning mercy, will enable us to get over the greatest difficulties in the way of forgiving our brethren. As with God nothing is impossible, so all things are possible to him that can believe. Our Lord showed his disciples their need of deep humility. The Lord has such a property in every creature, as no man can have in another; he cannot be in debt to them for their services, nor do they deserve any return from him.

Ten lepers cleansed. (11-19) 11 And it came to pass, as he went to Jerusalem, that he passed through the midst of Samaria and Galilee. *12* And as he entered into a certain village, there met him ten men that were lepers, which stood afar off: *13* And they lifted up their voices, and said, Jesus, Master, have mercy on us. *14* And when he saw them, he said unto them, Go shew yourselves unto the priests. And it came to pass, that, as they went, they were cleansed. *15* And one of them, when he saw that he was healed, turned back, and with a loud voice glorified God, *16* And fell down on his face at his feet, giving him thanks: and he was a Samaritan. *17* And Jesus answering said, Were there not ten cleansed? but where are the nine? *18* There are not found that returned to give glory to God, save this stranger. *19* And he said unto him, Arise, go thy way: thy faith hath made thee whole.

యేసు పది మంది కుష్ఠరోగులను స్వస్థపరచుట

11 ఆయన యెరూషలేమునకు ప్రయాణమైపోవుచు సమరయ గలిలయల మధ్యగా వెళ్ళుచుండెను. 12 ఆయన ఒక గ్రామములోనికి వెళ్ళుచుండగా పది మంది కుష్ఠరోగులు ఆయనకు యెదురుగా వచ్చి, దూరమున నిలిచి– 13 "యేసుప్రభువా మమ్మును కరుణించుము" అని కేకలు వేసిరి. 14 ఆయన వారిని చూచి "మీరు వెళ్ళి మిమ్మును

యాజకులకు కనుపరచు కొనుడి" అని వారితో చెప్పెను. వారు వెళ్ళు చుండగా శుద్ధులైరి. 15 వారిలో నొకడు తనకు స్వస్థత కలుగుట చూచి 16 గొప్ప శబ్దముతో దేవుని మహిమ పరచుచు తిరిగి వచ్చి, ఆయనకు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచు ఆయన పాదముల యొద్ద సాగిలపడెను. వాడు సమరయుడు 17 అందుకు యేసు – "పది మంది శుద్ధులైరి కారా? ఆ తొమ్మిది మంది ఎక్కడ ? 18 ఈ అన్యుడు తప్ప దేవుని మహిమపరచుటకు తిరిగి వచ్చినవాడెవడును అగపడలేదా" అని చెప్పి 19 "నీవు లేచి పొమ్ము, నీ విశ్వాసము నిన్ను స్వస్థపరచెను" అని వానితో చెప్పెను.

A sense of our spiritual leprosy should make us very humble whenever we draw near to Christ. It is enough to refer ourselves to the compassions of Christ, for they fail not. We may look for God to meet us with mercy, when we are found in the way of obedience. Only one of those who were healed returned to give thanks. It becomes us, like him, to be very humble in thanksgivings, as well as in prayers. Christ noticed the one who thus distinguished himself, he was a Samaritan. The others only got the outward cure, he alone got the spiritual blessing.

Christ's kingdom. (20-37) 20 And when he was demanded of the Pharisees, when the kingdom of God should come, he answered them and said, The kingdom of God cometh not with observation: *21* Neither shall they say, Lo here! or, lo there! for, behold, the kingdom of God is within you. *22* And he said unto the disciples, The days will come, when ye shall desire to see one of the days of the Son of man, and ye shall not see it. *23* And they shall say to you, See here; or, see there: go not after them, nor follow them. *24* For as the lightning, that lighteneth out of the one part under heaven, shineth unto the other part under heaven; so shall also the Son of man be in his day. *25* But first must he suffer many things, and be rejected of this generation. *26* And as it was in the days of Noe, so shall it be also in the days of the Son of man. *27* They did eat, they drank, they married wives, they were given in marriage, until the day that Noe entered into the ark, and the flood came, and destroyed them all. *28* Likewise also as it was in the days of Lot; they did eat, they drank, they bought, they sold, they planted, they builded; *29* But the same day that Lot went out of Sodom it rained fire and brimstone from heaven, and destroyed them all. *30* Even thus shall it be in the day when the Son of man is revealed. *31* In that day, he which shall be upon the housetop, and his stuff in the house, let him not come down to take it away: and he that is in the field, let him likewise not return back. *32* Remember Lot's wife. *33* Whosoever shall seek to save his life shall lose it; and whosoever shall lose his life shall preserve it. *34* I tell you, in that night there shall be two men in one bed; the one shall be taken, and the other shall be left. *35* Two women shall be grinding together; the one shall be taken, and the other left. *36* Two men shall be in the field; the one shall be taken, and the other left. *37* And they answered and said unto him, Where, Lord? And he said unto them, Wheresoever the body is, thither will the eagles be gathered together.

దేవుని రాజ్యము వచ్చుట

(మత్తయి 24:23-28, 37:41)

20 దేవుని రాజ్యమెప్పుడు వచ్చునని పరిసయ్యులు ఆయన నడిగినప్పుడు, ఆయన– "దేవుని రాజ్యము ప్రత్యక్షముగా రాదు. 21 ఎందుకనగా, ఇదిగో దేవుని రాజ్యము మీ మధ్యనే యున్నది గనుక ఇదిగో ఇక్కడ అదిగో అక్కడ అని చెప్పవీలు పడదు" అని వారికి ఉత్తరమిచ్చెను. 22 మరియు ఆయన తన శిష్యులతో ఇట్లనెను – "మనుష్యకుమారుని దినములలో ఒక దినము చూడవలెనని మీరు కోరుదినములు వచ్చును గాని మీరు ఆ దినమును చూడరు. 23 వారు ఇదిగో ఇక్కడనని, అదిగో అక్కడనని మీతో చెప్పిన యెడల వెళ్ళకుడి, వెంబడింపకుడి. 24 ఆకాశము క్రింద ఒక దిక్కునుండి మెరుపు మెరిసి ఆకాశము క్రింద మరియొక దిక్కున కేలాగు ప్రకాశించునో ఆలాగున మనుష్యకుమారుడు తన దినమున ఉండును. 25 అయితే ముందుగా ఆయన అనేక హింసలు పొంది ఈ తరము వారి చేత ఉపేక్షించబడవలెను 26 నోవహు దినములలో జరిగినట్టు మనుష్య కుమారుని దినములోను జరుగును 27 నోవహు ఓడలోనికి వెళ్ళిన దినము వరకు జనులు తినుచు త్రాగుచు పెళ్ళాడుచు పెళ్ళికీయబడుచు నుండిరి, అంతలో జల ప్రళయము వచ్చి వారినందరిని నాశనము చేసెను. 28 లోతు దినములలో జరిగినట్టును జరుగును; జనులు తినుచు త్రాగుచు, కొనుచు అమ్ముచు నారు నాటుచు యిండ్లు కట్టుచు నుండిరి. 29 అయితే లోతు సొదమ విడిచిపోయిన దినమున ఆకాశము నుండి అగ్ని గంధకము కురిసి వారినందరిని నాశనము చేసెను. 30 ఆ ప్రకారమే మనుష్య కుమారుడు ప్రత్యక్షమగు దినమున జరుగును. 31 ఆ దినమున మిద్దె మీద నుండు వాడు యింట నుండు తన సామగ్రిని తీసుకొని పోవుటకు దిగకూడదు, ఆలాగే పొలములలో నుండు వాడును తిరిగి రాకూడదు. 32 లోతు భార్యను జ్ఞాపకము చేసుకొనుడి; 33 తన ప్రాణమును రక్షించుకొన గోరువాడు దానిని పోగొట్టు కొనును, దాని పోగొట్టు కొనువాడు దానిని సజీవముగా కాపాడుకొనును. 34 ఆ రాత్రి యిద్దరొక మంచము మీద నుందురు. వారిలో ఒకరు కొని పోబడును. ఒకరు విడిచి పెట్టబడును. 35 ఇద్దరు స్త్రీలు ఒక్క తిరుగలి విసరు చుందురు, ఒకతె కొనిపోబడును, ఒకతె విడిచి పెట్టబడును. 36 ఇద్దరు మనుష్యులు పొలములో ఉందురు– ఒకడు కొనిపోబడును, ఒకడు విడిచి పెట్టబడును" అనెను 37 శిష్యులు – ప్రభువా, ఇది ఎక్కడజరుగునని ఆయన నడిగినందుకు, ఆయన– "పీనుగు ఎక్కడ వుండునో అక్కడ గ్రద్దలును పోగవును" అని వారితో చెప్పెను.

The kingdom of God was among the Jews, or rather within some of them. It was a spiritual kingdom, set up in the heart by the power of Divine grace. Observe how it had been with sinners formerly, and in what state the judgments of God, which they had been warned of, found them. Here is shown what a dreadful surprise this destruction will be to the secure and sensual. Thus shall it be in the day when the Son of man is revealed. When Christ came to destroy the Jewish nation by the Roman armies, that nation was found in such a state of false security as is here spoken of. In like manner, when Jesus Christ shall come to judge the world, sinners will be found altogether regardless; for in like manner the sinners of every age go on securely in their evil ways, and remember not their latter end. But wherever the wicked are, who are marked for eternal ruin, they shall be found by the judgments of God.

LUKE 18

The parable of the importunate widow. (1-8) 1 And he spake a parable unto them to this end, that men ought always to pray, and not to faint; *2* Saying, There was in a city a judge, which feared not God, neither regarded man: *3* And there was a widow in that city; and she came unto him, saying, Avenge me of mine adversary. *4* And he would not for a while: but afterward he said within himself, Though I fear not God, nor regard man; *5* Yet because this widow troubleth me, I will avenge her, lest by her continual coming she weary me. *6* And the Lord said, Hear what the unjust judge saith. *7* And shall not God avenge his own elect, which cry day and night unto him, though he bear long with them? *8* I tell you that he will avenge them speedily. Nevertheless when the on of man cometh, shall he find faith on the earth?

18వ అధ్యాయము

అన్యాయస్థుడైన న్యాయాధిపతి

వారు విసుకక నిత్యము ప్రార్థన చేయుచుండవలెనుటకు ఆయన వారితో ఈ ఉపమానము చెప్పెను – 2 "దేవునికి భయపడకయు, మనుష్యులను లక్ష్యపెట్టక యుండు ఒక న్యాయాధిపతి ఒక పట్టణములో నుండెను. 3 ఆ పట్టణములో ఒక విధవరాలును ఉండెను. ఆమె అతని యొద్దకు తరచుగా వచ్చి నా ప్రతివాదికిని నాకును న్యాయము తీర్చుమని అడుగుచు వచ్చెను, గాని 4 అతడు కొంత కాలము ఒప్పకపోయెను. తరువాత అతడు నేను దేవునికి భయపడకయు మనుష్యులను లక్ష్యపెట్టకయు ఉండినను, 5 ఈ విధవరాలు నన్ను తొందరపెట్టుచున్నది. గనుక ఆమె మాటి మాటికి వచ్చి గోజాడకుండునట్లు ఆమెకు న్యాయము తీర్తునని తనలో తాననుకొనెను. 6 మరియు ప్రభువిట్లనెను– "అన్యాయస్థుడైన ఆ న్యాయాధిపతి చెప్పిన మాట వినుడి. 7 దేవుడు తాను ఏర్పరచు కొనిన వారు దివారాత్రులు తన్ను గూర్చి మొర్ర పెట్టుకొనుచుండగా వారికి న్యాయము తీర్చడా ? 8 ఆయన వారికి త్వరగా న్యాయము తీర్చును. వారి విషయమే గదా ఆయన దీర్ఘశాంతము చూపుచున్నాడని మీతో చెప్పుచున్నాను. అయినను మనుష్య కుమారుడు వచ్చునప్పుడు ఆయన భూమి మీద విశ్వాసము కనుగొనునా ?"

All God's people are praying people. Here earnest steadiness in prayer for spiritual mercies is taught. The widow's earnestness prevailed even with the unjust judge: she might fear lest it should set him more against her; but our earnest prayer is pleasing to our God. Even to the end there will still be ground for the same complaint of weakness of faith.

The Pharisee and the publican. (9-14) 9 And he spake this parable unto certain which trusted in themselves that they were righteous, and despised others: *10* Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a publican. *11* The Pharisee stood and prayed thus with himself, God, I thank thee, that I am not as other men are, extortioners, unjust, adulterers, or even as this publican. *12* I fast twice in the week, I give tithes of all that I possess. *13* And the publican, standing afar off, would not lift up so much as

his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner. *14* I tell you, this man went down to his house justified rather than the other: for every one that exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

పరిసయ్యుడు – సుంకరి

9 తామే నీతిమంతులని తమ్ము నమ్ముకొని యితరులను తృణీకరించు కొందరితో
ఆయన ఈ ఉపమానము చెప్పెను– 10 “ప్రార్థన చేయుటకై యిద్దరు మనుష్యులు
దేవాలయమునకు వెళ్ళిరి. వారిలో ఒకడు పరిసయ్యుడు, ఒకడు సుంకరి. 11 పరిసయ్యుడు
నిలువబడి – దేవా, నేను చోరులును అన్యాయస్థులును వ్యభిచారులునైన ఇతర మనుష్యుల
వలెనైనను ఈ సుంకరి వలెనైను ఉండనందుకు నీకు కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లించుచున్నాను;
12 వారమునకు రెండు మారులు ఉపవాసము చేయుచు, నా సంపాదనయంతటిలో పదియవ
వంతు చెల్లించుచున్నానని తనలో తాను ప్రార్థించు చుండెను. 13 అయితే సుంకరి దూరముగా
నిలుచుండి, ఆకాశమువైపు కన్నులెత్తుటకైనను ధైర్యము చాలక రొమ్ము కొట్టుకొనుచు–
“దేవా, పాపినైన నన్ను కరుణించుము” అని పలికెను. 14 అతని కంటె ఇతడు
నీతిమంతుడుగా తీర్చబడి తన యింటికి వెళ్ళెనని మీతో చెప్పుచున్నాను. తన్ను తాను
హెచ్చించు కొనువాడు తగ్గింపబడుననియు, తన్నుతాను తగ్గించుకొనువాడు హెచ్చింపబడును”
అనియు చెప్పెను.

This parable was to convince some who trusted in themselves that they were righteous, and despised others. God sees with what disposition and design we come to him in holy ordinances. What the Pharisee said, shows that he trusted to himself that he was righteous. We may suppose he was free from gross and scandalous sins. All this was very well and commendable. Miserable is the condition of those who come short of the righteousness of this Pharisee, yet he was not accepted; and why not? He went up to the temple to pray, but was full of himself and his own goodness; the favour and grace of God he did not think worth asking. Let us beware of presenting proud devotions to the Lord, and of despising others. The publican's address to God was full of humility, and of repentance for sin, and desire toward God. His prayer was short, but to the purpose; God be merciful to me a sinner. Blessed be God, that we have this short prayer upon record, as an answered prayer; and that we are sure that he who prayed it, went to his house justified; for so shall we be, if we pray it, as he did, through Jesus Christ. He owned himself a sinner by nature, by practice, guilty before God. He had no dependence but upon the mercy of God; upon that alone he relied. And God's glory is to resist the proud, and give grace to the humble. Justification is of God in Christ; therefore the self-condemned, and not the self-righteous, are justified before God.

Children brought to Christ. (15-17) 15 And they brought unto him also infants, that he would touch them: but when his disciples saw it, they rebuked them. *16* But Jesus called them unto him, and said, Suffer little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God. *17* Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child shall in no wise enter therein.

యేసు చిన్న పిల్లల నాశీర్వదించుట

(మత్తయి 19:13–15, మార్కు 10:13–16)

15 తమ శిశువులను ముట్టవలెనని కొందరు ఆయన యొద్దకు వారిని తీసుకొని రాగా,
ఆయన శిష్యులు అది చూచి తీసుకొని వచ్చిన వారిని గద్దించిరి. 16 అయితే యేసు వారిని
తన యొద్దకు పిలిచి – “చిన్నబిడ్డలను ఆటంకపరచక వారిని నా యొద్దకు రానీయుడి,
దేవుని రాజ్యము ఈలాటి వారిదే. 17 చిన్న బిడ్డవలె దేవుని రాజ్యము అంగీకరింపని వాడు
దానిలో ఎంత మాత్రమును ప్రవేశింపడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” అనెను.

None are too little, too young, to be brought to Christ, who knows how to show kindness to those not capable of doing service to him. It is the mind of Christ, that little children should be brought to him. The promise is to us, and to our seed; therefore He will bid them welcome to him with us. And we must receive his kingdom as children, not by purchase, and must call it our Father's gift.

The ruler hindered by his riches. (18-30) 18 And a certain ruler asked him, saying, Good Master, what shall I do to inherit eternal life? *19* And Jesus said unto him, Why callest thou me good? none is good, save one, that is, God. *20* Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Honour thy father and thy mother. *21* And he said, All these have I kept from my youth up. *22* Now when Jesus heard these things, he said unto him, Yet lackest thou one thing: sell all that thou hast, and distribute unto the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, follow me. *23* And when he heard this, he was very sorrowful: for he was very rich. *24* And when Jesus saw that he was very sorrowful, he said, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God! *25* For it is easier for a camel to go through a needle's eye, than for a rich man to enter into the kingdom of God. *26* And they that heard it said, Who then can be saved? *27* And he said, The things which are impossible with men are possible with God. *28* Then Peter said, Lo, we have left all, and followed thee. *29* And he said unto them, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or parents, or brethren, or wife, or children, for the kingdom of God's sake, *30* Who shall not receive manifold more in this present time, and in the world to come life everlasting.

నిత్యజీవమునకు ధనమొక ఆటంకము

(మత్తయి 19:16–30, మార్కు 10:17–31)

18 ఒక అధికారి ఆయనను చూచి – సద్బోధకుడా, నిత్య జీవమునకు వారసుడగుటకు
నేనేమి చేయవలెనని ఆయననడిగెను. 19 అందుకు యేసు – “నేను సత్పురుషుడనని ఏల
చెప్పుచున్నావు ? దేవుడొక్కడే తప్ప మరి ఎవడును సత్పురుషుడు కాడు. 20 వ్యభిచరింప
వద్దు, నరహత్య చేయవద్దు, దొంగిలవద్దు, అబద్ధసాక్ష్యము పలుకవద్దు, నీ తలిదండ్రులను
సన్మానింపుమను ఆజ్ఞలును ఎరుగుదువు గదా” అని అతనితో చెప్పెను. 21 అందుకతడు
బాల్యము నుండి వీటన్నిటిని అనుసరించుచునే యున్నాననెను. 22 యేసు విని– “నీకింక
ఒకటి కొదువగా నున్నది. నీకు కలిగినవన్నియు అమ్మి బీదలకిమ్ము. అప్పుడు పరలోకమందు

నీకు ధనము కలుగును. నీవు వచ్చి నన్ను వెంబడింపుము” అని అతనితో చెప్పెను.
23 అతడు మిక్కిలి ధనవంతుడు గనుక ఈ మాటలు విని మిక్కిలి వ్యసనపడగా,
24 యేసు అతని చూచి– “ఆస్థి గలవారు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట ఎంతో దుర్లభము.
25 ధనవంతుడు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట కంటె సూది బెజ్జములో ఒంటె దూరుట
సులభము” అని చెప్పెను. 26 ఇది వినిన వారు – “ఆలాగైతే ఎవడు రక్షణ పొందగలడు” అని
అడుగగా, 27 ఆయన– “మనుష్యులకు అసాధ్యమైనవి దేవునికి సాధ్యములు” అని చెప్పెను
28 పేతురు – ఇదిగో మేము మాకు కలిగినవి విడిచిపెట్టి నిన్ను వెంబడించితిమనగా,
29 ఆయన– “దేవుని రాజ్యము నిమిత్తమై ఇంటినైనను భార్యనైనను అన్నదమ్ములనైనను
తలిదండ్రులనైనను పిల్లలనైనను విడిచిపెట్టిన వాడెవడును 30 ఇహమందు చాలరెట్లును,
పరమందు నిత్యజీవమును పొందకపోడని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను”అని వారితో
అనెను.

Many have a great deal in them very commendable, yet perish for lack of some one thing; so this ruler could not bear Christ's terms, which would part between him and his estate. Many who are loth to leave Christ, yet do leave him. After a long struggle between their convictions and their corruptions, their corruptions carry the day. They are very sorry that they cannot serve both; but if one must be quitted, it shall be their God, not their wordly gain. Their boasted obedience will be found mere outside show; the love of the world in some form or other lies at the root. Men are apt to speak too much of what they have left and lost, of what they have done and suffered for Christ, as Peter did. But we should rather be ashamed that there has been any regret or difficulty in doing it.

Christ foreshows his death. (31-34)31 Then he took unto him
the twelve, and said unto them, Behold, we go up to Jerusalem, and
all things that are written by the prophets concerning the Son of man
shall be accomplished. *32* For he shall be delivered unto the Gentiles,
and shall be mocked, and spitefully entreated, and spitted on: *33* And
they shall scourge him, and put him to death: and the third day he
shall rise again. *34* And they understood none of these things: and
this saying was hid from them, neither knew they the things which
were spoken.

యేసు తన మరణమును గూర్చి మూడవసారి చెప్పుట

(మత్తయి 26:17–19, మార్కు 10:32–34)

31 ఆయన తన పన్నెండు మంది శిష్యులను పిలిచి “ఇదిగో యెరూష లేమునకు
వెళ్ళుచున్నాము. మనుష్య కుమారుని గూర్చి ప్రవక్తల చేత వ్రాయబడిన మాటలన్నియు
నెరవేర్చబడును. 32 ఆయన అన్యజనుల కప్పగింపబడును; వారు ఆయనను అపహసించి
అవమానపరచి ఆయన మీద ఉమ్మివేసి, 33 ఆయనను కొరడాలతో కొట్టి చంపుదురు.
మూడవ దినమున ఆయన మరల లేచును” అని చెప్పెను. 34 వారు ఈ మాటలలో
ఒకటైనను గ్రహింపలేదు, ఈ సంగతి వారికి మరుగుచేయబడెను గనుక ఆయన చెప్పిన
సంగతులు వారికి బోధపడలేదు

లూకా సువార్త 18వ అధ్యాయము

The Spirit of Christ, in the Old Testament prophets, testified beforehand his sufferings, and the glory that should follow, 1 peter 1:11 . The disciples' prejudices were so strong, that they would not understand these things literally. They were so intent upon the prophecies which spake of Christ's glory, that they overlooked those which spake of his sufferings. People run into mistakes, because they read their Bibles by halves, and are only for the smooth things. We are as backward to learn the proper lessons from the sufferings, crucifixion, and resurrection of Christ, as the disciples were to what he told them as to those events; and for the same reason; self-love, and a desire of worldly objects, close our understandings.

A blind man restored to sight. (35-43) 35 And it came to pass, that
as he was come nigh unto Jericho, a certain blind man sat by the way
side begging: *36* And hearing the multitude pass by, he asked what it
meant. *37* And they told him, that Jesus of Nazareth passeth by.
38 And he cried, saying, Jesus, thou Son of David, have mercy on me.
39 And they which went before rebuked him, that he should hold his
peace: but he cried so much the more, Thou Son of David, have mercy
on me. *40* And Jesus stood, and commanded him to be brought unto
him: and when he was come near, he asked him, *41* Saying, What wilt
thou that I shall do unto thee? And he said, Lord, that I may receive
my sight. *42* And Jesus said unto him, Receive thy sight: thy faith
hath saved thee. *43* And immediately he received his sight, and
followed him, glorifying God: and all the people, when they saw it,
gave praise unto God.

యేసు గ్రుడ్డివానిని స్వస్థ పరచుట

(మత్తయి 26:29–34, మార్కు 10:46–52)

35 ఆయన యెరికో పట్టణమునకు సమీపించినప్పుడు ఒక గ్రుడ్డివాడు త్రోవ
పక్కన కూర్చుండి బిక్షమడుగుకొనుచుండెను. 36 జనసమూహము దాటి పోవుచున్నట్టు
వాడు చప్పుడు విని– ఇది ఏమని అడుగగా 37 వారు నజరేయుడైన యేసు ఈ మార్గమున
వెళ్ళుచున్నాడని వానితో చెప్పిరి. 38 అప్పుడు వాడు – “యేసూ, దావీదు కుమారుడా
నన్ను కరుణించుము” అని కేకలు వేయగా, 39 ఊరకుండుమని ముందర నడుచుచుండిన
వారు వానిని గద్దించిరి గాని, వాడు మరి ఎక్కువగా – “దావీదు కుమారుడా, నన్ను
కరుణించుము” అని కేకలు వేసెను. 40 అంతట యేసు నిలిచి అతనిని ఆయన దగ్గరకు
తీసుకొని రమ్మనెను. 41 అతడు దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు, ఆయన “నేను నీకేమి చేయ
గోరుచున్నావు” అని అడుగగా, వాడు – ప్రభువా, చూపు పొంద గోరుచున్నాను అనెను 42
యేసు “చూపు పొందుము. నీ విశ్వాసము నిన్ను స్వస్థపరచెను” అని వానితో చెప్పెను. 43
వెంటనే వాడు చూపు పొంది దేవుని మహిమ పరచుచు ఆయనను వెంబడించెను. ప్రజలందరు
అది చూచి దేవుని స్తోత్రము చేసిరి.

This poor blind man sat by the wayside, begging. He was not only blind, but poor, the fitter emblem of the world of mankind which Christ came to heal and save. The prayer of faith, guided by Christ's encouraging promises, and grounded on them,

shall not be in vain. The grace of Christ ought to be thankfully acknowledged, to the glory of God. It is for the glory of God if we follow Jesus, as those will do whose eyes are opened. We must praise God for his mercies to others, as well as for mercies to ourselves. Would we rightly understand these things, we must come to Christ, like the blind man, earnestly beseeching him to open our eyes, and to show us clearly the excellence of his precepts, and the value of his salvation.

LUKE 19

The conversion of Zaccheus. (1-10) 1 And Jesus entered and passed
through Jericho. *2* And, behold, there was a man named Zacchaeus,
which was the chief among the publicans, and he was rich. *3* And he
sought to see Jesus who he was; and could not for the press, because
he was little of stature. *4* And he ran before, and climbed up into a
sycomore tree to see him: for he was to pass that way. *5* And when
Jesus came to the place, he looked up, and saw him, and said unto
him, Zacchaeus, make haste, and come down; for to day I must abide
at thy house. *6* And he made haste, and came down, and received him
joyfully. *7* And when they saw it, they all murmured, saying, That he
was gone to be guest with a man that is a sinner. *8* And Zacchaeus
stood, and said unto the Lord; Behold, Lord, the half of my goods I
give to the poor; and if I have taken any thing from any man by false
accusation, I restore him fourfold. *9* And Jesus said unto him, This
day is salvation come to this house, forsomuch as he also is a son of
Abraham. *10* For the Son of man is come to seek and to save that
which was lost.

19వ అధ్యాయము

జక్కయ్య

ఆయన సంచరించుచు యెరికో పట్టణములో ప్రవేశించి 2 దాని గుండా
పోవుచుండెను. సుంకపు గుత్తదారుడును, ధనవంతుడునైన జక్కయ్య అను పేరు గలవాడు
ఒకడు 3 యేసు ఎవరో యని చూడగోరెను గాని, పొట్టివాడైనందున జనులు గుంపు గూడి
యుండుట వలన చూడలేకపోయెను. 4 అప్పుడు యేసు ఆ త్రోవను రానైయుండెను గనుక
అతడు ముందుగా పరుగెత్తి ఆయనను చూచుటకు ఒక మేడి చెట్టెక్కెను. 5 యేసు ఆ చోటికి
వచ్చినప్పుడు కనులెత్తి చూచి–, "జక్కయ్యా, త్వరగా దిగుము, నేడు నేను నీ ఇంట
ఉండవలసియున్నది" అని అతనితో చెప్పగా, 6 అతడు త్వరగా దిగి సంతోషముతో ఆయనను
చేర్చుకొనెను. 7 అందరు అది చూచి – ఈయన పాపియైన మనుష్యుని యొద్ద బస
చేయవెళ్ళెనని చాల సణుగుకొనిరి. 8 జక్కయ్య నిలువబడి – "ఇదిగో ప్రభువా, నా ఆస్థిలో
సగము బీదలకిచ్చుచున్నాను; నేనెవని యొద్దనైనను అన్యాయముగా దేనినైనను తీసుకొనిన
యెడల అతనికి నాలుగంతలు మరల చెల్లింతును" అని ప్రభువుతో చెప్పెను. 9 అందుకు
యేసు– "ఇతడును అబ్రాహాము కుమారుడే, ఎందుకనగా నేడు ఈ యింటికి రక్షణ
వచ్చియున్నది. 10 నశించిన దానిని వెదకి రక్షించుటకు మనుష్య కుమారుడు వచ్చెను"
అని అతనితో చెప్పెను.

Those who sincerely desire a sight of Christ, like Zaccheus, will break through opposition, and take pains to see him. Christ invited himself to Zaccheus' house. Wherever Christ comes he opens the heart, and inclines it to receive him. He that has a mind to know Christ, shall be known of him. Those whom Christ calls, must humble themselves, and come down. We may well receive him joyfully, who brings all good with him. Zaccheus gave proofs publicly that he was become a true convert. He does not look to be justified by his works, as the Pharisee; but by his good works he will, through the grace of God, show the sincerity of his faith and repentance. Zaccheus is declared to be a happy man, now he is turned from sin to God. Now that he is saved from his sins, from the guilt of them, from the power of them, all the benefits of salvation are his. Christ is come to his house, and where Christ comes he brings salvation with him. He came into this lost world to seek and to save it. His design was to save, when there was no salvation in any other. He seeks those that sought him not, and asked not for him.

The parable of the nobleman and his servants. (11-27) 11 And as
they heard these things, he added and spake a parable, because he
was nigh to Jerusalem, and because they thought that the kingdom
of God should immediately appear. *12* He said therefore, A certain
nobleman went into a far country to receive for himself a kingdom,
and to return. *13* And he called his ten servants, and delivered them
ten pounds, and said unto them, Occupy till I come. *14* But his citizens
hated him, and sent a message after him, saying, We will not have
this man to reign over us. *15* And it came to pass, that when he was
returned, having received the kingdom, then he commanded these
servants to be called unto him, to whom he had given the money,
that he might know how much every man had gained by trading.
16 Then came the first, saying, Lord, thy pound hath gained ten
pounds. *17* And he said unto him, Well, thou good servant: because
thou hast been faithful in a very little, have thou authority over ten
cities. *18* And the second came, saying, Lord, thy pound hath gained
five pounds. *19* And he said likewise to him, Be thou also over five
cities. *20* And another came, saying, Lord, behold, here is thy pound,
which I have kept laid up in a napkin: *21* For I feared thee, because
thou art an austere man: thou takest up that thou layedst not down,
and reapest that thou didst not sow. *22* And he saith unto him, Out
of thine own mouth will I judge thee, thou wicked servant. Thou
knewest that I was an austere man, taking up that I laid not down,
and reaping that I did not sow: *23* Wherefore then gavest not thou my
money into the bank, that at my coming I might have required mine
own with usury? *24* And he said unto them that stood by, Take from
him the pound, and give it to him that hath ten pounds. *25* (And they
said unto him, Lord, he hath ten pounds.) *26* For I say unto you, That
unto every one which hath shall be given; and from him that hath
not, even that he hath shall be taken away from him. *27* But those
mine enemies, which would not that I should reign over them, bring
hither, and slay them before me.

తలాంతులను గూర్చిన ఉపమానము

(మత్తయి 25:14-36)

11 వారు ఈ మాటలు వినుచుండగా తాను యెరూషలేమునకు సమీపమున
యుండుట వలనను, దేవుని రాజ్యము వెంటనే అగుపడునని వారు తలంచుటవలనను

ఆయన మరియొక ఉపమానము చెప్పెను. ఏమనగా, 12 “రాజకుమారుడొక రాజ్యము
సంపాదించుకొని మరల రావలెనని దూరదేశమునకు ప్రయాణమై, 13 తన దాసులను
పదిమందిని పిలిచి వారికి పది మీనాలనిచ్చి నేను వచ్చువరకు వ్యాపారము చేయుడని
వారితో చెప్పెను. 14 అయితే అతని పట్టణస్థులతని ద్వేషించి ఇతను మమ్మునేలుట మా
కిష్టము లేదని అతని వెనుక రాయభారము పంపిరి. 15 అతడా రాజ్యము సంపాదించుకొని
తిరిగి వచ్చినప్పుడు ప్రతివాడును వ్యాపారము వలన ఏమేమి సంపాదించెనో తెలిసికొనుటకై
తాను సొమ్మిచ్చిన దాసులను తన యొద్దకు పిలువమని ఆజ్ఞాపించెను. 16 మొదటివాడాయన
ఎదుటకు వచ్చి – అయ్యా, నీ మీనా వలన పది మీనాలు లభించినట్లు చెప్పగా, 17 అతడు
– “భళా మంచి దాసుడా, నీవు ఈ కొంచెములో నమ్మకముగా నుంటివి గనుక పది
పట్టణముల మీద అధికారివై యుండుము” అని వానితో చెప్పెను. 18 అంతట రెండవవాడు
వచ్చి – “అయ్యా, నీ మీనా వలన ఐదు మీనాలు లభించెను” అనగా, 19 అతడు –
“నీవును ఐదు పట్టణముల మీద నుండుమ”ని అతనితో చెప్పెను. 20 అంతట మరియొకడు
వచ్చి – “అయ్యా, ఇదిగో నీ మీనా, 21 నీవు పెట్టనిదానిని ఎత్తుకొను వాడవును విత్తని
దానిని కోయువాడవు నైన కఠినుడవు గనుక నీకు భయపడి దీనిని రుమాలున కట్టియుంచితినని
చెప్పెను. 22 అందుకతడు – “చెడ్డ దాసుడా, నీ నోటి మాటను బట్టియే నీకు తీర్పు
తీర్చుదును. నేను పెట్టని దానిని ఎత్తువాడను విత్తనిదానిని కోయువాడనైన కఠినుడనని నీకు
తెలిసియుండగా, 23 నీ వెందుకు నా సొమ్ము షాహుకారుల యొద్ద నుంచలేదు ? అట్లు
చేసియుండిన యెడల నేను వచ్చి వడ్డీతో దానిని తీసుకొందునే అని వానితో చెప్పి, 24 వీని
యొద్ద నుండి ఆ మీనా తీసివేసి పది మీనాలు గలవానికియ్యుడి” అని దగ్గర నిలచియున్న
వారితో చెప్పెను. 25 వారు – అయ్యా, వానికి పది మీనాలు కలవే అనిరి. 26 అందుకతడు
– “కలిగిన ప్రతివానికిని ఇయ్యబడును, లేనివాని యొద్ద నుండి వానికి కలిగినదియు
తీసివేయబడును” అని మీతో చెప్పుచున్నాను. 27 మరియు నేను తమ్మును ఏలుటకు
ఇష్టము లేని నా శత్రువులను ఇచ్చటికి తీసుకొని వచ్చి నా యెదుట సంహరించుడని చెప్పెను.”

This parable is like that of the talents, matthew 25 . Those that are called to Christ, he furnishes with gifts needful for their business; and from those to whom he gives power, he expects service. The manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal, 1 corinthians 12:7 . And as every one has received the gift, so let him minister the same, 1 peter 4:10 . The account required, resembles that in the parable of the talents; and the punishment of the avowed enemies of Christ, as well as of false professors, is shown. The principal difference is, that the pound given to each seems to point out the gift of the gospel, which is the same to all who hear it; but the talents, distributed more or less, seem to mean that God gives different capacities and advantages to men, by which this one gift of the gospel may be differently improved.

Christ enters Jerusalem. (28-40) 28 And when he had thus spoken,
he went before, ascending up to Jerusalem. *29* And it came to pass,
when he was come nigh to Bethphage and Bethany, at the mount
called the mount of Olives, he sent two of his disciples, *30* Saying,

Go ye into the village over against you; in the which at your entering
ye shall find a colt tied, whereon yet never man sat: loose him, and
bring him hither. *31* And if any man ask you, Why do ye loose him?
thus shall ye say unto him, Because the Lord hath need of him. *32* And
they that were sent went their way, and found even as he had said
unto them. *33* And as they were loosing the colt, the owners thereof
said unto them, Why loose ye the colt? *34* And they said, The Lord
hath need of him. *35* And they brought him to Jesus: and they cast
their garments upon the colt, and they set Jesus thereon. *36* And as
he went, they spread their clothes in the way. *37* And when he was
come nigh, even now at the descent of the mount of Olives, the whole
multitude of the disciples began to rejoice and praise God with a loud
voice for all the mighty works that they had seen; *38* Saying, Blessed
be the King that cometh in the name of the Lord: peace in heaven,
and glory in the highest. *39* And some of the Pharisees from among
the multitude said unto him, Master, rebuke thy disciples. *40* And he
answered and said unto them, I tell you that, if these should hold
their peace, the stones would immediately cry out.

యేసు జయోత్సవములతో యెరూషలేము ప్రవేశించుట

(మత్తయి 21:1–11, మార్కు 11:1–11, యోహాను 12:12–19)

28 యేసు ఈ మాటలు చెప్పి యెరూషలేమునకు వెళ్ళవలెనని ముందుకు
సాగిపోయెను. 29 ఆయన ఒలీవల కొండ దగ్గరున్న బేత్పగే బేతనియ అను గ్రామముల
దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు తన శిష్యులనిద్దరిని పిలిచి– 30 “మీరు యెదుట నున్న గ్రామమునకు
వెళ్ళుడి. అందులో మీరు ప్రవేశింపగానే కట్టబడియున్న ఒక గాడిద పిల్ల మీకు కనబడును;
దాని మీద ఏ మనుష్యుడును ఎన్నడును కూర్చుండలేదు; దానిని విప్పి తోలుకొని రండి.
31 ఎవరైనను ఎందుకు మీరు దీని విప్పుచున్నారని మిమ్మునడిగిన యెడల, ఇది ప్రభువునకు
కావలసియున్నదని అతనితో చెప్పుడి” అని చెప్పి వారిని పంపెను. 32 పంపబడినవారు
వెళ్ళి, ఆయన తమతో చెప్పినట్లే కనుగొని 33 ఆ గాడిద పిల్లను విప్పుచుండగా దాని
యజమానులు, మీరు గాడిద పిల్లను ఎందుకు విప్పుచున్నారని వారి నడిగిరి. 34 అందుకు
వారు– ఇది ప్రభువునకు కావలసియున్నదనిరి. 35 తరువాత వారు దానిని యేసునొద్దకు
తోలుకొని వచ్చి ఆ గాడిద పిల్ల మీద తమ బట్టలు వేసి, యేసును దాని మీద ఎక్కించి 36
ఆయన వెళ్ళుచుండగా తమ బట్టలు దారి పొడగునా పరిచిరి. 37 ఒలీవల కొండ నుండి
దిగు చోటికి ఆయన సమీపించుచున్నపుడు శిష్యుల సమూహమంతయు సంతోషించుచు,
38 ప్రభువు పేరట వచ్చు రాజు స్తుతింపబడును గాక, పరలోకమందు సమాధానమును
సర్వోన్నతమైన స్థలములో మహిమయు నుండును గాక అని తాము చూచిన అద్భుతము
లన్నిటిని గూర్చి మహాశబ్దముతో దేవునికి స్తోత్రము చేయసాగిరి, 39 ఆ సమూహములో
ఉన్న కొందరు పరిసయ్యులు – “బోధకుడా, నీ శిష్యులను గద్దింపుమ”ని చెప్పగా,
40 ఆయన వారిని చూచి – “మీరు ఊరకుండిన యెడల ఈ రాళ్ళు కేకలు వేయునని
మీతో చెప్పుచున్నాను” అనెను.

Christ has dominion over all creatures, and may use them as he pleases. He has all men's hearts both under his eye and in his hand. Christ's triumphs, and his disciples' joyful praises, vex proud Pharisees, who are enemies to him and to his kingdom. But Christ, as he despises the contempt of the proud, so he accepts the praises of the humble. Pharisees would silence the praises of Christ, but they cannot; for as God can out of stones raise up children unto Abraham, and turn the stony heart to himself, so he can bring praise out of the mouths of children. And what will be the feelings of men when the Lord returns in glory to judge the world!

Christ laments over Jerusalem. (41-48) 41 And when he was come near, he beheld the city, and wept over it, *42* Saying, If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things which belong unto thy peace! but now they are hid from thine eyes. *43* For the days shall come upon thee, that thine enemies shall cast a trench about thee, and compass thee round, and keep thee in on every side, *44* And shall lay thee even with the ground, and thy children within thee; and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation. *45* And he went into the temple, and began to cast out them that sold therein, and them that bought; *46* Saying unto them, It is written, My house is the house of prayer: but ye have made it a den of thieves. *47* And he taught daily in the temple. But the chief priests and the scribes and the chief of the people sought to destroy him, *48* And could not find what they might do: for all the people were very attentive to hear him.

యేసు యెరూషలేమును గూర్చి విలపించుట

41 ఆయన పట్టణమునకు సమీపించినప్పుడు దానిని చూచి దాని విషయమై ఏడ్చి, 42 "నీవును – ఈ నీ దినమందైనను సమాధాన సంబంధమైన సంగతులను తెలిసికొనిన యెడల నీ కెంతో మేలు; కాని ఇప్పుడవి నీ కన్నులకు మరుగు జేయబడియున్నవి. 43 ప్రభువు నిన్ను దర్శించిన కాలము నీవు ఎరుగకుంటివి గనుక, నీ శత్రువులు నీ చుట్టు గట్టు కట్టి, ముట్టడి వేసి, అన్ని ప్రక్కల నుండి నిన్ను అరికట్టి నీలో నున్న నీ పిల్లలతో కూడ నిన్ను నేల కలిపి 44 నీలో రాతి మీద రాయి నిలిచియుండనియ్యని దినములు వచ్చును" అని చెప్పెను.

యేసు దేవాలయమును శుద్ధి చేయుట

45 ఆయన దేవాలయములో ప్రవేశించి అందులో విక్రయము చేయువారితో – "నా మందిరము ప్రార్థన మందిరమని వ్రాయబడియున్నది. 46 అయితే మీరు దానిని దొంగల గుహగా చేసితిరి" అని చెప్పి వారిని వెళ్ళగొట్ట నారంభించెను. 47 ఆయన ప్రతిదినమును దేవాలయములో బోధించుచున్నప్పుడు ప్రధాన యాజకులును శాస్త్రులును ప్రజలలో ప్రధానులును ఆయనను నాశనము చేయ జూచుచుండిరి, గాని 48 ప్రజలందరు ఆయన వాక్యము వినుటకు ఆయనను హత్తుకొని యుండిరి గనుక ఏమిచేయవలెనో వారికి తోచలేదు.

Who can behold the holy Jesus, looking forward to the miseries that awaited his murderers, weeping over the city where his precious blood was about to be shed, without seeing that the likeness of God in the believer, consists much in good-will and compassion? Surely those cannot be right who take up any doctrines of truth, so as to be hardened towards their fellow-sinners. But let every one remember, that though Jesus wept over Jerusalem, he executed awful vengeance upon it. Though he delights not in the death of a sinner, yet he will surely bring to pass his awful threatenings on those who neglect his salvation. The Son of God did not weep vain and causeless tears, nor for a light matter, nor for himself. He knows the value of souls, the weight of guilt, and how low it will press and sink mankind. May he then come and cleanse our hearts by his Spirit, from all that defiles. May sinners, on every side, become attentive to the words of truth and salvation.

LUKE 20

The priests and scribes question Christ's authority. (1-8) 1 And it came to pass, that on one of those days, as he taught the people in the temple, and preached the gospel, the chief priests and the scribes came upon him with the elders, *2* And spake unto him, saying, Tell us, by what authority doest thou these things? or who is he that gave thee this authority? *3* And he answered and said unto them, I will also ask you one thing; and answer me: *4* The baptism of John, was it from heaven, or of men? *5* And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then believed ye him not? *6* But and if we say, Of men; all the people will stone us: for they be persuaded that John was a prophet. *7* And they answered, that they could not tell whence it was. *8* And Jesus said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.

20వ అధ్యాయము

యేసు అధికారమును గూర్చిన ప్రశ్న

(మత్తయి 21:23-37, మార్కు 11:27-33)

ఆ దినములలో ఒకనాడు ఆయన దేవాలయములో ప్రజలకు బోధించుచు సువార్తను ప్రకటించుచున్నప్పుడు ప్రధాన యాజకులును శాస్త్రులును పెద్దలతో కూడా 2 ఆయన మీదికి వచ్చి, నీవు ఏ అధికారము వలన ఈ కార్యము చేయుచున్నావో ఈ అధికారము నీకెవడు ఇచ్చెనో మాతో చెప్పుమని ఆయననడిగిరి. 3 అందుకాయన– "నేనును మిమ్మునొక మాట అడుగుదును అది నాతో చెప్పుడి, 4 యోహాను ఇచ్చిన బాప్తిస్మము పరలోకమునుండి కలిగినదా? మనుష్యులనుండి కలిగినదా?" అని వారి నడుగగా, 5 వారు– మనము పరలోకము నుండి కలిగినదని చెప్పిన యెడల ఆలాగైతే మీరెందుకు అతనిని నమ్మలేదని ఆయన మనలనడుగును, 6 మనుష్యుల వలన కలిగినదని చెప్పిన యెడల ప్రజలందరు మనలను రాళ్ళతో కొట్టుదురు. ఏలయనగా యోహాను ప్రవక్త యని అందరును రూఢిగా నమ్ముచున్నారని తమలో తాము ఆలోచించుకొని, 7 అది ఎక్కడ నుండి కలిగినదో మాకు తెలియదని ఆయనకు ఉత్తరమిచ్చిరి. 8 అందుకు యేసు – "ఏ అధికారము వలన ఈ కార్యములు చేయుచున్నానో నేనును మీతో చెప్పను" అని వారితోఅననెను.

Men often pretend to examine the evidences of revelation, and the truth of the gospel, when only seeking excuses for their own unbelief and disobedience. Christ answered these priests and scribes with a plain question about the baptism of John, which the common people could answer. They all knew it was from heaven, nothing in it had an earthly tendency. Those that bury the knowledge they have, are justly denied further knowledge. It was just with Christ to refuse to give account of his authority, to those who knew the baptism of John to be from heaven, yet would not believe in him, nor own their knowledge.

The parable of the vineyard and husbandmen. (9-19) 9 Then began
he to speak to the people this parable; A certain man planted a
vineyard, and let it forth to husbandmen, and went into a far country
for a long time. *10* And at the season he sent a servant to the
husbandmen, that they should give him of the fruit of the vineyard:
but the husbandmen beat him, and sent him away empty. *11* And
again he sent another servant: and they beat him also, and entreated
him shamefully, and sent him away empty. *12* And again he sent a
third: and they wounded him also, and cast him out. *13* Then said the
lord of the vineyard, What shall I do? I will send my beloved son: it
may be they will reverence him when they see him. *14* But when the
husbandmen saw him, they reasoned among themselves, saying, This
is the heir: come, let us kill him, that the inheritance may be ours.
15 So they cast him out of the vineyard, and killed him. What therefore
shall the lord of the vineyard do unto them? *16* He shall come and
destroy these husbandmen, and shall give the vineyard to others.
And when they heard it, they said, God forbid. *17* And he beheld them,
and said, What is this then that is written, The stone which the
builders rejected, the same is become the head of the corner?
18 Whosoever shall fall upon that stone shall be broken; but on
whomsoever it shall fall, it will grind him to powder. *19* And the chief
priests and the scribes the same hour sought to lay hands on him;
and they feared the people: for they perceived that he had spoken
this parable against them.

ద్రాక్షతోటను గూర్చిన ఉపమానము

(మత్తయి 21:33-46, మార్కు 12:1-12)

9 అంతట ఆయన ప్రజలతో ఈ ఉపమానము చెప్పసాగెను - "ఒక మనుష్యుడు
ద్రాక్ష తోట నాటించి, కాపులకు గుత్త కిచ్చి దేశాంతరము పోయి బహు కాలముండెను. 10
పంట కాలమందు అతడు ద్రాక్ష తోట పంటలో తన భాగమిమ్మని ఆ కాపుల యొద్దకు తన
దాసుని పంపగా, ఆ కాపులు అతనిని కొట్టి వట్టి చేతులతో పంపి వేసిరి 11 మరల అతడు
మరియొక దాసుని పంపగా వారు వానిని కొట్టి అవమానపరచి వట్టి చేతులతో పంపివేసిరి.
12 మరలా అతడు మూడవ వానిని పంపగా, వారు వానిని గాయపరచి వెలుపలకు
త్రోసివేసిరి. 13 అప్పుడా ద్రాక్షతోట యజమాని నేనేమి చేతును,? నా ప్రియ కుమారుని
పంపెదను ఒక వేళ వారు అతనిని సన్మానించెదరనుకొనెను. 14 అయినను ఆ కాపులు
అతని జూచి - ఇతడు వారసుడు ఈ స్వాస్థ్యము మనదగునట్లు ఇతని చంపుదము రండని
ఒకనితో నొకడు ఆలోచించుకొని, 15 అతనిని ద్రాక్షతోట వెలుపలికి త్రోసివేసి చంపిరి.

Luke
59

కాబట్టి ఆ ద్రాక్షతోట యజమాని వారికేమి చేయును ? 16 అతడు వచ్చి ఆ కాపులను
సంహరించి తన ద్రాక్ష తోటను ఇతరులకిచ్చును" అని ఆయన చెప్పగా వారు విని- అట్లు
కాకపోవును గాకనిరి. 17 ఆయన వారిని జూచి - "ఆలాగైతే

ఇల్లు కట్టువారు నిషేధించిన రాయి
మూలకు తలరాయి ఆయెను
అని వ్రాయబడిన మాట ఏమిటి ?

18 ఈ రాతి మీద పడు ప్రతివాడును తునకలై పోవును; గాని అది ఎవని మీద
పడునో వానిని నలిచేయును" అనెను. 19 ప్రధాన యాజకులును శాస్త్రులును తమ్మును
గూర్చి ఈ ఉపమానము ఆయన చెప్పెనని గ్రహించి, ఆ ఘడియలోనే ఆయనను
బలాత్కారముగా పట్టుకొన సమయము చూచిరి గాని జనులకు భయపడిరి.

Christ spake this parable against those who resolved not to own his authority, though the evidence of it was so full. How many resemble the Jews who murdered the prophets and crucified Christ, in their enmity to God, and aversion to his service, desiring to live according to their lusts, without control! Let all who are favoured with God's word, look to it that they make proper use of their advantages. Awful will be the doom, both of those who reject the Son, and of those who profess to reverence Him, yet render not the fruits in due season. Though they could not but own that for such a sin, such a punishment was just, yet they could not bear to hear of it. It is the folly of sinners, that they persevere in sinful ways, though they dread the destruction at the end of those ways.

Of giving tribute. (20-26) 20 And they watched him, and sent forth
spies, which should feign themselves just men, that they might take
hold of his words, that so they might deliver him unto the power and
authority of the governor. *21* And they asked him, saying, Master, we
know that thou sayest and teachest rightly, neither acceptest thou
the person of any, but teachest the way of God truly: *22* Is it lawful
for us to give tribute unto Caesar, or no? *23* But he perceived their
craftiness, and said unto them, Why tempt ye me? *24* Shew me a
penny. Whose image and superscription hath it? They answered and
said, Caesar's. *25* And he said unto them, Render therefore unto
Caesar the things which be Caesar's, and unto God the things which
be God's. *26* And they could not take hold of his words before the
people: and they marvelled at his answer, and held their peace.

పన్ను చెల్లించుటను గూర్చిన ప్రశ్న

(మత్తయి 22:15-22, మార్కు 12:13-11)

20.వారాయనను కనిపెట్టుచు అధిపతి వశమునకును అధికారమునకును ఆయనను
అప్పగించుటకై ఆయన మాటలయందు తప్పు పట్టవలెనని తాము నీతిమంతులమని
అనిపించుకొను వేగులవారిని ఆయన యొద్దకు పంపిరి. 21. వారు వచ్చి - బోధకుడా,
నీవు న్యాయముగా మాటలాడుచు బోధించుచున్నావు; నీవెవనియందును మోమాటము
లేక సత్యముగానే దేవుని మార్గమును బోధించుచున్నావని ఎరుగుదుము. 22. మనము

కైసరుకు పన్ను యిచ్చుట న్యాయమా? కాదా ? అని ఆయన నడిగిరి. 23. ఆయన వారి
కుయుక్తిని గుర్తెరిగి, "మీరు నన్నెందుకు శోధించుచున్నారు ? 24. ఒక దేనారము నాకు
చూపించుడి, దీని మీద రూపమును పై వ్రాతము ఎవనివి ?" అని అడుగగా వారు కైసరువనిరి.
25. అందుకాయన– "ఆలాగైతే కైసరువి కైసరునకును దేవునివి దేవునికిని చెల్లించుడి" అని
వారితో చెప్పెను 26. వారు ప్రజల యెదుట ఈ మాటలో తప్పు పట్ట నేరక ఆయన
ప్రత్యుత్తరమునకు ఆశ్చర్యపడి ఊరకుండిరి.

Those who are most crafty in their designs against Christ and his gospel, cannot hide them. He did not give a direct answer, but reproved them for offering to impose upon him; and they could not fasten upon any thing wherewith to stir up either the governor or the people against him. The wisdom which is from above, will direct all who teach the way of God truly, to avoid the snares laid for them by wicked men; and will teach our duty to God, to our rulers, and to all men, so clearly, that opposers will have no evil to say of us.

Concerning the resurrection. (27-38) 27 Then came to him certain of the Sadducees, which deny that there is any resurrection; and they asked him, *28* Saying, Master, Moses wrote unto us, If any man's brother die, having a wife, and he die without children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother. *29* There were therefore seven brethren: and the first took a wife, and died without children. *30* And the second took her to wife, and he died childless. *31* And the third took her; and in like manner the seven also: and they left no children, and died. *32* Last of all the woman died also. *33* Therefore in the resurrection whose wife of them is she? for seven had her to wife. *34* And Jesus answering said unto them, The children of this world marry, and are given in marriage: *35* But they which shall be accounted worthy to obtain that world, and the resurrection from the dead, neither marry, nor are given in marriage: *36* Neither can they die any more: for they are equal unto the angels; and are the children of God, being the children of the resurrection. *37* Now that the dead are raised, even Moses shewed at the bush, when he calleth the Lord the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob. *38* For he is not a God of the dead, but of the living: for all live unto him.

పునరుత్థానమును గూర్చిన ప్రశ్న

మత్తయి 22:23–33, మార్కు 12:18–27)

27 పునరుత్థానము లేదని చెప్పెడి సద్దూకయులు కొందరు ఆయన యొద్దకు వచ్చి
ఆయనను ఇట్లడిగిరి. 28 బోధకుడా, భార్య బ్రతికి యుండగా ఒకని సహోదరుడు సంతానము
లేక చనిపోయిన యెడల, అతని సహోదరుడతని భార్యను పెండ్లి చేసుకొని తన సహోదరునికి
సంతానము కలుగజేయవలెనని మోషే మనకు వ్రాసి యిచ్చెను. 29 ఏడుగురు
సహోదరులుండిరి. మొదటి వాడొక స్త్రీని పెండ్లి చేసుకొని సంతానము లేక చనిపోయెను.
30 రెండవవాడును మూడవవాడును ఆమెను పెండ్లి చేసుకొనిరి. 31 ఆ ప్రకారమే ఏడుగురును
ఆమెను పెండ్లాడి సంతానము లేకయే చనిపోయిరి. పిమ్మట ఆ స్త్రీయు చనిపోయెను.

32 కాబట్టి పునరుత్థానములో ఆమె వారిలో ఎవరికి భార్యగా నుండును ? 33 ఆ ఏడుగురుకిని
ఆమె భార్యగా నుండెను గదా అనిరి. 34 అందుకు యేసు– "ఈ లోకపు జనులు పెండ్లి
చేసుకొందురు, పెండ్లి కియ్యబడుదురు గాని, 35 పరమును మృతుల పునరుత్థానమును
పొందుటకు యోగ్యులని ఎంచబడినవారు పెండ్లి చేసికొనరు, పెండ్లి కియ్యబడరు.
36 వారు పునరుత్థానములో పాలివారై యుండి దేవదూత సమానులును దేవుని కుమారులునై
యుందురు గనుక వారికను చావనేరరు. 37 పొదను గురించిన భాగములో ప్రభువు
అబ్రాహాము దేవుడనియు ఇస్సాకు దేవుడనియు యాకోబు దేవుడనియు చెప్పుచూ మృతులు
లేతురని మోషే సూచించెను. 38 ఆయన సజీవులకే దేవుడు గాని మృతులకు దేవుడు
గాదు; ఆయన దృష్టికి అందరును జీవించియున్నారు" అని వారికి ఉత్తర మిచ్చెను.

It is common for those who design to undermine any truth of God, to load it with difficulties. But we wrong ourselves, and wrong the truth of Christ, when we form our notions of the world of spirits by this world of sense. There are more worlds than one; a present visible world, and a future unseen world; and let every one compare this world and that world, and give the preference in his thoughts and cares to that which deserves them. Believers shall obtain the resurrection from the dead, that is the blessed resurrection. What shall be the happy state of the inhabitants of that world, we cannot express or conceive, 1 corinthians 2:9 . Those that are entered into the joy of their Lord, are entirely taken up therewith; when there is perfection of holiness there will be no occasion for preservatives from sin. And when God called himself the God of these patriarchs, he meant that he was a God all-sufficient to them, genesis 17:1 , their exceeding great Reward, genesis 15:1 . He never did that for them in this world, which answered the full extent of his undertaking; therefore there must be another life, in which he will do that for them, which will completely fulfil the promise.

The scribes silenced. (39-47) 39 Then certain of the scribes answering said, Master, thou hast well said. *40* And after that they durst not ask him any question at all. *41* And he said unto them, How say they that Christ is David's son? *42* And David himself saith in the book of Psalms, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand, *43* Till I make thine enemies thy footstool. *44* David therefore calleth him Lord, how is he then his son? *45* Then in the audience of all the people he said unto his disciples, *46* Beware of the scribes, which desire to walk in long robes, and love greetings in the markets, and the highest seats in the synagogues, and the chief rooms at feasts; *47* Which devour widows' houses, and for a shew make long prayers: the same shall receive greater damnation.

క్రీస్తు దావీదు కుమారుడా?

(మత్తయి 22:41–46, మార్కు 12:35–37)

39 తరువాత వారాయనను మరేమియు అడుగ తెగింపలేదు 40 గనుక శాస్త్రులలో
కొందరు – బోధకుడా, నీవు యుక్తముగా చెప్పితివనిరి. 41 యేసు వారితో "క్రీస్తు దావీదు
కుమారుడని జనులేలాగు చెప్పుచున్నారు? 42 నేను నీ శత్రువులను నీ పాదములకు పాద
పీఠముగా ఉంచువరకు నీవు నా కుడి పార్శ్వమున కూర్చుండుమని ప్రభువు నా ప్రభువుతో

చెప్పెను. 43 అని కీర్తనల గ్రంథములో దావీదే చెప్పియున్నాడు. 44 దావీదు ఆయనను ప్రభువని చెప్పిన యెడల ఆయన ఏలాగు అతని కుమారుడగును” అని చెప్పెను.

శాస్త్రులను గూర్చిన జాగ్రత్త

(మత్తయి 23:1-36, మార్కు 12:38-40, లూకా 11:37-54)

45 ప్రజలందరు వినుచుండగా ఆయన తన శిష్యులతో – “శాస్త్రులను గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి. వారు నిలువుటంగీలు ధరించుకొని తిరుగగోరుచు 46 సంతవీధులలో వందనములను, సమాజ మందిరములలో అగ్రపీఠములను, విందులలో అగ్ర స్థానములను కోరుదురు. 47 వారు విధవరాండ్ర ఇండ్లను దిగమ్రింగుచు మాయ వేషముగా దీర్ఘప్రార్థనలు చేయుదురు. వారు మరి విశేషముగా శిక్ష పొందుదురు” అని చెప్పెను.

The scribes commended the reply Christ made to the Sadducees about the resurrection, but they were silenced by a question concerning the Messiah. Christ, as God, was David's Lord; but Christ, as man, was David's son. The scribes would receive the severest judgement for defrauding the poor widows, and for their abuse of religion, particularly of prayer, which they used as a pretence for carrying on worldly and wicked plans. Dissembled piety is double sin. Then let us beg of God to keep us from pride, ambition, covetousness, and every evil thing; and to teach us to seek that honour which comes from him alone.

LUKE 21

Christ commends a poor widow. (1-4) 1 And he looked up, and saw the rich men casting their gifts into the treasury. *2* And he saw also a certain poor widow casting in thither two mites. *3* And he said, Of a truth I say unto you, that this poor widow hath cast in more than they all: *4* For all these have of their abundance cast in unto the offerings of God: but she of her penury hath cast in all the living that she had.

21వ అధ్యాయము

విధవరాలి కానుక

(మార్కు 12:41-44)

కానుక పెట్టెలో తమ కానుకలను వేయుచున్న ధనవంతులను ఆయన పారజూచెను. 2 ఒక బీద విధవరాలు రెండు కాసులు అందులో వేయుచుండగా చూచి– 3 “ఈ బీద విధవరాలు అందరి కంటె ఎక్కువ వేసెనని మీతో నిజముగా చెప్పుచున్నాను, 4 వారందరు తమకు కలిగిన సమృద్ధిలో నుండి కానుకలు వేసిరి గాని ఈమె తన లేమిలో తనకు కలిగిన జీవనమంతయు వేసెను” అని వారితో చెప్పెను.

From the offering of this poor widow, learn that what we rightly give for the relief of the poor, and the support of God's worship, is given unto God; and our Saviour sees with pleasure whatever we have in our hearts to give for the relief of his members,

or for his service. Blessed Lord! the poorest of thy servants have two mites, they have a soul and a body; persuade and enable us to offer both unto thee; how happy shall we be in thine accepting of them!

His prophecy. (5-28) 5 And as some spake of the temple, how it was adorned with goodly stones and gifts, he said, *6* As for these things which ye behold, the days will come, in the which there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down. *7* And they asked him, saying, Master, but when shall these things be? and what sign will there be when these things shall come to pass? *8* And he said, Take heed that ye be not deceived: for many shall come in my name, saying, I am Christ; and the time draweth near: go ye not therefore after them. *9* But when ye shall hear of wars and commotions, be not terrified: for these things must first come to pass; but the end is not by and by. *10* Then said he unto them, Nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: *11* And great earthquakes shall be in divers places, and famines, and pestilences; and fearful sights and great signs shall there be from heaven. *12* But before all these, they shall lay their hands on you, and persecute you, delivering you up to the synagogues, and into prisons, being brought before kings and rulers for my name's sake. *13* And it shall turn to you for a testimony. *14* Settle it therefore in your hearts, not to meditate before what ye shall answer: *15* For I will give you a mouth and wisdom, which all your adversaries shall not be able to gainsay nor resist. *16* And ye shall be betrayed both by parents, and brethren, and kinsfolks, and friends; and some of you shall they cause to be put to death. *17* And ye shall be hated of all men for my name's sake. *18* But there shall not an hair of your head perish. *19* In your patience possess ye your souls. *20* And when ye shall see Jerusalem compassed with armies, then know that the desolation thereof is nigh. *21* Then let them which are in Judaea flee to the mountains; and let them which are in the midst of it depart out; and let not them that are in the countries enter thereinto. *22* For these be the days of vengeance, that all things which are written may be fulfilled. *23* But woe unto them that are with child, and to them that give suck, in those days! for there shall be great distress in the land, and wrath upon this people. *24* And they shall fall by the edge of the sword, and shall be led away captive into all nations: and Jerusalem shall be trodden down of the Gentiles, until the times of the Gentiles be fulfilled. *25* And there shall be signs in the sun, and in the moon, and in the stars; and upon the earth distress of nations, with perplexity; the sea and the waves roaring; *26* Men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken. *27* And then shall they see the Son of man coming in a cloud with power and great glory. *28* And when these things begin to come to pass, then look up, and lift up your heads; for your redemption draweth nigh.

యెరూషలేము నాశనము - లోకాంతము గూర్చి ముందుగా చెప్పుట

(మత్తయి 24:1-14, మార్కు 13:1-13)

5 కొందరు - ఇది అందమైన రాళ్ళతోను అర్పితములతోను శృంగారింపబడి యున్నదని దేవాలయమును గూర్చి మాటలాడుచుండగా, 6 ఆయన- "ఈ కట్టడములు మీరు చూచుచున్నారే, వాటిలో రాతి మీద రాయి యుండకుండ అవి పడద్రోయబడు దినములు వచ్చుచున్నవి" అని చెప్పెను. 7 అప్పుడు వారు - "బోధకుడా, ఆలాగైతే ఇవి ఎప్పుడు జరుగును ? ఇవి జరుగ బోవునని సూచన ఏమి" అని ఆయన నడుగగా, 8 ఆయన- "మీరు మోసపోకుండా చూచుకొనుడి. అనేకులు నా పేరటవచ్చి - నేనే ఆయనననియు, కాలము సమీపించెననియు చెప్పుదురు; మీరు వారి వెంబడిపోకుడి. 9 మీరు యుద్ధములను గూర్చియు కలహములను గూర్చియు వినినప్పుడు జడియకుడి; ఇవి మొదట జరుగ వలసియున్నవి గాని అంతము వెంటనే రాదు" అని చెప్పెను. 10 మరియు ఆయన వారితో ఇట్లనెను - "జనము మీదికి జనమును రాజ్యము మీదికి రాజ్యమును లేచును; 11 అక్కడక్కడ గొప్ప భూకంపములు కలుగును తెగుళ్ళును కరవులును తటస్థించును, ఆకాశము నుండి మహాభయోత్పాతములును గొప్ప సూచనలును పుట్టును. 12 ఇవన్నియు జరుగకమునుపు వారు మిమ్మును బలాత్కారముగా పట్టి, నా నామము నిమిత్తము మిమ్మును రాజులయొద్దకును అధిపతుల యొద్దకును తీసుకొని పోయి, సమాజ మందిరములకును చెరసాలలకును అప్పగించి హింసింతురు. 13 ఇది సాక్ష్యార్థమై మీకు సంభవించును. 14 కాబట్టి మేమేమి సమాధానము చెప్పుదుమా అని ముందుగా చింతింపకుందుమని మీ మనస్సులో నిశ్చయించుకొనుడి. 15 మీ విరోధులందరు యెదురాడుటకును కాదనుటకును వీలుకాని వాక్కును జ్ఞానమును నేను మీకు అనుగ్రహింతును. 16 తల్లిదండ్రులచేతను సహోదరులచేతను బంధువుల చేతను స్నేహితులచేతను మీరు అప్పగింపబడుదురు; వారు మీలో కొందరిని చంపింతురు. 17 నా నామము నిమిత్తము మీరు మనుష్యులందరి చేత ద్వేషింపబడుదురు. 18 గాని మీ తలవెంట్రుకలలో ఒకటైనను నశింపదు. 19 మీరు మీ ఓర్పుచేత మీ ప్రాణములను దక్కించుకొందురు. 20 యెరూషలేము దండ్లచేత చుట్టబడుట మీరు చూచునప్పుడు దాని నాశనము సమీపమైయున్నదని తెలుసుకొనుడి"

జాగ్రత్త యొక్క అవశ్యకత

(మత్తయి 24:15-21, మార్కు 13:14-19)

21"అప్పుడు యూదయలో నుండువారు కొండలకు పారిపోవలెను; దాని మధ్య నుండు వారు వెలుపలికి పోవలెను; పల్లెటూళ్ళలోని వారు దానిలో ప్రవేశింపకూడదు. 22 లేఖనములలో వ్రాయబడిన వన్నియు నెరవేరుటకై అవి ప్రతిదండన దినములు. 23 ఆ దినములలో గర్భిణులకును పాలిచ్చువారికిని శ్రమ. భూమి మీద మిక్కిలి యిబ్బందియు, ఈ ప్రజల మీద కోపమును వచ్చును. 24 వారు కత్తి వాత కూలుదురు; చెరపట్టబడిన

Luke
62

వారై సమస్తమైన అన్యజనముల మధ్యకు పోవుదురు; అన్యజనముల కాలములు సంపూర్ణమగు వరకు యెరూషలేము అన్యజనముల చేత త్రొక్కబడును. 25 మరియు సూర్య చంద్ర నక్షత్రములలో సూచనలును, భూమిమీద సముద్రతరంగ ముల ఘోషవలన కలవరపడిన జనములకు శ్రమయు కలుగును. 26 ఆకాశమందలి శక్తులు కదలింపబడును గనుక లోకము మీదికి రాబోవుచున్న వాటి విషయమై భయము కలిగి, మనుష్యులు యెదురుచూచుచు ధైర్యము చెడి కూలుదురు. 27 అప్పుడు మనుష్యకుమారుడు ప్రభావముతోను మహామహిమతోను మేఘారూఢుడై వచ్చుట చూతురు. 28 ఇవి జరుగ నారంభించినప్పుడు మీరు ధైర్యము తెచ్చుకొని మీ తల లెత్తుకొనుడి, మీ విడుదల సమీపించుచున్నది" అనెను. ।

With much curiosity those about Christ ask as to the time when the great desolation should be. He answers with clearness and fulness, as far as was necessary to teach them their duty; for all knowledge is desirable as far as it is in order to practice. Though spiritual judgements are the most common in gospel times, yet God makes use of temporal judgments also. Christ tells them what hard things they should suffer for his name's sake, and encourages them to bear up under their trials, and to go on in their work, notwithstanding the opposition they would meet with. God will stand by you, and own you, and assist you. This was remarkably fulfilled after the pouring out of the Spirit, by whom Christ gave his disciples wisdom and utterance. Though we may be losers for Christ, we shall not, we cannot be losers by him, in the end. It is our duty and interest at all times, especially in perilous, trying times, to secure the safety of our own souls. It is by Christian patience we keep possession of our own souls, and keep out all those impressions which would put us out of temper. We may view the prophecy before us much as those Old Testament prophecies, which, together with their great object, embrace, or glance at some nearer object of importance to the church. Having given an idea of the times for about thirty-eight years next to come, Christ shows what all those things would end in, namely, the destruction of Jerusalem, and the utter dispersion of the Jewish nation; which would be a type and figure of Christ's second coming. The scattered Jews around us preach the truth of Christianity; and prove, that though heaven and earth shall pass away, the words of Jesus shall not pass away. They also remind us to pray for those times when neither the real, nor the spiritual Jerusalem, shall any longer be trodden down by the Gentiles, and when both Jews and Gentiles shall be turned to the Lord. When Christ came to destroy the Jews, he came to redeem the Christians that were persecuted and oppressed by them; and then had the churches rest. When he comes to judge the world, he will redeem all that are his from their troubles. So fully did the Divine judgements come upon the Jews, that their city is set as an example before us, to show that sins will not pass unpunished; and that the terrors of the Lord, and his threatenings against impenitent sinners, will all come to pass, even as his word was true, and his wrath great upon Jerusalem.

Christ exhorts to watchfulness. (29-38) *29* And he spake to them a parable; Behold the fig tree, and all the trees; *30* When they now shoot forth, ye see and know of your own selves that summer is now nigh at hand. *31* So likewise ye, when ye see these things come to pass, know ye that the kingdom of God is nigh at hand. *32* Verily I say

unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled.
33 Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass
away. *34* And take heed to yourselves, lest at any time your hearts be
overcharged with surfeiting, and drunkenness, and cares of this life,
and so that day come upon you unawares. *35* For as a snare shall it
come on all them that dwell on the face of the whole earth. *36* Watch
ye therefore, and pray always, that ye may be accounted worthy to
escape all these things that shall come to pass, and to stand before
the Son of man. *37* And in the day time he was teaching in the temple;
and at night he went out, and abode in the mount that is called the
mount of Olives. *38* And all the people came early in the morning to
him in the temple, for to hear him.

29 మరియు ఆయన వారితో ఈ ఉపమానము చెప్పెను – “అంజూరపు వృక్షమును
సమస్త వృక్షములను చూడుడి. 30 అవి చిగురించుట చూచి వసంతకాల మప్పుడే
సమీపమాయెనని మీయంతట మీరు తెలిసికొందురు గదా? 31 అటువలె మీరు ఈ
సంగతులు జరుగుట చూచినప్పుడు దేవుని రాజ్యము సమీపమాయెనని తెలిసికొనుడి.
32 అవన్నియు జరుగువరకు ఈ తరము గతింపదని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను.
33 ఆకాశమును భూమియు గతించును గాని నా మాటలే మాత్రమును గతింపవు.
34 మీ హృదయములు ఒక వేళ తిండివలనను మత్తువలనను ఐహిక విచారముల వలనను
మందముగా నున్నందున ఆ దినము ఆకస్మాత్తుగా మీ మీదికి ఉరి వచ్చినట్టు రాకుండా మీ
విషయమై మీరు జాగ్రత్తగా నుండుడి. 35 ఆ దినము భూమియందంతట నివసించు
వారందరి మీదికి అకస్మాత్తుగా వచ్చును. 36 కాబట్టి మీరు జరుగబోవు వీటి నెల్లను
తప్పించుకొని మనుష్య కుమారుని యెదుట నిలువబడుటకు శక్తి గలవారగు నట్లు ఎల్లప్పుడును
ప్రార్థన చేయుచు మెలకువగా నుండుడి” అని చెప్పెను. 37 ఆయన ప్రతి దినము పగటి
యందు దేవాలయములో బోధించుచు, రాత్రివేళ ఒలీవల కొండకు వెళ్ళుచు కాలము
గడుపుచుండెను. 38 ప్రజలందరు ఆయన మాట వినుటకు దేవాలయములో ఆయన
యొద్దకు పెందలకడ వచ్చుచుండిరి.

Christ tells his disciples to observe the signs of the times, which they might judge by. He charges them to look upon the ruin of the Jewish nation as near. Yet this race and family of Abraham shall not be rooted out; it shall survive as a nation, and be found as prophesied, when the Son of man shall be revealed. He cautions them against being secure and sensual. This command is given to all Christ's disciples, Take heed to yourselves, that ye be not overpowered by temptations, nor betrayed by your own corruptions. We cannot be safe, if we are carnally secure. Our danger is, lest the day of death and of judgment should come upon us when we are not prepared. Lest, when we are called to meet our Lord, that be the furthest from our thoughts, which ought to be nearest our hearts. For so it will come upon the most of men, who dwell upon the earth, and mind earthly things only, and have no converse with heaven. It will be a terror and a destruction to them. Here see what should be our aim, that we may be accounted worthy to escape all those things; that when the judgements of God are abroad, we may not be in the common calamity, or it may not be that to us which it is to others. Do you ask how you may be found worthy to stand before Christ at that day? Those who never

yet sought Christ, let them now go unto him; those who never yet were humbled for their sins, let them now begin; those who have already begun, let them go forward and be kept humbled. Watch therefore, and pray always. Watch against sin; watch in every duty, and make the most of every opportunity to do good. Pray always: those shall be accounted worthy to live a life of praise in the other world, who live a life of prayer in this world. May we begin, employ, and conclude each day attending to Christ's word, obeying his precepts, and following his example, that whenever he comes we may be found watching.

LUKE 22

The treachery of Judas. (1-6) 1 Now the feast of unleavened bread
drew nigh, which is called the Passover. *2* And the chief priests and
scribes sought how they might kill him; for they feared the people.
3 Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the
number of the twelve. *4* And he went his way, and communed with
the chief priests and captains, how he might betray him unto them.
5 And they were glad, and covenanted to give him money. *6* And he
promised, and sought opportunity to betray him unto them in the
absence of the multitude.

22వ అధ్యాయము

యూదా ద్రోహము

(మత్తయి 26:1–5, 14–16, మార్కు 14:1–2, 16:11, యెహాను 11:45–53)

పస్కా అనబడిన పులియని రొట్టెల పండుగ సమీపించెను. 2 ప్రధాన యాజకులును
శాస్త్రులును ప్రజలకు భయపడిరి గనుక ఆయనను ఏలాగు చంపింతుమని ఉపాయము
వెదకుచుండిరి. 3 అంతట పన్నెండుమంది శిష్యుల సంఖ్యలో చేరిన ఇస్కరియోతు అనబడిన
యూదాలో సాతాను ప్రవేశించెను. 4 గనుక వాడు వెళ్ళి ఆయనను వారి కేలాగు
అప్పగించవచ్చునో దానిని గూర్చి ప్రధాన యాజకులతోను అధిపతులతోను మాటలాడెను.
5 అందుకు వారు సంతోషించి వానికి ద్రవ్యమియ్య సమ్మతించిరి. 6 వాడు అందుకు
ఒప్పుకొని జనసమూహము లేనప్పుడు ఆయనను వారికి అప్పగించుటకు తగిన సమయము
వెదకుచుండెను.

Christ knew all men, and had wise and holy ends in taking Judas to be a disciple. How he who knew Christ so well, came to betray him, we are here told; Satan entered into Judas. It is hard to say whether more mischief is done to Christ's kingdom, by the power of its open enemies, or by the treachery of its pretended friends; but without the latter, its enemies could not do so much evil as they do.

*The passover. (7-18) The Lord's supper instituted. (19,20) 7*Then
came the day of unleavened bread, when the passover must be killed.
8 And he sent Peter and John, saying, Go and prepare us the passover,
that we may eat. *9* And they said unto him, Where wilt thou that we
prepare? *10* And he said unto them, Behold, when ye are entered into
the city, there shall a man meet you, bearing a pitcher of water; follow
him into the house where he entereth in. *11* And ye shall say unto

the goodman of the house, The Master saith unto thee, Where is the guestchamber, where I shall eat the passover with my disciples? *12* And he shall shew you a large upper room furnished: there make ready. *13* And they went, and found as he had said unto them: and they made ready the passover. *14* And when the hour was come, he sat down, and the twelve apostles with him. *15* And he said unto them, With desire I have desired to eat this passover with you before I suffer: *16* For I say unto you, I will not any more eat thereof, until it be fulfilled in the kingdom of God. *17* And he took the cup, and gave thanks, and said, Take this, and divide it among yourselves: *18* For I say unto you, I will not drink of the fruit of the vine, until the kingdom of God shall come. *19* And he took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body which is given for you: this do in remembrance of me. *20* Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you.

చివరి రాత్రి భోజనమునకు సిద్ధపడుట

(మత్తయి 26:17-25, మార్కు 14:12-21, యోహాను 13:21-30)

7 పస్కా పశువును వధింపవలసిన పులియని రొట్టెల దినము రాగా, 8 యేసు పేతురును యోహానును చూచి – "మీరు వెళ్ళి మనము భుజించుటకై పస్కాను మన కొరకు సిద్ధపరచుడి" అని వారిని పంపెను. 9 వారు మేమెక్కడ సిద్ధపరచ గోరుచున్నావని ఆయనను అడుగగా, 10 ఆయన – "ఇదిగో మీరు పట్టణములో ప్రవేశించినప్పుడు నీళ్ళకుండ మోసికొని పోవుచున్న ఒకడు మీకు ఎదురుగా వచ్చును; అతడు ప్రవేశించు యింటిలోనికి అతని వెంట వెళ్ళి, 11 నేను నా శిష్యులతో కూడా పస్కాను భుజించుటకు విడిది గది ఎక్కడనని బోధకుడు నిన్నడుగుచున్నాడని యింటి యజమానునితో చెప్పుడి. 12 అతడు సామగ్రి గల యొక గొప్ప మేడ గది మీకు చూపించును; అక్కడ సిద్ధపరచుడి" అని వారితో చెప్పెను. 13 వారు వెళ్ళి ఆయన తమతో చెప్పినట్టు కనుగొని పస్కాను సిద్ధపరచిరి.

చివరి రాత్రి భోజనము

14 ఆ గడియ వచ్చినప్పుడు ఆయనయు ఆయనతో కూడ అపొస్తులులును పంక్తిని కూర్చుండిరి. 15 అప్పుడాయన – "నేను శ్రమపడక మునుపు మీతో కూడా ఈ పస్కాను భుజింపవలెనని మిక్కిలి ఆశ పడితిని. 16 అది దేవుని రాజ్యములో నెరవేరు వరకు ఇక ఎన్నడును దాని భుజింపనని మీతో చెప్పుచున్నాను" అని వారితో చెప్పి, 17 ఆయన గిన్నె ఎత్తుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించి "మీరు దీనిని తీసుకొని మీలో పంచుకొనుడి; 18 ఇక మీదట దేవుని రాజ్యము వచ్చువరకు నేను ద్రాక్షారసము త్రాగనని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 19 పిమ్మట ఆయన ఒక రొట్టె పట్టుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించి దాని విరిచి, వారికిచ్చి, "ఇది మీ కొరకు ఇయ్యబడుచున్న నా శరీరము; నన్ను జ్ఞాపకము చేసుకొనుటకు దీనిని చేయుడి" అని చెప్పెను. 20 ఆ ప్రకారమే భోజనమైన తరువాత ఆయన గిన్నెయు పట్టుకొని – "ఈ గిన్నె మీ కొరకు చిందింప బడుచున్న నా రక్తము వలననైన క్రొత్త నిబంధన.

లూకా సువార్త 22వ అధ్యాయము

Christ kept the ordinances of the law, particularly that of the passover, to teach us to observe his gospel institutions, and most of all that of the Lord's supper. Those who go upon Christ's word, need not fear disappointment. According to the orders given them, the disciples got all ready for the passover. Jesus bids this passover welcome. He desired it, though he knew his sufferings would follow, because it was in order to his Father's glory and man's redemption. He takes his leave of all passovers, signifying thereby his doing away all the ordinances of the ceremonial law, of which the passover was one of the earliest and chief. That type was laid aside, because now in the kingdom of God the substance was come The Lord's supper is a sign or memorial of Christ already come, who by dying delivered us; his death is in special manner set before us in that ordinance, by which we are reminded of it. The breaking of Christ's body as a sacrifice for us, is therein brought to our remembrance by the breaking of bread. Nothing can be more nourishing and satisfying to the soul, than the doctrine of Christ's making atonement for sin, and the assurance of an interest in that atonement. Therefore we do this in rememberance of what He did for us, when he died for us; and for a memorial of what we do, in joining ourselves to him in an everlasting covenant. The shedding of Christ's blood, by which the atonement was made, is represented by the wine in the cup.

Christ admonishes the disciples. (21-38) *21* But, behold, the hand of him that betrayeth me is with me on the table. *22* And truly the Son of man goeth, as it was determined: but woe unto that man by whom he is betrayed! *23* And they began to enquire among themselves, which of them it was that should do this thing. *24* And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest. *25* And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors. *26* But ye shall not be so: but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve. *27* For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth. *28* Ye are they which have continued with me in my temptations. *29* And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me; *30* That ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel. *31* And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired to have you, that he may sift you as wheat: *32* But I have prayed for thee, that thy faith fail not: and when thou art converted, strengthen thy brethren. *33* And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee, both into prison, and to death. *34* And he said, I tell thee, Peter, the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me. *35* And he said unto them, When I sent you without purse, and scrip, and shoes, lacked ye any thing? And they said, Nothing. *36* Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take it, and likewise his scrip: and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one. *37* For I say unto you, that this that is written must yet be accomplished in me, And he

was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end. *38* And they said, Lord, behold, here are two swords. And he said unto them, It is enough.

21 ఇదిగో నన్నప్పగించు వానిచెయ్యి నాతో కూడ ఈ బల్ల మీద నున్నది. 22 నిర్ణయింప బడిన ప్రకారము మనుష్య కుమారుడు పోవుచున్నాడు గాని ఆయన ఎవరి చేత అప్పగింపబడుచున్నాడో ఆ మనుష్యునికి శ్రమ" అని చెప్పెను. 23 వారు – ఈ పనిని చేయబోవు వాడెవరో అని తమలో తాము అడుగుకొనసాగిరి.

నిజమైన గొప్పతనము

24 తమలో ఎవడు గొప్పవాడుగా ఎంచబడునో అను వివాదము వారిలో పుట్టగా, 25 ఆయన వారితో ఇట్లనెను – "అన్యజనములలో రాజులు వారి మీద ప్రభుత్వము చేయుదురు; వారి మీద అధికారము చేయువారు ఉపకారులనబడుదురు. 26 మీరైతే ఆలాగు ఉండరాదు. మీలో గొప్పవాడు చిన్నవానివలెను, అధిపతి పరిచారకునివలెను ఉండవలెను. 27 గొప్పవాడెవడు? భోజన పంక్తిని కూర్చుండువాడా? పరిచర్య చేయువాడా? పంక్తిని కూర్చుండు వాడే గదా? అయినను నేను మీ మధ్య పరిచర్య చేయువాని వలె ఉన్నాను. 28 నా శోధనలలో నాతో కూడ నిలిచియున్నవారు మీరే, 29 గనుక నా తండ్రి నాకు రాజ్యమును నియమించినట్టుగా నా రాజ్యములో నా బల్ల యొద్ద అన్నపానములు పుచ్చుకొని, సింహాసనముల మీద కూర్చుండి, 30 ఇశ్రాయేలు పన్నెండు గోత్రముల వారికి మీరు తీర్పు తీర్చుటకై, నేనును మీకు రాజ్యమును నియమించు చున్నాను"

పేతురు బొంకునని యేసు ముందుగా చెప్పుట

(మత్తయి 26:31–35, మార్కు 14:27–31, యోహాను 13:36–38)

31 "సీమోనూ, సీమోనూ, ఇదిగో సాతాను మిమ్మును పట్టి గోధుమలవలె జల్లించుటకు మిమ్మును కోరుకొనెను గాని 32 నీ నమ్మిక తప్పిపోకుండునట్లు నేను నీ కొరకు వేడుకొంటిని; నీ మనసు తిరిగిన తర్వాత నీ సహోదరులను స్థిరపరచుము" అని చెప్పెను. 33 అయితే అతడు – ప్రభువా, నీతో కూడా చెరలోనికిని, మరణమునకును వెళ్ళుటకు సిద్ధముగా ఉన్నానని ఆయనతో ననగా, 34 ఆయన– "పేతురూ, నీవు నన్నెరుగునని ముమ్మారు చెప్పువరకు, నేడు కోడి కూయదని నీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 35 మరియు ఆయన "సంచియు జాలెయు చెప్పులును లేకుండ నేను మిమ్మును పంపినప్పుడు, మీకు ఏమైనను తక్కువాయెనా?" అని వారి నడిగినప్పుడు, వారు – ఏమియు తక్కువ కాలేదనిరి. 36 అందుకాయన– "ఇప్పుడైతే సంచి గలవాడు సంచియు జాలెయు తీసుకొని పోవలెను; కత్తి లేనివాడు తన బట్ట నమ్మి కత్తి కొనుక్కొనవలెను. 37 – ఆయన అక్రమ కారులలో నొకడుగా యెంచబడెను అని వ్రాయబడిన మాట నాయందు నెరవేర వలసియున్నది; ఏలయనగా నన్ను గూర్చిన సంగతి సమాప్తమగుచున్నదని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 38 వారు – ప్రభువా, ఇదిగో ఇక్కడ రెండు కత్తులున్నవనగా, "చాలును" అని ఆయన వారితో చెప్పెను.

Luke
65

లూకా సువార్త 22వ అధ్యాయము

How unbecoming is the worldly ambition of being the greatest, to the character of a follower of Jesus, who took upon him the form of a servant, and humbled himself to the death of the cross! In the way to eternal happiness, we must expect to be assaulted and sifted by Satan. If he cannot destroy, he will try to disgrace or distress us. Nothing more certainly forebodes a fall, in a professed follower of Christ, than self-confidence, with disregard to warnings, and contempt of danger. Unless we watch and pray always, we may be drawn in the course of the day into those sins which we were in the morning most resolved against. If believers were left to themselves, they would fall; but they are kept by the power of God, and the prayer of Christ. Our Lord gave notice of a very great change of circumstances now approaching. The disciples must not expect that their friends would be kind to them as they had been. Therefore, he that has a purse, let him take it, for he may need it. They must now expect that their enemies would be more fierce than they had been, and they would need weapons. At the time the apostles understood Christ to mean real weapons, but he spake only of the weapons of the spiritual warfare. The sword of the Spirit is the sword with which the disciples of Christ must furnish themselves.

*Christ's agony in the garden. (39-46) 39*And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives; and his disciples also followed him. *40* And when he was at the place, he said unto them, Pray that ye enter not into temptation. *41* And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down, and prayed, *42* Saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless not my will, but thine, be done. *43* And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him. *44* And being in an agony he prayed more earnestly: and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground. *45* And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow, *46* And said unto them, Why sleep ye? rise and pray, lest ye enter into temptation.

గెత్సేమనె

(మత్తయి 26:36–46, మార్కు 14:32–42)

39 తరువాత ఆయన బయలుదేరి, తన వాడుక చొప్పున ఒలీవల కొండకు వెళ్ళగా శిష్యులును ఆయన వెంట వెళ్ళిరి. 40 ఆ చోట చేరి ఆయన వారితో – "మీరు శోధనలో ప్రవేశించకుండునట్లు ప్రార్థన చేయుడి" అని చెప్పి, 41 వారియొద్ద నుండి రాతి వేత దూరము వెళ్ళి మోకాళ్ళుని 42 "తండ్రీ, యీ గిన్నె నా యొద్దనుండి (తొలగించుటకు) నీ చిత్తమైతే తొలగించుము, అయినను నా యిష్టము కాదు, నీ చిత్తమే సిద్ధించును గాక" అని ప్రార్థించెను 43 అప్పుడు పరలోకమునుండి యొక దూత ఆయనకు కనబడి ఆయనను బలపరచెను. 44 ఆయన వేదన పడి మరింత ఆతురముగా ప్రార్థనచేయగా ఆయన చెమట, నేల పడుచున్న గొప్ప రక్తబిందువులవలె ఆయెను. 45 ఆయన ప్రార్థన చాలించి లేచి తన శిష్యుల యొద్దకు వచ్చి వారు దుఃఖము చేత నిద్రించుట చూచి– 46 "మీరెందుకు నిద్రించుచున్నారు? శోధనలో ప్రవేశించకుండునట్లు లేచి ప్రార్థన చేయుడి" అని వారితో చెప్పెను.

Every description which the evangelists give of the state of mind in which our Lord entered upon this conflict, proves the tremendous nature of the assault, and the perfect foreknowledge of its terrors possessed by the meek and lowly Jesus. Here are three things not in the other evangelists. 1. When Christ was in his agony, there appeared to him an angel from heaven, strengthening him. It was a part of his humiliation that he was thus strengthened by a ministering spirit. 2. Being in agony, he prayed more earnestly. Prayer, though never out of season, is in a special manner seasonable when we are in an agony. 3. In this agony his sweat was as it were great drops of blood falling down. This showed the travail of his soul. We should pray also to be enabled to resist unto the shedding of our blood, striving against sin, if ever called to it. When next you dwell in imagination upon the delights of some favourite sin, think of its effects as you behold them here! See its fearful effects in the garden of Gethsemane, and desire, by the help of God, deeply to hate and to forsake that enemy, to ransom sinners from whom the Redeemer prayed, agonized, and bled.

*Christ betrayed. (47-53) 47*And while he yet spake, behold a multitude, and he that was called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him. *48* But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of man with a kiss? *49* When they which were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword? *50* And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear. *51* And Jesus answered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him. *52* Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders, which were come to him, Be ye come out, as against a thief, with swords and staves? *53* When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness.

యేసును పట్టుకొనుట

(మత్తయి 26:47–56, మార్కు 14:43–50, యోహాను 18:3–11)

47 ఆయన ఇంకను మాటలాడుచుండగా, కొందరు జనులు గుంపులుగా వచ్చిరి. పన్నెండు మందిలో యూదా అనబడిన వాడు వారికంటె ముందుగా నడిచి, యేసును ముద్దు పెట్టుకొనుటకు ఆయన యొద్దకు రాగా, 48 యేసు – “యూదా, నీవు ముద్దు పెట్టుకొని మనుష్య కుమారుని అప్పగించుచున్నావా?” అని వానితో అనగా, 49 ఆయన చుట్టు నున్నవారు జరుగబోవు దానిని చూచి – ప్రభువా, కత్తితో నరుకుదుమా? అని ఆయన నడిగిరి. 50 అంతలో వారిలో ఒకడు ప్రధాన యాజకుని దాసుని కొట్టి, వాని కుడి చెవి తెగ నరికెను. 51 అయితే యేసు – “ఈ మట్టుకు తాళుడి” అని చెప్పి వాని చెవి ముట్టి బాగుచేసెను. 52 యేసు తన్ను పట్టుకొన వచ్చిన ప్రధాన యాజకులతోను దేవాలయపు అధిపతులతోను పెద్దలతోను– “మీరు బందిపోటు దొంగ మీదికి వచ్చినట్టు కత్తులతోను గుదియలతోను బయలుదేరి వచ్చితిరా ? 53 నేను అనుదినము మీ చెంత దేవాలయములో ఉన్నప్పుడు మీరు నన్ను పట్టుకొనలేదు; అయితే ఇది మీ గడియయు అంధకార సంబంధమైన అధికారమును” అనెను.

Luke
66

Nothing can be a greater affront or grief to the Lord Jesus, than to be betrayed by those who profess to be his followers, and say that they love him. Many instances there are, of Christ's being betrayed by those who, under the form of godliness, fight against the power of it. Jesus here gave an illustrious example of his own rule of doing good to those that hate us, as afterwards he did of praying for those that despitefully use us. Corrupt nature warps our conduct to extremes; we should seek for the Lord's direction before we act in difficult circumstances. Christ was willing to wait for his triumphs till his warfare was accomplished, and we must be so too. But the hour and the power of darkness were short, and such the triumphs of the wicked always will be.

*The fall of Peter. (54-62) 54*Then took they him, and led him, and brought him into the high priest's house. And Peter followed afar off. *55* And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them. *56* But a certain maid beheld him as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him. *57* And he denied him, saying, Woman, I know him not. *58* And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said, Man, I am not. *59* And about the space of one hour after another confidently affirmed, saying, Of a truth this fellow also was with him: for he is a Galilaean. *60* And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immediately, while he yet spake, the cock crew. *61* And the Lord turned, and looked upon Peter. And Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice. *62* And Peter went out, and wept bitterly.

పేతురు యేసును ఎరుగనని బొంకుట

(మత్తయి 26:57–58, 69–75, మార్కు 14:53–54, 66–72,
యోహాను 18:12–15, 25–27)

54 వారాయనను పట్టి ఈడ్చుకొని పోయి ప్రధాన యాజకుని యింటిలోనికి తీసుకొని పోయిరి. పేతురు దూరముగా వారి వెనుక వచ్చుచుండెను. 55 అంతట కొందరు నడుముంగిట మంటవేసుకొని చుట్టు కూర్చుండినప్పుడు, పేతురును వారి మధ్యను కూర్చుండెను. 56 అప్పుడొక చిన్నది ఆ మంట వెలుతురులో అతడు కూర్చుండుట చూచి అతని తేరి చూచి – “వీడును అతనితో కూడ నుండెను” అని చెప్పెను. 57 అందుకు పేతురు – “అమ్మాయీ, నేనతని నెరుగను” అనెను.. 58 మరికొంత సేపటికి మరియొకడు అతని చూచి – “నీవును వారిలో ఒకడవు” అనగా, పేతురు – “ఓయీ నేను కాను” అనెను. 59 ఇంచుమించు ఒక గడియయైన తరువాత మరియొకడు – “నిజముగా వీడును అతనితో కూడా నుండెను, వీడు గలిలయుడు” అని దృఢముగా చెప్పెను. 60 అందుకు పేతురు– “ఓయీ, నీవు చెప్పునది నాకు తెలియదు” అనెను. అతడింకను మాటలాడు చుండగా వెంటనే కోడి కూసెను. 61 అప్పుడు ప్రభువు తిరిగి పేతురువైపు చూచెను, గనుక పేతురు – నేడు కోడి కూయక మునుపు నీవు ముమ్మారు నన్నెరుగ నందువని ప్రభువు తనతో చెప్పినమాట జ్ఞాపకము చేసుకొని, 62 వెలుపలికి పోయి సంతాపపడి ఏడ్చెను.

Peter's fall was his denying that he knew Christ, and was his disciple; disowning him because of distress and danger. He that has once told a lie, is strongly tempted to persist: the beginning of that sin, like strife, is as the letting forth of water. The Lord turned and looked upon Peter. 1. It was a convincing look. Jesus turned and looked upon him, as if he should say, Dost thou not know me, Peter? 2. It was a chiding look. Let us think with what a rebuking countenance Christ may justly look upon us when we have sinned. 3. It was an expostulating look. Thou who wast the most forward to confess me to be the Son of God, and didst solemnly promise thou wouldest never disown me! 4. It was a compassionate look. Peter, how art thou fallen and undone if I do not help thee! 5. It was a directing look, to go and bethink himself. 6. It was a significant look; it signified the conveying of grace to Peter's heart, to enable him to repent. The grace of God works in and by the word of God, brings that to mind, and sets that home upon the conscience, and so gives the soul the happy turn. Christ looked upon the chief priests, and made no impression upon them as he did on Peter. It was not the mere look from Christ, but the Divine grace with it, that restored Peter.

Christ confesses himself to be the Son of God. (63-71) 63And the men that held Jesus mocked him, and smote him. *64* And when they had blindfolded him, they struck him on the face, and asked him, saying, Prophesy, who is it that smote thee? *65* And many other things blasphemously spake they against him. *66* And as soon as it was day, the elders of the people and the chief priests and the scribes came together, and led him into their council, saying, *67* Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe: *68* And if I also ask you, ye will not answer me, nor let me go. *69* Hereafter shall the Son of man sit on the right hand of the power of God. *70* Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am. *71* And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.

భటులు యేసుని హేళన చేయుట

(మత్తయి 26:67-68, మార్కు 14:65)

63 యేసును పట్టుకొనిన మనుష్యులు ఆయనను అపహసించి, కొట్టి, ఆయన ముఖము కప్పి, 64 నిన్ను కొట్టిన వాడెవడో ప్రవచింపుమని ఆయనను అడిగిరి. 65 ఆయనకు విరోధముగా ఇంకను అనేక దూషణ వచనములాడిరి.

యేసు ప్రధాన యాజకుల యెదుట నిలచుట

(మత్తయి 26:59-66, మార్కు 14:55-64, యోహాను 18:19-24)

66 ఉదయము కాగానే ప్రజల పెద్దలును ప్రధాన యాజకులును శాస్త్రులును సభ కూడి, ఆయనను తమ మహా సభలోనికి తీసుకొని పోయి, 67 నీవు క్రీస్తువైతే మాతో చెప్పుమనిరి. అందుకాయన "నేను మీతో చెప్పిన యెడల మీరు నమ్మరు. 68 అదియును గాక నేను మిమ్మును అడిగిన యెడల మీరు నాకు ఉత్తరము చెప్పరు. 69 ఇది మొదలుకొని మనుష్య కుమారుడు మహాత్మ్యము గల దేవుని కుడిపార్శ్వమున ఆసీనుడగును" అని వారితో చెప్పెను. 70 అందుకు వారందరు – అట్లయితే నీవు దేవుని కుమారుడవా? అని అడుగగా,

Luke
67

ఆయన "మీరన్నట్టు నేనే ఆయనను" అని, వారితో చెప్పెను. 71 అందుకు వారు – మనకిక సాక్షులతో పనియేమి? మనము అతని నోటి మాట వింటిమి గదా? అని చెప్పిరి.

Those that condemned Jesus for a blasphemer, were the vilest blasphemers. He referred them to his second coming, for the full proof of his being the Christ, to their confusion, since they would not admit the proof of it to their conviction. He owns himself to be the Son of God, though he knew he should suffer for it. Upon this they ground his condemnation. Their eyes being blinded, they rush on. Let us meditate on this amazing transaction, and consider Him who endured such contradiction of sinners against himself.

LUKE 23

Christ before Pilate. (1-5) Christ before Herod. (6-12) 1And the whole multitude of them arose, and led him unto Pilate. 2 And they began to accuse him, saying, We found this fellow perverting the nation, and forbidding to give tribute to Caesar, saying that he himself is Christ a King. 3 And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him and said, Thou sayest it. 4 Then said Pilate to the chief priests and to the people, I find no fault in this man. 5 And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place. *6* When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilaean. *7* And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time. *8* And when Herod saw Jesus, he was exceeding glad: for he was desirous to see him of a long season, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him. *9* Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing. *10* And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him. *11* And Herod with his men of war set him at nought, and mocked him, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate. *12* And the same day Pilate and Herod were made friends together: for before they were at enmity between themselves.

23వ అధ్యాయము

యేసు రోమా గవర్నరైన పిలాతు యెదుట నిలచుట

(మత్తయి 27:1-2, మార్కు 14:55-64, యోహాను 18:19-24

అంతట వారందరును లేచి ఆయనను పిలాతు నొద్దకు తీసుకొని పోయి – 2 "ఇతడు మా జనమును తిరుగబడ ప్రేరేపించుచు, కైసరునకు పన్నియ్యవద్దనియు, తానే క్రీస్తను ఒక రాజుననియు చెప్పగా మేము వింటిమి" అని ఆయన మీద నేరము మోపసాగిరి. 3 పిలాతు – "నీవు యూదుల రాజువా?" అని ఆయనను అడుగగా, ఆయన – "నీవన్నట్టే" అని అతనితో చెప్పెను. 4 పిలాతు ప్రధాన యాజకులతోను జనసమూహములతోను – ఈ మనుష్యుని యందు నాకు ఏ నేరము కనబడలేదనెను. 5 అయితే వారు – ఇతడు గలిలయ

దేశము మొదలుకొని ఇంతవరకును యూదయ దేశమందంతట ఉపదేశించుచు ప్రజలను
రేపు చున్నాడని మరింత పట్టుదలగా చెప్పిరి.

యేసు హేరోదు యెదుట నిలచుట

6 పిలాతు ఈ మాట విని – ఈ మనుష్యుడు గలిలయుడా? అని అడిగి, 7 ఆయన
హేరోదు అధికారము క్రింద నున్న ప్రదేశపు వాడని తెలుసుకొని హేరోదునొద్దకు ఆయనను
పంపెను. హేరోదు ఆ దినములలో యెరూషలేములో నుండెను. 8 హేరోదు యేసును
చూచి మిక్కిలి సంతోషించెను. ఆయనను గూర్చి చాల సంగతులు విన్నందున ఆయన
ఏదైనను ఒక సూచక క్రియ చేయగా చూడ నిరీక్షించి, బహుకాలము నుండి ఆయనను
చూడగోరెను. 9 ఆయనను చూచినప్పుడు చాల ప్రశ్నలు వేసినను ఆయన అతనికి
ఉత్తరమేమియు ఇయ్యలేదు. 10 ప్రధానయాజకులును శాస్త్రులును నిలువబడి ఆయన
మీద తీక్షణముగా నేరము మోపిరి. 11 హేరోదు తన సైనికులతో కలసి ఆయనను
తృణీకరించి, అపహసించి ఆయనకు ప్రశస్తమైన వస్త్రము తొడిగించి పిలాతునొద్దకు మరల
పంపెను. 12 అంతకుముందు హేరోదును పిలాతును ఒకని కొకడు శత్రువులై యుండి ఆ
దినముననే యొకనికొకడు మిత్రులైరి.

Pilate well understood the difference between armed forces and our Lord's followers. But instead of being softened by Pilate's declaration of his innocence, and considering whether they were not bringing the guilt of innocent blood upon themselves, the Jews were the more angry. The Lord brings his designs to a glorious end, even by means of those who follow the devices of their own hearts. Thus all parties joined, so as to prove the innocence of Jesus, who was the atoning sacrifice for our sins Herod had heard many things of Jesus in Galilee, and out of curiosity longed to see him. The poorest beggar that asked a miracle for the relief of his necessity, was never denied; but this proud prince, who asked for a miracle only to gratify his curiosity, is refused. He might have seen Christ and his wondrous works in Galilee, and would not, therefore it is justly said, Now he would see them, and shall not. Herod sent Christ again to Pilate: the friendships of wicked men are often formed by union in wickedness. They agree in little, except in enmity to God, and contempt of Christ.

*Barabbas preferred to Christ. (13-25) 13*And Pilate, when he had
called together the chief priests and the rulers and the people, *14* Said
unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth
the people: and, behold, I, having examined him before you, have
found no fault in this man touching those things whereof ye accuse
him: *15* No, nor yet Herod: for I sent you to him; and, lo, nothing
worthy of death is done unto him. *16* I will therefore chastise him,
and release him. *17* (For of necessity he must release one unto them
at the feast.) *18* And they cried out all at once, saying, Away with this
man, and release unto us Barabbas: *19* (Who for a certain sedition
made in the city, and for murder, was cast into prison.) *20* Pilate
therefore, willing to release Jesus, spake again to them. *21* But they
cried, saying, Crucify him, crucify him. *22* And he said unto them the

Luke
68

third time, Why, what evil hath he done? I have found no cause of
death in him: I will therefore chastise him, and let him go. *23* And
they were instant with loud voices, requiring that he might be
crucified. And the voices of them and of the chief priests prevailed.
24 And Pilate gave sentence that it should be as they required. *25* And
he released unto them him that for sedition and murder was cast into
prison, whom they had desired; but he delivered Jesus to their will.

పిలాతు – బరబ్బ – యేసు

13 అంతట పిలాతు ప్రధానయాజకులను అధికారులను ప్రజలను పిలిపించి, 14
ప్రజలు తిరుగబడునట్లు చేయుచున్నాడని మీరీ మనుష్యుని నా యొద్దకు తెచ్చితిరే, ఇదిగో
నేను మీ యెదుట ఇతనిని విమర్శింపగా మీరితని మీద మోపిన నేరములలో ఒక్కటైనను
నాకు కనబడలేదు; 15 హేరోదునకు గూడ కనబడలేదు. హేరోదు అతనిని తిరిగి మా
యొద్దకు పంపెను గదా? కనుక మరణమునకు తగిన దేదియు ఇతడు చేయలేదు.

యేసు సిలువ వేయబడుట

(మత్తయి 27:15–26, మార్కు 15:6–15, యోహాను 18:39, 19:16)

16 కాబట్టి నేనితనిని శిక్షించి విడుదల చేయుదునని వారితో చెప్పగా 17 వారందరు
– వీనిని చంపివేసి మాకు 18 బరబ్బను విడుదల చేయుమని ఏకగ్రీవముగా కేకలు వేసిరి.
19 వీడు పట్టణములో జరిగించిన యొక అల్లరి నిమిత్తమును నరహత్య నిమిత్తమును
చెరసాలలో వేయబడినవాడు. 20 పిలాతు యేసును విడుదల చేయగోరి వారితో తిరిగి
మాట లాడినను, 21 వారు – వీనిని సిలువ వేయుము, సిలువ వేయుము అని కేకలు
వేసిరి. 22 మూడవమారు అతడు – ఎందుకు ? ఇతడు ఏ దుష్కార్యము చేసెను ?
ఇతనియందు మరణమునకు తగిన నేరమేమియు నాకగుపడలేదు గనుక ఇతనిని శిక్షించి
విడుదల చేతునని వారితో చెప్పెను. 23 అయితే వారొకే పట్టుదలగా పెద్ద కేకలు వేసి,
వీనిని సిలువ వేయుమని అడుగగా వారి కేకలే గెలిచెను. 24 కాగా వారడిగినట్టే జరుగవలెనని
పిలాతు తీర్పు తీర్చి, 25 అల్లరి నిమిత్తమును నరహత్య నిమిత్తమును చెరసాలలో
వేయబడియుండిన వానిని వారడిగినట్టు వారికి విడుదల చేసి, యేసును వారి కిష్టము
వచ్చినట్టు చేయుటకు అప్పగించెను.

The fear of man brings many into this snare, that they will do an unjust thing, against their consciences, rather than get into trouble. Pilate declares Jesus innocent, and has a mind to release him; yet, to please the people, he would punish him as an evil-doer. If no fault be found in him, why chastise him? Pilate yielded at length; he had not courage to go against so strong a stream. He delivered Jesus to their will, to be crucified.

*Christ speaks of the destruction of Jerusalem. (26-31) 26*And as
they led him away, they laid hold upon one Simon, a Cyrenian, coming
out of the country, and on him they laid the cross, that he might bear
it after Jesus. *27* And there followed him a great company of people,
and of women, which also bewailed and lamented him. *28* But Jesus

turning unto them said, Daughters of Jerusalem, weep not for me,
but weep for yourselves, and for your children. *29* For, behold, the
days are coming, in the which they shall say, Blessed are the barren,
and the wombs that never bare, and the paps which never gave suck.
30 Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to
the hills, Cover us. *31* For if they do these things in a green tree,
what shall be done in the dry?

సిలువ వేయబడుట

(మత్తయి 27:32-44, మార్కు 15:21-32, యోహాను 19:17-27)

26 వారాయనను తీసుకొని పోవుచుండగా పల్లెటూరి నుండి వచ్చుచున్న
కురేనీయుడైన సీమోనను ఒకని పట్టుకొని, యేసు వెంట సిలువను మోయుటకు అతని
మీద దానిని పెట్టిరి. 27 గొప్ప జనసమూహమును, ఆయనను గూర్చి రొమ్ము కొట్టుకొనుచు
దుఃఖించుచున్న చాలమంది స్త్రీలును ఆయనను వెంబడించిరి. 28 యేసు వారివైపు తిరిగి
– "యెరూషలేము కుమార్తెలారా, నా నిమిత్తము ఏడ్వకుడి; మీ నిమిత్తమును మీ పిల్లల
నిమిత్తమును ఏడ్వుడి. 29 ఇదిగో గొడ్రాండును కనని గర్భములును పాలియ్యని స్తనములును
ధన్యములైనవని చెప్పు దినములు వచ్చుచున్నవి. 30 అప్పుడు మా మీద పడుడని
పర్వతములతోను, మమ్ము కప్పుడని కొండలతోను జనులు చెప్పసాగుదురు 31 వారు
పచ్చిమ్రానుకే ఈలాగు చేసిన యెడల ఎండిన దాని కేమిచేయుదురో" యని చెప్పెను.

We have here the blessed Jesus, the Lamb of God, led as a lamb to the slaughter, to the sacrifice. Though many reproached and reviled him, yet some pitied him. But the death of Christ was his victory and triumph over his enemies: it was our deliverance, the purchase of eternal life for us. Therefore weep not for him, but let us weep for our own sins, and the sins of our children, which caused his death; and weep for fear of the miseries we shall bring upon ourselves, if we slight his love, and reject his grace. If God delivered him up to such sufferings as these, because he was made a sacrifice for sin, what will he do with sinners themselves, who make themselves a dry tree, a corrupt and wicked generation, and good for nothing! The bitter sufferings of our Lord Jesus should make us stand in awe of the justice of God. The best saints, compared with Christ, are dry trees; if he suffer, why may not they expect to suffer? And what then shall the damnation of sinners be! Even the sufferings of Christ preach terror to obstinate transgressors.

*The crucifixion, The repentant malefactor. (32-43)*32And there were
also two other, malefactors, led with him to be put to death. *33* And
when they were come to the place, which is called Calvary, there they
crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the
other on the left. *34* Then said Jesus, Father, forgive them; for they
know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots.
35 And the people stood beholding. And the rulers also with them
derided him, saying, He saved others; let him save himself, if he be
Christ, the chosen of God. *36* And the soldiers also mocked him,
coming to him, and offering him vinegar, *37* And saying, If thou be the
king of the Jews, save thyself. *38* And a superscription also was

written over him in letters of Greek, and Latin, and Hebrew, THIS IS
THE KING OF THE JEWS. *39* And one of the malefactors which were
hanged railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself and us.
40 But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear
God, seeing thou art in the same condemnation? *41* And we indeed
justly; for we receive the due reward of our deeds: but this man hath
done nothing amiss. *42* And he said unto Jesus, Lord, remember me
when thou comest into thy kingdom. *43* And Jesus said unto him,
Verily I say unto thee, To day shalt thou be with me in paradise.

32 మరి యిద్దరు ఆయనతో కూడ చంపబడుటకు తేబడిరి; వారు నేరము
చేసినవారు. 33 వారు కపాలమనబడిన స్థలమునకు వచ్చినప్పుడు అక్కడ కుడివైపున ఒకనిని,
ఎడమవైపున ఒకనిని ఆ నేరస్థులను ఆయనతో కూడ సిలువ వేసిరి. 34 యేసు "తండ్రీ,
వీరేమి చేయుచున్నారో వీరెరుగరు గనుక వీరిని క్షమించుము" అని చెప్పెను. వారు ఆయన
వస్త్రములు పంచుకొనుటకై చీట్లు వేసిరి. 35 ప్రజలు నిలువబడి చూచుచుండిరి; అధికారులును
– వీడు ఇతరులను రక్షించెను; వీడు దేవుడేర్పరచుకొనిన క్రీస్తు అయిన యెడల తన్ను తాను
రక్షించుకొనునని అపహసించిరి. 36 అంతట సైనికులు ఆయన యొద్దకు వచ్చి, ఆయనకు
చిరకనిచ్చి – 37 "నీవు యూదుల రాజువైతే నిన్ను నీవే రక్షింపుకొనుము" అని ఆయనను
అపహసించిరి. 38 ఇతడు యూదుల రాజని పైవిలాసము కూడా ఆయనకు పైగా
వ్రాయబడెను. 39 వ్రేలాడ వేయబడిన ఆ నేరస్థులలో ఒకడు ఆయనను దూషించుచు –
నీవు క్రీస్తువు గదా ? నిన్ను నీవు రక్షించుకొనుము, మమ్మును కూడ రక్షించుమని చెప్పెను.
40 అయితే రెండవవాడు వానిని గద్దించి – నీవును అదే శిక్షావిధిలో ఉన్నావు గనుక
దేవునికి భయపడవా ? 41 మనకైతే ఇది న్యాయమే; మనము చేసిన వాటికి తగిన ఫలము
పొందుచున్నాము గాని ఈయన ఏ తప్పిదమును చేయలేదని చెప్పి 42 ఆయనను చూచి –
"యేసూ, నీవు నీ రాజ్యములోనికి వచ్చునప్పుడు నన్ను జ్ఞాపకము చేసుకొనుమనెను." 43
అందుకాయన వానితో – "నేడు నీవు నాతో కూడ పరదైసులో ఉందువని నిశ్చయముగా
నీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను.

As soon as Christ was fastened to the cross, he prayed for those who crucified him. The great thing he died to purchase and procure for us, is the forgiveness of sin. This he prays for. Jesus was crucified between two thieves; in them were shown the different effects the cross of Christ would have upon the children of men in the preaching the gospel. One malefactor was hardened to the last. No troubles of themselves will change a wicked heart. The other was softened at the last: he was snatched as a brand out of the burning, and made a monument of Divine mercy. This gives no encouragement to any to put off repentance to their death-beds, or to hope that they shall then find mercy. It is certain that true repentance is never too late; but it is as certain that late repentance is seldom true. None can be sure they shall have time to repent at death, but every man may be sure he cannot have the advantages this penitent thief had. We shall see the case to be singular, if we observe the uncommon effects of God's grace upon this man. He reproved the other for railing on Christ. He owned that he deserved what was done to him. He believed Jesus to have suffered wrongfully. Observe his faith in this prayer.

Christ was in the depth of disgrace, suffering as a deceiver, and not delivered by his Father. He made this profession before the wonders were displayed which put honour on Christ's sufferings, and startled the centurion. He believed in a life to come, and desired to be happy in that life; not like the other thief, to be only saved from the cross. Observe his humility in this prayer. All his request is, Lord, remember me; quite referring it to Jesus in what way to remember him. Thus he was humbled in true repentance, and he brought forth all the fruits for repentance his circumstances would admit. Christ upon the cross, is gracious like Christ upon the throne. Though he was in the greatest struggle and agony, yet he had pity for a poor penitent. By this act of grace we are to understand that Jesus Christ died to open the kingdom of heaven to all penitent, obedient believers. It is a single instance in Scripture; it should teach us to despair of none, and that none should despair of themselves; but lest it should be abused, it is contrasted with the awful state of the other thief, who died hardened in unbelief, though a crucified Saviour was so near him. Be sure that in general men die as they live.

*The death of Christ. (44-49) 44*And it was about the sixth hour, and there was a darkness over all the earth until the ninth hour.
45 And the sun was darkened, and the veil of the temple was rent in the midst. *46* And when Jesus had cried with a loud voice, he said, Father, into thy hands I commend my spirit: and having said thus, he gave up the ghost. *47* Now when the centurion saw what was done, he glorified God, saying, Certainly this was a righteous man. *48* And all the people that came together to that sight, beholding the things which were done, smote their breasts, and returned. *49* And all his acquaintance, and the women that followed him from Galilee, stood afar off, beholding these things.

యేసు మరణము

44 అప్పుడు రమారమి మధ్యాహ్నమాయెను. అది మొదలుకొని మూడు గంటల వరకు ఆ దేశమంతటి మీద చీకటి కమ్మెను. 45 సూర్యుడు అదృశ్యుడాయెను; గర్భాలయపు తెర నడిమికి చినిగెను. 46 అప్పుడు యేసు గొప్ప శబ్దముతో కేక వేసి – "తండ్రీ, నీ చేతికి నా ఆత్మను అప్పగించుకొనుచున్నాను" అనెను. ఆయన ఈలాగు చెప్పి ప్రాణము విడిచెను. 47 శతాధిపతి జరిగినది చూచి ఈ మనుష్యుడు నిజముగా నీతిమంతుడై యుండెనని చెప్పి దేవుని మహిమపరచెను. 48 చూచుటకై కూడివచ్చిన ప్రజలందరు జరిగిన కార్యములు చూచి రొమ్ము కొట్టుకొనుచు తిరిగి వెళ్ళిరి. 49 ఆయనకు నెళవైన వారందరును గలిలయనుండి ఆయనను వెంబడించిన స్త్రీలును దూరముగా నిల్చుండి వీటిని చూచుచుండిరి.

We have here the death of Christ magnified by the wonders that attended it, and his death explained by the words with which he breathed out his soul. He was willing to offer himself. Let us seek to glorify God by true repentance and conversion; by protesting against those who crucify the Saviour; by a sober, righteous, and godly life; and by employing our talents in the service of Him who died for us and rose again.

The burial of Christ. (50-56) 50 And, behold, there was a man named Joseph, a counsellor; and he was a good man, and a just:

51 (The same had not consented to the counsel and deed of them;) he was of Arimathaea, a city of the Jews: who also himself waited for the kingdom of God. *52* This man went unto Pilate, and begged the body of Jesus. *53* And he took it down, and wrapped it in linen, and laid it in a sepulchre that was hewn in stone, wherein never man before was laid. *54* And that day was the preparation, and the sabbath drew on. *55* And the women also, which came with him from Galilee, followed after, and beheld the sepulchre, and how his body was laid.
56 And they returned, and prepared spices and ointments; and rested the sabbath day according to the commandment

యేసు భూస్థాపన

(మత్తయి 27:57–61, మార్కు 15:42–47, యోహాను 19:38:42)

50 అరిమతయి అను యూదుల పట్టణపు సభ్యుడైన యోసేపు అను ఒకడుండెను. 51 అతడు సజ్జనుడును నీతిమంతుడునై యుండి వారి ఆలోచనకును వారు చేసిన పనికిని సమ్మతింపక దేవుని రాజ్యము కొరకు కనిపెట్టుచుండినవాడు. 52 అతడు పిలాతునొద్దకు వెళ్ళి, యేసు దేహము తనకిమ్మని అడుగుకొని, 53 దానిని క్రిందికి దించి, సన్నపు నార బట్టతో చుట్టి, తొలిచిన రాతి సమాధిలో నుంచెను. అందులో ఎవడును అంతకు మునుపెప్పుడును ఉంచబడలేదు. 54 ఆ దినము సిద్ధ పరచు దినము; విశ్రాంతి దినారంభము కావచ్చెను. 55 అప్పుడు గలిలయనుండి ఆయనతో కూడ వచ్చిన స్త్రీలు వెంట వెళ్ళి ఆ సమాధిని, ఆయన దేహము ఏలాగుంచబడెనో చూచి 56 తిరిగి వెళ్ళి, సుగంధద్రవ్యములను పరిమళతైలములను సిద్ధపరచి, ఆజ్ఞ చొప్పున విశ్రాంతి దినమున తీరికగా ఉండిరి.

Many, though they do not make any show in outward profession, yet, like Joseph of Arimathea, will be far more ready to do real service, when there is occasion, than others who make a greater noise. Christ was buried in haste, because the sabbath drew on. Weeping must not hinder sowing. Though they were in tears for the death of their Lord, yet they must prepare to keep holy the sabbath. When the sabbath draws on, there must be preparation. Our worldly affairs must be so ordered, that they may not hinder us from our sabbath work; and our holy affections so stirred up, that they may carry us on in it. In whatever business we engage, or however our hearts may be affected, let us never fail to get ready for, and to keep holy, the day of sacred rest, which is the Lord's day.

LUKE 24

The resurrection of Christ. (1-12) 1 Now upon the first day of the week, very early in the morning, they came unto the sepulchre, bringing the spices which they had prepared, and certain others with them. *2* And they found the stone rolled away from the sepulchre.
3 And they entered in, and found not the body of the Lord Jesus.
4 And it came to pass, as they were much perplexed thereabout, behold, two men stood by them in shining garments: *5* And as they were afraid, and bowed down their faces to the earth, they said unto them, Why seek ye the living among the dead? *6* He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

7 Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful
men, and be crucified, and the third day rise again. 8 And they
remembered his words, 9 And returned from the sepulchre, and told
all these things unto the eleven, and to all the rest. 10 It was Mary
Magdalene, and Joanna, and Mary the mother of James, and other
women that were with them, which told these things unto the
apostles. 11 And their words seemed to them as idle tales, and they
believed them not. 12 Then arose Peter, and ran unto the sepulchre;
and stooping down, he beheld the linen clothes laid by themselves,
and departed, wondering in himself at that which was come to pass.

24వ అధ్యాయము

వట్టి సమాధి

(మత్తయి 28:1-10, మార్కు 16:1-8, యోహాను 20:1-10)

ఆదివారమున తెల్లవారుచుండగా ఆ స్త్రీలు తాము సిద్ధపరచిన సుగంధ ద్రవ్యములను
తీసికొని సమాధి యొద్దకు వచ్చి, 2 సమాధి ముందరుండిన రాయి దొర్లింపబడి ఉండుట
చూచి లోపలికి వెళ్ళిరి, గాని 3 ప్రభువైన యేసు దేహము వారికి కనబడలేదు. 4 ఇందును
గూర్చి వారికేమియు తోచకయుండగా, ప్రకాశమానమైన వస్త్రములను ధరించిన యిద్దరు
మనుష్యులు వారి యొద్ద నిలువబడిరి 5 వారు భయపడి ముఖములను నేల మోపి యుండగా
వీరు – సజీవుడైన వానిని మీరెందుకు మృతులలో వెదకుచున్నారు? 6 ఆయన ఇక్కడ
లేడు, ఆయన లేచి యున్నాడు. ఆయన ఇంక గలిలయలో ఉండినప్పుడు 7 మనుష్య
కుమారుడు పాపిష్ఠులైన మనుష్యుల చేతికి అప్పగింపబడి, సిలువ వేయబడి, మూడవ
దినమందు లేవవలసి యున్నదని ఆయన మీతో చెప్పిన మాట జ్ఞాపకము చేసుకొనుడి అని
వారితో అనిరి 8 అప్పుడు వారాయన మాటలు జ్ఞాపకము చేసుకొని. 9 సమాధి యొద్ద
నుండి తిరిగి వెళ్ళి ఈ సంగతులన్నియు పదునొకండుగురు శిష్యులకును తక్కిన వారందరికిని
తెలియజేసిరి. 10 ఈ సంగతులు అపొస్తలులతో చెప్పిన వారెవరనగా – మగ్దలేనే మరియయు
యోహన్నయు యాకోబు తల్లియైన మరియయు వారితో కూడ నున్న ఇతర స్త్రీలును.
11 అయితే వారి మాటలు వీరి దృష్టికి వెర్రి మాటలుగా కనబడెను గనుక వీరు వారి
మాటలు నమ్మలేదు. 12 అయితే పేతురు లేచి సమాధి యొద్దకు పరుగెత్తికొని పోయి
వంగి చూడగా, నార బట్టలు మాత్రము విడిగా కనబడెను. అతడు జరిగిన దానిని గూర్చి
ఆశ్చర్యపడుచు ఇంటికి వెళ్ళెను.

See the affection and respect the women showed to Christ, after he was dead and buried. Observe their surprise when they found the stone rolled away, and the grave empty. Christians often perplex themselves about that with which they should comfort and encourage themselves. They look rather to find their Master in his grave-clothes, than angels in their shining garments. The angels assure them that he is risen from the dead; is risen by his own power. These angels from heaven bring not any new gospel, but remind the women of Christ's words, and teach them how to apply them. We may wonder that these disciples, who believed Jesus to be the Son of God and the true

Messiah, who had been so often told that he must die, and rise again, and then enter into his glory, who had seen him more than once raise the dead, yet should be so backward to believe his raising himself. But all our mistakes in religion spring from ignorance or forgetfulness of the words Christ has spoken. Peter now ran to the sepulchre, who so lately ran from his Master. He was amazed. There are many things puzzling and perplexing to us, which would be plain and profitable, if we rightly understood the words of Christ.

*He appears to two disciples on the way to Emmaus. (13-27) And
makes himself known to them. (28-35)* 13And, behold, two of them went
that same day to a village called Emmaus, which was from Jerusalem
about threescore furlongs. 14 And they talked together of all these
things which had happened. 15 And it came to pass, that, while they
communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went
with them. 16 But their eyes were holden that they should not know
him. 17 And he said unto them, What manner of communications are
these that ye have one to another, as ye walk, and are sad? 18 And
the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him,
Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things
which are come to pass there in these days? 19 And he said unto
them, What things? And they said unto him, Concerning Jesus of
Nazareth, which was a prophet mighty in deed and word before God
and all the people: 20 And how the chief priests and our rulers
delivered him to be condemned to death, and have crucified him. 21 But
we trusted that it had been he which should have redeemed Israel:
and beside all this, to day is the third day since these things were
done. 22 Yea, and certain women also of our company made us
astonished, which were early at the sepulchre; 23 And when they
found not his body, they came, saying, that they had also seen a
vision of angels, which said that he was alive. 24 And certain of them
which were with us went to the sepulchre, and found it even so as
the women had said: but him they saw not. 25 Then he said unto
them, O fools, and slow of heart to believe all that the prophets have
spoken: 26 Ought not Christ to have suffered these things, and to
enter into his glory? 27 And beginning at Moses and all the prophets,
he expounded unto them in all the scriptures the things concerning
himself. 28 And they drew nigh unto the village, whither they went:
and he made as though he would have gone further. 29 But they
constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening,
and the day is far spent. And he went in to tarry with them. 30 And it
came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed
it, and brake, and gave to them. 31 And their eyes were opened, and
they knew him; and he vanished out of their sight. 32 And they said
one to another, Did not our heart burn within us, while he talked
with us by the way, and while he opened to us the scriptures? 33 And
they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found
the eleven gathered together, and them that were with them, 34 Saying,
The Lord is risen indeed, and hath appeared to Simon. 35 And they
told what things were done in the way, and how he was known of
them in breaking of bread.

ఎమ్మాయు మార్గమున యేసు కనబడుట

(మార్కు 16:12,13)

13 ఇదిగో ఆ దినమందే వారిలో ఇద్దరు యెరూషలేమునకు ఆమడ దూరమున
నున్న ఎమ్మాయు అను గ్రామమునకు వెళ్ళుచు, 14 జరిగిన ఈ సంగతులన్నిటిని గూర్చి
ఒకరితోనొకరు సంభాషించుచుండిరి. 15 వారు సంభాషించుచు ఆలోచించు కొనుచుండగా,
యేసు తానే దగ్గరకు వచ్చి వారితో కూడ నడిచెను. 16 అయితే వారాయనను గుర్తు
పట్టలేకుండా వారి కన్నులు మాయబడెను. 17 ఆయన “మీరు నడుచుచు ఒకరితో ఒకరు
చెప్పుకొనుచున్న ఈ మాటలేమి?” అని అడుగగా, వారు దుఃఖముఖులై నిలిచిరి.
18 వారిలో క్లెయొపా అనువాడు – యెరూషలేములో బస చేయుచుండి, ఈ దినములలో
అక్కడ జరిగిన సంగతులు నీ ఒకడవే ఎరుగవా? అని ఆయన నడిగెను. 19 ఆయన –
“అవి ఏవి” అని వారి నడుగగా, – “వారు– “నజరేయుడైన యేసుని గూర్చిన సంగతులే;
ఆయన దేవుని యెదుటను ప్రజలందరి యెదుటను క్రియలోను వాక్యములోను శక్తి గల
ప్రవక్తయై యుండెను. 20 మన ప్రధానయాజకులును అధికారులును ఆయనను ఏలాగు
మరణశిక్షకు అప్పగించి, సిలువ వేయించిరో నీకు తెలియదా? 21 ఇశ్రాయేలును
విమోచింపబోవువాడు ఈయనే యని మేము నిరీక్షించి యుంటిమి. ఇదిగాక ఈ సంగతులు
జరిగి నేటికి మూడు దినములాయెను. 22 అయితే మాలో కొందరు స్త్రీలు తెల్లవారగానే
సమాధి యొద్దకు వెళ్ళి, ఆయన దేహమును కానక వచ్చి, 23 కొందరు దేవదూతలు
తమకు కనబడి ఆయన బ్రతికి యున్నాడని మాతో చెప్పి మాకు విస్మయము కలుగజేసిరి.
24 మాతోకూడ నున్న వారిలో కొందరు సమాధి యొద్దకు వెళ్ళి ఆ స్త్రీలు చెప్పినట్టు
కనుగొనిరి, గాని ఆయనను చూడలేదు” అని ఆయనతో చెప్పిరి. 25 అందుకాయన –
“అవివేకులారా, ప్రవక్తలు చెప్పిన మాటలనన్నిటిని నమ్మని మందమతులారా, 26 క్రీస్తు
ఈలాగు శ్రమపడి తన మహిమలో ప్రవేశించుట అగత్యము కాదా?” అని వారితో చెప్పి,
27 మోషేయు సమస్త ప్రవక్తలును మొదలుకొని లేఖనములన్నిటిలో తన్ను గూర్చిన వచనముల
భావము వారికి తెలిపెను. 28 ఇంతలో తాము వెళ్ళుచున్న గ్రామము దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు
ఆయన ఇంక కొంతదూరము వెళ్ళునట్లు అగపడగా, 29 వారు – సాయంకాలము
కావచ్చినది, ప్రొద్దు గ్రుంకినది మాతో కూడ ఉండుమని చెప్పి ఆయనను బలవంతము
చేసిరి గనుక ఆయన వారితో కూడ నుండుటకు లోపలికి వెళ్ళెను. 30 ఆయన వారితో
కూడ భోజనమునకు కూర్చున్నప్పుడు, ఒక రొట్టెను పట్టుకొని స్తోత్రము చేసి దాని విరిచి
వారికి పంచిపెట్టగా, 31 వారి కన్నులు తెరవబడి ఆయనను గుర్తు పట్టిరి. అంతట ఆయన
వారికి అదృశ్యుడాయెను. 32 అప్పుడు వారు – ఆయన త్రోవలో మనతో మాటలాడుచు
లేఖనములను మనకు బోధపరచు చున్నప్పుడు మన హృదయము మనలో మండుచుండలేదా?
అని ఒకనితో ఒకడు చెప్పుకొనిరి. 33 ఆ గడియలోనే వారు లేచి యెరూషలేమునకు తిరిగి
వెళ్ళగా పదునొకండుగురు శిష్యులును వారితో కూడ ఉన్నవారును కూడివచ్చి, 34 ప్రభువు
నిజముగా లేచి సీమోనుకు కనబడెనని చెప్పుకొనుచుండిరి. వారిది విని 35 త్రోవలో జరిగిన

Luke
72

సంగతులును ఆయన రొట్టె విరుచుట వలన తమ కేలాగు తెలియబడెనో అదియు
తెలియజేసిరి.

This appearance of Jesus to the two disciples going to Emmaus, happened the same day that he rose from the dead. It well becomes the disciples of Christ to talk together of his death and resurrection; thus they may improve one another's knowledge, refresh one another's memory, and stir up each other's devout affections. And where but two together are well employed in work of that kind, he will come to them, and make a third. Those who seek Christ, shall find him: he will manifest himself to those that inquire after him; and give knowledge to those who use the helps for knowledge which they have. No matter how it was, but so it was, they did not know him; he so ordering it, that they might the more freely discourse with him. Christ's disciples are often sad and sorrowful, even when they have reason to rejoice; but through the weakness of their faith, they cannot take the comfort offered to them. Though Christ is entered into his state of exaltation, yet he notices the sorrows of his disciples, and is afflicted in their afflictions. Those are strangers in Jerusalem, that know not of the death and sufferings of Jesus. Those who have the knowledge of Christ crucified, should seek to spread that knowledge. Our Lord Jesus reproved them for the weakness of their faith in the Scriptures of the Old Testament. Did we know more of the Divine counsels as far as they are made known in the Scriptures, we should not be subject to the perplexities we often entangle ourselves in. He shows them that the sufferings of Christ were really the appointed way to his glory; but the cross of Christ was that to which they could not reconcile themselves. Beginning at Moses, the first inspired writer of the Old Testament, Jesus expounded to them the things concerning himself. There are many passages throughout all the Scriptures concerning Christ, which it is of great advantage to put together. We cannot go far in any part, but we meet with something that has reference to Christ, some prophecy, some promise, some prayer, some type or other. A golden thread of gospel grace runs through the whole web of the Old Testament. Christ is the best expositor of Scripture; and even after his resurrection, he led people to know the mystery concerning himself, not by advancing new notions, but by showing how the Scripture was fulfilled, and turning them to the earnest study of it. If we would have Christ dwell with us, we must be earnest with him. Those that have experienced the pleasure and profit of communion with him, cannot but desire more of his company. He took bread, and blessed it, and brake, and gave to them. This he did with his usual authority and affection, with the same manner, perhaps with the same words. He here teaches us to crave a blessing on every meal. See how Christ by his Spirit and grace makes himself known to the souls of his people. He opens the Scriptures to them. He meets them at his table, in the ordinance of the Lord's supper; is known to them in breaking of bread. But the work is completed by the opening of the eyes of their mind; yet it is but short views we have of Christ in this world, but when we enter heaven, we shall see him for ever. They had found the preaching powerful, even when they knew not the preacher. Those Scriptures which speak of Christ, will warm the hearts of his true disciples. That is likely to do most good, which affects us with the love of Jesus in dying for us. It is the duty of those to whom he has shown himself, to let others know what he has done for their souls. It is of great use for the disciples of Christ to compare their experiences, and tell them to each other.

*Christ appears to the other disciples. (36-49) 36*And as they thus
spake, Jesus himself stood in the midst of them, and saith unto
them, Peace be unto you. *37* But they were terrified and affrighted,

and supposed that they had seen a spirit. *38* And he said unto them, Why are ye troubled? and why do thoughts arise in your hearts? *39* Behold my hands and my feet, that it is I myself: handle me, and see; for a spirit hath not flesh and bones, as ye see me have. *40* And when he had thus spoken, he shewed them his hands and his feet. *41* And while they yet believed not for joy, and wondered, he said unto them, Have ye here any meat? *42* And they gave him a piece of a broiled fish, and of an honeycomb. *43* And he took it, and did eat before them. *44* And he said unto them, These are the words which I spake unto you, while I was yet with you, that all things must be fulfilled, which were written in the law of Moses, and in the prophets, and in the psalms, concerning me. *45* Then opened he their understanding, that they might understand the scriptures, *46* And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day: *47* And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem. *48* And ye are witnesses of these things. *49* And, behold, I send the promise of my Father upon you: but tarry ye in the city of Jerusalem, until ye be endued with power from on high.

యేసు శిష్యులకు అగుపడుట

(మత్తయి 28:16-20, మార్కు 16:14-18, యోహాను 20:19-23)

36 వారు ఈలాగు మాటలాడుచుండగా ఆయన వారి మధ్యన నిలిచి – "మీకు సమాధానమవుగాక" అని వారితో అనెను. 37 అయితే వారు దిగులు పడి భయాక్రాంతులై భూతము తమకు కనబడెనని తలంచిరి. 38 అప్పుడాయన – "మీరెందుకు కలవరపడు చున్నారు? మీ హృదయములలో సందేహములు పుట్టనేల ? 39 నేనే ఆయనను అనుటకు నా చేతులను నా పాదములను చూడుడి.; నన్ను పట్టి చూడుడి. నా కున్నట్టుగా మీరు చూచుచున్న ఎముకలును మాంసమును భూతమునకు ఉండవు" అని చెప్పి 40 తన చేతులను పాదములను వారికి చూపెను. 41 అయితే వారు సంతోషము చేత ఇంకను నమ్మక ఆశ్చర్యపడుచుండగా, ఆయన – "ఇక్కడ మీ యొద్ద ఏమైనా ఆహారము కలదా?" అని వారి నడిగెను. 42 వారు కాల్చిన చేపముక్కను ఆయనకిచ్చిరి. 43 ఆయన దానిని తీసుకొని వారి యెదుట భుజించెను. 44 అంతట ఆయన – "మోషే ధర్మ శాస్త్రములలోను ప్రవక్తల గ్రంథములలోను కీర్తనలలోను నన్ను గూర్చి వ్రాయబడినవన్నియు నెరవేరవలెనని నేను మీయొద్ద నుండినప్పుడు మీతో చెప్పిన మాటలు నెరవేరినవి" అని వారితో చెప్పెను. 45 అప్పుడు వారు లేఖనములను గ్రహించునట్లుగా ఆయన వారి మనస్సు తెరచి, 46 "క్రీస్తు శ్రమపడి మూడవ దినమున మృతులలో నుండి లేచుననియు, 47 యెరూషలేము మొదలుకొని సమస్త జనములలో ఆయన పేరట మారుమనస్సును పాపక్షమాపణము ప్రకటింపబడుననియు వ్రాయబడియున్నది. 48 ఈ సంగతులకు మీరే సాక్షులు. 49 ఇదిగో నా తండ్రి వాగ్దానము చేసినది మీ మీదికి పంపుచున్నాను; మీరు పైనుండి శక్తి పొందువరకు పట్టణములో నిలిచియుండుడి" అని వారితో చెప్పెను.

Luke
73

Jesus appeared in a miraculous manner, assuring the disciples of his peace, though they had so lately forsaken him, and promising spiritual peace with every blessing. Many troublesome thoughts which disquiet our minds, rise from mistakes concerning Christ. All the troublesome thoughts which rise in our hearts at any time, are known to the Lord Jesus, and are displeasing to him. He spake with them on their unreasonable unbelief. Nothing had passed but what was foretold by the prophets, and necessary for the salvation of sinners. And now all men should be taught the nature and necessity of repentance, in order to the forgiveness of their sins. And these blessings were to be sought for, by faith in the name of Jesus. Christ by his Spirit works on the minds of men. Even good men need to have their understandings opened. But that we may have right thoughts of Christ, there needs no more than to be made to understand the Scriptures.

*His ascension. (50-53) 50*And he led them out as far as to Bethany, and he lifted up his hands, and blessed them. *51* And it came to pass, while he blessed them, he was parted from them, and carried up into heaven. *52* And they worshipped him, and returned to Jerusalem with great joy: *53* And were continually in the temple, praising and blessing God. Amen

ఆరోహణము

(మార్కు 16:19-20)

50 ఆయన బేతనియ వరకు వారిని తీసుకొని పోయి చేతులెత్తి వారిని ఆశీర్వదించెను. 51 ఆయన వారిని ఆశీర్వదించుచుండగా ఆయన వారిలో నుండి ప్రత్యేకింపబడి పరలోకమునకు ఆరోహణుడాయెను. 52 వారు ఆయనకు నమస్కారము చేసి మహా ఆనందముతో యెరూషలేమునకు తిరిగి వెళ్ళి, 53 యెడతెగక దేవాలయములో నుండి దేవుని స్తోత్రము చేయుచుండిరి.

Christ ascended from Bethany, near the Mount of Olives. There was the garden in which his sufferings began; there he was in his agony. Those that would go to heaven, must ascend thither from the house of sufferings and sorrows. The disciples did not see him rise out of the grave; his resurrection could be proved by their seeing him alive afterwards: but they saw him ascend into heaven; they could not otherwise have a proof of his ascension. He lifted up his hands, and blessed them. He did not go away in displeasure, but in love, he left a blessing behind him. As he arose, so he ascended, by his own power. They worshipped him. This fresh display of Christ's glory drew from them fresh acknowledgments. They returned to Jerusalem with great joy. The glory of Christ is the joy of all true believers, even while they are here in this world. While waiting for God's promises, we must go forth to meet them with our praises. And nothing better prepares the mind for receiving the Holy Ghost. Fears are silenced, sorrows sweetened and allayed, and hopes kept up. And this is the ground of a Christian's boldness at the throne of grace; yea, the Father's throne is the throne of grace to us, because it is also the throne of our Mediator, Jesus Christ. Let us rely on his promises, and plead them. Let us attend his ordinances, praise and bless God for his mercies, set our affections on things above, and expect the Redeemer's return to complete our happiness. Amen. Even so, Lord Jesus, come quickly.